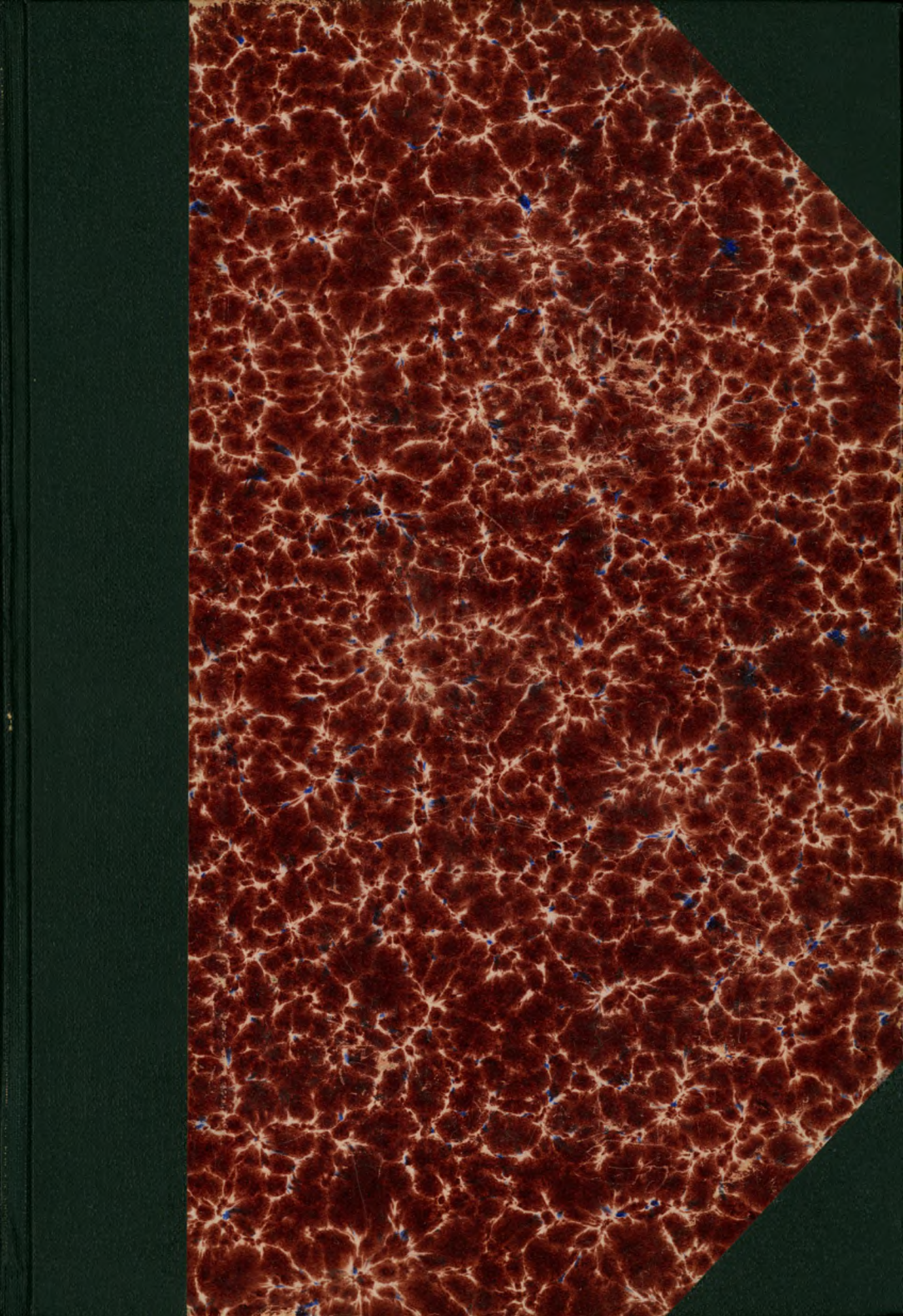


AZ ERDŐ 1942.





ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLT
KÖNYVTÁRA.

AK. 5628 tételez.

Csep. ✓ BEÁLL.



AZ ERDŐ

XVI. ÉVF.

1942. JANUÁR

1. SZÁM

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: VITÉZ SZEKERES KÁROLY
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Tata II. Esterházy-utca 1.

A MAGYAR ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI
MŰSZAKI SEGÉDSZEMÉLYZET ORSZÁGOS
EGYESÜLETE HIVATALOS LAPJA

AZ EGYESÜLET CIME CSEKKEN RÖVIDEN: MEVME BUDAPEST
EGYESÜLETÜNK CSEKKSZÁMA: 45.872

Méltóságos
Biró Zoltán urnak
ny. ministeri tanácsos
Budapest
V. Alkotmány utca 6.

TARTALOM:

A múlt és jövő mesgyéjén

A szikes és a faültetés

Akikről megfeledkeztek . . .

Orvvadászok és hurkózók

Egyesületi hírek

Pályázati hirdetmény

Különfélék

Szerkesztői üzenetek

Pénztári beszámoló

Hirdetések

OEE Könyvtár
Által. 2018

Most jelent meg!

Nikolits György : a

Vadászati Utmutató

1941|1942. évi XV. évf.

jubiláris kötete

aranyozott kék díszkötésben, 800 oldal terjedelemben, igen gazdag, változatos és eleven tartalommal nagyon sok eredeti felvétellel és képpel illusztrálva.

Vezető cikk: A Hiúz és Vadászata! szenzációs és szakszerű tanulmány, mely tárgykörből eddig még a világvadászati irodalomban sem igen jelent meg ily bő terjedelemben, sok képpel és hasznos tudnivalókkal együtt!

E kiváló gyakorlati vadászati szakkézikönyv **közlí:** a vadászat, vadvédelem, vadismeret, vadászati-jog, vadászati igazgatás, vadászeb, hivatalos vadászati közlemények stb. stb. hasznos tudnivalókat, amelyekre minden erdésznek és minden vadásznak feltétlenül szüksége van;

ismerteti: a vadászati joggyakorlatot, a bírósági döntvényeket, elvi jelentőségű határozatokat és rendeleteket; valamint **tartalmas** gyakorlati útmutatásokat, értékes tanácsokat ad a vadászat minden ágában.

Közreadja az erdészeti, vadőri, erdőőri vonatkozó hivatalos közleményeket is.

E könyv hasznos és nélkülözhetetlen minden vadásznak, erdésznek, vadőrnek és vadászattal foglalkozó uradalmi és erdészszemélyzetnek.

A könyv bolti ára 15 pengő.

Egyesületünk igazolt tagjai 25 százalékos kedvezményt kapnak, vagyis díszes kötetenként 10'50 pengő plusz portó árban rendelhetik meg a

Vadászati Utmutató Kiadóhivatalában,

Budapest, VI., Szinyei Merse-utca 11. sz. Telefon : 111—491.

AZ ERDŐ

XVI. ÉVF.

1942. FEBRUÁR

2. SZÁM

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: VITÉZ SZEKERES KÁROLY
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Tata II. Esterházy-utca 1.

A MAGYAR ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI
MŰSZAKI SEGÉDSZEMÉLYZET ORSZÁGOS
EGYESÜLETE HIVATALOS LAPJA

AZ EGYESÜLET CÍME CSEKKEN RÖVIDEN: MEVME BUDAPEST
EGYESÜLETÜNK CSEKKSZÁMA: 45.672

TARTALOM:

„Boldog újévet”

Vadjaink téli etetése és gondozása

Február havi teendők a méhesben

Különfélék

Pályázati hirdetmény

Kinevezések

Szerkesztői üzenetek

Pénztári beszámoló

Hirdetések

tek. Országos Erdészeti
Egyesület Budapest
V. Alkotmány utca 6.

Állást keresnek:

Berény József vadőr 14 évi gyakorlattal állást keres. A vadászat terén hosszú évek tapasztalataival rendelkezik.

Címe: Monor, Széchenyi-út 9. szám.

40 éves, nős, 3 gyermek atyja, 50%-os hadirokkant, 11 évi erdészeti gyakorlattal azonnali belépéssel állást kér. — Cím: Tata II. Esterházy-utca 1.

Vadászat terén hosszú gyakorlattal bíró 38 éves, nős, családos, katonaviselt vadőr állást keres. Címe: Januk András Tárnok 5., u. p. Sárosfa.

40 éves, nőtlen, r. k. vallású szkv. erdőőr, 12 évi gyakorlattal állást keres azonnali belépésre. Erdőbecslési munkálatokban szaktudása van, haltenyésztésben jártas. Cím a kiadóban.

Erdőkerülői vagy vadőri állást vállal 23 éves ref. vallású, nőtlen egyén, aki nyolc hónapi gyakorlattal rendelkezik. Címe: Józsa István Berhida, Rákóczy-út 47.

29 éves őskeresztény, 4 középiskolai végzettséggel, alerdézi szakképzettséggel, erdőtenyésztésben, kitermelésben, erdőbecslésben, valamint üzemterv készítésben is; irodai munkákban és vadászatban jártas, jó bizonyítványokkal azonnali elfoglalásra uradalomnál vagy nagyobb fakitermelő cégnél, vagy fátelepére állást keres. Cím a kiadóhivatalban. 439/1941.

26 éves rk. vallású nős, katonaviselt egyén vagyok, szerezny javadalmazás mellett azonnali belépésre állást keresek oly erdőgazdaság vagy vadászatgazdaságnál, ahol a vadőri vizsgához szükséges 3 évi gyakorlatot megszerezhetném, szíves megkeresést kérek; címem: Bánkerti János Esztergom, Mátyás király-u. 23 sz.

Vezető erdőőri állást keres 37 éves nős, r. k. 1 gyermek atyja, szakvizsgázott vezető erdőőr, 15 éves külső gyakorlattal, kitűnő bizonyítványokkal rendelkezik. Erdőbecslés, erdősítés, fakitermelés, fakészlet kezelés, vadóvás, a vadászat és erdészet minden ágában jártas. Szíves megkeresést 1904. szám alá Nimród jeligére a kiadóba kér.

Fodor János okl. alerdész 4 középiskolai előképzettséggel, 6 évi gyakorlattal, katonaviselt, nőtlen, azonnali belépésre állást keres, készpénzbeli javadalmazás mellett. Címe: Mária-besnyő, Királytelep 33.

34 éves róm. kath. nős, 1 gyermekes szkv. erdőőr, 9 évi gyakorlattal állást keres április 1-re, aki az erdészet, vadóvás, nagy és apróvadtenyésztésben, valamint méhészetben is teljes tudással bír. Címe: Nagy István erdőőr Legénd, Nógrád m.

Gyakornoki állást keresek, 18 éves r. kath. vallású vagyok. Cím a kiadóban.

AZ ERDŐ

XVI. ÉVF.

1942. MÁRCIUS

3. SZÁM

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: VITÉZ SZEKERES KÁROLY
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Tata II. Esterházy-utca 1.

A MAGYAR ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI
MŰSZAKI SEGÉDSZEMÉLYZET ORSZÁGOS
EGYESÜLETE HIVATALOS LAPJA

AZ EGYESÜLET CÍME CSEKKEN RÖVIDEN: MEVME BUDAPEST
EGYESÜLETÜNK CSEKKSZÁMA: 45.872

TARTALOM:

Vitéz nagybányai Horthy István
A szikes talajon inkább megmaradó
fajok
Orvvadászok és hurkozók
Amin érdemes elmélkedni
Március havi teendők a méhesben
Különfélék
Pályázati hirdetmény
Szerkesztői üzenetek
Pénztári beszámoló
Hirdetések

Tek. Országos Erdészeti
Egyesület
Budapest
V. Alkotmány utca 6.

Állást keresnek:

Berény József vadőr 14 évi gyakorlattal állást keres. A vadászat terén hosszú évek tapasztalataival rendelkezik.

Címe: Monor, Széchenyi-út 9. szám.

40 éves, nős, 3 gyermek atyja, 50%-os hadirokkant, 11 évi erdészeti gyakorlattal azonnali belépéssel állást kér. —
Cím: Tata II. Esterházy-utca 1.

Vadászat terén hosszú gyakorlattal bíró 38 éves, nős, családos, katonaviselt vadőr állást keres. Címe: Januk András Tárnok 5., u. p. Sárosfa.

40 éves, nőtlen, r. k. vallású szkv. erdőőr, 12 évi gyakorlattal állást keres azonnali belépésre. Erdőbecslési munkálatokban szaktudása van, haltenyésztésben jártas. Cím a kiadóban.

Erdőkerülői vagy vadőri állást vállal 23 éves ref. vallású, nőtlen egyén, aki nyolc hónapi gyakorlattal rendelkezik. Címe: Józsa István Berhida, Rákóczy-út 47.

29 éves őskeresztény, 4 középiskolai végzettséggel, alerdézi szakképzettséggel, erdőtenyésztésben, kitermelésben, erdőbecslésben, valamint üzemterv készítésben is; irodai munkákban és vadászatban jártas, jó bizonyítványokkal azonnali elfoglalásra uradalomnál vagy nagyobb fakitermelő cégnél, vagy fatelepre állást keres. Cím a kiadóhivatalban. 439/1941.

26 éves rk. vallású nős, katonaviselt egyén vagyok, székely javadalmazás mellett azonnali belépésre állást keresek oly erdőgazdaság vagy vadászatgazdaságnál, ahol a vadőri vizsgához szükséges 3 évi gyakorlatot megszerezhetném, szíves megkeresést kérek; címem: Bánkertli János Esztergom, Mátyás király-u. 23 sz.

Vezető erdőőri állást keres 37 éves nős, r. k. 1 gyermek atyja, szakvizsgázott vezető erdőőr, 15 éves külső gyakorlattal, kitűnő bizonyítványokkal rendelkezik. Erdőbecslés, erdősítes, fakitermelés, fakészlet kezelés, vadóvás, a vadászat és erdészeti minden ágában jártas. Szíves megkeresést 1904. szám alá Nimród jelígre a kiadóba kér.

Fodor János okl. alerdész 4 középiskolai előképzettséggel, 6 évi gyakorlattal, katonaviselt, nőtlen, azonnali belépésre állást keres, készpénzbeli javadalmazás mellett. Címe: Mária-besnyő, Királytelep 33.

34 éves róm. kath. nős, 1 gyermekes szkv. erdőőr, 9 évi gyakorlattal állást keres április 1-re, aki az erdészeti, vadóvás, nagy és apróvadtenyésztésben, valamint méhészetben is teljes tudással bír. Címe: Nagy István erdőőr Legénd, Nógrád m.

33 éves, nőtlen, református vallású vagyok, kisegítő vadőri állást keresek a legrövidebb idő alatt. Cím: Tatai Pál Nyár-egyháza, Haleri szőlők. Pest m.

AZ ERDŐ

XVI. ÉVF.

1942. ÁPRILIS

4. SZÁM

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: VITÉZ SZEKERES KÁROLY
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Tata II. Esterházy-utca 1.

A MAGYAR ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI
MŰSZAKI SEGÉDSZEMÉLYZET ORSZÁGOS
EGYESÜLETE HIVATALOS LAPJA

AZ EGYESÜLET CIME CSEKKEN RÖVIDEN: MÉVME BUDAPEST
EGYESÜLETÜNK CSEKKSZÁMA: 45.672

TARTALOM:

Húsvéti gondolatok az erdőn...

Amin érdemes elmélkedni

Április havi teendők a méhesben

*A m. kir. minisztérium 1.240/1942. számú
rendelete az erdőgazdasági szolgálá-
latra vonatkozó egyes törvényes ren-
delkezések végrehajtásának az át-
meneti szabályozása tárgyában*

Vadászati kiállítás

Pályázati hirdetmény

Könyismertetés

Különfélék

Egyesületi hírek

Szerkesztői üzenetek

Pénztári beszámoló

Hirdetések

Tek. Országos Erdészeti
Egyesület Budapest
V. Alkotmány u.

Állást keresnek:

Berény József vadőr 14 évi gyakorlattal állást keres. A vadászat terén hosszú évek tapasztalataival rendelkezik.

Címe: Monor, Széchenyi-út 9. szám.

40 éves, nős, 3 gyermek atyja, 50% os hadirokkant, 11 évi erdészeti gyakorlattal azonnali belépéssel állást kér. — Cím: Tata II. Esterházy-utca 1.

Vadászat terén hosszú gyakorlattal bíró 38 éves, nős, családos, katonaviselt vadőr állást keres. Címe: Januk András Tárnok 5., u. p. Sárosfa.

40 éves, nőtlen, r. k. vallású szkv. erdőőr, 12 évi gyakorlattal állást keres azonnali belépésre. Erdőbecslési munkálatokban szaktudása van, haltenyésztésben jártas. Cím a kiadóban.

Erdőkerülői vagy vadőri állást vállal 23 éves ref. vallású, nőtlen egyén, aki nyolc hónapi gyakorlattal rendelkezik. Címe: Józsa István Berhida, Rákóczy-út 47.

29 éves öskeresztény, 4 középiskolai végzettséggel, alerdészi szakképzettséggel, erdőtenyésztésben, kitermelésben, erdőbecslésben, valamint üzemterv készítésben is; irodai munkákban és vadászatban jártas, jó bizonyítványokkal azonnali elfoglalásra uradalomnál vagy nagyobb fakitermelő cégnél, vagy fatelepre állást keres. Cím a kiadóhivatalban. 439/1941.

26 éves rk. vallású nős, katonaviselt egyén vagyok, szerény javadalmazás mellett azonnali belépésre állást keresek oly erdőgazdaság vagy vadászatgazdaságnál, ahol a vadőri vizsgálóhoz szükséges 3 évi gyakorlatot megszerezhetném, szíves megkeresést kérek; címem: Bánkerti János Esztergom, Mátyás király-u. 23 sz.

Vezető erdőőri állást keres 37 éves nős, r. k. 1 gyermek atyja, szakvizsgázott vezető erdőőr, 15 éves külső gyakorlattal, kitűnő bizonyítványokkal rendelkezik. Erdőbecslés, erdősítés, fakitermelés, fakészlet kezelés, vadóvás, a vadászat és erdészet minden ágában jártas. Szíves megkeresést 1904. szám alá Nimród jeligére a kiadóba kér.

34 éves róm. kath. nős, 1 gyermekes szkv. erdőőr, 9 évi gyakorlattal állást keres április 1-re, aki az erdészet, vadóvás, nagy és apróvadtenyésztésben, valamint méhészetben is teljes tudással bír. Címe: Nagy István erdőőr Legénd, Nógrád m.

33 éves, nőtlen, református vallású vagyok, kisegítő vadőri állást keresek a legközelebbi idő alatt. Cím: Tatai Pál Nyár-egyháza, Haleri szőlők. Pest m.

19 éves erdészgyakornok állást változtatna nagyobb erdészethez, ami erdőmérnök kezelése alatt áll. Minden erdei munkában jártas. Vadászatban nagy gyakorlata van. 2 éves gyakorlattal rendelkezik. Cím a kiadóban.

AZ ERDŐ

XVI. ÉVF.

1942. MÁJUS

5. SZÁM

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: VITÉZ SZEKERES KÁROLY
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Tata II. Esterházy-utca 1.

A MAGYAR ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI
MŰSZAKI SEGÉDSZEMÉLYZET ORSZÁGOS
EGYESÜLETE HIVATALOS LAPJA

AZ EGYESÜLET CIME CSEKKEN RÖVIDEN: MEVME BUDAPEST
EGYESÜLETÜNK CSEKKSZÁMA: 45.672

TARTALOM:

Meghívó

Két esztendő...

Iván szelleme

„Amin érdemes elmélkedni“

Elmélkedjünk csak tovább

Erdész összejövetel Kőrösmezőn

Május havi teendők a méhesben

Különfélék

Érdemkereszt adományozás

Egyesületi hírek

Szerkesztői üzenetek

Pénztári beszámoló

Hirdetések

Tek. Országos Erdészeti Egyesület
Budapest
V. Alkotmány utca 6.

Állást keresnek :

Berény József vadőr 14 évi gyakorlattal állást keres. A vadászat terén hosszú évek tapasztalataival rendelkezik.

Címe : Monor, Széchenyi-út 9. szám.

40 éves, nős, 3 gyermek atyja, 50%-os hadirokkant, 11 évi erdészeti gyakorlattal azonnali belépéssel állást kér. —
Cím : Tata II. Esterházy-utca 1.

Vadászat terén hosszú gyakorlattal bíró 38 éves, nős, családos, katonaviselt vadőr állást keres. Címe : Januk András Tárnok 5., u. p. Sárosfa.

40 éves, nőtlen, r. k. vallású szkv. erdőőr, 12 évi gyakorlattal állást keres azonnali belépésre. Erdőbecslési munkálatokban szaktudása van, haltenyésztésben jártas. Cím a kiadóban.

Erdőkerülői vagy vadőri állást vállal 23 éves ref. vallású, nőtlen egyén, aki nyolc hónapi gyakorlattal rendelkezik. Címe : Józsa István Berhida, Rákóczy-út 47.

29 éves őskeresztény, 4 középiskolai végzettséggel, alerdészi szakképzettséggel, erdőtenyésztésben, kitermelésben, erdőbecslésben, valamint üzemterv készítésben is ; irodai munkákban és vadászatban jártas, jó bizonyítványokkal azonnali elfoglalásra uradalomnál vagy nagyobb fakitermelő cégnél, vagy fatelepre állást keres. Cím a kiadóhivatalban. 439/1941.

26 éves rk. vallású nős, katonaviselt egyén vagyok, szerezny javadalmazás mellett azonnali belépésre állást keresek oly erdőgazdaság vagy vadászatgazdaságnál, ahol a vadőri vizsgához szükséges 3 évi gyakorlatot megszerezhetném, szíves megkeresést kérek ; címem : Bánkerti János Esztergom, Mátyás király-u. 23 sz.

Vezető erdőőri állást keres 37 éves nős, r. k. 1 gyermek atyja, szakvizsgázott vezető erdőőr, 15 éves külső gyakorlattal, kitűnő bizonyítványokkal rendelkezik. Erdőbecslés, erdősítés, fakitermelés, fakészlet kezelés, vadóvás, a vadászat és erdészet minden ágában jártas. Szíves megkeresést 1904. szám alá Nimród jeligére a kiadóba kér.

33 éves, nőtlen, református vallású vagyok, kisegítő vadőri állást keresek a legrövidebb idő alatt. Cím : Tatai Pál Nyáregyháza, Haleri szőlők. Pest m.

19 éves erdészgyakornok állást változtatna nagyobb erdészethez, ami erdőmérnök kezelése alatt áll. Minden erdei munkában jártas. Vadászatban nagy gyakorlata van. 2 éves gyakorlattal rendelkezik. Cím a kiadóban.

AZ ERDŐ

XVI. ÉVF.

1942. JUNIUS

6. SZÁM

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: VITÉZ SZEKERES KÁROLY

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Tata II. Esterházy-utca 1.

A MAGYAR ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI
MŰSZAKI SEGÉDSZEMÉLYZET ORSZÁGOS
EGYESÜLETE HIVATALOS LAPJA

SÜLET CIME CSEKKEN RÖVIDEN: MEVME BUDAPEST
EGYESÜLETÜNK CSEKKSZÁMA: 45.672

Tata. Országos Erdészeti Egyesület
Budapest
V. Alkotmány utca 6.

TARTALOM:

Tizenhat esztendő

Jegyzőkönyv

Kinevezések

Pályázati hirdetmények

Hirdetések

Dr. Trauer Ervin:

»Erdőgazdasági alapismeretek« című könyvének első kiadása elfogyott.

A második, teljesen átdolgozott, képekkel és rajzokkal ellátott kiadás már nyomdában van és előreláthatólag folyó évi június hó második felében megjelenik.

A változtatások és kiegészítések tekintettel a könyvnek még fokozottabb mértékben fogják hasznát venni az erdejüket önállóan kezelő erdőtulajdonosok és az erdőgazdasági személyzet, továbbá a tanítási célokat is jobban fogja szolgálni azoknál az iskoláknál, ahol erdőgazdasággal is foglalkoznak.

A könyv ára fűzve 5 pengő, egész vászonkötésben pedig 7 pengő lesz, amely összeghez postai szállítási esetén még 50 fillér költséget kell hozzászámítani.

A könyv már most előjegyezhető, illetve megrendelhető a szerzőnél:

Dr. Trauer Ervin m. kir. erdőtanácsosnál, Budapesten, VI., Hegedűs Sándor-utca 23. III. 17 szám alatt.

KNÉBL FERENC

PUSKAMŰVES

Budapest, VIII., Baross-utca 17.

Telefon : 134—475.

Fegyver, lőszer, javítások
jutányosan!

Távcsövek, dúvadcsapdák, bőrárúk
nagy választékban!

Kérjen árjegyzéket!

„Mesterséges és Természetbeni Fácántenyésztés“

Irta: Dr. csicséri Orosz Károly György Mezőhegyes.

A munka kimeríti teljes mértékben a természetes és mesterséges volier tenyésztést, tenyészanyag kiválasztását tojás, kezelést, csibenevelést, fácán és fogoly, fácánok különböző betegségeit és az ellene való védekezést. A munka 1939. július havában jelent meg, tele illusztrációkkal.

Ára 3.20 P.

Beszerezhető a szerzőnél.

AZ ERDŐ

XVI. ÉVF.

1942. JULIUS

7. SZÁM

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: VITÉZ SZEKERES KÁROLY

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Tata II. Esterházy-utca 1.

A MAGYAR ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI
MŰSZAKI SEGÉDSZEMÉLYZET ORSZÁGOS
EGYESÜLETE HIVATALOS LAPJA

AZ EGYESÜLET CIME CSEKKEN RÖVIDEN: MEVME BUDAPEST
EGYESÜLETÜNK CSEKKSZÁMA: 45.872

TARTALOM:

Hangok a közgyűlésről
A szerény beszámolók
Tanulmány az ungi hegyek erdőségeiről
Indulás az élet útján
Különfélék
Egyesületi hírek
Pályázati hirdetmény
Szerkesztői üzenetek
Pénztári beszámoló

Tek. Országos Erdészeti Egyesület
Budapest
V. Alkotmány utca 6.

Országzászló

mozgalmunk, mellyel Görgényszentimre községnek Országzászlót ajánlottunk fel, megvalósulás felé közeledik.

A község és az alerdész szakiskola vezetősége vállalva dolgozik azon, hogy ezen ünnepély minél magasabb és fényesebb legyen.

Az avatási ünnepély valószínűleg szeptember hó 27-én lesz, amikor a szakiskola tanulói teljes számban az intézetben tartózkodnak és részt vehetnek az ünnepélyen.

A hátralévő időben mindent megteszünk, hogy ezen egyesületünk életében ritkán adódó és felemelő ünnepély minél látogatottabb és fényesebb legyen.

Már most felhívjuk kartársaink figyelmét arra, hogy ezen ünnepélyen minél számosabban vegyenek részt, hogy ezzel is megmutassuk hűséges ragaszkodásunkat intézetünkhöz és karunkhoz.

Kartársak!

Akkor, amikor egy lelkes kartárs indítványára elhatároztuk, hogy Görgényszentimre községnek Országzászlót ajánlunk fel, elhatároztuk azt is, hogy ennek a zászlónak költségeit együttesen viseljük. A legutóbbi közgyűlésünkön is megnyilvánult ez az óhaj, sőt tettekkel is bebizonyítottuk, amikor Szij kartársunk indítványára a jelenvoltak mindegyike letette pengőjét.

Mutassuk meg, hogy tudunk áldozni, mutassuk meg, hogy nemcsak szóval, de tettel is támogatjuk egyesületünket nemes munkájában.

Nem kérünk sokat, csak minden kartársunk juttassa el hozzánk pengőjét s máris megtette kötelelességét. Ha tagdíjat küld be, a csekkclapon jelölje meg, mennyit szán az Országzászlóra.

Hinni merjük, hogy jószándékunkat mindenki megérti, és elhatározását tett követi.

AZ ERDŐ

XVI. ÉVF.

1942. AUGUSZTUS

8. SZÁM

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: VITÉZ SZEKERES KÁROLY

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Tata II. Esterházy-utca 1.

A MAGYAR ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI
MŰSZAKI SEGÉDSZEMÉLYZET ORSZÁGOS
EGYESÜLETE HIVATALOS LAPJA

AZ EGYESÜLET CIME CSEKKEN RÖVIDEN: MEVME BUDAPEST
EGYESÜLETÜNK CSEKKSZÁMA: 45.672

TARTALOM:

Kolb Gyula †

Visegrádtól—Kőrösmezőig

A m. kir. földművelésügyi miniszter 84.800/
1942. F. M. számú rendelete

A m. kir. földművelésügyi miniszter 20.000/
1942. F. M. számú rendelete

Az alerdész különbözeti és erdőőri szak-
vizsga

Egyesületi hírek

Hirdetések

„Révai”-könyvnyomda Tata, Fazekas-utca 23. Cégtulajdonos: Pataky Jenő.

KNÉBL FERENC

PUSKAMŰVES

Budapest, VIII., Baross-utca 17.

Telefon : 134—475.

Fegyver, lőszer, javítások
jutányosan!

Távcsövek, dúvadcsapdák, bőrárúk
nagy választékban!

Kérjen árjegyzéket!

„Mesterséges és Természetbeni Fácántenyésztés“

Irta: Dr. csicseri Orosz Károly György Mezőhegyes.

A munka kimeríti teljes mértékben a természetes és mesterséges volier tenyésztést, tenyészanyag kiválasztását tojás, kezelést, csibenevelést, fácán és fogoly, fácánok különböző betegségeit és az ellene való védekezést. A munka 1939. július havában jelent meg, tele illusztrációkkal.

Ára 3'20 P.

Beszerezhető a szerzőnél.

A Pécsi Székesegyházi Uradalom Erdőgazdasága

két erdőőri állásra pályázatot hirdet. Pályázhatnak azok a fedhetetlen előéletű, 20. életévüket betöltött róm. kat. egészséges, némi gyakorlattal bíró egyének, akik az 1935. IV. t. c. 48. § 1—4 pontjában előírt valamelyik szakképesítést megszerezték és az 1939. IV. t. c. 5. §-ában előírt feltételek szerint keresztény származásukat igazolni tudják.

Az állás elfoglalására, fizetésre vonatkozó stb. feltételek az Uradalmi Erdőhivatalnál Árpádtető, u. p. Mecsekszabolcs megtudhatók.

Lutonszky Ernő s. k.
urad. erdőtanácsos.

AZ ERDŐ

XVI. ÉVF.

1942. SZEPTEMBER

9. SZÁM

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: VITÉZ SZEKERES KÁROLY
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Tata II. Esterházy-utca 1.

A MAGYAR ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI
MŰSZAKI SEGÉDSZEMÉLYZET ORSZÁGOS
EGYESÜLETE HIVATALOS LAPJA

AZ EGYESÜLET CIME CSEKKEN RÖVIDEN: MEVME BUDAPEST
EGYESÜLETÜNK CSEKKSZÁMA: 45.672

Egyesület
Erdészeti Egyesület
Budapest. 6.
Országos
V. Alkotmány utca 6.

TARTALOM:

† Vitéz nagybányai Horthy István
Hősi halottunk
Medvék és nyulak
Munka az erdőben
Egyesületi hírek
Pénztári beszámoló
Szerkesztői üzenetek
Hirdetések

„Révai”-k.

ta, Fazekas-utca 23. Cégtulajdonos; Pataky Jenő.

KNÉBL FERENC

PUSKAMŰVES

Budapest, VIII., Baross-utca 17.

Telefon : 134—475.

Fegyver, lőszer, javítások
jutányosan!

Távcsövek, dúvadcsapdák, bőrárúk
nagy választékban!

Kérjen árjegyzéket!

„Mesterséges és Természetbeni Fácántenyésztés“

Írta: Dr. csicseri Orosz Károly György Mezőhegyes.

A munka kimeríti teljes mértékben a természetes és mesterséges volier tenyésztést, tenyészanyag kiválasztását tojás, kezelést, csibenevelést, fácán és fogoly, fácánok különböző betegségeit és az ellene való védekezést. A munka 1939. július havában jelent meg, tele illusztrációkkal.

Ára 3'20 P.

Beszerezhető a szerzőnél.

Hirdetéseket

felvesz

lapunk

kiadóhivatala.

AZ ERDŐ

XVI. ÉVF.

1942. OKTÓBER

10. SZÁM

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: VITÉZ SZEKERES KÁROLY

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Tata II. Esterházy-utca 1.

A MAGYAR ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI
MŰSZAKI SEGÉDSZEMÉLYZET ORSZÁGOS
EGYESÜLETE HIVATALOS LAPJA

EGYESÜLET CIME CSEKKEN RÖVIDEN: MEVME BUDAPEST
EGYESÜLETÜNK CSEKKSZÁMA: 45.872

TARTALOM:

Magyar gondolatok . . .
A német erdészek kiképzése
Szarvashívásról
Hirdetmény
Egyesületi hírek
Pénztári beszámoló
Szerkesztői üzenetek
Hirdetések

„Révai”-könyvtár, Tata, Fazekas-utca 23. Cégtulajdonos: Pataky Jenő.

Trauer Ervin dr.: Erdőgazdasági alapismeretek.
(A szerző kiadása, Budapest. 1942. Kapható a szerzőnél: Budapest, V. Hegedűs Sándor-u. 23. III. 17/a. Ara fűzve 5 P., kötve 7 P. + 50 fillér postaköltség.) — Alig két éve, hogy megjelent a szerzőnek az alsóbbfokú erdészeti képesítést megszerezni óhajtok számára írt kitűnő munkája, máris újabb kiadásra volt szükség, mert az első kétezer példány elfogyott. — Miután Bedő „Erdőőr”-e új kiadás híján alig szerezhető már meg, ezért a szerző munkájával nagy szolgálatot tett az erdőgazdaság és az azzal foglalkozóknak. — A könyv bővített kiadásban igen célszerű illusztrációkkal jelent meg, felöleli az erdőgazdasági ismeretek legnagyobb részét s főleg a magánvizsgára készülőeknek szolgál hasznos tankönyvül.

KNÉBL FERENC

PUSKAMŰVES

Budapest, VIII., Baross-utca 17.

Telefon : 134—475.

Fegyver, lőszer, javítások
jutányosan!

Távcsövek, dúvadcsapdák, bőrárúk
nagy választékban!

Kérjen árjegyzéket!

„Mesterséges és Természetbeni Fácántenyésztés“

Irta: Dr. csicseri Orosz Károly György Mezőhegyes.

A munka kimeríti teljes mértékben a természetes és mesterséges volier tenyésztést, tenyészanyag kiválasztását tojás, kezelést, csibenevelést, fácán és fogoly, fácánok különböző betegségeit és az ellene való védekezést. A munka 1939. július havában jelent meg, tele illusztrációkkal.

Ára 320 P.

Beszerezhető a szerzőnél.

Állást keres. Azonnali belépésre állást keres vadőri tanfolyamot végzett okl. vadőr. Címe : Antal György Garamkövesd, Hont-megye.

AZ ERDŐ

XVI. ÉVF.

1942. NOVEMBER

11. SZÁM

FELELŐS SZERK SZTŐ ÉS KIADÓ: VITÉZ SZEKERES KÁROLY
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Tata II. Esterházy-utca 1.

A MAGYAR ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI
MŰSZAKI SEGÉDSZEMÉLYZET ORSZÁGOS
EGYESÜLETE HIVATALOS LAPJA

AZ ERDŐ ÉS VADÁSZATI CIME CSEKKEN RÖVIDEN: MEVME BUDAPEST
EGYESÜLETÜNK CSEKKSZÁMA: 45.872.

TARTALOM:

Országzászlónk felavatása Görgényszent-
imrén
Visegrádtól—Kőrösmezőig!
A német középfokú erdészeti személyzet
kiképzése
November havi teendők a méhesben
Meghívó választmányi ülésre
Egyesületi hírek
Különfélék
Pénztári beszámoló
Szerkesztői üzenetek
Hirdetések

„Révai”-könyvtár, Tata, Fazekas-utca 23. Cégtulajdonos: Palaky Jenő.

Trauer Ervin dr.: Erdőgazdasági alapismeretek.
(A szerző kiadása, Budapest. 1942. Kapható a szerzőnél: Budapest, V. Hegedűs Sándor-u. 23. III. 17/a. Ara füzve 5 P., kötve 7 P. + 50 fillér póstaköltség.) — Alig két éve, hogy megjelent a szerzőnek az alsóbbfokú erdészeti képesítést megszerezni óhajtók számára írt kitűnő munkája, máris újabb kiadásra volt szükség, mert az első kétezer példány elfogyott. — Miután Bedő „Erdőőr”-e új kiadás híján alig szerezhető már meg, ezért a szerző munkájával nagy szolgálatot tett az erdőgazdaság és az azzal foglalkozóknak. — A könyv bővített kiadásban igen célszerű illusztrációkkal jelent meg, felöleli az erdőgazdasági ismeretek legnagyobb részét s főleg a magánvizsgára készülőeknek szolgál hasznos tankönyvül.

KNÉBL FERENC

PUSKAMŰVES

Budapest, VIII., Baross-utca 17.

Telefon : 134—475.

Fegyver, lőszer, javítások
jutányosan!

Távcsövek, dúvadcsapdák, bőrárúk
nagy választékban!

Kérjen árjegyzéket!

„Mesterséges és Természetbeni Fácántenyésztés“

Irta: Dr. csicseri Orosz Károly György Mezőhegyes.

A munka kimeríti teljes mértékben a természetes és mesterséges volier tenyésztést, tenyészanyag kiválasztását tojás, kezelést, csibenevelést, fácán és fogoly, fácánok különböző betegségeit és az ellene való védekezést. A munka 1939. július havában jelent meg, tele illusztrációkkal.

Ára 3:20 P.

Beszerezhető a szerzőnél.

AZ ERDŐ

XVI. ÉVF.

1942. DECEMBER

12. SZÁM

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: VITÉZ SZEKERES KÁROLY
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Tata II. Esterházy-utca 1.

A MAGYAR ERDÉSZETI ÉS VADÁSZATI
MŰSZAKI SEGÉDSZEMÉLYZET ORSZÁGOS
EGYESÜLETE HIVATALOS LAPJA

AZ EGYESÜLET CIME CSEKKEN RÖVIDEN: MEVME BUDAPEST
EGYESÜLETÜNK CSEKKSZÁMA: 45.672

TARTALOM:

Karácsonyi gondolatok
Emlékeimből
A hivatásos vadászok egyik legnagyobb
sérrelme
Fűrjezés Keleten
A Magyar Erdészeti és Vadászati Műszaki
Segédszemélyzet választmányi gyűlése
Pályázati hirdetmény
Egyesületi hírek
Baba halálára
Pénztári beszámoló
Szerkesztői üzenetek
Hirdetések

Tek. Országos Erdészeti
Egyesület, Budapest.
V. Alkotmány utca 6.

„Révai”-könyvnyomda Tata, Fazekas-utca 23. Cégtulajdonos: Pataky Jenő.

Országos Vizslaclub ismeretterjesztő előadásai. Az Országos Vizsla Club az idén is megtartja téli ismeretterjesztő előadásait, ahol nemcsak a vadászkutyák, hanem egyéb kutya-fajták tulajdonosai is tanulhatnak. Az előadások általános állatvédelmi, terjesztési, nevelési, gondozási, tanítási stb. tárgykörökre is kiterjednek, így nemcsak a kutyatulajdonosok és kutyakedvelőknek, de minden állatbarátnak is érdeke az előadások meghallgatása. Az Országos Vizsla Club minden érdeklődőt szívesen lát. Az előadásokra a belépés díjtalan. Az előadások március hóig bezárólag minden hó első keddjén lesznek megtartva a Club tanácstermében (VIII. József krt. 31/b, I./2). A második előadásunk f. évi december hó 1-én 17 órakor lesz. Előadást tartanak: Sugár István: Állatvédelem. Mikósy András: A drótszőrű németvizsla leszármazása, kitenyésztése, kapcsolatai a griffonnal és fajtajellege. Dr. Forti János: A magyarvizsla és tenyésztése Magyarországon. (Mozgóképekkel).

KNÉBL FERENC

PUSKAMŰVES

Budapest, VIII., Baross-utca 17. Telefon : 134—475.

**Fegyver, lőszer, javítások
jutányosan!**

**Távcsövek, dúvadcsapdák, bőrárúk
nagy választékban!**

Kérjen árjegyzéket!

„Mesterséges és Természetbeni Fácántenyésztés“

Irta: Dr. csicseri Orosz Károly György Mezőhegyes.

A munka kimeríti teljes mértékben a természetes és mesterséges volier tenyésztést, tenyészanyag kiválasztását tojás, kezelést, csibenevelést, fácán és fogoly, fácánok különböző betegségeit és az ellene való védekezést. A munka 1939. július havában jelent meg, tele illusztrációkkal.

Ára 3'20 P.

Beszerezhető a szerzőnél.

A Z E R D Ő

XVI. ÉVFOLYAM

1942. JANUÁR

1. SZÁM.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: VITÉZ SZEKERES KÁROLY

A lap havonta egyszer jelenik meg. Előfizetési ár: egész évre 6 pengő. fél-
évre 3 pengő, negyedévre 1.50 pengő. — A tagdíj évi 12 pengő. Belépési díj
egyszersmindenkorra 2 pengő. — Özvegyek és szegénysorsú nyugdíjasok vagy
még ki nem nevezett állásban lévő kartársak (csemetekerti örök, erdőlegények,
erdőszolgák stb.) a fenti tagdíjnak csak felét kell fizessék, azaz évi 6 pengőt,
de igazolniuk kell azt, hogy ezen kedvezményre igényjogosultak. — Egyesü-
leti tagoknak a lap tagdíj fejében jár. A lap szellemi részére vonatkozó leve-
lezés (kéziratok stb.) „Az ERDŐ” szerkesztőségéhez: Tatára küldendők.

A múlt és jövő mesgyén.

Gigászi erők futnak az országok mesgyén és ma min-
denütt, ahol a hatalmat akarják. Hatalmat ki nem akarna?
Akarja a kicsiny gyermek, amikor birokra kel hancurozó társá-
val; mikor a kamasz néz bambám a másíknak izmosodó, fe-
szülő karjára. Hatalomakarás az is, amikor a szántó-vető mé-
lyebben hasít az ekevasával a talajba, mert a több termeléssel
a másikat elnyomni készül. Versenyre kel minden az ég alatt.
Nézzünk csak ki a pagonyba zöldelő tavaszon! Ha hosszasan
elülünk az avar fölé emelkedő kis facsemete mellett, látjuk a
kifejlését. Ha meg jól oda illesztjük fülünket a még most csak
fakadó rügyekhez, hallhatjuk, amint erőlködésében pattog szinte
versenyre kelve a tavaszi nappal. Úgy illeszti fejét a nagyok
sorába, mint a hiú ember, aki keresi az elismerést, ha éppen
észre nem vennék. Ha mindenki és minden versenyez, lema-
radhatunk-e mi, akik oly erővel indíttattunk el a harcba, mely
erő jelentékenyen szól a nemzet életébe. Erőnk jelent tájat,
melyben nézni tudó szemek merülnek el. Jelent művészetet,
mely meg a művész ecsetjére lopakodik, levegőt, mely tisztán
gyúrja a vérbe az oxigént. Árnyat, hová a nagy meleg elől tér
nyugovóra az üldözött vad. Bestiát is csavart már ágaira sok-
szor, mikor a téli szelet tartóztatta fel, nehogy háborgassa a
szelíd völgy nyugalmát. Dermedt tagokat ébreszt nemzeti mun-
kára, mely munka alatt nevelődnek a nemzet reménységei:
fiúk, leányok. Ki ne tudná ezeket közülünk? A mi sorsunk,
nevelői sors. Csak mi ismerjük, mit végeztünk munkákkal, amíg
a csemete százados fává izmosodik. Míg eljut, mint épület és
egyéb ipari célokat szolgáló anyag oda, hol szükséges és mint

tüzelő anyag kunyhótól a palotáig. Munkánkért az elismerés mégis csak az, mint azé a tanítóé, kinek betűin tudósok nevelődtek, de ő névtelen maradt.

Az elmúlt esztendőben sokszor odaálltunk az erdő szelid csendjével, de a nemzet erejét nagyban jelentő nagyságával azok elé, akik, ha sorsunkat megismerik még hasznosabbnak leszünk. És tényleg, mintha értőbbek lennének ügyeink iránt és mintha látnák értékét munkáknak. Ügyeink és sérelmeink orvoslását az elmúlt esztendő ígérte. Áldozatos, fáradságos munkánkért cserébe a kenyér-gondok megszüntetését kérjük és hogy helyünket kivívjuk a nemzet többi termelő munkásai között. Mindenütt hangoztattuk, hogy többet forgatunk kezünkben, mint aranyat, amelynek értéke ingadozó. Mi olyan tőkét forgatunk, kezelünk és őrizünk, amely annyit kamatozik, amekkora helyet kap a nemzet testében annak hordozója. Lássanak csak meg egyszer bennünket igazán, — amint nehéz lépésekkel és hajlott háttal már korahajnalban a munka teréről a felkelő nappal járjuk be a kincs lelő helyét — nem lesz hangosabb portája széles ez országnak, mint az erdő portája, amit munkánk visszhangja még inkább élénkít.

Mi történne, ha hegyeink kopáran néznének a völgyekbe? Mondanunk sem kell a kárt. Mindig említettük, hogy kezünk, melyben az erdő kezelése és őrzése le van téve, nem hadonászó kéz, hanem összeszorított ököl, mely inkább gyűjt, mint szétszór.

Sérelmeink orvoslásáért harcolni még nem szüntünk meg. Az elmúlt esztendő nem hozott számunkra semmit és éppen ez készítet bennünket arra, hogy annál bátrabban nyuljunk az újév elején még kivívandó jogaink után. Mi mindannyian tudjuk és érezzük, hogy szavaink felemelése nélkül nem érjük el azokat. Harc csak úgy képzelhető el, ha az erők összefogásával történik. Az erő értékének minőségét a munka szabja meg. Becsületes munkával — melyet előbb-utóbb észre kell venni, — lerombolhatjuk a vastag falat, melyen át nem vagyunk még láthatók egészen. Az erdők fái egymás mellett küzdenek a veszély ellen anélkül, hogy a másiknak szemrehányást tennének. Amint az erdő százados fái küzdenek és védelmet nyújtanak a kis csemetéknek, úgy álljunk szorosan mi is egymás mellé, küzdjünk a minket leváltó, utánunk gyors iramban növekvő ifjabb erdész generáció öt megillető jogaiért.

Igazán boldog újesztendőt csak akkor kívánhatunk egymásnak!

Róka, nyest, farkas stb. kilövésére oly területeken, ahol elszaporodásuk megkívánná pusztításukat, (mérgezés) szíves meghívást kér Farkas G. Mihály Pestszenterzsébet, November kettő-u. 58.

A szikes és a faültetés.

A szikesek fásítása és erdősítésével kapcsolatban már nagyon sok beszéd hangzott el és a beszédeknel még sokkalta több írás látott napvilágot. Mégis meg kell állapítanunk azt, hogy a nagy problémával kapcsolatos beszédek, írások, tanulmányok nem elégségesek.

A szikesek, általában az Alföld fásítása és erdősítésének szükségességéről nem lehet eleget beszélni és írni. Alig hihető, hogy akadna akárcsak egyetlen ember is, aki ezt kétségbe vonná. Ott is találkoznak a nézetek, hogy a végrehajtásnak, a keresztülvitelnek sok akadálya van. A szükségesség egyénenkénti tudatának kell csoportosulni, közös erővé egyesülni, a még meglevő akadályok elhárítására.

Egyeztetni kell a kérdést közelebbről vagy távolabbról érintő mindazokat a körülményeket, amelyek a megoldásnál szerepet játszhattak. Figyelembe venni a főtényezőket, de nem szabad elhanyagolni a kisebb mellék körülményeket. Rövid szavakkal azt mondhatnánk, — ismerni kell az Alföld fásítása és erdősítésével összefüggő minden kérdést aprólékosan, utána az adottságok figyelembevételével élő, mozgó lelket lehelni bele.

Ha a mesterséges erdősítések eredményeit vesszük vizsgálat alá, látjuk azt, hogy kevés olyan területünk van, amelyiken az erdősítés kevés kiadással jó eredményt mutathat. Szinte minden területnek megvan a maga nehézsége, a teljes eredményt akadályozó helyi körülménye. A futóhomok mozog. Egyik helyen betemeti a csemetét, a másikon a fák gyökereiről is elhordja a vihar a homokot. A lapályos helyeken sokszor víz borítja a területet, ami ha a csemeték által az elviselhetőnél egy kicsit tovább áll, pusztulást okoz. A hegyoldalakra, ahol a körülménynél fogva az ápolás hézagos, a gyom növi túl a csemetéket, ami már magában veszélyes. Tél beálltával pedig a hónyomások okoznak kárt.

A szikes általában rossz tulajdonságú talaj lévén, nem foglalkozunk vele a szükséges mértékben. Rá mondjuk, nem érdemes. Elcsapjuk. Kihajtjuk rá a kondát, a gulyát, a ménest, a birkanyáját, hogy a helyenként gyér termést is lerágják és gyökerét kitapossák. Ezzel a szikes lassan és fokozatosan mindig rosszabb lesz. Amikor aztán a szikeseket az ilyen használatból sikerült használhatatlanná tenni, akkor mondjuk rá, másnak már nem jó, ültessünk oda fát. Pedig nincs igazunk. A szikkel igazságtalanul bánunk. Nem adjuk meg a sziknek megközelítőleg sem azt, amire szüksége van, hogy vissza adhasson. Ha ezt megtennénk, nem volna olyan sok bajunk a szikkel.

Ne várjuk azt, amíg szikesünk használhatatlanná válik. Ami ha mégis bekövetkezett, ne ültessünk abba fát. Ha mégis ültetünk, ne hagyjuk magára az elültetett fát, mert akkor hiába-

való munkát végeztünk. Ne ültessünk a legrosszabb szikbe, ahol már más nem terem fát. Ne gondoljuk azt, hogy a fának minden és mindenhogyan jól van, hanem higgyük azt, a fa sem tud a semmiből megélni, neki is van bizonyos fokú igénye. Ha ennek figyelembe vételével kezdtük a szikesünk erdősítését vagy fásítását, nem a legrosszabb, hanem legalább a közép minőségű, biztosabb eredményt ígérő sziken kezdjük a munkát. Mielőtt ezt végezhetnénk, talaj előkészítési tennivalóink is vannak. Vessünk erre is egy futó pillantást.

Mielőtt tovább haladnánk, fogadjuk el azt az iratlan törvényt, — akinek nem volt alkalmja szikesen dolgozni, vele foglalkozni és nem ismeri a szik életét, tulajdonságait, az ne kezdjen sziki erdősítés vagy fásításhoz, mert az eredménytelenség nagyon megkeseríti életét. Teljesen a komoly kérdés könnyebb megoldásának érdekében történne, ha a kimondottan sziki gyakorlati emberek nevelésére külön gond fordítatnék. Erre azért van szükség, mert nagyobb vagy kisebb sziki munkák vezetése esetén következmény nélkül már nincs idő tanulásra, a nagyobb vagy kisebb rangú vezetők gyakori változása is káros. Mire csak némileg tisztába jönné a munkák menetével, tovább, más helyre megy. Már pedig a szikben benne kell élni, vele kell gondolkozni, vele érezni, ismerni óhaját, észrevenni, tudni kívánságát és ezek birtokában átsegíteni a káros hatásokon.

Az erdősíteni, fásítani tervezett szikest szántsuk fel. Szikes legelőben előmunkálat nélkül ne ültessünk fát. A szikes legelő feltörését olyan időben végezzük, amikor az szárazabb állapotban van. Ez az időszak június—szeptember. Végezzük a gyeptörést gyephántóval felszerelt ekével, amely esetben a gyephántó, mint az elnevezése is mutatja, a mindenkori ekehajtás szélességében a gypet lehántja, barázdába rakja. A hántó után dolgozó ekefej pedig a hántó által lehántott részt a szükséges és beállított mélységben felszántja. Így a gypgyökerek nem tartják össze a földet nagyobb darabokban. Az így felszántott területet sem tanácsos a feltörés utáni őszen, vagy tavaszon fával beültetni. A gyakorlat azt mutatja, hogy jobb, ha árpát-zabot, vagy a még silányabb szikben szöges borsót vetünk. Erre nemcsak azért van szükség, hogy a talajt a növények gyökerei elaprózzák, szinte feldolgozzák, hanem azért is, mert az ősi állapotban volt szikes gyp összetörmődött, a vizet nem eresztette át, így az alsóbb réteg száraz. Ennek az alsóbb rétegnek átnedvesedésére, ami most már a felsőbb réteg munkálásával adva van, szükséges a feltörés utáni egy-két év kivárása. Legyen ideje az alsóbb talajnak az átnedvesedésre, hogy a beültetett fák gyökerei ne találjanak 30—80 cm. mélységben nehezen áttörhető száraz réteget, ami legtöbb esetben a beültetett fa életét veszélyezteti. A sziktalajt kez-

detben sekélyen szántjuk, azután minden esetben fokozatosan kicsivel mélyebben.

Szikeseken úgy az erdősítés, valamint a fásításnál a beültetést hacsak lehet, ősszel végezzük. Az őszi ültetés előnyös nemcsak azért, mert a fák gyökerein a talajt a tavasz ráülledve találja, hanem azért is, mert a sziktalajok tavasszal csak nehezen és legtöbb esetben a légység, a vízállások miatt csak elkésztett időben lesznek hozzáférhetők.

Erdősítésünk és fásításunk területeit ne engedjük megkeményedni, kiszáradni, elgyomosodni, hanem munkáljuk azt mindaddig, amíg a záródás legalább 70—80%-ban benem következett. Legelőnyösebb a közteshasználattal való művelés. Ez nem kerül pénzbe. Ez azonban csak az I. és II. osztályú sziken lehetséges, a III. és IV. osztályú szik már nem alkalmas kapásnövények termesztésére.

A sziki erdősítések és fásítások eredménye nagyon sok tényező kedvező összetételéből adódik. Ha ezek egyrésze kimarad, az eredményt már kérdésesé teszi. A talaj kellő előkészítése után a megfelelő fafajok megválasztása és ezek származási helyének megfelelősége is első fontosságú. Hiába ültetünk szikre, különösen gyengébb szikre csapadékdúsabb vidékről elsőosztályú talajon nevelt, mondhatnánk felhizlalt fákat, eredményt nem érünk el. A kiváló helyen nőtt csemeték a szik sokkal kisebb életlehetőséget nyújtó körülménye között nem tudnak megélni, elpusztulnak. Elültetés után megfakadnak ugyan, de az első száraz idő a nekiindult fejlődést megállítja, a csemeték sorvadni kezdenek, össze aszalódnak és a beérkezett kánikulába kiszáradnak. Ezért szükséges, hogy a csemetéket az erdősítendő hely közelében neveljük. Itt a kikelésüktől kezdve megszokják a kevésbé párás levegőt, a kevesebb csapadékot, az erősebb napfényt és nem lesznek annyira igényesek.

Ne csodálkozzunk azon, ha a szikvidékek lakói belefáradtak a faültetésbe. Kiszedtek az útszéli árokpartból sarjrol nőtt akác csemetét, valahol a szikesbe gödört ástak, a fát beültették és legtöbb esetben további gondozás nélkül ott hagyták. Persze az akácfák legtöbbször kipusztultak. Ma ezen a téren már előbbre vagyunk. Az ültetni akarók nemcsak magról nevelt csemetét, hanem azok elültetéséhez és további kezeléséhez szükséges szaktanácsot is megkapják.

Sziki erdősítéseink életlehetőségével kapcsolatban számolnunk kell az éltelen csapadékkal. Hozzá készülünk, erdősített területeinket állandóan műveljük, ezzel talajunk nedvességének gyors elpárolgását akadályozzuk meg. Talajunk nedvességére vigyázzunk, ez az egyik legfontosabb tényező. Két év óta ugyan nem beszélhetünk csapadék hiányról, mostanában van elég bőven. Ez azonban csak időleges, aminek a magyar közmondás szerint megjön a bőjtje. A bőjtire követ-

keztet az, ha 60 évre visszamenőleg rátekintünk az évi csapadékok grafikonjára, ami ha itt-ott a mélyebb vonalakról feltörekvést mutat is, állandóan lefelé irányul és az öt, vagy tíz éves átlagok eléggé kedvezőtlenek. Az elégtelen csapadék pedig még a legjobb minőségű laza agyag talajon is érezteti hatását, a sziket pedig munkaképtelenné teszi.

Szükséges volna a sziken inkább megmaradó fajok említése, de erről majd a következő alkalommal. Szij Ferenc.

Akikről megfeledkeztek . . .

Trianon óta megcsonkított, szűk határok közé szorított hazánkban éltünk, szenvedtünk, nélkülöztünk, — sokan közülünk ott hagyott szülőt, — családot, otthont, iskolai padot — magyarságáért és jött, hogy részt kérjen a csonka haza minden bajából, — szenvedéséből és azért is, hogy minden nélkülözés dacára erős magyar akarattal részt kérjen az eljövendő Magyarország felépítésében. Ha mással nem, de erejükhöz mérten munkájukkal.

Az elmúlt 2 évtized után széttörött a gyalázatos páris-környéki békeparancs — Hazánk megnagyobbodott, de itt vagyunk mi erdészek, akikről megfeledkeztek . . .

Megfeledkeztek az 1935. évi IV. t.c.-ben rólunk, azóta is csak ígéretések sokaságát kapjuk, holott felelős tényezők is elismerik a 1935. évi IV. t. c. hiányosságát. Pedig reánk férne az „atyai” gondoskodás „mireánk, akikről megfeledkeztek . . .”

Itt vagyunk mi erdőőrök — alerdészek — erdészek stb. ügyes-bajos ügyeink elintézése nélkül.

Röviden felsorolom égető bajainkat, amit egy kis jóakarattal el lehetne intézni:

1. Szakoktatásunk középfokú iskola színvonalára emelése! (Ami a megnagyobbodott Hazánkban égető kérdéssé fajul.)

2. Címkérdés! (Különböző címek egy kalap alá hozása.) Tehet-e valaki közülünk arról, hogy 4–5, esetleg ennél több középiskolai képzettséggel, amit nem is rossz előmenetel, hanem a fenti okok miatt tovább folytatni nem tudott, közben családot alapítva kenyérkereset után kellett nézni s így csak szakvizsgát tett esetleg az akkori törvény szerint, jobbik esetben az 1 éves erdőőri szakvizsgát tehette le.

De több évi szolgálat után bárhova is állította a bizalom, helyt állt az alerdészekkel együtt, de sok szolgálati helyén munkájukkal, szorgalmukkal, tapasztalatukkal az ifjabb alerdészeknél is tesznek, stb.

Ezért az 1935. évi IV. t. c. megváltoztatása segíthet!

Legyen kötelező a négy középiskola!

3. Status rendezés!

Kérjük az altiszti sorból való kiemelésünket, mert nem egyeztethető össze az, hogy az az erdőőr-alerdész stb. című altiszt, aki:

a) erdőhivataloknál, erdőfelügyelőségeknél, erdőigazgató-ságoknál vagy üzemeknél irodai munkákat, önálló műszaki munkát stb. végez, I. o. altiszti státuszban maradjon ugyanúgy, mint a hivatalszolgák, vm. huszár, portás stb. minden iskolai végzettség nélkül. Ugyanakkor a vasútnál, postán, gyár- és bányavállalatnál, MFTR., fel nem sorolható egyéb közületnél ilyen munkakörben ugyancsak 4 középiskolai végzettséggel sok esetben szakképesítés nélkül iroda segédtiszt, üzemi segédtiszt, könyvelő stb. nevezik ki rendes fizetési osztályba, ahol meg van minden reményük az előbbre jutásra.

Tehát röviden öregségükre tisztességes nyugdíj biztosítva van. Hol vagyunk mi ettől, akikről megfélemedeztek?

b) azok, akik pedig nem irodai beosztásban teljesítik kö-telességüket, hanem üzemeknél, védkerületek, csemetekertek vezetésével, faraktár kezelésével vannak megbízva, ezek is csak úgy, mint az előbbie, ugyancsak I. o. altisztekké vannak kinevezve, holott ők is önálló műszaki és irodai munkával vannak megbízva, helyükön teljes megelégedésre végzik fele-lősségteljes munkájukat. Sokszor életük kockára tevésével is, jó vagy rossz időben.

Nem nézzük le a jelenlegi I. o. altiszti beosztásunkat sem, de akkor maradjunk azok is ne követeljenek tőlünk sem többet úgymint irodai-, könyvelői, gépirői-, műszaki-, csendőri-, vagyonőri stb. munkát, hanem csak annyit mint az I. o. altisz-teket megillet, — ellenkezőleg azonban sokszor még magasabb képzettséget megkövetelő munkát is el kell végeznünk. Amit tőlünk telhetőleg el is végzünk!

A most megjelent 7146 eln.—941. számú F. M. pályázati hirdelmény is rajtunk üt egyet!

Itt is előnybe jutnak azok akiknek alkalmunk volt otthon családjuk, szüleik támogatásával, a megszállt területen lévő 2—3 éves szakiskolát, vagy az 1935. évi IV. t.c. értelmében újabban a 2 éves alerdész szaki-skolát elvégezni. (Fiatalabb korosztály, kik még a katonai kötelezettségüknek sem tettek eleget; mi pedig itt is állandóan teljesítjük kötelességünket.)

Kérdjük, mivelünk, akik a 36 évet keservesen, de már betöltöttük, mi lesz? Így vagyunk (az erdész, vagy mondjuk erdőőri cím alatt) körülbelül az altiszti karnak 65 százaléka a fent vázolt helyzetben, különféle beosztásban 4—5—6 közép-iskolai végzettséggel, de csak szakvizsgával, vagy jobbik eset-ben az 1 éves szakiskolai végzettséggel. Pedig szolgálatunkat feljebbvalóink teljes megelégedésére végezzük. — soha mun-kánk közben, hivatalunkban nem érezzük altiszti mivoltunkat, ezt csak munkánk után és 1-én érezzük meg saját bőrünkön.

Ismételten kérjük az illetékeseket, hogy mirőlünk, a vég-

zetes korosztályban levőknek, (1902–1918 év közötti születésűek) a legnehezebb időszakban türelemmel vártuk helyzetünk javítását, közben szorgalommal dolgozva reménykedtünk, hogy majd a megnagyobbodott Hazánkban a törvény megváltoztatásával esetleg rendeleti úton változtassanak. (Ugyanis 1920–1939. évig sem kinevezés, sem előléptetés nem volt.)

Ezek után testvéreim, ha úgy érzitek, hogy bajtok ugyanaz, amit itt nagyjában leírtam, csak úgy segíthetünk, hogy egyesületünk jelmondatát tartsuk szemünk előtt: „Összetartásban rejlik az erő!”

Ezért kérek benneteket, akik még kívül vagytok, jöjjetek közénk.

Erdész üdvözlettel a jobb jövő reményében

Varga József Árpád

m. kir. erdőőr.

Orvvadászok és hurkozók

(Naplójegyzetek után.)

Régen volt, 25 évvel ezelőtt, amikor épen úgy ropogtak a gépfegyverek és bömböltek az ágyuk a galíciai nagy síkon mint ma.

A tájat még az éjjeli sötétség borította és a metsző hideg szél végigszántott a B. hegység ormain, amit a meleg szobában abból lehetett megállapítani, hogy a levélvesztett nyugvóra tért gyümölcsfák ágai és galyai a fal külső részét erősen riszálták.

Januári vasárnap volt hajnali 5 óra. Gondoltam egyet, ej! kinézek az erdőre. Ilyenkor nagy hóval a vörösfrakkosokkal (rókákkal) is lehet gyakran találkozni főleg virradatkor. Nagy hideg idején pedig csalsípra különösen megjelennek.

Össze is szedtem magam és útnak indultam.

Amint kiléptem a szabadba a nem igen kíváncsú hideg szél csapott meg a szítáló hóval, no de mindegy, elhatározásomat ez már nem akadályozhatja meg, — most már megyek.

Kellemesnek és könnyűnek nem mondható utamon azon ábrándoztam milyen nagyszerű lenne vagy 2 rókat lőni különösen a szürkés öreg bestiákból.

Kezd lassan virradni és én is közeledem oda, ahová eljutni akartam.

Bizony most nem zöld az erdő, nincsen madárdal és ragyogó meleg napfény, mégis az erdő téli képében van valami csodálatos varázs, amely széppé, érdekessé és regényessé teszi.

Az előttem levő megritkított bükkuszálerdő törzsei, mint hatalmas gyertyaszálak merednek az ég felé, s különös látványt nyújt a szél által hordott és a fa törzseire lerakódott hósáv. Úgy néznek ki most a fák mintha egy fehér deszkát szegeztek

volna a törzs oldalára. A hóésés kezd szünni, a szél meg csökkeni.

A régebben esett hóréteg egy új hóréteggel gyarapodott, ami csak fokozta kedvemel, mert a reggeli friss vadnyomokat így megtudtam állapítani.

Elérek egy fiatalos bükkösrészt, amelynek szélén fel is fedezem 3 őznek nyomait, tovább egy nyulét, majd utóbb egy szarvasbika nyomát, ezek a sűrűbe való bevonulást jelezték.

E nyomok most csak annyiban érdekeltek, hogy ezek alapján a vadak létszámát feljegyezzem.

Tovább haladok, s amint az előbb említett fiatalos felsőrészéhez érek, annak egyik törési pontján, kezében a fegyverrel tőlem alig 30 lépésre, egy orvvadász áll, aki vagy a hajtott, vagy a sűrűbe vonuló vadat várta.

Amint az orvvadászt megpillantottam, célba vettem és rá kiáltok: „tegye le a fegyverét és távozzon onnan!” Meglepetésében az orvvadász csak állt; én oda mentem és kivettem kezéből a fegyverét. Természetesen lövésre mindig készen voltam és nem lett volna tanácsos neki felemelni fegyverét lövésre, mert az enyém állandóan készen volt s fenyegette életét.

Azután jött a kihallgatás és egyéb teendő... az ítéletet én mondtam ki, mint mindig és ezzel az emberrel soha többet nem találkoztam az erdőn.

Sajnos a nagy lármától a környéken levő rókáim kereket oldottak, nekem pedig meg kellett elégednem azzal, hogy csak a nyomukban (csapásaikban) gyönyörködjek.

* * *

Egy szép, verőfenyes őszi nap hajnalán járva-kelve az erdőt, s gyönyörködve a sok színben pompázó fák levelein, elmerengek azon, bizony ezeknek már nem sok idejük van a végleges elmuláshoz és önkéntelenül is eszembe jut az, milyen bölcsen alkotta meg a Mindenható, hogy az ember nem ismeri földi életének elmulási idejét.

A táj gyönyörű most, nincsen az a festő, aki le tudná festeni, mert az erdőre sugárzó napot nem lehet utánozni, e nélkül pedig hamis a kép.

Az erdő vadjai most jól érzik magukat, van tölgymakk, bükkmakk és egyéb cserje stb. mag, itt-ott a kukorica és a burgonya még kint van, oda is ellátogatnak. Jó húspannak, nem csoda tehát, ha vannak emberek, akik szükségből vagy szenvedélyből áhítoznak rá.

Rendes szokásom, hogy amikor különleges elintézni való nincs, nem az erdei utakon és ösvényeken járok, hanem az erdő minden zege-zugában, mert csak így lát, hall és tud meg az ember valamit.

Elindultam tehát a csörgedező patak mentén felfelé a völgyön, melyet jobbról kefesűrű, balról rudaserdő borított, kitűnő búvóhelye van itt nemcsak a vadnak, de az orvvadász-

nak is. A fiatalosan zeg-zúgosan vadjárta út, melyet az orvvadászok is előszeretettel felkeresnek, mert itt még cserkészni is mernek, főleg akkor, ha vasárnap van, vagy esik az eső, avagy híztsotat tudnak arról, hogy az erdő védelmezője másutt van elfoglalva.

Ilyen veszélyes bizonytalan helyeken meg volt az a jó szokásom, hogy az előttem elterülő teret távolságról-távolságra többféle szempontból letávcsövezzem.

Amint felfelé haladok az egyik kanyarulathoz, egy vastagabb fa mögé megállok és kémlelelek. Ekkor észreveszem, hogy tőlem mintegy 70 lépésre valami barnaságnak a körvonalai látszanak. Előveszem távcsövemet és megállapítom, hogy egy puskás ember halad ugyancsak felfelé, de olykor-olykor vissza is néz. Ő és köztem néhány kiálló ág és bokor volt, amitől egymást szabadszemmel nem igen láthattuk, mert a kora reggeli idő a sűrű erdőben még sötétes volt.

Az illetőt most igen óvatosan kellett követnem, nehogy észrevegyen és megfutamodjon. Most csak arra vártam, hogy a legközelebbi kanyarulaton eltűnjön és én akkor rövid futással utolérjem. A tervem sikerült.

Amikor a kanyarulathoz értem, nem volt messzebb az illető 20–25 lépésnél, de még akkor sem vett észre, mert onnan olyan óvatosan mentem, hogy 10 lépésre cserkésztem be. Amikor megtordult, illetve hátránézett, puskám már rászegezve azzal kiáltottam rá, „meg ne mozduljon, mert halál fia”. Az orvvadász hirtelen meglepetésében szinte megmerevedett és mint egy faszent úgy állt előttem, én ekkor hozzáugrottam és „ide a puskát” szó kiáltással kivettem azt kezéből.

Az azonnali kihallgatás során a főbírói teendőket magamra vállaltam és ezt az embert sem sikerült többé meglátnom az erdőn.

Nyári ünnepnap volt, délután áldásos jó kiadós eső áztatta meg a már igen szomjas tájat.

Az eső után minden valamire való erdész-vadász szeret széjjelnézni különösen ha az délután alkonyat előtt történik. Ilyenkor a vadak korán mozognak és fellelhetők.

Én is összeszedtem magam és elindultam, hogy a pagonynak ama részeit bejárjam, ahol véltem valamit tudni.

Gyönyörű alkonyat volt, mert a fellegek elvonulása után a bukkanónap utolsó sugaraival még egy ideig végig simogatta a nyugvó állapotban levő erdőt, s gyönyörködött az ember a leveleken, valamint a füveken levő esőcsoppok ragyogásában.

Csend honol mindenütt, csak itt-ott hallani még egy szerelmes gerle turbékolását, de ez is csakhamar megszűnik és csak a nagy távolból hazahajtó tehénpásztor mély ostorcsattanása hallatszik ide. A bíborvörösben búcsúzó nap rövid időn

belül eltűnik és csakhamar a szürkület borítja be az erdőt.

A nappali madarakat felváltja a szürkületben megjelenő népiesen elnevezett „Lappantyú” madár, amely szárnycsapásaival sajátos hangot hallat. — Himbálózva repül, ezeket a bűvész repüléseket nézem, miközben tőlem mintegy 300 lépésre a vágás szélén egy őzbak éles riasztása hallik.

Gondoltam mindjárt, hogy nemcsak magam járok itt, de más valaki is, aki nem kíváncsi egyén az erdőben.

Az őzbaknak távolodási irányából megtudtam, merre van a veszélyes irány, illetve pont. A vágásterület elhelyezésétől megállapítottam azt is, merre veheti útját a valaki.

A terep reám nézve igen kedvező volt, mert a sűrűség szélében cserkészút vezetett, viszont a gyanúsítottnak út nélküli terepe volt, amelyen jönnie kellett, hogy a vágást áttekinthesse és kénytelen volt több helyen a sűrűség miatt a nyílt vágásterületen is mutatkozni.

Amikor én a négyzetalaku sűrű fiatalos nyugati cüücs-pontjára értem, távcsővemmel végigtekintettem Kelet felé, észrevettem, hogy a vágás alján, tőlem cca 120 lépésre egy ismeretlen orvvadász, fegyverrel kezében, cserkészve halad én felém.

Mosolyogva gondoltam magamban: jöjj csak cimbora, jöjj, egy néhány perc múlva leszerellek és puska nélkül mehetsz haza.

Kitűnő fedezékem volt, egy sűrű bokor, amelynek háttéréből a távcsővel az orvvadász minden mozdulatát figyelemmel kísérhettem. Az illető jött, igen lassan és roppant óvatosan, minden zeg-zugot fürkészve.

Amikor az orvvadász tőlem mintegy 6 lépésre lehetett és hátranézett, abban a pillanatban hozzárohanok vésztiljósloán ráordítok, persze kész fegyverrel és célbavéve őt, „ide a puskát!” s már is veszem ki a kezéből a puskát és azután 10 lépésre tovább intem.

Ez az orvvadász annyira megijedt, hogy szólni sem tudott és kérdéseimre csak dadogva felelt.

Kihallgatása és ügyének elintézése az előbbi orvvadászokéhoz hasonlóan történt meg.

Sokat jártam én az erdőnek ezen a helyén, meg más részen is, de többet ezzel az emberrel sem találkoztam soha.

Kora tavasz volt, a hosszúcsőrűek (szalonkák) húzására mentem ki, hol hajnalban, hol alkonyatkor. Ez alkalommal történetesen hajnalban mentem ki és ez is pont vasárnapra esett. Az erdőre való vasárnapi kimenetelt, ha csak tehettem, akár hajnalban, akár délután, de nem mulasztottam el, mert ilyenkor sok ráérő ember van, aki rosszban töri a fejét és az erdőt választja prédává.

Langyos nyugati légáramlat simogatta végig a még mély álomban levő erdőt, jelezvén azt, hogy nincs messze már az

idő az új élet megújódásához.

Borus az idő, szemerkél az eső. Kezd derengeni. A huzás nem volt valami jó és lövéshez nem is jutottam.

Huzás után elhatároztam, hogy széjjelnézek a járásban. Az eső ugyan csöpörészett, de nem annyira, hogy kellemetlen lett volna a járás-kelés.

Nem is megyek messzire, az elért vágásban 2 darab őzet látok, vonulnak nappali helyük felé, olykor-olykor félénken visszanéznak, pedig szegényeknek tőlem nincs mitől félniük. Soványak, a nagy tél őket is próbára tette.

Utam egy völgyön át az egyik hegygerinc vonulatra vezetett. (Folyt. köv.)

„Méhészeti Kalauz“

címen most jelent meg Héjjas Endre ny. meteorolog ig. országos hírű méhészeti szakíró tollából egy új könyv.

A könyv írásmódjában számol a mai gyorsan élő emberek kevés idejével, ennek dacára mindazt felöleli, amit a méhészetről tudni kell. A könyvet a gyakorlat részére írta, hogy aki mézet akar termelni, eredményesen akar méhészkedni, minő legszükségesebb ismeretek birtokában kezdheti azt el. A könyvnek különös érdekessége oly különböző szerzőktől származó szakcikknek közlése, melyeknek ismerete az eredményes gyakorlatot elősegíti.

A könyv a „Méh“ a magyar méhészek lapja, Budapest IV., Arany János-u. 2 sz. kiadásában jelent meg, ára: P. 3'20.

Kisegítő, ideiglenes, alkalmi, időszakai, vagy bármilyen szakmunkákhoz ajánlkozom úgymint: Üzemvezetés, tervezés, fakitermelés, csusztatás, szállítás, raktárkezelés, irodai ügyvitel, rajz, gépírás, könyvelés, erdővédelem, vadőrzés stb. — 5 nyelv-ismerettel fácán mester, volt erdőkezelő, kép. erdőész. — Szíves ajánlatokat kér Farkas G. Mihály Pestszenterzsébet, November kettő-u. 58. szám.

Egyesületi hírek:

Sudár Imre alerdész és Wengli Évike 1941. november hó 5-én a dorogi r. k. plébánián házasságot kötöttek.

Még mindig érkeznek címváltozást jelentő lapok a hó vége felé azzal, hogy a következő lapot már új címére küldjük

az illetőnek. Miután a lap előállítására is időt vesz igénybe, kérjük a címváltozásokat minden hó 20-ig beküldeni.

A januári lapunkhoz mellékelünk befizetési lapot, s kérjük kedves kartársainkat, hogy esedékes tagdíjukat küldjék be. Ne várja senki meg, míg felszólítást küldünk, hanem teljesítse vállalt köteleességét.

Tagdíjat Biancói csekken is be lehet küldeni, lapunk első lapján megtalálja mindenki a csekszámunkat és címünket.

Pályázati hirdetés.

Az Esztergom-Szentgyörgymezői Valt Úrbéri Közbirtokosság pályázatot hirdet lemondás folytán megüresedett

erdőőri állásra.

Pályázhatnak mindazok, akik képesítésüket szakiskolában szerezték.

A megválasztott erdőőrt egy évi próbaidő után véglegesítjük. Javadalmazása :

Havi egyszáz pengő készpénzfizetés. Egy kat. hold föld. Nyolc ürméter tűzifa. Négy öl rőzse. Fizetés javítása későbbi lehetséges.

A kellőképen felszerelt kérvények 1942. január hó 10-ig az Esztergom-Szentgyörgymezői Valt Úrbéri Közbirtokosságnak Elnökségéhez küldendő Esztergomba, Balassa Bálint-u. 21/b.

Különfélék

Báró Bánffy Dániel földmívelésügyi miniszter beszédet mondott az Országos Erdészeti Egyesületnek fennállása 75-ik évfordulóján rendezett ünnepi közgyűlésen. Báró Waldbott Kelemen elnöki megnyitója után a miniszter üdvözölte az egyesületet. Beszélt az erdőgazdálkodás fontosságáról és az erdei iparágak fejlesztésének szükségességéről. Rámutatott arra, hogy az erdőgazdálkodás okszerűbbé tételéhez az erdőbirtokosok részéről tőkebefektetésre van szükség, majd bejelentette, hogy a szakképzett erdészek számának emelésére ösztöndíjakat létesített és az alerdésképző iskolák számát négyre emelte.

Nyersbőr árak : Darabonként P.-ben. Laposvidéki róka 10—12. Hegyesvidéki róka, anyaországbeli, 18—20. Hegyesvidéki róka, erdélyi, magasszörű, 20—25. Kőnyest, 60—65. Fanyest, 110—120. Görény, nagytestű, 11—12. Görény, kistestű, 7—8. Vidra, nagy, 90—100. Pézsmá, 100—110.

11—11:50. Pézsma, IIa 5:50—5:75. Pézsma IIIa 2:75—2:85. Pézsmafiók 0:40—0:50. Mókus, Ia 1:50—1:60. Borz, Ia 8—9. Menyét, fehér, Ia 1:50—2. Téli nyúlbor, Ia 1—1:10. Őszi nyúlbor, Ia 0:50—0:55. Nyári nyúlbor, Ia 0:25—0:28. Kanin, Ia, kg-ként 8—3:50.

Akik az alant felsoroltak lakhelyét ismerik, közölgék azt a szerkesztősséggel: Papp József Fenyőfő, Lengyel Pál Császárs, Baunsteier László Diósjenő, Kiss János Túrje, Balogh Antal Sopronkövesd, Marosits Pál Budapest, Németh István Ungvár, Szabó Sándor Kelevíz, Kotsi Hugó Soroksárújtelep, Boros István Tápiószecső, Major Lajos Lendvadedes, Szabó Lajos Ekel, Garami Árpád Mocsolyástelep, Csontos József Tornaújfalu, Simon János Homokkomárom, Kovács Ede Mihály Csapod, Molnár István Budapest, Keréta László Taracköz, Jánosi Emil Párkány-nána, Papp József Bogyoszló, Zengő Mihály Nagyberezna, Varga József Tormaszentandrás, Keresztes Ferenc Bakonycsérje, Horbán György Taracköz, Patyi László Kapuvár, Sarudi Ferenc Abony, Plenka László Kerekhegy, Parkanszky Ferenc Ujdíósgyőr, Szuhay Miklós Kisvárd, Komondi Ferenc Pápa.

Szerkesztői üzenetek

Bagó Bertalan Szendrő. Tagdíjhátraléka 1941. év végéig 2 P. Temetkezés 1 P.

Husztli Lajos Szentes. Tagdíja 1942. július hó 1-ig rendezett. Temetkezésnél 2 pengő túlfizetése van.

Hauk Ferenc Nyirjes. Tagdíja 1942. július hó 1-ig rendezett. Temetkezésnél 50 fill. túlfizetése van.

Nagy István Döbrönte. Tagdíja 1942. február hó 1-ig rendezett. Január hó 1-től egész tagdíjas.

Bősze József Baktúttós. Tagdíja 1941. év végéig rendezett. Temetkezési hátraléka nincs. Az „Erdészeti zsebnaptár” megjelenési ideje még ismeretlen.

Repiczky Gusztáv Kecskemét. Előfizetése 1942. április hó 1-ig rendezett.

Borosnyai Sebestyén Havasmező. Tagdíja 1941. év végéig rendezett. Temetkezési hátraléka nincs.

Drexler János Sopronkövesd. Tagdíjhátraléka 1941. év végéig 3 P.

Pethő István Nagykanizsa. Tagdíjhátraléka 1941. év november hó 1-ig 5.50 P. Katonai időre tagdíjat nem fizet. A lap jár.

Major Jenő Nagyörzsöny. Tagdíjhátraléka 1941. év végéig 12 P. Temetkezési segély 2.50 P.

Ronaháti István Diósgyőr. Tagdíja 1941. év végéig rendezett.

Pénztári beszámoló

November havi befizetések folytatása: Nádas Ernő Takcsán 4, Hencz József Gánt 6, Szódi István Gödöllő 12, Kiricsi Zoltán Mikóháza 6, Babos Imre Ozlánd 12, Füzi István Kapuvár 6.50, Szabó Márton Esztergom 4. Összes befizetések november hóban 557.88 P.

December havi befizetések: Répás Gáspár Réde 6, Gerencsér Rezső Nagykanizsa 3, Tatai csoport 26.50, Erdősi József Arló 3.50, Princesz József Szakmár 4, Stíft Géza Csatárimajor 12, Stíft Kálmán Csatárimajor 12, Szatványi József Ökemenec 5, Kocsis Pál Himód 5, Kasza József Pécs 1, Farkas István Várpalota 10, Malmos Mihály Miskolc 10, Füsti Molnár Sándor Füzesabony 3, Szálka László Királymező 9, Illés László Nagybocskó 20, Hauk Pál Galyatető 10, Patonai Károly Bükkszentlászló 12, Tóth Ödön Mátraderecske 10, Gödöllői Erd. Hiv. Személyzete 11, Németh Ferenc Uzsa-pusztá 1.50, Bölcs István Gyömrő 1, György F. József Gyimesközéplak 10, Simon János Kútberék 12, Erdősi Sándor Bpest 4, Grellneth János Pátkapusztá 1, Illiás György Ráczeke 4, Putnoki Antal Komját 9.50, Járányi Ferenc Somogy 6, Borosnyai Sebestyén Havas 12, Nagy István Ozora 18, Bősze József Bakktüttös 2.50, Huszti Lajos Szentes 8, Zenkó István Tiszabogdány 20, Tölgyes Lajos Pilisszentkereszt 5, Repiczky Gusztáv Kecskemét 3, Pasztorek Antal Drégelypalánk 4, Pataky Árpád Szombathely 13, Szegedi Mihály Karcag 4, Dobos Gyula Lelese 12, ifj. Csorba István Alsószeleste 4.80, ernyei Nagy Domonkos Tusnád 75, Glöckler József Bikál 13, Erdőbirtokosság Hajduböszörmény 15, ids. Kusinger János Ujpest 30.

Folytatása lapunk legközelebbi számában.

Kartársi üdvözléssel:

Pálmai József

főszámvevő.

Állást keresnek:

Berény József vadőr 14 évi gyakorlattal állást keres. A vadászat terén hosszú évek tapasztalataival rendelkezik.

Címe: Monor, Széchenyi-út 9. szám.

40 éves, nős, 3 gyermek atyja, 50%-os hadirokkant, 11 évi erdészeti gyakorlattal azonnali belépéssel állást kér. —
Cím: Tata II. Esterházy-utca 1.

30 éves őskeresztény szakvizsgázott erdőőr, aki erdőtenyésztésben, kitermelésben, erdőbecslésben, valamint apró és

nagyvad óvásban és vadászatában is nagy gyakorlattal rendelkezik, jelenleg is állásban van, 1942. április hó 1-re állást keres. Cím a kiadóban. 545/1941.

18 éves, róm. kath. vallású erdőgyakornok állást keres. 2 évi gyakorlattal rendelkezik. Címe: Szucsák Ferenc Tiszagyulaháza, u. p. Tiszaszederkény.

Vadászat terén hosszú gyakorlattal bíró 38 éves, nős, családos, katonaviselt vadőr állást keres. Címe: Januk András Tárnok 5., u. p. Sárosfa.

40 éves, nőtlen, r. k. vallású szkv. erdőőr, 12 évi gyakorlattal állást keres azonnali belépésre. Erdőbecslési munkálatokban szaktudása van, haltenyésztésben jártas. Cím a kiadóban.

Erdőkerülői vagy vadőri állást vállal 23 éves ref. vallású, nőtlen egyén, aki nyolc hónapi gyakorlattal rendelkezik. Címe: Józsa István Berhida, Rákóczy-út 47.

26 éves róm. kat. vallású nős, szakvizsgázott erdőőr, aki az erdőszet minden ágában, mesterséges fácántenyésztésben 7 évi gyakorlattal rendelkezik, azonnali, vagy bármikori belépéssel állást keres 116/1941.

29 éves őskeresztény, 4 középiskolai végzettséggel, alerdéshi szakképzettséggel, erdőtenyésztésben, kitermelésben, erdőbecslésben, valamint üzemterv készítésben is; irodai munkákban és vadászatban jártas, jó bizonyítványokkal azonnali elfoglalásra uradalomnál vagy nagyobb fakitermelő cégnél, vagy fatelepre állást keres. Cím a kiadóhivatalban. 439/1941.

26 éves rk. vallású nős, katonaviselt egyén vagyok, szerezni javadalmazás mellett azonnali belépésre állást keresek oly erdőgazdaság vagy vadászatgazdaságnál, ahol a vadőri vizsgához szükséges 3 évi gyakorlatot megszerezhetném, szíves megkeresést kérek; címem: Bánkerti János Esztergom, Mátyás király-u. 23 sz.

Vizsgázott 21 éves nőtlen, jól képesített vadőr állást keres azonnali belépésre, aki az apróvad vadászatában, gondozásában, ragadozók irtásában kellő gyakorlattal bír. Szíves megkeresést kér: Szilicsány Ferenc szkv. vadőr. Veréb Fejér m.

Vezető erdőőri állást keres 37 éves nős, r. k. 1 gyermek atyja, szakvizsgázott vezető erdőőr, 15 éves külső gyakorlattal, kitűnő bizonyítványokkal rendelkezik. Erdőbecslés, erdősítés, fakitermelés, fakészlet kezelés, vadóvás, a vadászat és erdőszet minden ágában jártas. Szíves megkeresést 1904. szám alá Nimród jeligére a kiadóba kér.

Fodor János okl. alerdész 4 középiskolai előképzettséggel, 6 évi gyakorlattal, katonaviselt, nőtlen, azonnali belépésre állást keres, készpénzbeli javadalmazás mellett. Címe: Máriabesnyő, Királytelep 33.

Alerdész gyakornoknak mennék némi fizetéssel. Cím: Hajnovits János Zseliz, Rákóczy-utca 538. Bars m.

A Z E R D Ö

XVI. ÉVFOLYAM

1942. FEBRUÁR

2. SZÁM.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: VITÉZ SZEKERES KÁROLY

A lap havonta egyszer jelenik meg. Előfizetési ár: egész évre 6 pengő, fél-
évre 3 pengő, negyedévre 1.50 pengő. — A tagdíj évi 12 pengő. Belépési díj
egyszersmindenkora 2 pengő. — Özvegyek és szegénysorsú nyugdíjasok vagy
még ki nem nevezett állásban lévő kartársak (csemetekerti örök, erdőlegények,
erdőszolgák stb.) a fenti tagdíjnak csak felét kell fizessék, azaz évi 6 pengőt,
de igazolniuk kell azt, hogy ezen kedvezményre igényjogosultak. — Egyesü-
leti tagoknak a lap tagdíj fejében jár. A lap szellemi részére vonatkozó leve-
lezés (kéziratok stb.) „Az ERDŐ” szerkesztőségéhez; Tatára küldendők.

„Boldog újévet“

kivántunk egymásnak, azzal a szent meggyőződés-
sel, hogy az újesztendő tényleg meghozza számunkra
a régen várt sérelmeink orvoslását. Sajnos a sok
ígéret dacára is az a helyzet, hogy semmi újat nem
hozott.

Van egy címkérdés, egy különbözeti vizsga kér-
dés, van segédtsízi kérdés stb. mindezekre illetékes
helyről határozott ígéret, de eddig még semmi sem
valósult meg.

A Földművelésügyi Miniszter Úr Öngyméltósága
nagy mezőgazdasági programjában szerepel az er-
dészlet is, szeretnénk remélni, hogy mireánk mellő-
zöttekre is kiterjed Öngyméltósága figyelme s az
erdőgazdaság zavartalan menetének érdekében fenti
kérelmeink teljesedésbe mennek.

Ebben a reményben mondunk köszönetet mind-
azoknak, akik jókívánataikkal bennünket felkerestek
— az újesztendő küszöbén.

Vadjaink téli etetése és gondozása

Január első felében úgy emlékszem a Hubertus Vadászati Védegylet a rádión keresztül és a sajtó útján hívta fel a vadászterület tulajdonosok, vadászattal foglalkozók és a vadászközönség figyelmét, hogy a beállott nagy havazás és kemény hideg következtében élelemhez nehezen hozzájutó vadakat etessék és kövessenek el a vadetetés és a vadvédelem terén minden lehetőséget vadjaink megmentése érdekében.

Az 1939/40. év telének velőkéig hatoló kegyetlenül kemény hidege, méteres, néhol kétméteres hó már csak emlékeztünkben él, soha el nem muló rossz emlékként. Vadjaink nyomorult pusztulásairól hónapokon át hasábokon keresztül az ország minden részéből számoltak be jelentések. Leírni nem lehet, hogyan szenvedett a vad nagyja és apraja abban a borzalmas időben! Bőngészgessük csak át az ország különböző részeiből akkor beérkezett vadászati tudósítók jelentéseit, szomorúan kell megállapítanunk, hogy a vadpusztulás sokszor és nagyon sok helyen, 80–90%-os volt. Az akkori tél, 30 fokos hideggel párosult igen nagy havazások és hófúvások okozta pusztulások afölött való gondolkodásra készletnek bennünket vadászattal foglalkozókat, hogy vadjaink téli védelméről és etetéséről jobban kellene gondoskodnunk.

Az idei tél január hetedikéig szelidnek, enyhének volt mondható. Sokan már abban a reményben ringattuk magunkat, hogy egy enyhe lefolyású téllal ajándékoz meg bennünket a Természet és vadjainkat sikerül minden zökkenő nélkül simán átteleltetni. Ámde január 8. óta megváltozott az időjárás és azóta majdnem mindennap havazott és már bizony vannak olyan vidékek, ahol 80–100 centiméteres hóval kell számolnunk — különösen a hegyvidékeken. Ehhez azután hozzájött a hőmérséklet állandó süllyedése, ami elég gyakran elérte a 20 fokot, sőt néhol még ennél jóval többet is. De ne bízzuk el magunkat, mert az eddigi tapasztalatok szerint a legutóbbi két pusztító télen is (1929–1940.) a február volt az a hónap, mely a szörnyűséges pusztításokat okozta vadállományainkban.

Eddig még a nagy hó és kemény hideg dacára meg van az a nagy szerencsénk, hogy az időjárás aránylag szélcsendes volt és így nem állottak be a mindent elsöprő, megfagyasztó és mindent betakaró hófúvások.

Nem tudjuk, hogy a február mit tartogat számunkra. Éppen ezért már most kövessünk el minden lehetőséget vadállományunk megmentése érdekében, hogyha netalán február megakarná bosszulnia magát, egy vadgazdaságot se találjon készületlenül. (Ez azoknak szól leginkább, akik semmit sem tettek, vagy tesznek vadállományuk megmentése érdekében.) E tevékenységben és az önfeláldozó, fáradtságot nem ismerő vad-

védelemből és vadetetésből nekünk hivatásos erdészeknek és vadászoknak kiemelkedő példával kell részünket kivenni.

A vadak téli takarmányozásáról és védelméről nálam hivatottabbak már régen leírták a szükséges tudni és tennivalókat, de azért nem lesz érdektelen, ha ezen a téren hosszú működésem alatt szerzett tapasztalataimat kartársaimmal közölhetem és az ebből nyert hasznos tudni és tennivalókat mások is hasznosíthatják világhírű vadállományunk megmentése érdekében.

Fogoly és fácán téli etetése etetők nélkül el sem képzelhető. Az etetőket lehetőleg szélvédett helyeken, erdőszeleken, csenderesekben úgy állítjuk fel, hogy az etető északi oldala a védő sűrűséghez támaszkodik. Leginkább a közismert fácán-etetőt, a féltetőt alkalmazzuk, amit négy oszlopra ferdén úgy állítunk fel, hogy a szeles és hideg északi oldalra a földtől számítva 30—40 cm.-nyire eresztjük le, a védett déli oldalon pedig 1—1'20 méterre emeljük. Tetejét zsuppal, náddal, esetleg cirokszárrel fedjük be. Az etetők alá szénamurva, búza, vagy rozspolyva közé leginkább ocsut, rostaaljat, cirokmagot, esetleg más gabonamagvakat hintünk. A pelyvafélékkel való kevert hintés azért fontos, mert így egyrészt meleget tart, másrészt pedig a vad nem találja meg keresgélés nélkül az eleséget s így mohó evéssel nem terheli meg begyét, hanem kapargálva, egésznap is elidőzik, szemezget a száraz és hidegtől óvó pelyván. Egyszerre ne hintsünk sokat és látogassuk 2—3 naponként az etetőket és ha szükséges, úgy adjunk új hintést.

Az etetőket hófúvás ellen vesszőkerítéssel, vagy más megfelelő anyaggal védeni szükséges. Hóval betemetett etetőket ki kell szabadítani, a hozzájuk vezető utakat szabaddá tenni, hogy a megközelítés könnyebb legyen. Ajánlatos, de szükséges is az etetők környékét le hóékeztetni olyan formán, hogy a hóeke szántotta csapás mindig az etetőhöz vezessen, hogy az etetések alkalmával szétrebbent vadak könnyebben visszatudjanak menni az etetőhöz. Tapasztalat szerint etetések alkalmával minden esetben a vad megriadva elrepül a hintés helyéről, mert a nagy hó miatt nem tud ellábalni. Hosszú időbe kerül míg bukdácsolva, kimerülve visszatérnek. Nincs szomorúbb látvány, mint egy ilyen bukdácsoló fogoly csapatot látni, vergődni a nagy hóban.

A nyúl etetését összekapcsolhatjuk a fogoly és fácán etetésével, bár célszerűbb arról külön gondoskodni. Legalkalmasabb a lóhereszéna, csépeletlen zab-kéve, borsó és bükkönyszéna. Takarmányfélék etetésénél fontos, hogy az átnedvesedéstől, beázástól óvjuk, mert a nedves takarmánytól a vad elhull! Éppen ezért a takarmányt sohasem dobjuk a hóra vagy jégkéregre, mert olvadásnál alulról, esőzésnél vagy havazásnál pedig felülről nedvesedik át. Az etetésre szánt takarmány-kő-

tegeket szegélyfákra, bokrokra helyezzük úgy, hogy a vad mindenkor elérje azokat.

A hóékezésről itt sem feledkezzünk meg! Azt a területet, ahol a szegélyfákon, bokrokon elhelyeztük a takarmánykötegeket, hóékezéssel hálózunk be úgy, hogy a nyulak a hóke alatt a nagy hóban szántott csapán könnyen juthassanak az elhelyezett takarmánykötegekhez. A területet 2—3 naponként járjuk be szánnal és a takarmányozást mindannyiszor ismételjük meg, amennyiszer az szükségessé válik.

Száraz takarmány mellett nedvdús takarmány etetéséről is gondoskodjunk a nyulaknál, mert enélkül a vad emésztő szervei betegednek meg. De, mivel nagy hidegben nedvdús táplálékot nem rakhatunk az etetőbe, mert megfagy, legcélszerűbb védett helyen répát csicsókát elvermelni és az erős fagy beálltával annak egyik sarkát megbontani, a nyulak csakhamar rábukkannak, tovább kaparva egészséges fagymentes nedvdús répához, csicsókához jutnak.

Nagyvadjaink téli etetése. Igen fontos, hogy a nagy havazások és kemény hidegek beálltával nagyvadjainkat is a lehetőséghez képest mesterséges száraz takarmánnyal etessük. A mesterséges száraztakarmány lehetőleg olyan fedett etetőekben legyen tárolva, (pajtaszerű) hogy a vad aláállhasson, vagy bemehessen, hogy a nagy hidegben erős északi szélről némi védelmet találjon. Az etetőket szélcsendes, napos oldalakon ritkás szalásokban állítsuk fel. Egy-egy etető mérete olyan nagy legyen, hogy 1—2 szekér takarmányfélét lehessen elraktározni benne. Vadetetésre: lucerna, baltacim, borsószalma, zabosbüköny és lombtakarmány felel meg, amit a vadak legjobban is szeretnek. Vigyázni kell azonban arra, hogy a felsorolt takarmányfélék száraz állapotban kerüljenek az etetőkbe, mert a kényes vad a penészes, dohos, rothadó, bűdös takarmányt egyáltalán nem, vagy ha az éhségtől kényszerül is azt felvenni, végzetes hasmenést kaphatnak tőle.

Nem minden vadgazdaság rendelkezik lucerna, baltacim, zabosbüköny stb. takarmányfélékkel, éppen ezért a legjobban ajánlható vadtakarmány a pagonyban előállítható lombtakarmány. Ennek termelését június első felében kell eszközölni, mert akkor van a legtöbb tápértéke. Tapasztalat szerint: tölgy, szil, nyár, hárs, kecskefűz, vadberkenye, mind alkalmas lombtakarmány gyűjtésre és a vadak ezeket szeretik a legjobban. Tárolását, illetve kazalba rakását úgy kell eszközölni, mint a kérékbe kötött gabona, vagy takarmány kazlak rakását, azonban ajánlatos rétegenként lesózni, hogy a vad itt kapja meg a szervezete által kívánt sót, mivel télen a szók be vannak fagyva. A lombtakarmány-kazal tetejére pedig szénát, vagy szalmát rakunk, hogy az esőzések következtében ne ázzon be.

Az etetőket vadjaink — akármilyen prima takarmány is van bennük — csak a már beállott nagy havazások és kemény

hidegek idején keresik fel. Különösen azokban a pagonyokban keresik fel vadjaink csak a nagy havazások beálltakor az etetőket, ahol nagy fakitermelések vannak, mert nincs olyan csemege-takarmány, amiért a vágásokban heverő ágfat, galyat és annak kergét, rügyeit felcserélné.

Azokban a pagonyokban, ahol a szarvason kívül őz, däm és muflon is tenyészik, ott az etetőkben való etetés kissé körülményes, mert a szarvas egyik vadfajtat sem tűri meg maga körül, minélfogva az etetőkben mindig csak a szarvasok lakmároznak. Ilyen pagonyokban úgy a legcélszerűbb etetni, hogy hetenkint kétszer szánnal a tárolt takarmányból széthordatunk a pagony azon tájaira, ahol vadjaink leginkább tartózkodni szoktak. Célszerű a völgyek szélcsendes, napos oldalain etetőket sűrűn elhelyezni, vagy takarmánykévüket, csomókat itt-ott villás ágasfák közé helyezni. Mindenek előtt gondoskodjunk arról, hogy pagonyunkat hőkéztessük le, mert a hőkézett pagonyban a takarmányozás sokkal könnyebb és a vadak is kényelmesebben járhatják az etetőket. A takarmányozás mindig a reggeli, vagy a kora délelőtti órákban történjék, mert így az őzek és muflonok egésznap nyugodtan és bőségesen táplálkozhatnak. Ugyanis a délutáni órákban megjelenik a szarvas, sorra járja a kihelyezett takarmányféléket, aminek az a következménye, hogy az őzet, muflont elveri az etetőktől.

A muflon etetése nem olyan egyszerű, mint amilyennek sokan gondolják. Amíg a hó le nem esik es a kemény hideg be nem áll, a magasabb fekvésű sziklás részek a kedvenc tartózkodási helye. A kemény hideg, de leginkább a nagy hó leszorítja a magasabb régiókból alacsonyabb fekvésű olyan területekre, ahol déli kitettségű napos oldalakon sziklás, kopár részeket talál. Etetése tapasztalatom szerint úgy vezet eredményre, ha a takarmány kötegeket emberek segítségével a sziklás kopár részekben a délelőtti órákban széthordjuk. Délután már az egész nyáj a kihelyezett takarmányon lakmározik. Mivel kedvenc tartózkodási helye a sziklás részekben van, hőkézni ott nem lehet, így igen kívánatos, hogy az etető helyeken egy nagy körben a havat lapátoltassuk el. Egyébként igen igénytelen vad, mert hómentes, vagy csak vékony hórétégű télen, az avarfűvön és mohán képes áttelelni.

Vaddisznó etetése. Kemény hidegben és magas hóban legtöbbet szenved a sokak által üldözött vaddisznó állomány. A méteres hó s alatta a 40—50 cm-re befagyott föld lehetetlenné teszi számára az élelem megszerzését. Ott ahol egy jó makktermés után indul a télnek, nem okoz nagy nehézséget átteleltetése, mert akármilyen magas is a hórétég, alóla kitúrja a neki szükséges makkot, élelmet. De mit egyen szegény akkor, ha már két éve nem volt makktermés? Legcélszerűbb és legeredményesebb disznóetelési mód a hintésre való szoktatás, amit úgy érhetünk el, hogy sűrű fiatalosokban levő kisebb tiszt-

tásokat, elhagyott régi kocsiutakat használunk fel erre a célra. Ha egyszer a disznók rákaptak a hintésre, akkor már nyert ügyünk van, mert attól a naptól kezdve, mindennap megjelennek a hintésen — hacsak valami, vagy valaki meg nem zárja őket.

A nagy hóban leginkább azok az árva malacok szenvednek és többnyire el is pusztulnak, amelyek az anyjukat elvesztették. Gondoskodjunk részükre járó utakról, amit hókézéssel érhetünk el.

Vadaink téli etetéséről és gondozásáról nagyjában ezek volnának azok a teendők, amiket minden igaz vadásznak meg kell szivlelnie, mert emberi segítség nélkül feltétlenül elpusztul világhíres vadállományunk.

Ilyen nagy havazások és kemény hidegek alkalmával kell a felügyelettel megbízott személyzetnek résen lenni, hogy fékentartsa az emberi bőrbe bűjt fenevadakat a hurkozókat, orvvadászokat, ragadozókat és a falvakból kijáró kuvaszokat, melyek ilyenkor hihetetlen károkat okozhatnak az elcsigázott vadállományban.

Küzdelmes és költséges ugyan a fáradozás, de mindez elenyésző ahhoz a kárhoz képest, mely a vadállomány pusztulásával nemcsak a vadászokat éri, de megérzi egész gazdasági életünk és mindazok, akik a vadászatból közvetve is bevételhez jutnak.

vitéz Szekeres Károly

Február havi teendők a méhesben

Aki ősszel sok mézzel teleltette be méhcsaládjait, annak e hónapban is fő törekvése, a méhcsaládok nyugalmanak biztosítása legyen, mert a háborgatott család sokat fogyaszt és ha nem tud idejében tisztulás végett kirepülni, hasmenést kap és összeszennyezi a lépeket, valamint a kaptárt is. A hasmenés a leggyakoribb tavaszi betegség.

Ez önmagában nem veszedelmes baj, mert könnyen gyógyítható, de hogy megelőzhessük, azért vigyázzunk a családok nyugalomára.

Éppen ezért, ha sok cinkét, vagy harkályt látunk méhesünk körül röpködni, igyekezzünk őket riasztó lövésekkel, vagy más módon távoltartani, mert amilyen hasznosak egyébként ezek a madarak a gyümölcsösben, vagy az erdőben, olyan kártékonyak tudnak lenni télen a méhesek körül.

Aki kaptárait, vagy méhesét kukoricaszárral takarta be az figyelje meg, hogy az egerek nem fészkeltek-e be magukat és nem rágják-e a kaptárakat, miáltal a méhcsaládot is állandóan háborgatják.

Bár kint még zord az idő, de bent a kaptárban már meg-

indul az élet, mert kedvező körülmények között az anya, ha még kis mértékben is, februárban már megkezdí a petézést. Ha tudjuk azt, hogy a fiasítás rendes fejlődéséhez 30–35°-os meleg kell, hogy legyen a fészekben, akkor megértjük, hogy mért kell a kaptárakat most a lehető legmelegebben tartani. Eppen ezért, vastag papírréteggel, vagy ruhadarabokkal tömjük ki: álló kaptáraknál az ajtó és üveg közötti üres részt és a mézteret is, rakodó és fekvő kaptáraknál pedig a fészkek és tető közötti részt. A kasokat szintén papírral, vagy ruhával csavarjuk be és egy üres kassal takarjuk le. Vagyis, ne összel takarjuk melegen a családokat, hanem tavasszal.

Február második felében néha annyira megenyhül az idő, hogy a méhcsaládok elvégzik a tisztuló kirepülést. Ennél a kirepülésnél, hacsak lehet legyünk ott. Figyeljük meg a méhek járását és ha valahol rendellenességet veszünk észre, nevezetesen: hasmenést, élelem vagy vízhiányt vagy anyátlanságot segítsünk a bajon.

A kaptárak elöl még a kirepülés előtt hányjuk el a havat, vagy ha erre nem lett volna időnk, szórjunk szalmát, harsztot vagy terítsünk szét kukoricaszárt a kaptárak elé, hogy a leszálló méhek azon megpihenhessenek és fölmelegedve hazatérhessenek. A röpnyilasokat tegyük szabaddá, a kaptárak fenekét takarítsuk ki, a hulladékot a méhektől megtisztítva őrizzük meg és összegyűjtve értékesítsük, vagy kiolvasztva műlépnek fölhasználjuk.

A hullaméheket vizsgáljuk át, hogy nincs-e közöttük az anya. Minden kaptárból vagy kas alól a kisöpört hulladékot tegyük külön papírba és írjuk rá a kaptár vagy kas számát, mert csak így tudjuk megállapítani, hogy az elpusztult anya melyik kaptárból vagy kasból való. Ha valamely családnál az anya elpusztult, legcélszerűbb egy gyenge családdal egyesíteni az anyátlanná lett családot.

Egyesítés az álló és rakodó kaptáraknál úgy történik, hogy az anyás család mézterébe az anyarácsra, vagy annak helyébe, rostaszövetet teszünk, hogy a méhek se lentől föl, se föntről le ne tudjanak menni. Azután az anyátlanná lett családot keretekkel együtt berakjuk az anyás család mézterébe. Néhány óra elmúltával, amikor a két család már egy-szaguává vált és nyugodtan viselkedik, eltávolítjuk a rostaszövetet és a két család minden baj nélkül egyesül.

Fekvő kaptáraknál ugyanúgy járunk el azzal a különbséggel, hogy az anyátlán családot nem a fészkek fölé, hanem mellé rakjuk be. A rostaszövetet itt is alkalmazzuk.

Egyesíthetjük a családokat oly módon is, hogy az anyátlán családtól elszedjük az üres kereteket és csak azokat hagyjuk bent, amelyeken a család ül. Azután az anyás család fészkeéből szedjük ki a kereteket és csak azokat hagyjuk bent, amelyeken a család ül. Azután az anyás család fészkeéből

szedjük ki a kereteket egészen a fészekig. Mikor ez megvan, mindkét családot megpermetezzük langyos mézes vízzel és az anyátlan családot keretekkel együtt berakjuk az anyás családhoz.

Mielőtt a kaptárt lezárnánk nem árt befujni egy kis füstöt is, hogy mire a mézes-vízet lenyalják egymásról és kiszellőztetnek, egyszaguvá váljanak.

Ezt a műveletet azonban csak este szabad alkalmazni, mert a mézesvízzel könnyen idézhetünk elő rablást. A mézes-vízet el is hagyhatjuk, ha a két családot a fentebb leírt módon összetéve, jó erős füsttel alaposan befüstöljük. Egyesíthetünk végül úgy is, hogy az anyátlan családot egyszerűen besöpörjük az anyás családhoz és azután permetezzük, vagy füstöljük jól meg.

Kaptárt bontani azonban csak akkor lehet kockázat nélkül, ha a hőmérő árnyékban is legalább 16°-ot mutat. Ha ennél hűvösebb van, várjunk az egyesítéssel, mert hűvös időben a kaptár kihül, a fiasítás megfázik és kész a költés-rothadás, ami bizony már nagyon veszedelmes betegség.

Ha a meleg állandósul, helyezzünk el szélről védett helyen lehetőleg melegvizű itatót.

Ha valamelyik családnak nincsen élelme és az időjárás még annyira hűvös, hogy a szabadban még nem etethetünk, akkor vigyük a családot sötét, hűvös helyiségbe, amit azután 16–18°-ra fölfűtünk. A családot azután erősségéhez mérten 2–3 kg. élelemmel látjuk el.

Etetni legcélszerűbben tartalék mézeskeretekkel lehet, amit egyszerűen beakasztunk a telelő fűrt mellé. Ha nincsen mézeskeretünk, etethetünk tiszta langyos mézzel, vagy 1:1 arányú cukor-sziruppal. Készíthetünk azonban cukorlepényt is. (Ha van cukor.) Ezt úgy készítjük, hogy ahány kg. cukorból lepényt akarunk készíteni, annyi liter vizet öntünk egy megfelelő nagyságú edénybe, és feltesszük főzni. Amikor a víz forni kezd, folytonos keverés mellett vékonyan szórjuk bele a cukrot és állandóan keverjük mindaddig, amíg elég sűrű nem lesz. Vigyázzunk arra, hogy a víz ne nagyon forrjon, ne hogy a szirup odaégjen az edény aljára. Amikor már elég sűrű a szirup, egy bögre hidegvízbe cseppentsünk belőle. Ha a csepp szirup megkeményedik és a szánkban könnyen olvad, akkor jó. A szirupot azután a szappanhoz hasonlóan kilós skatulyákba öntjük, melyeket előbb tiszta fehér papirossal kibéleltünk. A fenekükre kristály, vagy porcukrot szórunk, hogy a szirup le ne ragadjon.

Az így elkészített lepényt azután két három lécecskére téve beadjuk a családnak és pedig a fészek fölé a keretekre.

Etetés után a helyiséget fokozatosan hagyjuk kihűlni, hogy a család összehuzodjon és csak azután este, vagy korán reggel visszük a szabadba. Ha a szabadban etetünk fo-

lyékony mézzel, ezt csak este adjuk be a családnak, mert különben rablást idézünk elő.

Általában minden igyekezetünk arra irányuljon, hogy a családok jóléte és nyugalma a legmesszebbmenően biztosítva legyen, mert csak a gondosan és kellő szakértelemmel kezelt családok képesek teljes munkakifejtésre.

Most, amikor mindenkinek hazafias kötelessége mindenből minél többet termelni, fokozott mértékben kell ügyelnünk családjaink életbenmaradására.

Azt minden méhésztudja, hogy a méhek nemcsak mézet gyűjtenek, hanem egy fontos nyersanyagot, viaszt is termelnek. Ez nemcsak azért fontos nyersanyag, mert műlépet készíthetünk belőle, hanem azért is, mert a vegyipar mellett a hadianyag gyártás terén is igen nagy szerepet játszik. Ma amikor önellátásra vagyunk kényszerítve, inkább arra törekedjünk, hogy ebből a fontos nyersanyagból minél többet kapjunk családjainktól. A viasztermelés természetesen a mézgyűjtés rovására megy, de hazafias ügyről lévén szó, ne fájjon a szívünk a mézvesztéséért.

Viaszszükségletünket sajnos eddig sem tudtuk a hazai termeléssel fedezni s így évente átlag 100.000 pengővel adóztunk viaszért a külföldnek. Most azonban, hogy hadiállapotban vagyunk, még több viaszra van szükségünk mint eddig volt. Éppen ez szülte a gondolatot bennem, hogy egy javaslattal álljak a méhészkedő kartársak és egyben az egész méhésztársadalom elé.

Tudom azt, hogy évi viasztermelését minden korszerűen kezelt méhésztet jórészt felhasználja műlépnek, sőt sokhelyen ez nem is elég, és miután behozatalra nem számíthatunk, a hiány mindinkább fog mutatkozni, ha időben nem gondoskodunk pótlásról. Ezért volna szükséges nagyobb súlyt helyezni a viasztermelésre, de elsősorban azért, hogy a hadiipar állandó tartalékkal rendelkezzen.

Ezt véleményem szerint el lehetne érni oly módon, hogy minden méhészt családonként 25 dkg léptörmeléket gyűjtene össze és azt a „MÉTÉSZ“-nek napi áron eladná. A MÉTÉSZ összegyűjtve továbbítaná rendeltetési helyére.

Ha a mostani megnagyobbodott Magyarország méhállományát kerekén csak 600 000 családra becsüljük, akkor is 150.000 kg. léptörmeléket lehetne összegyűjteni minden megterhelés nélkül a hadiipar részére.

Szerintem nagyon üdvös dolog volna, ha mi méhészkedő erdészek járnánk elől jó példával és mutatnánk meg az utat, hogy miképpen lehet a nemzetépítő munkához egy téglát hozzátenni.

Amint látjuk nem is áldozatról, csupán kötelességteljesítésről van szó, mert hiszen mindenki megkapná a beszolgáltatott anyag ellenértékét.

A mostani közszükségleti cikkeket rejtegető időben szükséges volna, hogy a hazafias szellemű egyesületek — mint amilyen a mienk is — rávezelnék a tévelygőket és önérdék-hajhászokat a helyes útra. Remélni merem, hogy a méhészeket más gazdasági ágak is követni fogják és terményeikből a lehető legtöbbet fognak a köznek felajánlani.

Ne vegye senki rosznéven tőlem, ha a most lezajlott német ruhagyűjtési akció példátlan sikerére mutatok rá. Ők ingyen adtak, mi pénzért adjunk, de minél többet. Kostyál János.



Különfélék

Rédei gróf Esterházy Pál uradalmában 1942. január hó 1-vel az erdőgazdasági személyzet fizetését átrendezték és azt a kor követelményeinek megfelelőleg felemelték. E nemes és szociális cselekedet hálaára kötelez bennünket, azért feletteseinknek, akik ennek keresztülvitelében fáradozni szivesek voltak, ezúton is köszönetünket fejezzük ki. Rédei erdőőrök.

Kinevezés. Gróf Esterházz Pál rédei erdőgazdaságában Mocsári József I. o. erdőőrt főerdőőrré, Répás Gáspár és Bittmann Gyula erdőőröket I. o. erdőőrökké nevezték ki. Lovászpatonai erdőgazdaságában Ősz István erdőőrt főerdőőrré nevezte ki.

Perget Ferenc pagony-erdész kartársunknak Kormányzó Úr Őfőméltósága a nemzet védelem terén kifejtett munkássága elismerésül a „Nemzetvédelmi Kereszt”-et adományozta.

Nagy Marika és Horváth József 1942. január hó 11-én délután 4 órakor a sümeg-prágai r. kath. templomban tartották esküvőjüket.

Petrich Gabriella és Turi Ferenc alerdész folyó évi február hó 7-én délután 6 órakor tartják esküvőjüket a tóvárosi Kapucinus Atyák templomában.

Isten áldását kérjük frigyükre.

Mocsári Rezső m. kir. főerdőőr életének 64. évében január hó 8-án elhunyt. Béke poraira. Nevezett a temetkezési alap tagja volt, ezért özvegyének a temetkezési segílyt azonnal folyósítottuk.

Kérjük kartársainkat, hogy az esedékes hozzájárulást beküldeni sziveskedjenek.

Vörös Rezső kartársunkat súlyos veszteség érte. Fialat feleségét egy évi boldog házasság után az Úr magához szöli-

totta. Mélységes fájdalmának enyhítésére kérjük a Mindenható, hogy a megözvegyült férj számára küldje le a vigasztalás angyalát, az elhunynak pedig adjon az Úr örök nyugalmat.

Bőrárak: Drb.-ként P-ben. Laposvidéki róka la 14—16. Hegyesvidéki róka, anyaországbeli, la 23—26. Hegyesvidéki róka, erdélyi, magasszörű, la 27—30. Kőnyest, la 70—75, Fanyest, la 120—130. Görény, nagytestű, la 11.50—13.50. Görény, kistestű, la 8—9. Vidra, nagy, la 110—120. Pézsmá, la 12—12.50. Pézsmá, Ila 6—6.25.

Akik az alant felsoroltak lakhelyét ismerik, közölgék azt a szerkesztőséggel: Papp József Fenyőfő, Lengyel Pál Császár, Baunsteier László Diósjenő, Kiss János Túrje, Balogh Antal Sopronkövesd, Marosits Pál Budapest, Németh István Ungvár, Szabó Sándor Kelevíz, Kotsi Hugó Soroksárújtelep, Boros István Tápiószecső, Major Lajos Lendvadedes, Szabó Lajos Ekel, Garami Árpád Mocsolyástelep, Simon János Homokkomárom, Kovács Ede Mihály Csapod, Molnár István Budapest, Keréta László Taracköz, Jánosi Emil Párkányháza, Papp József Bogyoszló, Zengő Mihály Nagyberezná, Varga József Tormaszentandrás, Keresztes Ferenc Bakonycsérje, Horbán György Taracköz, Patyi László Kapuvár, Plenka László Kerekhegy, Parkanszky Ferenc Ujdiósgyőr, Szuhay Miklós Kisvárdá, Komondi Ferenc Pápa, Sebestyén Sándor Gyertyánliget, Varga László Remetevasgyár, Tóth József Gödöllő, Bényei András Gödöllő.

Pályázati hirdetés.

1942. évi április hó 1-re, többévi gyakorlattal rendelkező, szakiskolát végzett, 30—35 évnél nem idősebb, erdőültetésben, erdőápolásban és fővadak kezelésében jártas

erdőült és vadült keresünk.

Csakis józan, lelkiismeretes, szorgalmas és minden tekintetben megbízható, szerény egyént alkalmazunk. Erdőült és vadült családból származó a felvételnél előnyben részesül. Megkeresések sajátkezűleg irandók. Okmányok csak külön felhívítás esetén küldendők.

Erdőült állás javadalmazása: Évi készpénz 400 P, búza 8 q, rozs 8 q, árpa 6 q, széna 36 q, szalma 18 q, l. o. dorongfa 16 m³, csizma 1 pár, csizmafejelés 1 pár, szolgálati ruha szükséglet szerint, szántóföld 1200 □-öl, 1 drb. tehén, 1 drb. növendékmarha, 2 drb. sertés tartása, lakás és kert. Valamint földjék és kihágási pénzek.

Főhercegi Erdőgazdaság, Piliscsaba.

Kinevezések

A m. kir. földművelésügyi miniszter az államerdészeti altisztek személyzeti létszámában Lehoczky Alajos (Gödöllő), Kelemen József (Parasznya), Kerényi Ferenc (Hámor), Horbász András (Taracköz), Markocsány Zoltán (Huszt), Weinrauch Gyula (Bustyaháza), Tatár János (Bustyaháza), Novodarszky Gyula (Diósgyőr), Máramarosy Jenő (Bustyaháza), Martignoni István (Tiszabogdány), Prókay Gyula (Diósgyőr), Hornyánszky Antal (Miskolc), Molnár Bálint (Debrecen), Kalocsai József (Gödöllő), Csoma Ferenc (Kenderes), Kováts István (Eger), Lengyel József (Gödöllő), Szukop István (Kassa), Mocsári Rezső (Miskolc), Harihovszky József (Miskolc), Jeremiás János (Kőrösmező) és Kraftsik Adolf (Ungvár) szakaltiszt m. kir. főerdőröket műszaki altiszt m. kir. főerdőrökké, Knyeznik István (Gyertyánliget), I. oszt. altiszt m. kir. mozdonyvezetőt szakaltiszt m. kir. mozdonyvezetővé, Király Jenő (Trebusafejérpatak), Fridmanszky Mihály (Rakonca), Lőrincz Károly (Miskolc), Bandik József (Tiszabogdány), Orosz László (Dombó), Martignoni Viktor (Kőrösmező), I. oszt. altiszt m. kir. erdőőröket szakaltiszt m. kir. főerdőrökké, Mencsik József (Perecsényi) I. oszt. altiszt m. kir. mozdonyvezetőt szakaltiszt m. kir. mozdonyvezetővé, Gajdos Andor (Perecsény), Zemkő József (Nagybocskó), Magyarcsik Károly (Alsókalocsa) I. oszt. altiszt m. kir. erdőőröket szakaltiszt m. kir. főerdőrökké, Szamkó Mátyás (Perecsény), Dezsőfy Győző (Királymező) I. oszt. altiszt m. kir. mozdonyvezetőket szakaltiszt m. kir. mozdonyvezetőkké, Cifra Mihály (Bercsényifalva), Stadler József (Trebusafejérpatak), Bírosz József (Tiszabogdány), Bírosz Pál (Kőrösmező), Vizauer János (Kőrösmező) I. oszt. altiszt m. kir. erdőőröket szakaltiszt m. kir. főerdőrökké, Lengyel Jenő (Taracköz), I. oszt. altiszt m. kir. mozdonyvezetőt szakaltiszt m. kir. mozdonyvezetővé, Pajtás Ferenc (Rahó) I. oszt. altiszt m. kir. famestert szakaltiszt m. kir. famesterré, Magyar Rezső (Hámor), Korponay Dezső (Palánka), Molnár Andor (Hódmezővásárhely), Szörényi József (Kaposvár), Orosz Imre (Szombathely), Tóth József (Miskolc), Szödi István (Gödöllő) és Várnai István (Esztergom) I. oszt. altiszt m. kir. erdőőröket szakaltiszt m. kir. főerdőrökké, Dolinics Ferenc (Antalóc) I. oszt. altiszt m. kir. mozdonyvezetőt szakaltiszt m. kir. mozdonyvezetővé, Hinora István (Jolsva) és Turányi Mihály (Rahó) I. oszt. altiszteket szakaltisztekké, végül Aradyári József (Visegrád) II. oszt. altiszt m. kir. vadász I. oszt. altiszt m. kir. vadásszá kinevezte. (1941. december 31-én kelt 8941/1941. Fl. I/A—1. F. M. sz.)

A magyar királyi földművelésügyi miniszter az 1941. évi 900 M. E. számú kormányrendelet alapján az államerdészeti altisztek személyzeti létszámába ideiglenes Minőségű műszaki altiszt m. kir. főerdőrökké: Köves Reinholdot (Felsővisó) a 12.

fizetési fokozatba, Moldován Dénest (Görgényszentimre) a 11. fizetési fokozatba, Skerhák Ödönt (Kolozsvár) és Bihari (Toperczer) Ernőt (Havasmező) a 10. fizetési fokozatba, Mezarovszky L. Józsefet (Nagybánya) a 9. fizetési fokozatba, Blénessy Edét (Gyergyószentmiklós) a 7. fizetési fokozatba és Kremm Ferencet (Görgényszentimre) a 6. fizetési fokozatba; ideiglenes minőség szakaltiszt-m. kir. főerdőőrökké: Mocodean Gergelyt (Naszód) a 12. fizetési fokozatba, Müller Ferencet (Máramarossziget) a 11. fizetési fokozatba, Sengeorzán Lázárt (Borgóprund), Mikulájcsuk Pált (Havasmező), Bodnár Ferencet (Dragomérfalva), Lakner Lajost (Nagybánya), Balázs Miklóst (Felsőbánya) és Török Istvánt (Gyalu) a 10. fizetési fokozatba, Juhász Istvánt (Óradna), Kornyestyán Károlyt (Kohóvölgy), Dobes Bélát (Kohóvölgy), Berindán Györgyöt (Alsófernezely), Pap Demetert (Bánffyhunyard), Fiktusz Károlyt (Nagybánya), Csula Sándort (Láposbánya) és Ördög Andrást (Élesd) a 9. fizetési fokozatba, Ötvös Sándort (Görgényszentimre), Takár Andrást (Zilah), Szaszarán Pált (Felsőbánya), Hadnagy Endrét (Kovászna), György Jánost (Görgényszentimre) és Lakatos Ferencet (Felsővisó) a 8. fizetési fokozatba, Magyarosi Györgyöt (Beszterce), Gruber Pált (Máramarossziget), Fornvald Lajost (Szaplonca), Sommesán István (Nászód), Mostis Lajost (Dragomérfalva), Mán Zakariást (Barlafalu) és Görög Józsefet (Busztyaháza) a 7. fizetési fokozatba, Kovács Istvánt (Bánffyhunyard), és Máthé Mózeszt (Kolozsvár) a 6. fizetési fokozatba, Gajda Gábort (Tápiószecső), Deák Ferencet (Mosóbánya), Bráz Mihályt (Egeres), Nyegra Pált (Kohóvölgy), Magos Ferencet (Kohóvölgy) és Székely Zoltánt (Nagybánya) az 5. fizetési fokozatba, Orbán Gyulát (Marosvásárhely) és Dobos Jánost (Radnótfája) a 4. fizetési fokozatba, Ollé Sándort (Borgóprund), Vajda Józsefet (Dédabisztra), Stark Jánost (Kovászna), Váncsa Simont (Kolozsvár), Székely Mártont (Bánffyhunyard) és Rácz Jánost (Láposbánya) a 3. fizetési fokozatba, Medvecz Józsefet (Erzsébetbánya), Mezei Sándort (Szászrégen) és Kapus Ferencet (Dédabisztra) a 2. fizetési fokozatba; ideiglenes minőségű I. osztályú altiszt-m. kir. erdőőrökké: Palaczkos Gergelyt (Görgényszentimre) és Viman Jánost (Óradna) a 9. fizetési fokozatba, Mágász Lászlót (Máramarossziget), Hlapek Józsefet (Máramarossziget), Olár Tivadart (Máramarossziget), Neagos Simont (Naszód), Leitner Istvánt (Máramarossziget) és Müller Imre Károlyt (Nagybocskó) a 7. fizetési fokozatba, Nyegra Józsefet (Dés), Csiky Dénest (Bethlen), Gergely Lajost (Kohóvölgy), Dóczi Istvánt (Nagyvárad), Bakó Ferencet (Felsőbánya), Tárca Lászlót (Nagybánya) és Polczér Ferencet (Szelestyehuta) a 6. fizetési fokozatba, Hodacsek Pált (Színfalva), Pap Demetert (Nagysikarló), Kulda Pétert (Tökés), Bányai Jánost (Beszterce), Palenczár Gyulát (Miszbánya), Székely Jánost (Töké), Láng Bélát (Szatmárnémeti), Csorján Eleket (Görgényszentimre), Mó-

zes Endrét (Máramarossziget), Szász Pétert (Nagybánya), Karácsonyi Imrét (Élesd), Költő Imrét (Sepsiszentgyörgy), Hajduc Flóriánt (Görgényszentimre), Magyar Józsefet Székelyudvarhely) és Funeczán Lászlót Kapnikbánya) az 5. fizetési fokozatba, Pál Ferencet (Görgényszentimre) és Jurtsuk Lipót (Nagybánya) a 4. fizetési fokozatba, Lipován Tibort (Havasmező), Slevenszkt Lászlót (Nagybánya), Tatár Pált (Máramarossziget), Lucsinecz Andrást (Máramarossziget), Kiss Béla Benjamins (Misztótfalu), Kocsis Józsefet (Nagyvárad), Barabássy Károlyt (Bátos), Nagy Mátyást (Sátoraljaújhely), Zékány Istvánt (Máramarossziget) és Széll Lajost (Élesd) a 3. fizetési fokozatba, Piskóti Józsefet (Barlafalu) és Hegyi Józsefet (Bánffyhyunad) a 2. fizetési fokozatba, Farkas Jánost (Élesd) és Latkolik Alfrédet (Naszód) az 1. fizetési fokozatba; ideiglenes minőségű I. osztályú altiszt-m. kir. fimesterré: Schuller Ferencet (Görgényszentimre) az 1. fizetési fokozatba, ideiglenes minőségű I. osztályú altiszté Bárdi Bélát (Görgényszentimre) az 1. fizetési fokozatba, végül ideiglenes minőségű I. osztályú altiszt-m. kir. erdőőrökké: Ördögh Andrást (Kolozsvár), Malik Géza Istvánt (Komandó), Varga Józsefet (Nagyvárad), Vaszil Imrét (Szatmárnémeti), Brétán Illést (Nagybánya), Nagy Dánielt (Maroshévíz) Haupttricht Józsefet (Nagybánya) és Tar Imrét (Jánk) az 1. fizetési fokozatba kinevezte. (1942. január 17. — 7.851/1941. eln. I/A—1. F. M. szám.)

Szerkesztői üzenetek

Bornemissza Ferenc Pilisszentlászló. Tagdíja 1942. év végéig rendezett.

Barna Imre Gyékényes. Tagdíja 1942. július hó 1-ig rendzett.

Horváth Károly Zalaapáti. Tagdíja 1942. május hó 1-ig rendezett.

Kiricsi János Tapolczafő. Tagdíja 1942. márcis hó 15-ig rendezett. Temetkezési hátralék 50 fillér.

Tihanyi István, Szabó József és Ahád János Kerepes. Tagdíjuk 1942. év végéig rendezett. Január hóra egy haláleset után a temetkezési segély esedékes.

Mészáros József Csesznek. Tagdíja 1942. január hó 15-ig rendezett. Temetkezésnél 150 túlfizetése van.

Németh János Bakóca. Tagdíja 1942. év végéig rendezett. Temetkezési hátraléka 50 fill.

Dudás János Telhi. Tagdíjhátraléka 1941. év végéig 6 P.

Ósz István Lovászpátona. Tagdíja 1942. év végéig rendezett

Tamás János Bács. Tagdíja mint egész tagdíjas 1942. április hó 15-ig rendezett.

Bomer János Szekszárd. Tagdíjhátraléka 1941. év végéig

5 P. Temetkezési hátraléka a mostani halálesettel együtt 1 P. Ifj. Bosdács István Pula. Tagdíja 1941. év végéig rendezett. Gy. Kovács Lajos Hernádpetri. Tagdíja 1942. év május hó 1-ig rendezett.

Steiner József Eplény. Tagdíja 1942. július hó 1-ig rendezett. Temetkezési hátraléka nincs.

Solymosi János Budapest. Tagdíja 1942. év végéig rendezett. Temetkezésnél 4 P túlfizetése van.

Füzi Lajos Zselizkislak. Tagdíja 1942. év végéig rendezett.

Füsti Molnár Sándor Füzesabony. Tagdíjhátraléka 1941. év végéig 2 P. Temetkezési hátraléka 3 P.

Farkas József Debrecen. Tagdíjhátraléka 1941. év végéig 5 P.

Farkas Vendel Hidegkút. Tagdíja 1942. április hó 1-ig rendezett.

Kálinger István Lentiszombathely. Tagdíja 1942. április hó 15-ig rendezett. Temetkezési hátraléka nincs.

Molnár András Hódmezővásárhely. Tagdíjhátraléka 1941. év végéig 58 P.

Márkus Mihály Mecsekalja. Tagdíja 1943. év május hó 1-ig rendezett. Temetkezési hátraléka nincs.

Varga Mihály Brusztura, 1942. január hó 1-től egész tagdíjasnak van előírva. Tagdíja 1942. október hó 1-ig rendezett.

Pfaffsics Gyula Szentá. Tagdíja 1942. év végéig rendezett.

Pénztári beszámoló

December havi befizetések folytatása: Kamocsin István Szergény 14, Stift Kálmán és Géza Csatármajor 10, Horváth János Kohári-major 15, Tóth Mihály Árdánháza 3, R. Kovács István Karcag 15, Kenese Béla Szokolya 8, Barna Imre Gyékényes 13, Kiricsi János Tapnlcaő 16, Horváth Károly Zalaapáti 6.50, Nádaskay Rihárd Bpest. 20, Adorján István Nagyveleg 7.50, Németh József Bpest. 6.20, Bornemissza Ferenc Pilisszentlászló 12, Németh Lajos Torpa 3.20, Hajnovics János Zseliz 2, Pfaffsics Gyula 75, Földművelésügyi Minisztérium Bp. 30, Fülöp Ferenc Szentendre 6. December havi befizetések összesen: 708'70 pengő.

1942 január havi befizetések: Bozner János Szekszárd 3, Sipos György Szabástelep 6, ifj. Pintér János Budakeszi 10, Székelyhidi Vilmos Szatmárnémedi 10, ifj. Fekete József Komárom 1.50, Molnár Sándor Nagykamarás 1.50, Majer Oszkárné Dömös 1, Füsti Molnár Sándor 4, Duschaneck József Marczaltó 15, Vér Zoltán Tápiószecső 12, Rogozsán János Terebesfejrpaták 6, Stadler József Trebusafejrpaták 12, Rádócsy Gyula Trebusafejrpaták 6, Nagy Mátyás Mezőcsád 6, Pasztorek Sándor Mogyorósbánya 8, Solymosi János Bp. 12, Baranvi

Ferenc Tiszabábolna 8.50, Gábor János Tiszacsege 6, Tamás János Bács 4, Rónás Ferenc Somoskőujfalu 3, Farkas Jenő Réde 6, Molnár Gyula Pilismarót 12, Bánki László Pilismarót 6, Kothay Mihály Drégelypalánk 4, Hunyadi Károly Ipoly-szalka 21, Csermely János Balatonszárszó 2.50, Mohos József Páty 6, Sipos József Szécsisziget 20, Bodor Lajos Zalaerdőd 9, Szenté József Szentpéterfölde 3, Kerékgyártó László Mátraszentimre 6, Mátrahegyi János Mátraszentlászló 2.50, Kiss Tóth Tamás Lengyel 6, Gerencsér Géza Keszthely 3, Farkas József Decrecen 10, Kerekes Pál Mezőhegyes 3, Steiner József Eplény 20, Tatai Csoport 26.50, Juhász Mátyás Kesztlőc 6.50, Takács István Nagykálna 3, Füzi Lajos Zseliz-kislak 12, Markó János Agyagosszergény 15, Szerdahelyi István Sátoraljaújhely 6, Miltényi János Gödöllő 4, Szij Ferenc Püspökladány 10, Molnár András Hódmezővásárhely 5, Kiss Ferenc Pécs 6, Kasza József Pécs 1, Pribula Nándor Eresztvény 6, Kapoli Pál Letenye 1.50, Baki József Balatonszentgyörgy 3, Gödöllői erd. hiv. Személyzete 23, Mikhalicska Kálmán Abony 10, Csontos József Szendrő Garadna-pusztá 5.50, Varga Pál Réde 5, Bőndör István Bács 5, Dudás János Telhi 6, Manzer Imre Ódalmad 6.12, Kálinger István Lentiszombathely 15, Parkánszky Ferenc Leordina 10, Németh Géza Himód 4, Németh Lajos és Szür József Neszmély 14, Tüttő József Bucsatelep 6, Bárány Sándor Kisujszállás 3, Zenkó József Nagybockó 12, Bratu Lajos Etes 15, Márkus Mihály Mecsekalja 16, Cigler Miklós Ipoly-szalka 12, Sági János Bp. 25, Kiss Bertalan Orosháza 6, Belányi Vilmos Dorog 2.50, Hugli Pál Gyöngyössolymos 3.50, Vigh István Mórchida 6, Együd Gyula Korhádi 3, Nemes György Nyékládháza 6, Tura Miklós Mátraháza 14, Grellneth János Pátkapuszta 1, Kiss Jenő Leordina 6, Ciller József Dombó 12, Hoffer Ferenc Petőcz 8, Molnár Andor Hódmezővásárhely 10, Bánfai Mihály Diósgyőr 12, Kovács József Vál 14, Aponyi József Zebegény 6, Telek János Zagyaróna 7, Ósz István Lovászpata 12, Farkas Jenő Réde 6, Németh János Bakóca 12, Sipos Ferenc Kőrösmező 6, Murányi János Gyöngyössolymos 12, Elek Géza Ókemence 6, Chromlyuk János Ókemence 3, Gy. Kovács Lajos Hernádpetri 3, Lökös István Bánfalva 6, Perger Ferenc Bükkzsérc 24, Lovász József Esztergály 3, Komáromi László Alsószentkirály 12, Darvas Ferenc Tusnád 5, Szalai Lajos Erdőháza 12, Farkas Vendel Zalaszentő 5, ifj. Bordács István Pula 12, Erdőbirtokosság Tusnád 50, Mráz Gyula Bp. 15, Kovács János Nova 5, Mészáros József Csesznek 12, Izing István Kőrösmező 4, Parma Béla Ógyalla 12, Tóth Mihály Árdánháza 3, Stefánkó Rezső Decs 12, Cservenák Pál Oszikó-pusztá 6, Varga Mihály Brusztura 12, Juhász János Miskolc 4, Jankovics József Pörbölly 6, Füzi János Boda 14, Szakálos Lajos Endrőd 1.50, Bodor József Német-Lukafa 3, Csekey János Ecseg 3, Tihanyi István, Szabó József és Ohád

A Z E R D Ő

XVI. ÉVFOLYAM

1942. MÁRCIUS

3. SZÁM.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: VITÉZ SZEKERES KÁROLY

A lap havonta egyszer jelenik meg. Előfizetési ár: egész évre 6 pengő, fél-évre 3 pengő, negyedévre 1,50 pengő. — A tagdíj évi 12 pengő. Belépési díj egyszersmindenkorra 2 pengő. — Özvegyek és szegénysorsú nyugdíjasok vagy még ki nem nevezett állásban lévő kartársak (csemetekerti örök, erdőlegények, erdőszolgák stb.) a fenti tagdíjnak csak felét kell fizessék, azaz évi 6 pengőt, de igazolniuk kell azt, hogy ezen kedvezményre igényjogosultak. — Egyesületi tagoknak a lap tagdíj fejében jár. A lap szellemi részére vonatkozó levelezés (kéziratok stb.) „Az ERDŐ” szerkesztőségéhez: Tatára küldendők.

A petit betűs vagy táblázatos hirdetések díja milliméterenkint 40 fillér. A legkisebb hirdetés ára 4 P. A támpéldány ára darabonként 1 P.

Vitéz nagybányai Morthy István

Magyarország kormányzóhelyettese, akit az országgyűlés két háza közfelkiáltással, egyhangulag választott meg. A választásban megnyilvánult bizalom nemcsak személyének, a kiváló magyar embernek, kitűnő mérnök és repülőnek szolt, hanem egyben méltó elismerése azoknak a hervadhatatlan érdemeknek, melyeket Főméltóságú Kormányzó Urunk több, mint két évtizedes kormányzása, az ország talpraállítása és politikai irányvezetése körül szerzett, elismerés a Főméltóságú Asszony iránt, aki mindenütt a legelső volt, ahol segíteni lehetett és kellett.

Amikor az ország népe és közöttük az erdész-társadalom a család és személy iránti legmélyebb bizalommal fogadja a kormányzóhelyettest, Isten áldását kéri reá és muukájára, hogy a megkezdett úton a célhoz, a szebb, jobb és boldogabb Nagymagyarországhoz vezethesse a magyarságot.

A szikes talajon inkább megmaradó fajok

Az életben gyakran találkozunk olyan jelenségekkel, ami bennünket, a kérdés ismeretének birtokában, mert azt egy másik embertársunk nem tudja, gondolkodásra készítet. Úgy gondoljuk, a szóban levő kérdés annyira tisztán látható, a kérdésre a rátekintés oly világos feleletet ad, hogyan lehet ezt meg nem látni, meg nem érteni. Pedig a magyarázat egyszerű. Az emberek általában elsétálnak az egyes dolgok mellett nemcsak olyan esetekben, amikor a kérdés nem érdekli, nem érinti semmilyen vonatkozásban őket, de elhaladnak az egyes dolgok mellett akkor is, ha érdekükben állana azt tanulmányozni, vagy legalább észrevenni, rátekinteni.

Ilyen jelenségekkel több vonatkozásban találkozunk a szikesek birodalmában. A szik legközepén született ember nem ismeri a sziket. Annyit tud róla, hogy rossz. Nem mélyed el a szik életének tanulmányozásában. Kevés az ismerete a szik természete és termőképességéről.

A szikesek mélyebbfekvésű részein pár évtizeddel ezelőtt víz volt, káka és nád termett. Az emberek az ilyen helyeken akkor nem annyira a földművelésből, inkább a pásztorkodásból, halászatból, gyékény, káka és nádvágásból éltek, de a vízi szárnyasok tojásait és fiókáit sem vetették meg a szüret idején.

A lecsapolások, kiszáritások után az ott levő emberek a vizek visszahúzódását nyomon követve, munkába vették a kiszáritott területeket. Előbb legelő, majd kaszáló lett a kiszáritott terület, azután részben felszántották és a felszántott területeket mezőgazdasági növények termesztésére használták fel. Ez az idő azonban annyira közeli és ez mentő körülmény, hogy az emberek még nem ismerték meg a sziket. Erre nem volt még elég idejük, sem kényszerítő körülményük.

Előre kellett ezeket bocsátani, hogy érthető legyen a szik legközepén született embernek az a kérdése, „melyik fa szereti a sziket.” Különösen érdekes még az a dologban, hogy nemcsak a föld népe, hanem a szikvilág intelligens embere is csak azt és úgy kérdezi, „melyik fa szereti a sziket”. Pedig mennyire természetes a válasz, — a sziket a rossz tulajdonságainak következtében egyetlen fafaj sem szereti.

Igaza van annak, aki azt mondja, egyetlen fafaj sem szereti a sziket. Legfeljebb arról lehetne szó, hogy az egyik fafaj igénytelenebb, mint a másik és inkább eltudja viselni a sziktalajnál előforduló hiányosságokat. Tehát nem szereti, mert vagy egyáltalán nem, vagy csak részben tudja kielégíteni a fák igényeit.

Minél rosszabb a szik, annál küzdelmesebb a bele ülte-

tett fa élete. Minél igényesebb a fa, annál kevésbé biztos a megmaradása. Éppen azért nagyon fontos az, hogy a szikésen szikességi fok szerint, helyesen válasszuk meg a beültetendő fafajokat.

Gyakorlati tapasztalat szerint kevés azoknak a fajtáknak a száma, amelyek a sziken általában, különösen pedig a gyengébb sziken megmaradnak. Az egy osztályú szikkel általában még nem sok bajunk van. Csak akkor mutatkoznak a fák életében, fejlődésében nehézségek, ha a jobb felső szint alatt az akumulációs réteg túl vastag. Az egy osztályú sziken, a kissé kiemelkedőbb, tehát szárazabb részekre a kevésbé igényes fákat ültetjük. A kocsányos tölgy, magas kőris, vénic és mezei szil, korai juhar, gledicsia, vadkörte, amerikai kőris, akácfa és ezüstfa. Szélfogónak tamariska. Ezüsthát és akácot ne ültessünk a tölgy és egyéb lassabb kezdőfejlődésű fák közé, mert kezdő növésük gyorsabb ezeknél és a ránövessel kárt tennének a lassabb növésekben.

Uralkodó faj a kocsányos tölgy lehet. A többi fajtákat az akác és ezüstfa kivételével, amiket külön helyre ültetünk, 20–30 százaléban ültessük. Az egyéb fafajokat lehet a tölgygel elegyessen, teljesen összekeverve ültetni, de lehet a táblán végigfutó sorokban is, mely esetben minden negyedik-ötödik sorba, egyes sorokba, vagy a kilenc és tizedik sorba, két sort egymás mellé. Az elszórtan ültetett vegyes állásnak az az előnye, hogy az egyéb fajok fiatal korban a tölgynél gyorsabb fejlődésük lévén, a tölgyet is gyorsabb, felfelé növeésre serkentik. Ennek az elszórtan ültetésnek tehát ez az előnye. Az egyéb fajtáknak a tölgy közé sorba ültetésének tölgy rovarkár esetén mutatkozik meg az értéke, amikor a hernyók előtt, ha nem is legyőzhetetlenül, de akadályként áll.

A laposabb fekvésű egy osztályú szikésekre a vízjárás és huzamosabb vízállással szemben inkább tűrni tudó fajok. — kocsányos tölgy, magas kőris, szil, amerikai kőris — ültetünk. Olyan helyeken, ahol a víz csak bizonyos ideig áll, utána elereszthető, tűrhetően megvan a gledicsia, vadkörte, korai juhar, sőt elég jól érzi magát a fekete fenyő is.

A régi, árvízvonulási medrekben, a talajnak kellő előkészítése után, jó eredményt lehet elérni a kanadai és fehér nyárral. Az ilyen helyen létesített nyárfásokban és nyárfa erdőkben szükséges a fák ritka állása, mert ha sűrűen hagyjuk, elférgesedik, törzse eltöredezik, kipusztul. Szárazabb, csak centiméterekkel emelkedett helyen, még az egy osztályú sziken sem érdemes nyárfát ültetni. Első években, ha mutat is kielégítő fejlődést, a következő években betegeskedni kezd, pár évi színlődés után kiszárad, különösen ha a nyári csapadékok kima-radnak nagyobb időközökben és csökélyek.

A másod osztályú sziken már óvatosabban járunk el a fajok megválasztásánál. Az uralkodó faj itt is a kocsányos

tölgy lehet. Melléje adjuk a 20–25 százaléknyi magas kőrist, vénic és mezei szilt. Takarónak és szélfogónak pedig közéjé iktatunk egy-egy sor tamariskát, tetszés szerint minden 4–8-ik sorba. A kissé mélyebb fekvésű másod osztályú sziken, ahol több és tartósabb a talaj nedvessége, a tölgy, szil és kőris közé ültethetünk gledicsiát, korai juhart és vadkörtét is. A legmélyebb fekvésű helyre pedig, ahol a huzamosabb vízállás miatt az egyéb fafajok élete reménytelen, kanadai és fehér nyárfát ültetünk.

Harmad osztályú szikterület erdősítése már teljes figyelmet igényel. Itt már csak a jobb, a kettő osztályú szik felé hajló minőségű talajon ültetünk kocsányos tölgyet, vénic szilt és magas kőrist. A gyengébb, negyed osztály felé hajló részen már csak ezüsthát, esetleg venic szilt ültetünk. Itt azonban már minden második sor tamariska, amit dugványról rakunk el és ami már a talajjavítás célját is szolgálja. A tamariska amellett, hogy bő levél hullatásával javítja a felső talajt, sűrű, kemény gyökérzetével átluggatja a talajt, előkészítve azt a következő erdősítésre.

A negyed osztályú szik már annyira rossz tulajdonságú, hogy itt erdősítésről komolyan beszélni nem lehet. Ha azonban mégis adódnak kényszerítő esetek, amikor be kell ültetni, ne kísérletezzünk fák ültetésével. Eredményt úgysem érhetünk el, hanem a talaj kellő előkészítése után dugványozzuk azt be tamariska dugvánnyal. A tamariska, amint azt már a harmadosztályú sziknél is érintettük, talajjavítási célt szolgál és a rááldozott dugványozási munkát kamatostól téríti vissza.

Meg kell külön emlékeznünk az akácfáról. Általában azt tartják és az is a valóság, hogy az akácfa az Alföld fája. Kétséget kizáróan igaz, hogy gyors növése, kemény, sok mindenre alkalmas és tűzifának is kiválóan jó fája emeli erre a külön értékelt és megbecsült helyre. Azért, mindazokon a helyeken, ahol megvan a remény a megmaradására, tekintve gyors növést és hasznos fáját, ültessünk akácfát.

Szücs Ferenc.

Orvvadászok és hurkozók

(Naplójegyzetek után.)

(Folytatás.)

Ennek a mészköves hegygerincnek jobb- és baloldalán egy keskeny sáv somcserjés volt. Télen és tavasszal a vad-disznók is szívesen felkeresték, főleg a déli oldalt. A hegygerinc elég hosszú, cserkészésre nagyszerű. Csupa kíváncsiságból elindultam tehát lassú léptekkel, zeg-zugosan menve, vajjon sikerül-e valamit tapasztalnom.

Az idő javult és az eső is megszűnt, kellemes, langyos reggel van; szinte öröm itten járni, ahol az ember lépten-

nyomon bukkanhat valamire. És valóban nem is mentem messzire, amikor az egyik som-bokor alól két darab vaddisznó ugrik fel, s rohan oldalt lefelé esze-veszetten, pedig nincs is szándékom rájuk lőni, hiszen olyanok szegények, mint a csontváz.

Tovább haladok s gondolkozom, vajjon mit hoz a jövő? Amint a legközelebbi kanyarulathoz érek, végig távcsővezem a terepet és ekkor veszem észre, hogy tőlem mintegy 80 lépésre két ismeretlen puskás ember halad felém lassú léptekkel.

Tervük bizonyára az volt, hogy a mögöttem levő nagy területű fiatalosokat egymásnak meghajtsák, mert a somos keskeny hosszú gerinc volta miatt nem volt alkalmas meghajtásra és így csak egymás után ballagtak, igen figyelve.

Kezdtem gondolkozni, mit csináljak? A tervemmel azonnal kész voltam; bevárni őket és hirtelen rájuk rohanni, ez a legtökéletesebb és legbiztosabb lefegyverzés. Nem engedni nekik gondolkodási időt, hanem ki kell használni azt a pillanatot, amikor a tettenért orrvadász vagy más valaki a megjedés pillanatában van.

Úgy is történt. Lefeküdtem idejében egy nagyobb som-bokor tövébe és bevártam a delikvenseket. Természetesen távcsővemmel minden lépésüket figyelemmel kísértem, nehogy eltűnjenek szemeim elől.

Titokzatos csendben közelednek felém, s amikor kb. 5 lépésre vannak, lassan felemelkedem és irtózatossá válok rájuk rohanok, fegyveremet mint pisztolyt egy kézbe fogva és az első orrvadász mellének szegezem e kiáltással: „ide a puskát rögtön, mert lövök!” s nyulok a puska után, erre az én majdnem öles hosszú, 30 év körüli delikvensem szó nélkül átengedi a puskát a kezéből. Ezután hirtelen a másiknak rontok, aki éppen úgy megadja magát. Ez utóbbi 40 év körüli ember volt.

A lefegyverzés után közöltem velük, hogy a főszolgabírói ítéletet én mondom ki és ez az, hogy a fegyverüktől, amelyeket a bükkfához fogok verni és darabokra törni, örökre búcsúzzanak el, az erdőre pedig orrvadászás céljából többé a lábukat be ne tegyék, és most ujjammal mutatva: arra van az út!

Többet ezekkel sem volt dolgom.

* * *

Régen, egy karácsony előtti vasárnapi napon szüleimet látogattam meg (édesapám is erdész volt) s ezért az egyik községből a másikba egy igen szép vadregényes erdőn mentem át, ahol vad bőven volt.

Kora reggel indultam. Az elmúlt éjjel legalább 20 cm-es friss hó esett. Gyönyörű volt az erdő; az ember úgy érezte magát, mintha egy végtelen nagy hőszeretőben lenne. Az ágak és gallyak a rájuk rakódott vastag hórétegtől egészen megha-

joltak és ezek a havas karácsonyfák gyönyörködtették az embert a tél igazi szépségeiben.

Mindenütt mély csend uralkodott. Borus volt az idő, későn virradt. Lassan haladtam, mert az út meredek volt. Keleten ezüstös sávok jelezték, hogy dereng. Többször megálltam és figyeltem, de semmi különöset nem észleltem.

Amikor az erdei utamnak körülbelül a felére értem, nagy csodálkozásomra azt veszem észre, hogy az erdő rengetegéből az úton keresztül erdőn át P. telep felé, ember nyomok vezetnek.

Megállok és gondolkozom azon, hogy ezek éjnek idején mit kerestek az erdőn?

Elhatároztam tehát, hogy a nyomukon elmegyek és kifürkészem meddig voltak, esetleg mit csináltak.

Alig mentem 40 lépést, a legnagyobb meglepetésemre azt veszem észre, hogy a nyomok hirtelen menetirányt változtatnak és nem P. telep felé, hanem az erdő mélyébe vezetnek, hasonlóan az út innenső oldalán. ugyanaz volt a helyzet. Ők tehát nem P. telep felé, hanem ellenkezőleg az erdőbe vonultak, de az úton haladó szakembert így akarták meglepetésszerűen. És ez a tervük, ha az eset történetesen nem hajnalban történik velem, talán sikerül is, mert kinek jut ilyesmi az eszébe, hogy 80 lépést háttal fordulva menjen előre.

Ezzel az élménnyel természetesen az orvvadászok rafinériájának egy az eddig nem ismert fogásával lettem gazdagabb.

Ezek után még nagyobb kedvvel indultam el az orvvadászok nyomain. Útam igen rossz terepen vezetett, mert igen sok szakadékos és vízmosásos területen kellett utánuk mennem, nyilván azért tették ezt, hogy követőiknek menjen el a kedve a rossz úttól.

Már körülbelül 800 lépést tehettem a nyomukon, amikor egy ritka szálas erdő szélére érek. Itt óvatosan széjjelnéztem s ekkor veszem észre, hogy az ellenfeleim, akik ötven voltak, (előttem ismeretlenek) mintegy 200 lépésre vannak tőlem és azt is látom, hogy igen néznek én felém. Sajnos észrevettem és menekülni kezdtek.

Mégis megkíséreltem nagy odakiálltással megállásra kényszeríteni őket, de nem sikerült. Erre 2 lövést tettem a levegőbe, sajnos, ez még jobban megvadította őket. Előbük kerülni pedig a terepviszonyok miatt lehetetlen volt.

Igy azután csak azzal kellett megelégednem, hogy tervüket keresztülhúztam.

* * *

Csikorgó hideg volt, az ember talpa alatt csak úgy sírt a hó. A szekér, amely az országúton haladt, kedvesnek éppen nem mondható hangon nyikorgott.

Ilyenkor a rókák sípra nagyszerűen jönnek. Én is azért keltem fel korán, hogy találkozzak a vörös bestiákkal.

A ragyogó csillagos eget és a csendes, fehér takaróval borított tájat a hold szelid fénye világította be.

Távolból itt ott egy-egy eb ugatása és vonítása és az erdő egyik részén a bagoly üvöltése hallatszott.

Kezd lassan virradni. A főnyiladék egyik kereszt-út pontján megállok és végigtekintek jobbra-balra. Az egyik mellé nyiladékon, jó távol, őznek a körvonalai látszanak, attól közelebb egy nyúlé.

Jó ideig ott állok s a főnyiladékot távcsövezem, amikor is egy embert látok a nyiladékról az erdőbe surrani, puska nem volt nála, valószínűleg hurkozó.

Hirtelen egy ötletem támadt. Tőlem nem messze volt egy fiatalos fenyves, ahol a benne járó embert itt-ott még meg lehetett látni. Elálltam tehát az egyik fához, de úgy, hogy jó kilátásom és jó takarásom legyen.

Már tisztán lehetett látni. Amikor már gondoltam, hogy a hurkozó nincsen messze, megkezdtem a nyúlsíppal való róka-hívást.

Egy néhány befúvás után elhallgattam és vártam türelmesen. Alig telik bele 5–6 perc, hallom ám a hó erős ropogását, gondoltam mindjárt, hogy itt valami kétlábú rókáról lesz szó.

Amikor a valaki már közeledett, tompa mély hangon még 1–2 fúvást végeztem úgy, mintha a nyúl az utolsót járta volna, de csak azért, hogy az illetőt a helyes irányba tereljem énfelém.

Igen ropog a hó, már-már egészen közeledik; egyszer csak előtünik és tőlem megáll kb. 10 lépésre egy ember. Ekkor hozzá rohanok nagy lármával, hogy mit keres itt. Őkelme ezeket hebegi: „o, o, o, os, ostor nyelet akarok vágni” volt a felelet.

Erre aztán én jobbról-balról magyarosan képensimogatom, de úgy, hogy többet ennek sem volt kedve az erdőn velem találkozni. Nyomozásnál hurkokat nem találtam nála.

A megtörtént sok esetem közül ez az egypár kiragadott példa is fedi azt a tényállást, hogy az orvvadászt csak igen nagy eréllyel és fellépéssel lehet ártalmatlanná tenni és az erdőből végleg kiirtani.

Alkalomadtán majd még írok ezekről.

Orosz Imre.

Amin érdemes elmélkedni . . .

A „Nimród Vadászlap” egyik legutóbbi számában Horthy Jenő Őméltósága egy nyílt magyarsággal megírott cikkében sok igazság leírása után a többi között ezeket írja:

„Kevés és nem sok kivétellel csapnivaló rossz vadörgárdánk van, kiknek egyénisége nagyrészt megfelelő volna, de tudásuk, vadászetikájuk nulla.”

Ez mind igaz és szégyenteljes — különösen ránk vadőrökre nézve — mert hisz Horthy Jenő Őméltósága ezen megállapítása egy olyan vadászember véleménye, aki az egész országban, majdnem minden valamire való vadászterületen szerzett tapasztalatait közli, nem dicsőség azonban az egész magyar vadászati kultuszra sem, amely pedig normális években világhírű vadállományánál fogva, kitűnő vadászszemélyeztet igényel, igényelne pedig sokkal jobban most, két szigorú tél után, amikor a vadőrgárda feladata szakképzetten felkészülve visszaállítani, nemzeti vagyont képező vadállományunk mennyiségét és minőségét, a normális viszonyoknak megfelelően.

Akkor tehát, amikor igyekszünk magunkat minél jobb szakemberré nevelni, tulajdonképpen hazánkban is szolgálatot teszünk, mert hisz gondoljuk csak meg jól a dolgot, nagy nemzeti vagyon van gondjainkra bízva az ország vadállományában.

Nem elég csak elmenni Gödöllőre, ott elvégezni a kététes vadőri tanfolyamot és azután kisebb-nagyobb szerencsével a vizsgán átcsúszni. Nem, ez még nem elég ahhoz, hogy valaki továbbra is teljes szakértelemmel szolgálja kenyéradóját és ezen keresztül hazáját. Tanulni kell mindig és minél többet és még akkor sem fogunk mindent tudni, mert mindig fogunk új tudnivalókat találni.

Itt van például a kutyakérdés. Sírni a legtöbb kartársam igen jól tud, hogy kevés a fizetése, nem tud megélni és ezért nem tud tagságot sem vállalni egyesületünkben, nem vesz azonban magának annyi fáradságot sem, hogy megpróbálna valami mellékjövedelemre szert tenni, ami pedig pl. éppen a vadászkutyák idomításával igen könnyen elérhető anélkül, hogy az szolgálata teljesítésében hátráltatná. Nekünk volna legtöbb alkalmunk jó vadászkutyákat nevelni, mert hisz senkinek erre alkalma jobban nincsen, mint éppen minékünk, akik állandóan erdőt-mezőt járunk.

Megnagyobbodott országunkban nincsen elég jó vadászkutya, amely szintén a mi bűnünkül rovandó fel. Hogy igazságot megbizonyítsam, szószerint közlöm Félix Endre úrnak, az ország egyik leghíresebb vadászkutya szakértőjének az egyik szaklapban megjelent „A Vadőr és vadászkutya” című cikkét az alábbiakban:

„A vérbeli vadász alig tud elképzelni vadőrt vadászkutya nélkül. A kezdő és a vasárnapi vadászok még tovább mennek. Azok azt képzelik, hogy minden vadőr, már hivatásánál fogva feltétlenül ért a vadászkutyához, sőt kiváló idomító is.

A hozzánemértő elképzelése a legtökéletesebb: El sem tudná hinni, hogy akad hivatásos vadász, aki a leghasználhatóbb, legszükségesebb segítőtársát, a leghűségesebb kísérőjét nélkülözni tudná. Nézzük, hogy fest a valóság:

Én már évek óta járok a gödöllői vadőri tanfolyamokra,

a vadászkutya ismertetéséről, tanításáról előadásokat tartani. Minden tanfolyamon meg szoktam kérdezni, kiknek van vadászkutyájuk? Ha most felemlítem azok számát, akik ilyenkor jelentkezni szoktak, mind a vérbeli vadászok, mind pedig a vásárnapi vadászok és a teljesen járatlanok csodálkozni fognak azon, hogy a valóság mit bizonyít.

Rendszerint 40 vadór a tanfolyam hallgatója és az idén a februári második tanfolyam dicsekedhetik a legtöbb hallgatóval, akik vadászkutyával rendelkeznek. A 40 hallgató közül 13 nál van vadászkutya. Tehát a 36%-ának. Ezek közül 3 ért valamit a vadászkutyához, a többi még fajta szerint sem tudta megkülönböztetni, az egyes fajták rendeltetéséről halvány fogalmuk sem volt. A 13 vadórnel összesen hét vizsla, három véreb, öt tacsó és egy foxterrier van. A negyven vadór kb. 150 vadászt szolgál, tehát 150 vadásznak összesen 16 vadászkutyája van. Ha most összeszámítjuk, hogy 40 vadór közül csak 13 vadórnel van vadászkutya, ez csak 13 vadászterületet jelent. 27 vadászterületen egyáltalán nincs vadászkutya.

Mondom, ez a tanfolyam messze felülmúlja a többit, mert rendszerint 3–4 hallgató szokott jelentkezni, akiknél vadászkutya van.

Azt írja még a továbbiakban a cikk írója, hogy ennek az állapotnak a megszüntetésére csak egy orvosság van és pedig az, hogy ne alkalmazzanak a vadászterület tulajdonosok és bérlők olyan vadórt aki nem ért a vadászkutya idomításához. Majd akkor az élni akaró vadór mindent el fog követni, hogy ezt a tudományt is elsajátítsa.

Felix tanár úrnak ebben is tökéletes igaza van és azt hiszem az elmondottakon érdemes egy kicsit gondolkodni, különösen akkor, ha megemlítem azt, hogy ismerek olyan kartársamat is, aki a vadászkutyák idomításából már kb. 30 hold földet vásárolt, azonkívül, hogy kizárólag csak ebből él.

Ne legyünk mindennel szemben oly végtelenül közönyösek. Igyekezzünk a vadászat minden ágában tudásunkat terjeszteni, növelni, mert csak így elégíthetjük ki kenyéradóinkat és csak így lesz alkalmunk végzett munkánkban saját magunknak is gyönyörködni.

Tudom vannak sérelmeink is. Ezeken sem fog azonban más segíteni, ha mi nem fogunk össze. Minden bajunk orvoslására módot találhatunk egyesületünk keretein belül, itt is a közönyösség azonban a legnagyobb baj. Ennek szemléltetésére figyelemre méltónak tartom megemlíteni, hogy amikor a MEVME megbízásából Gödöllőn jártam, hogy az ott tartandó vadóri tanfolyam hallgatóit az egyesületbe való belépésre szólítsam fel, minden ékesszólásom mellett sem tudtam a 40 hallgatóból 4 embernél többet tagként megnyerni. A többi 36 kartárs olyan közönyt tanusított, hogy én bizony szégyenkezve hagytam őket magukra.

Mindnyájunk érdekében tehát még egyszer hangoztatom, tanuljunk minél többet, hogy tudásunk is olyan fokon álljon, hogy ne kelljen e miatt szégyenkezni, egyesületünknek pedig igyekezzünk minél több tagot szerezni, hogy számban is megerősödve együttesen vívhassuk ki a készülő új vadászati törvény keretében a minket megillető helyet.

Székelyhidi.

Március havi teendők a méhesben

A méhekre a március hónap a legveszedelmesebb, mert az anya napról-napra többet petéz amiáltal a család fokozatosan többet fogyaszt. Ennélfogva, ha a család élelme kevés és gyűjteni nem tud, éhenpusztul ha időben nem segítünk rajta. (A család élelemmel való ellátásáról a februári teendőkben volt szó.)

Március elejétől akácvirágzásig kb. 4—6 kg. élelemre van szüksége a családnak. Ahol azonban nagyobb kiterjedésű fűzések és gyümölcsösök vannak, kedvező időjárás esetén természetesen jóval kevesebb is elég.

Márciusban az időjárás nagyon szeszélyes szokott lenni. Gyakran előfordul, hogy a méhek napokon át nem tudnak kirepülni. Ilyenkor a családot belső itatóval lássuk el, mert az állandóan szaporodó fiasítás fejlődéséhez a családnak sok vízre van szüksége és ha belső itatója nincs, a vízhordó méhek egész hűvös időben is kirepülnek. Ezek közül bizony csak kevés tér vissza a kaptárba ami a család gyengülését idézi elő.

A fiasítás táplálásához a családnak — a méz és a víz mellett — sok virágporra van szüksége. Igen fontos tehát, hogy e hónapban nagyobb mennyiségű virágport tudjanak begyűjteni. Ezt sajnos nincs módunkban biztosítani részükre, — mint pl. az élelmet, vagy vizet — mert az időjárást nem szabályozhatjuk és a virágport pótló szerek, mint a pörkölt liszt, paprika stb. nem váltak be. A legtöbb eredménnyel a nyáron gyűjtött napraforgóvirágpor kecsegtet. Ennek azonban a gyűjtése és az eltartása körülményes.

A fentieket összefoglalva: méz, víz, virágpor, meleg és ezenfelül nyugalom amire a méhcsaládnak márciusban szüksége van.

Hogy a méhészetnek milyen nagy jelentősége van kitűnik abból is, — mint a „Pesti Ujság” írja, — hogy az Országos Nép és Családvédelmi Alap tervbe vette, hogy a sok gyermekes szegény családok részére műléppel ellátott kaptárakat ad, amelyeket természetben, méh-rajokkal kell megfizetni. Tervbe vette az Alap azt is, hogy rajokkal benépesített kaptárakat oszt ki olyan szegénysorsú, legalább négy gyermekkel bíró családoknak, akik méhészettel kívánnak foglalkozni.

A február nagyon mostoha volt nemcsak vadjaink, de

méhészetünk szempontjából is. Reméljük azonban, hogy rövidesen beköszönt a jó idő és nem csak vadjaink szabadulnak meg a tél kegyetlenségeitől, de méhecskéink rabsága is megszűnik.

Kostyál János.

Különfélék

Az esztergomi szakiskolások táncestélye

Tudjuk jól, hogy véreink a harcmezőkön sokat nélkülöznek, harcolnak és azt is nyugodtan várjuk, hogy minket is — talán nemsokára — csatarendbe állítson a szent „Cél”. Hálát adhatunk a Teremtőnek, hogy itthon még jóízű teás táncestélyt rendezhettünk.

Igazgató urunktól engedélyt kaptunk, egy önképzőköri háztarozattal pedig meg is szavaztuk a táncestélyt.

Lázasan készülődtünk. Az öreg és szigorú tanuló- illetve nappali terem képe órák alatt átváltozott. A hosszú időn át itt végzettek tablonjaikat fenyőgalyak díszítették és a képeken lévő öreg diákok méltán csodálhatták szobáink csodálatos átalakulását. Ahol máskor a leckék zsolozsmája hallatszott csak, ott most szorgos kezek munkálkodtak, hogy minél díszesebbé varázsolják a fehér falakat.

Első helyen köszönetet mondunk Igazgató urunk kedves feleségének, aki a siker érdekében sok ötletes tanáccsal szolgált. Ki kell emelni Teleki Zoltán II. éves tanuló munkásságát, aki mint főrendező, fáradságot nem kimélve, készséggel tevékenykedett. Ez érthető is öt hónapi orosz „kirándulás” után. Kiváltak még szorgosságukkal: Hóbel Gusztáv mint díszletrendező és Kocsor Győző, aki a hangulatvilágítást nagyon ötletesen szervezte meg.

A tervezett teaest január 31-én zajlott le, helyesebben csak akkor kezdődött. A táncot megelőzően a fiúk ötletes és vidám előadással szórakoztatták vendégeinket. Majd „Ezt a kerek erdőt járom én” megnyitó csárdás után vidáman s jókedvűen roptuk a táncokat. Rózsaszín lett a világ.

Megjelenésével nagyban emelte a kedélyállapotot Daróczy bácsink, aki jóízű és zamatos felszólalásaival még derűsebbé emelte a hangulatot. Továbbá emelték az estély színvonalát megjelenésükkel: Szabó Márton ny. műsz. alt. főerdőőr, Kőhalmi József városi erdőőr, Várnay István szakalt. főerdőőr és Répássy László I. o. erdőőr, akik jókedvükkel tették virágossá az estét.

Leányvendégeink és férfitvendégeink egyaránt nagyon jól szórakoztak, aminek szívből örülünk. A tőlük vett értesülés alapján ilyen nagyszerű táncestet nem látott még a mi vén iskolánk. Ennek jóleső tudatában újból neki látunk a komoly

tanulásnak, hogy az utolsó szemeszter felmorzsolásával véget vethessünk az erdész-diák életnek.

Tilinger József.

Magányos erdész embernél elhelyezkedne perfekt házzvezetőnő. Címe a kiadóban.

Felhívás. Felkérjük kartársainkat, hogy úgy. a belépési nyilatkozatokon, mint a csekklapokon vagy leveleikben írják ki nevüket olvasható írással, mert így nagyban megkönnyítik munkánkat.

Felkérjük Pogonyi Zoltán kartársunkat Szany, hogy előbbi nevét velünk közölni sziveskedjék.

Felkérjük mindazon kartársakat, akik Erdély, vagy a Délvidéken tudnak kartársakat, azok címét velünk közölni sziveskedjenek.

A temetkezési alapunk csak akkor lesz hasznos kartársainkra, ha mindannyian belépnek, mert így segíthetnek csak a bajbajutott özvegyeken és árvákon.

Akik az alatt felsoroltak lakhelyét ismerik, közölik azt a szerkesztőséggel: Papp József Fenyőfő, Lengyel Pál Császár, Baunstëier László Diósjenő, Kiss János Türje, Balogh Antal Sopronkövesd, Marosits Pál Budapest, Németh István Ungvár, Szabó Sándor Kelevíz, Kotsi Hugó Soroksárújtelep, Boros István Tápiószecső, Major Lajos Lendvadedes, Szabó Lajos Ekel, Garami Árpád Mocsolyástelep, Simon János Homokkomárom, Kovács Ede Mihály Csapod, Jánosi Emil Párkányháza, Papp József Bogyoszló, Zengő Mihály Nagyberezna, Varga József Tormaszentandrás, Keresztes Ferenc Bakonycserje, Horbán György Taracköz, Patyi László Kapuvár, Plenka László Kerekhegy, Parkanszky Ferenc Ujdiósgyőr, Szuhay Miklós Kisvárda, Komondi Ferenc Pápa, Varga László Remetevasgyár, Király Lajos Putnok, Sulyok József Sándormajorpuszta, Petró János Ujsztuzsica, Szőke József Miskolc.

Egyesületi hírek:

Alatt közöljük Biró Zoltán Őméltóságának a földmívelésügyi tárca felsőházi költségvetési vitája során az erdőőrök érdekében elmondott beszédét és a földmívelésügyi Miniszter úr Őnagyméltóságának erre adott válaszát.

„Másik kéresem a mi hűséges, becsületes munkatársaink, az erdőőrök érdekében terjesztem elő. Már a harmadik költségvetés tár-

gyalása alatt teszem szóvá ezt a kérdést. Amikor az Országos Mezőgazdasági Biztosító Intézet a mezőgazdasági és erdőgazdasági munkások biztosítását előírta, már akkor volt szerencsém rámutatni arra, hogy nekünk is, a mezőgazdaságnak is, vannak olyan segítőtársaink, akiket nem lehet a munkással és a cseléddel egysorba sorozni, akikről mi képesítést kívánunk, akiknek ezt a képesítést egyik másik ágazatnál törvény írja elő, akik a munkással, a cseléddel szemben a gazdát képviselik, akiknek arravalóságán múlik a legtöbb esetben, hogy az a munka valóban jól és olcsón lesz-e elvégezve, ezt az embert nem lehet a tekintély rovása nélkül a cseléddel egysorba állítani, pedig a munkásbiztosítási törvény odaállította.

Az Országos Erdészeti Egyesületben lévő erdőbirtokosok saját jószántukból ajánlották fel a kormánynak: méltóztassék kimondani azt, hogy ezeket az embereket a birtokos a négyszeres összeg erejéig köteles biztosítani és a háromszoros biztosítási díjtöbbletet a birtokosok magukra vállalták. Ennek ellenére nem tudtuk elérni azt, hogy ez a kötelező rendelkezés kijöjjön, amely megkülönböztetést tenne az erdőőrök részére azokon a helyeken, ahol erre talán maga a birtokos nem volna hajlandó.

Tisztelettel arra kérem a földművelésügyi miniszter úr öccsenéjét, hogy éppen úgy, mint az első esztendőben helyt méltóztatott adni az özvegyi nyugdíjra vonatkozó kérésemnek, méltóztassék ennek a kérésnek is helyt adni és ezeket az embereket megkülönböztetni."

Földművelésügyi Miniszter Úr válasza:

"Ami a magánerdészeti altiszteknek az *OMBI* keretén belül megfelelő kategóriába való beosztása útján nyugdíjkérdésük megoldását illeti, remélem, bizonyos mértékben ezt a kérdést is sikerülni fog ilyenformán megoldanunk, ennek a lehetőségét tanulmányozni fogom."

7699/1942. eln.

Pályázati hirdetmény

II. o. altiszti és kisegítő szolgai állásokra.

Debrecen sz. kir. város törvényhatóságánál a normál státus keretében üresedésben levő és előreláthatólag közelben megüresedő, a város polgármestere által kinevezés útján betöltendő

**öt erdőőri,
egy mezőőri,
két helypénzszedői,
egy piacellenőri**

állásra, valamint a pályázati hirdetmény kiírása után esetleg megüresedő olyan altiszti és vele egytekintet alá eső állásokra, melyek az 1938: IV. tc. hatálya alá esnek, pályázatot hirdetek.

Az állások közül az erdőőri és mezőőri állás után állami rendszerű II. o. altiszti, a többi állások után pedig állami rendszerű kiegészítő szolgálai mindenkori javadalmazás van megállapítva, mely illetményeket a mindenkori kormányhatósági jóváhagyást nyert közgyűlési határozatok szabályozzák. Az erdőőröket ezenkívül megilleti a 317/1936 bkgy. sz. határozatban részletezett földhasználat, továbbá természetbeni tűzfajárandóság és jószágirtási jog is.

A meghirdetett állások közül az 1938: IV. tc. 6. §. 4. bekezdése, illetve a 401.390/1938. H. M. sz. körrendelet alapján az első harmadba — igényjogosultsági igazolvánnyal rendelkezők részére — 4 erdőőri, a második harmadba tartozó fenntartott állásokként pedig — hadirokkantak, vitézek és tűzharcosok számára — egy mezőőri, két helypénzszedői és egy piacellenőri állást jelölők ki, míg az ötödik erdőőri állást ezen korlátozásoktól mentesen töltöm be.

Az erdőőri állásokra vonatkozóan az 1935: IV. tc. 48. §-a szerinti képesítés igazolása feltétlenül megkívántatik.

A pályázati kérvények Debrecen sz. kir. város Polgármesteréhez címezve és az alább részletezett okmányokkal ellátva, szabályszerűen felbélyegezve legkésőbb 1942. évi március hó 9. napjának déli 12 órájáig — az erdőőri állásokra vonatkozóan közvetlenül a debreceni m. kir. Eroőigazgatósághoz Széchenyi u. 39. sz., míg a többi állásokra vonatkozóan a városi közigazgatási iktató hivatalba (Városháza földszint 5. sz.) — adandók be.

Elkészen beadott, vagy kellően fel nem szerelt pályázati kérvényeket figyelembe nem veszek.

Az állások kinevezés után azonnal elfoglalandók.

Az állásokra kinevezendő egyének alkalmaztatása ideiglenes, egy évi megfelelő szolgálata után azonaan a II. o. altiszti illetménnyel ellátott állásokra kinevezettek véglegesítésre tarthatnak számat, mellyel kapcsolatban nyugdíjjogosultságot nyernek. A kiegészítő szolgálai illetménnyel ellátott állások ideiglenes jellegűek.

A pályázati kérvényekhez a következő okmányok csatolandók.

- 1) Születési anyakönyvi kivonat, nős pályázóknál a házassági anyakönyvi kivonat is,
- 2) Iskolai végzettséget igazoló bizonyítvány,
- 3) az erdőőri állásokra pályázóknál az 1935: IV. tc. 48. §-ában megjelölt képesítést igazoló bizonyítvány,
- 4) hatósági orvosi bizonyítvány arról, hogy pályázó a megpályázott állással egybekötött szolgálat ellátására alkalmas,
- 5) magyar állampolgárságot igazoló bizonyítvány, illetőleg illetőségű bizonyítvány,
- 6) erkölcsi bizonyítvány, mely egy félévnél nem régiebb keletű.
- 7) az 1931: III. tc. alapján kiadott igényjogosultsági, illetve hadirokkantsági, vitézi és tűzharcosi igazolványok,
- 8) annak igazolása, hogy pályázó az 1939: IV. tb. 1. §-a szerint, ugyanezen §. 6. bekezdésében foglaltak szemelített tartása mellett, zsidónak nem tekintendő, végül
- 9) egy rövid életrajz, melyben összefoglalóan közlendő a pályázó

személyi adatai, iskolai végzettsége, családi állapota, gyermekei száma, háborús szolgálata, foglalkozása, eddigi szolgálata s egyéb a pályázóra vonatkozó fontosabb adat.

Azok, akik jelenleg Debrecen sz. kir. város szolgálatában állnak és szervezett állást töltenek be, pályázati kérvényüket bélyegmentesen adhatják be és az okmányok közül az 1., 2., 4., 5. és 6. pont alatt felsorolt okmányokat mellőzhetik.

Debrecen, 1942. február 14.

Polgármester.

Szerkesztői üzenetek

Eötvös Béla Nagybátony. Tagdíja 1942 év végéig rendezett. Temetkezési hátraléka nincs.

Vasvári Vilmos Pilisszentlászló. Tagdíja 1942 július hó 1-ig rendezett. Temetkezési hátraléka nincs.

Neumann Károly Vigant. Tagdíja 1942 március hó 15-ig rendezett. Temetkezésnél 2 P. hátraléka van.

Ujlaki Tivadar Vajszó. Tagdíja 1942 év végéig rendezett. Temetkezésnél 2 50 P. hátraléka van.

Horváth Géza Tengőd. Tagdíja 1942 július hó 1-ig rendezett. Temetkezésnél 2 P. túlfizetése van.

Idős Körmendi Gyula Bp. Tagdíja 1942 év végéig rendezett. Körmendi Gyuláné tagdíja 1942 január hó 15-ig rendezett. Temetkezési hátralék nincs.

Arlai Frigyes Bodrogolaszi. Tagdíjhátraléka 1941 év végéig 3 P. Tényleges katonai idő leszámítva.

Deák László Debrecen. Tagdíja 1942 július hó 1-ig rendezett. Mocsári Rezső elhalálozása után 50 fillér esedékes.

Ily. Körmendi Gyula Bp. Tagdíjuk mindkét részre a küldött 50 P.-vel 1941 év végéig rendezett. Temetkezési hátralék nincs.

Szaktár András Bp. Tagdíja 1942 július hó 1-ig rendezett.

Vitéz Béri Imréné Debrecen. Tagdíja 1942 július hó 1-ig rendezett. Temetkezési hátralék nincs.

Halamhári Pál Isaszeg. Tagdíja a tényleges katnai idő leszámításával 1942 február hó 15-ig rendezett.

Sebők Sándor Bp. Tagdíja 1942 április hó 1-ig rendezett. Sebők Sándorné tagdíja 1942 augusztus hó 1-ig rendezett. Temetkezési hátralék nincs.

Fatalin László Kőrösmező. Tagdíja 1942 május hó 1-ig rendezett.

Kovács János Hajós. Tagdíja 1942 év végéig rendezett.

Németh János Bakocsa. Temetkezési segély 1 P. túlfizetés. 1938 évtől van könyvelve. 1938 évben 1, 1939 évben 3.50, 1940-ben 1, 1941-ben 1.50 és 1942-ben 50 fillért kellett fizetni.

Tüttő János Bucsatelep. Tagdíja 1942 május hó 1-ig rendezett. Temetkezési hátraléka nincs.

Szabó János Esztergom. Tagdíjhátraléka 1941 év végéig 4 P. Temetkezésnél 3 P. úlfizetése van.

Répási Ferenc Pécs. Tagdíja 1941 év végéig 22 P. Temetkezési hátraléka nincs.

Jannki Lajos Nagykovácsi. Tagdíj 1942 év végéig rendezett.

Szanyi Gyula Gyöngyösfalu. Tagdíja, mint féltagdíjas 1942 május hó 15-ig rendezett.

Illés István Turjapokna. Tagdíja 1942 év július hó 1-ig rendezett. Temetkezési hátralék nincs.

Magyar Béla Galyatető. Tagdíja 1942. augusztus hó 1-ig rendezett.

Tölgyes Lajos Kisszékely. Tagdíja 1942 szeptember hó 1-ig rendezett.

Vitéz Nagy Bozsoki József Ujmossa. Tagdíja 1942 év végéig rendezett.

Károlyi György Olaszfalu. Tagdíja 1942 február hó 1-ig rendezett.

Beregi József Dunaföldvár. Tagdíjhátraléka 1941 év végéig 10 P. Temetkezési hátraléka nincs.

Pénztári beszámoló

Január havi befizetések folytatása: idős Körmenyi Gyula Bp. 10, Horváth Géza Tengőd 15, Ujlaki Tivadar Vajszló 12, Neumann Károly Vigánt 3, Vasvári Vilmos Pilisszentlászló 7, Eötvös Béla Nagybátony 15, ifj. Kozma Mihály Parád 6, Pintér Lajos Tamási 16, Pocsas Sándor Ágasvár 10, Kiszel András Gyűrűfű 3, Lenggyel Pál Németmokra 6, Bittmann Gyula Réde 6, Kovács József Fűr 5, Cseh Lajos Esztergom 1.70, Sipos András Mezőhegyes 10, Rába János Vízvár 5, Márkus János Nagyföldemes 3, Neverkla Lipót Újturnica 5, Hessz János Zagyvaróna 8, Bartolics Rudolf Oroszvár 3, Kurati István Szendehely 3, Bittman Gyula Réde 10, Kókényesi Sándor Körösmező 5, Scheli Lipót Körösmező 6, Horváth István Andócs 5, Vaszil Imre Erdőd 6, Pordán Béla Somhegy 24, Szalczer Antal Tosokberénd 10, Nádaskay Rihárd Bp. 20, Királyhalmi alerd. szakiskola 6, Szabó Ferenc Mezőtúr 6, Boldizsár Ferenc Csikszentkirály 8, Radocsy Sándorné 7.50 Kugler Gusztáv Mátrafüred 6. Január havi befizetések összesen: 1366.49 pengő.

Február havi befizetések: Deák László Debrecen 10, Deli Antal Kán 6, Erdősi Imre Pilisszentlászló 7.50, Szabó Márton Tusnád-fürdő 12, Tajnai János Gödöllő 7, Gavra Alajos Szántód 10, ifj. Körmenyi Gyula Bp. 50, Stubnya László Pilismarót 20, Stubnya Mihály Pilismarót 13, Tatai csoport 38, vitéz Bézi Imréné Debrecen 10, Fischer Géza Alcsút 5.50, Szablár András Bp. 12, Józsa Kálmán V. varsány 5, Kiss János Gyöngyös 6, Traub Sándor Akali 3, Beregi József Dunaföldvár 20, özv. Naszladi Sándorné Szekszárd 6, Tarafiás Mihály Alsósági 9, Tüttő János Bucsatelep 6.50, Tóth István Szakony-

A Z E R D Ö

XVI. ÉVFOLYAM

1942. ÁPRILIS

4. SZÁM.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: VITÉZ SZEKERES KÁROLY

A lap havonta egyszer jelenik meg. Előfizetési ár: egész évre 6 pengő. fél-évre 3 pengő, negyedévre 1.50 pengő. — A tagdíj évi 12 pengő. Belépési díj egyszersmindenkora 2 pengő. — Özvegyek és szegénysorsú nyugdíjasok vagy még ki nem nevezett állásban lévő kártársak (csemetekerti örök, erdőlegények, erdőszolgák stb.) a fenti tagdíjnak csak felét kell fizessék, azaz évi 6 pengőt, de igazolniuk kell azt, hogy ezen kedvezményre igényjogosultak. — Egyesületi tagoknak a lap tagdíj fejében jár. A lap szellemi részére vonatkozó levelezés (kéziratok stb.) „Az ERDŐ” szerkesztőségéhez; Tatára küldendők.

A petit betűs vagy táblázatos hirdetések díja milliméterenkint 40 fillér. A legkisebb hirdetés ára 4 P. A támpéldány ára darabonként 1 P.

Műsvéti gondolatok az erdőn . . .

Most, amikor már csak emlék a letűnt kemény tél, tudjuk valójában értékelni a nyomában felbukkanó selymes tavaszt. Mint a kovács kalapácsa az üllön, kovácsolja a tavasz a számunkra a sok tennivalót. A tél mindig keményebben szól a mi életünkbe és munkát is a legtöbbet hagy maga után számunkra. Gondol-e valaki fájdalmasabban a tél pusztításaira, mint mi a tél multával, ha ott találjuk a völgybe fordulva éppen legszebb, legderekkabb fáinkat, vagy csak ágaitól is megfosztva a délceg remekművet. Nem tudom néz-e fájóbban apa tékozló útról hazatért fiára, aki rongyokban esik lábai elé, mint a vérbeli, hivatását komolyan szerető erdész, ha a téltől megtépázott szerelmére tekint, az erdőre. Míg siralmát hallgatta a mesztelenre kopott óriásoknak, addig mit is tehetett? Amikor fázósan egymásba akadtak a ruhátlan karok és kínjukban messze hallatszón fűrészelték egymást a téli szélben, azontul, hogy szomorúan feléjük tekintett, hatalma már nem volt felettük. Gondviselészerű, hogy akkor üt a természet elemeivel erdőnkön, amikor alszik. Munkáskezek is akkor nyulnak hozzá szerszámaikkal és ütnek sebet rajta, mikor téli érzéketlenségbe zuhan. Olyan halál ez, mint az emberi. Nem fáj úgy, ha megéri rá és télben éri, sőt ha késik a halál, törzsével, mint felesleges itt idéző, a földbe korhad. Mint hajlott dereku ember, ki, hogy előre lásson, csak fejét emeli feljebb, épúgy tekintget kifelé a vénült erdei fa is a többiek során

át mintegy szégyenkezve, mintha itt felejtődött volna a többi előre ment társai után. A fiatalos ugyan meg-meg hajol előtte, megadva a magas kornak kijáró tiszteletet, de mindinkább fogyó udvariassággal, míg végre is kimerevednek az ifjak és már csak felülről nézik a lábatlankodó, kivénhedt nyöszörgőt. Új élet tör elő sűrűn a régiek helyén és mint amazok egykor, az újak is felfelé iramodnak csökbán találkozva a szóródó napsugárral és mintha csomót kötöttek volna a sugarak végére, hogy legyen miben fogódzni, csak estente engedik szabadon.

Az erdő fiatalosának épúgy meg van a rendeltetése, hivatása, mint a növekedő ember-palántáknak. Ezekből lesz az Istent ajánlgató, ismertető férfiú; portát őrző és megtartó bátor harcos; nemzedéket nevelő mester; új, jobb, biztosabb életformát ajánlgató tudós, és lesz termő anyai kebel, hol az ifjabbak látnak napot és csodát és kezdenek játszani az isteni természet jól hangolt húrjain. A mi csemetéink az erdő ölen szintén szerepre izmosodnak. Előbb csak növekednek, mint a gondtalan ifjú nemzedék, majd egyenes tartásra szoktatják és meghajlásra, mikor úgy kíváncsítik. Nyesegetése sem más, milyen mint a kamasz korba átsuhanó gyermeké. Ha érdemes, hogy nagyra jöjjön, mert igéri a magasra növést, gond kell hozzá, mint a vezető szerepre szánt ifjú neveléséhez. Törzse határozza meg, hogy mire való, mint ifjút a jelleme. Némely fának csak az a dolga, hogy virágot adjon és szállást munkára a méhnek. Fontos szerep, mert illatával csábót ad és hangulatot az évszaknak. Alatta dolgozóknak gyönyört és édes déli álmot. A másik karácsony díszes terhét juttatja a mosolygó gyermekhadnak és oly könnyedén száll le a hegy tetejéről, hogy sokáig marad színében zöldnek, mutatva, hogy örömmel szállt le a havas éjszakában a fűtött szobába. Hogy mellette tűz pattog a görcsös szilánktól a félig nyűtt kandalóban, nincs harc közöttük. Egyik díszet hord a hátán, másik elég és elhanvad, mindegy, hogy milyen sorsra nőtt. Talán élete legderűsebb napján törik derékba és állja a fűrészt hasító énekét, s hogy mostantól kezdve a magyar Dunán siklik-e hajó orrába illesztve, vagy kietlen tájakon elhagyott kút kávéjaként szikkad görbére a tikkasztó, forró napon, mindegy. Engedelmeskedik művésznek és kontárnak egyaránt. Hasíthatják belőle a legszebb szobrokat, de sikerülhet durva tömbnek is. Fegyvert adhat kezekbe nemes eszmék védelmére, de szórhat átkot is századokra szólót előre, melynek kiigazítására nemzedékek kellene. A nemzet ha szaporodik benne nő fel, benne a bölcsőben, mely régen sokaknak vált álomszerző fájává. Öröklött faalkotmány, mely tisztességet ágyazott még a késő unokák számára is. Ha a lélek Istenhez tér a nagy fáradtság után, erdőnk nyújt szállást, takolt hajlékot a porladó testnek. És hogy egészen el ne felejtsük hol domborulnak apáink sírjai, fejfát megint csak erdőnk fái juttatnak... Testvéreink nekünk

az erdők fái, kísérőink a távoli úton. Kenyér a fa, mely szerszámmal ad a dolgozó kezébe és örök hajónk a végtelen tájakon, hol át kell hajóznunk életünk folyamán... Feltámadást jelentő kereszt, mely átsegít a télből a tavaszba... az örök tavaszba...

Most a természet közeledő húsvétján, egy új, friss élet kezdetén, járjuk ilyen gondolatokkal erdeinket. Tekintetünkkel simogassuk végig-végig minden kis csemeténket s készígtessük szeretettel őket a reájuk váró szerepükre, feladatukra. De tartozzék eminens kötelességeink közé másik nagy kincsünk, erdei vadjaink dédelgetése is. Fáinknak, vadjainknak egyformán áldozva minden percünket, töltjük be igazán, méltóan nemes hivatásunkat.

Kartársak! Új munkára fel, egy új tavasz küszöbén!
vitéz Szekeres Károly.

Amin érdemes elmélkedni

„Az Erdő” márciusi számában fenti címen Székelyhidi kartárs cikket írt, melyben idézi Horthy Jenő Örméltósága által a „Nimród Vadászlap”-ban írt cikkének egy részletét, mely szerint: „Kevés és nem sok kivétellel csapnivalóan rossz vadőrgárdánk van, kiknek egyénisége nagyrészt megfelelő volna, de tudásuk és vadászetikájuk nulla”.

Én nem a fenti idézettel akarok szembeszállni, mert nem ismerem azon vadászterületek személyzetét ahol Örméltósága vadászni szokott, de azért úgy érzem, hogy ez a kritika egy kicsit túl kemény, de szembe kell szállnom Székelyhidi kartárs erősen egyoldalú beállításával, mivel cikkében egyindül a vadöröket teszi felelőssé mindenért.

Nem tudom, de nekem erős a gyanum, hogy azoknak a „csapnivaló” vadöröknek nincs meg a szakvizsgájuk. Azok csak amolyan botosok lehetnek, amilyeneket erre mifelénk is alkalmaznak egyes bérlők. Vadőr szerintem az, aki elvégezte legalább a kéthetes gödöllői tanfolyamot. Márpedig amelyik vadőr ezt elvégezte az talán mégsem egészen „csapnivaló”.

Tegyük fel azonban, hogy azok a csapnivaló vadörök Gödöllőn át kerültek ki az életbe, szerintem akkor sem ők a felelősek száz százalékos csapnivalóságukért, mert én a baj legfőbb okát a tanfolyamok rövid idejében látom.

Mert nézzük csak meg, hogy mit is kívánnak meg egy vadőrtől?

A fő követelmény, hogy értsen a vadtenyésztéshez. Ezzel kapcsolatban ismernie kell a vad természetrajzát, érteni kell

többek között szók, különféle nagy és apróvadakat helyé-
nek megválasztásához és ezek elkészítéséhez, ahol nincs, da-
gonyák létesítéséhez, fácántenyésztő telepek kezeléséhez stb.

Legyen erélyes, bátor, hogy a kihágókkal, vadorzók, hur-
kozók, stb.-vel szemben egyedül is meg tudja állni a helyét.
Itt, adandó esetben, pillanatok alatt tisztában kell lennie a tör-
vény vonatkozó szakaszával, mert egy szerencsétlenül alkal-
mazott fegyverhasználatnál tetemes kárt okozhat saját magának
és kenyéradójának is.

Értenie kell vadászatok rendezéséhez, ezért ismernie kell
a különböző vadászati módokat és az élővad befogását. Na-
gyon kellene értenie a ragadozók irtásához. Értenie kell még
a vadászkutyák neveléséhez és idomításához is.

Ezek csak a főbb címek, amelyekről már könyvek van-
nak írva. Kérdelem most már tisztelettel, hogy a kéthetes tan-
folyam elég idő-e arra, hogy ezt a sokféle elágazó tananyagot
a hallgatók elsajátíthassák?

Tudom, hogy mindent még az iskolában sem lehet elsa-
játítani, még kevésbé egy tanfolyamon, de az alapot ott rakják
le, amire a gyakorlati életben azután ki-ki tehetsége szerint
építhet. De amilyen széles és erős ez az alap, olyan lesz rajta
az építmény.

Azt írja Székelyhidi kartárs, hogy „Sírni a legtöbb kar-
társam igen jól tud, hogy kevés a fizetése, nem tud megélni
és ezért nem tud tagságot sem vállalni egyesületünkben, nem
vesz azonban magának annyi fáradságot sem, hogy megpró-
bálna valami mellékjövedelemre szert tenni, ami pedig pl. ép-
pen a vadászkutyák idomításával igen könnyen elérhető anél-
kül; hogy az szolgálata teljesítésében hátráltatná”.

Kedves kartárs. Ami a legtöbb kartárs sirását illeti, elhi-
heti nekik, hogy nem színészkednek, mert próbálja meg elosz-
tani évi fizetésüket 365-el és megleti a sirás csiráját, vagyis a
baj második okozóját.

Ahol egy alkalmazottnak azon kell töprengeni, hogy me-
lyik az a mellékjövedelmi forrás, amelyikkel a létminiumhoz
hiányzó összeget megkereshetné, ott a vadászbérlő, vagy a tu-
lajdonos nem sok élvezetet talál e nemes sport gyakorlásában,
mert a rosszul fizetett alkalmazottól lelkiismeretes munkát el-
várni nem lehet. De ha rendesen van fizetve, azonkívül beteg-
ség és baleset ellen biztosítva van és nyugdíjra is számíthat,
akkor már van mit féltene, de van miért lelkesednie is. Azon-
kívül van amiből szaklapot járathat, esetleg könyvet vehet,
amiből hiányos tudását és vadászetikáját gyarapíthatja.

Ami a kutyaidomítást, mint mellékkereseti lehetőséget il-
leti, az a mai viszonyok között nem jöhet számításba. De még
béke időkben is csak a kotorék ebek jöhetnek a vadórnl szá-
mításba, mert kérdelem tisztelettel, melyik az a vadászbérlő vagy

tulajdonos aki megengedné vadőrének évente, mondjuk 4–5 vizsla beavadászását, vagy 2–3 véreb bevezetését?

Hogy a vadőr, kutyaidomításból földet tudjon vásárolni anélkül, hogy ez a szolgálat rovására menne, én nehezen tudom elhinni, de ha van is ilyen, ez a körülmények olyan szerencsés összejátszása, ami csak nagyon ritka eset. Tehát nem lehet rá építeni.

Hogy mi lennénk az okai annak is, miszerint „Megnagyobbodott országunkban nincsen elég jó vadászkutya” a fentebb említett okok miatt ez a vád is megdőlt. Legalább is én nem érzem magamat bűnösnek.

Idézi Székelyhidi kartárs Félix Endre úr cikkének egy részletét is, amelyet terjedelme miatt nem akarok leírni, csak egyes pontjaira válaszolok.

Hogy a vérbeli vadász alig tud elképzelni vadőrt vadászkutya nélkül elhiszem, mert a vérbeli vadász a vadőrt hűséges munkatársának tekinti, aki minden igyekezetét azon van, hogy a vadászat terén a lehető legtöbb élvezetet nyújtsa kenyéradójának, aki ezután olyan fizetéssel látja el, hogy a vadőrnek módjában van vadászkutyát tartani. Mert bármily jelentéktelennek látszik is egy vadászkutya eltartása, egy év alatt mégis jelentékeny összegre rug.

Ami a kezdő és vasárnapi vadászok elképzelését illeti, ez bizony téves, mert nem minden vadőr ért a kutyához és még kevesebb tud idomítani.

Kutyához érteni és idomítani tudni, ez olyas valami, ami egy kicsit vele születik az emberrel. Akinek nincsen érzéke hozzá, az még jó kutyát is elrontja.

Ami a gödöllői vadőri tanfolyamon megállapított százalékot illeti, szintén tévesnek kell mondanom, mert tudtommal a tanfolyam hallgatói kevés kivétellel kezdő emberek, akikben minden bizonnyal meg van a hajlam vadászkutya tartására, de az anyagi, vagy egyéb körülmények nem teszik lehetővé nekik.

Végül ami Félix tanár úr orvosságát illeti, nem tartom helyesnek és még kevésbé szociálisnak. Mert az orvoslást nem ott kell kezdeni, hogy a kutyaidomításhoz nem értő vadőrt ne alkalmazzák, hanem mint már említettem ott, hogy a tanfolyam idejének meghosszabbításával nyújtsanak módot a hallgatóknak ahhoz, hogy ezt a tantárgyat is alaposabban elsajátíthassák. Bár így sem lesz minden vadőrből jó kutyaidomító, de az átlagtól nem fognak elmaradni, aki pedig így sem tud majd átmenni a vizsgán, azt buktassák meg, hogy ne ronthassa a többi érdemes kartárs jó hírnevét.

Van azonban Székelyhidi kartársnak egy megdönthetetlen megállapítása: a közönyösség.

Szomorú, hogy a rossztulajdonság ennyire el van terjedve a kartársak között. Pedig tudniok kellene, hogy ami történik,

az értük is történik és mégsem tudnak rádöbbsenni arra, hogy a hullámok között vergődő ember, egy gyufaszálba kapaszkodva soha nem fog partot érni, de ha egy árbócgerendába kapaszkodik és kitart vele, remélheti, hogy még partot ér. Vagyis: csendes zokogással külön-külön haladva siralmas helyzetükön változtatni soha nem fogunk, hanem csak úgy, ha mindnyájan belépünk az egyesületünkbe és összefogva közös erővel harcolunk sérelmeink orvoslásáért.

Ha mindannyian — ahányan vagyunk — tagjai lennénk az egyesületünknek, olyan erőt képviselnénk, hogy az illetékes tényezők minden mozdulatunkat figyelemmel kísérnék és a legrovidebb időn belül minden kérésünket teljesítenék.

Ezt könnyen meg tehetnék, mert kérésünk nem sok és szerény, de ha az illetékesek úgy látják, hogy ezeket csak az egyesület tagjai kérik, a többi pedig meg van elégedve sorsával, — mert hisz az egyesületnek sem tagjai — akkor bizony elégségesnek tartják az ígéretek különféle alkalmazásával csillapítani az elégedetlenkedőket.

Föl tehát a fejfel kedves síró kartársak és belépni az egyesületbe még akkor is, ha ez némi megerőltetést jelent. De nem csak belépni, hanem a közgyűléseket is látogatni kell, hogy közvetlenül is részt vegyen mindenki a közös célért vívott harcban.

Most pedig köszönetet mondok Székelyhidi kartársnak, hogy módot nyújtott egy kis eszmecserére.

Remélem nem haragszik, hogy mint „erdőr” védelmére keltem a vadőrnek.

Kostyál János.

Április havi teendők a méhesben

A szokatlanul hideg február után a március is nagyon zord volt és így a méhészkedők áprilisban még nagyobb feladat előtt állnak mint más években, mert a hosszantartó hideg a családokat fejlődésükben visszatartotta. Éppen ezért minden igyekezetünk oda irányuljon, hogy az anya petézését minél jobban előmozdítsuk, mert az áprilisban lerakott peték nagyrésze képezi majd azt a munkástömeget, amelyik hivatva lesz az akácvirágzást eredményesen kihasználni.

Első teendőnk tehát minden család tüzetes átvizsgálása. Az anya, a népesség, a méz és építmény minőségét, mennyiségét és állapotát kell megvizsgálnunk.

Az anya jó minőségét megállapíthatjuk a zárt soru, tömött, életerős, fiasításról. Ha a fiasítás hiányos, vagy a dolgozó sejtekben meg nem termékenyített peték, illetőleg fiasítás van, örege anyá munkájára vall.

Elég népes a család, ha a kora reggeli órákban legalább 6 lépet takar. A gyenge, anyátlan, vagy öreg anyával bíró családokat a februári számban megírt módon egyesítsük, mert a gyenge családok se mézet, se rajt nem adnak, de még a téli elelmüket sem tudják behordani.

A bőséges mézkészlettel bíró családnál a fejlődést elő, segítjük oly módon, hogy a fiasítás mellett levő mézes keretfiasítás felőli oldalán sejtnyitó villával a fedelezést fölkarcoljuk és langyos vízzel megpermetezzük. Egy hét múlva megnézzük, hogy a család mennyi mézet hordott ki a fölkarcolt sejtekből. Ha elégnek, vagy kevésnek bizonyult, akkor most annyival karcoljunk föl többet, amennyi idő múlva a családot ismét megtudjuk nézni, hozzászámítva azt is, hogy az anya most már mindig többet petéz.

Ha a fiasítás mellett levő keret tele van mézzel, vagy csak kevés hely van a fiasítás részére, akkor tegyünk közbe egy szép dolgozósejtes fiatal lépet, hogy az anyának legyen hova lerakni petéit.

Ha a fiasítás mellett levő keret heresejtes, vagy más fiasításra alkalmatlan keret lenne, ezt is cseréljük ki jóval. A fészekben csak a rajozlató családoknál tűrjünk meg egy-két heresejtes szép fiatal építményű lépet.

Az áprilisi gondos kezelést a méhek nagyon megszokták hálálni. Vigyázzunk tehát rájuk, mert „ki mint vet áprilisban, úgy arat kedvező időjárás mellett májusban akácvirágzáskor.”

Ne feledkezzünk meg végül a fészek állandó szükségképeni bővítéséről, melegen tartásáról és hűvös időben a belső itatásról.

Kostyál János.



A m. kir. minisztérium 1.240/1942. számú rendelete az erdőgazdasági szolgálatra vonatkozó egyes törvényes rendelkezések végrehajtásának az átmeneti szabályozása tárgyában.*

*Megjelent a Budapesti Közlöny 1942. évi március hó 8.-i 55 számában.

A m. kir. minisztérium a gazdasági és hitelélet rendjének, valamint az államháztartás egyensúlyának biztosításáról szóló 1931: XXVI. t.-c. 2 §-ába foglalt és legutóbb az 1941: XI. t.-c. 1. §-ával meghosszabbított felhatalmazás alapján a következőket rendeli:

1. §. Az erdőkről és a természetvédelemről szóló 1935: IV. törvénycikknek (a továbbiakban: T.) az erdőgazdasági szolgálatra vonatkozó egyes rendelkezéseit a jelen rendeletben foglalt eltérések szerint kell végrehajtani.

2. §. A T. 39. §-ának 4. pontja alá tartozó erdőtulajdonos kötelezettségeinek teljesítésére az ott megállapított 3000 kataszteri hold helyet 5000 kataszteri hold birtokhatár, a T. 308. §-ának első bekezdésben megállapított 1000 kataszteri hold helyett pedig 3000 kataszteri hold birtokhatár irányadó.

A földművelésügyi miniszter megengedheti, hogy a T. 39. §-ának 3. pontja alá tartozó erdőtulajdonos erdejének államerdészeti kezelésbeadása (T. §. b) pont) helyett az erdőgazdaság irányítására és vezetésére erdőmérnök-szaktanácsadót vehessen igénybe, feltéve, hogy az erdő kiterjedése 5000 kataszteri holdat nem halad meg. Ez a rendelkezés nem vonatkozik a már államerdészeti kezelésbe adott erdőkre.

3. §. Az az erdőőr (főerdőőr), akinek a T. 48. §-ának 4. pontjában megállapított valamelyik szakminősítése és ezenfelül a T. 48. §-a 1. pontjában említett kéteves tanfolyamú hazai alerdésszakiskola szabályzatában megkívánt iskolai előképzettsége is megvan, alerdész-különbözeti szakvizsgát tehet.

A különözeti szakvizsga hatálya a T. 48. §-ának 1. pontjában említett képesítés hatályával egyenlő és a T. 58. §-ának harmadik bekezdésében megállapított címek használatára is alapot nyújt.

4. §. Erdőőri szakvizsgára lehet bocsátani azt, akinek a T. 48. §-ának 1. pontja alatt említett alerdész-szakiskola szabályzatában megkívánt iskolai előképzettsége megvan, ha a jelen rendelet hatálybalépésekor az alerdész-szakiskolába való felvételhez szükséges gyakorlat megszerzése céljából erdőgazdasági segédszolgálatban áll és a szakvizsga letételére megállapított határidő leteltéig (6. §.) legalább három éven át megszakítás nélkül ily szolgálatot teljesített.

Erdőőri szakvizsgára bocsátható az is, akinek az 1940. évi augusztus hó 30. napján a visszacsatolt keleti és erdélyi területen volt állandó lakóhelye és az elemi iskola hatodik osztályát vagy a közép- vagy középfokú iskola második osztályát sikerrel végezte, ha az 1940. évi augusztus hó 30. napja előtt vagy a jelen rendelet hatálybalépésekor erdőgazdasági szolgálatban állott, illetőleg áll és a szakvizsga letételére megállapított határidő leteltéig (6. §.) legalább három éven át megszakítás nélkül ily szolgálatot teljesített.

Az erdőőri szakvizsga képesítő hatálya a T. 48. §-ának 4. pontjában említett képesítés hatályával egyenlő, azonban az alerdéshi különözeti szakvizsga letételére nem jogosít. Az erdőőri szakvizsga a T. 58. §-ának negyedik bekezdésében megállapított címek használatára is alapot nyújt.

5. §. Az alerdéshi különözeti szakvizsga (3. §.) és az erdőőri szakvizsga (4. §.) anyagát és letételének részletes szabályait a földművelésügyi miniszter rendelettel állapítja meg.

6. §. A jelen rendelet kihirdetésének napján lép hatályba; végrehajtásáról a földművelésügyi miniszter gondoskodik.

A 2. §-ban foglalt rendelkezések a jelen rendelet hatálybalépésének napjától számított öt esztendő elteltével hatályukat veszítik. A 3. §-ban említett alerdéshi különbözeti szakvizsgát és a 4. §-ban említett erdőőri szakvizsgát az 1944. évi december hó 31. napjáig lehet letenni.

Budapest. 1942. évi március hó 5-én.

BÁRDOSSY LÁSZLÓ s. k.
miniszterelnök.

Vadászati kiállítás

A Nemzeti Vadászati Végeylet március 16-án nyitotta meg agancs bemutatóját a pesti Vigadóban.

A kiállítás a megnagyobbodott Hazánkhoz mértén impozáns volt, a kiállított szarvasagancsok a nagytermet teljesen betöltötték.

Gyönyörű kép tárul a belépő elé, amint a terembe lép. Feltűnik a sok átlag sulyon felüli szarvasagancs.

Az első aranydíjas herceg Hohenlohe-Oehringen Ágost, Szentá Somogy m. vadászterületén elhullva talált 9.15 kg. sulyu, 16 águ, 208.05 pontszámmal.

A második aranydíjas Halmos Imre Martonpuszta, Somogy m. vadászterületén Földváry Csaba által ejtett 9.80 kg. sulyu, 18 águ, 205.87 pontszámmal.

A harmadik aranydíjas a M. kir. udv. Vadász hivatal Gödöllő, Isaszeg területén Főméltóságu Kormányzó Urunk által ejtett 9 kg. sulyu, 15 águ, 200.50 pontszámmal.

A negyedik aranydíjas herceg Hohenlohe-Oehringen Ágoston területén, herceg Hohenlohe-Oehringen Ágostonné által Somogyszobon ejtett 8.35 kg. sulyu, 18 águ, 200.12 pontszámmal.

A vadaskerti szarvasagancsok első és második aranydíjas gróf Draskovics Iván Sellye, Baranya megyei erdőbirtokáról került ki. Mindkettőt a tulajdonos ejtette. Az első díjas 11.25 kg. sulyu, 13 águ, 221.17 pontszámmal, a második díjas 10.70 kg. sulyu, 19 águ, 205.12 pontszámmal.

A dámlapátos mérsékelt számban szerepel. Aranydíjas gróf Andrássy Manó Tarkakenéz területén, gróf Cziráky László által ejtett 3.25 kg. sulyu, 200.30 pontszámmal.

Az őzagancsok szép számmal szerepeltek. Aranydíjas a Kassai Vadásztársulat területén Köveshegyen Poleniák Károly által ejtett 50 dkg. sulyu, 201.50 pontszámmal.

Mufloncsigák csak kevés számban, melyből bronz érmmel díjaztatott gróf Esterházy tатаi hitbizomány vértess

szőlős határában, gróf Esterházy Miklós által ejtett, 189.75 pontszámmal.

A vadaskerti muflomcsigák közül gróf Károlyi István által Fehérvárcsurgon ejtett 195.10 pontszámmal, ezüst éremmel díjazott.

A vadkanagarak közül aranydíjas a Nimród Vadásztársaság Diósgyőr, Szádalmás, Abauj megye területén dr. Saád Ferenc által ejtett. A nagyagarak hossza 26.65 cm. a kisagarak hossza 12.3 cm. 150.40 pontszámmal.

Az első ezüst-díjas Görgény-adorján határában Kovács Gyula által ejtett, nagyagyar hossza 28.15 cm. kisagyar hossza 12.05 cm. 147.95 pontszámmal.

A kiállítás anyaga meggyőzhetett mindenkit arról, hogy Hazánk vadállománya állandó fejlődést mutat.

A hajduböszörményi Boda Belső erdőbirtokosság Elnökétől.

19/1942. Eb.

Pályázati hirdetmény.

A hajduböszörményi Boda Belső erdőbirtokosság egy vezető erdőőri

állásra pályázatot hirdet.

Ezen állás javadalma:

Készpénzfizetés egész évre 1000 Pengő évnegyedenként előre fizetve és a törvény szerint megállapított családi pótlék.

Természetbeni lakás 200 □-öl kert használattal.

2 kat. hold szántóföld használata.

2 darab tehén legeltetése egy évi szaporulatával.

2 darab ló legeltetése egy évi szaporulatával.

2 darab koca legeltetése fél évi szaporulatával és 3 darab hizónak való süldő legeltetése.

Száraz fával való tüzelés egész éven át.

2 szekér erdei széna kaszálhatása az erdön.

A pályázati kérvények folyó év április hó 10. napjának déli 12 órájáig a hajduböszörményi m. kir. Erdőhivatalhoz (Peres, u. p. Bocskay-kert) nyújtandók be.

A pályázati kérvényhez mellékelendők: születési anyakönyvi kivonat, illetőségi bizonyítvány, erdőőri szakvizsga bizonyítvány, erkölcsi bizonyítvány, keresztyén származást igaz-

zoló okmányok és erdőőri szolgálatra alkalmasságot igazoló orvosi bizonyítvány.

Elkésett vagy hiányosan felszerelt pályázati kérelmek figyelembe nem vétetnek.

Az állás 1942 év április hó 15. napján elfoglalható.

Ezen állás után sem szolgálatból való elbocsátás vagy kilépés, esetleg elhalálozás esetén sem, se nyugdíj, sem pedig kegydíj vagy végkielégítés nem igényelhető.

HAJDUBÖSZÖRMÉNY, 1942. év február hó 25.

Dr. vitéz UJVÁROSY IMRE s. k.
birtokossági elnök.

Könyvismertetés

Dr. Trauer Ervin: Az erdőkről és a természetvédelemről szóló 1935: IV. t.-c. és végrehajtása

A könyv az idézett törvényt, a 35.000/1938. F. M. számú vérehajtási rendeletét, az ezzel kapcsolatban kiadott fontosabb jelentőségű rendeleteket, a törvényjavaslat miniszteri megokolását és a szakírók magyarázatait, — szükség szerint részletesen, illetve kivonatossan — a törvényszakaszoknak megfelelő feldolgozásban tartalmazza. Azonkívül tartalmaz még a könyv egy részletes betűrendes tárgymutatót és egy évszámsoros jogszabálymutatót, a benne előforduló törvényekről és rendeletekről.

A kb. 700. oldalas könyv előjegyzési ára a megjelenésig 10. P., megjelenése után pedig előreláthatólag 12—14 P. Említett árakhoz postai szállításnál 50 fillér csomagolási, szállítási és egyéb költséget kell még hozzászámítani.

A könyv előjegyezhető a szerzőnél: Dr. Trauer Ervin m. kir. erdőtanácsosnál, Budapest, VI. Hegedüs Sándor utca 23. szám, III. emelet 17. ajtó, a fenti összegeknek pénzben vagy postai bélyegeken való előzetes beküldése ellenében.

Különfélék

Komárom vármegye Tata község határában március hó 9-én észlelték a szárcsák és örvösgalambok érkezését, 12-én a barázdabillegető és bibic érkezett meg.

Az első szalonka március hó 29-én került terftékre.

Márciusi lapunkban „Amin érdemes elmélkedni...” Székelyhidi kartársunk által írt cikkekre igen sokan küldték be észrevételeiket. Miután lapunkban mindezek választát leközlölni nem tudjuk, ezért a cikkek közül a legalkalmasabbat hozzuk lapunk más helyén.

Akik az alant felsoroltak lakhelyét ismerik, közöljék azt a szerkesztőséggel: Papp József Fenyőfő, Lengyel Pál Császár, Baunsteier László Diósjenő, Kiss János Túrje, Balogh Antal Sopronkövesd, Marosits Pál Budapest, Németh István Ungvár, Szabó Sándor Keleviz, Kotsi Hugó Soroksárújtelep, Boros István Tápiószecső, Major Lajos Lendvadedes, Szabó Lajos Ekel, Simon János Homokkomárom, Kovács Ede Mihály Csapod, János Emil Párkányánána, Papp József Bogyoszló, Zengő Mihály Nagyberezna, Varga József Tormászentandrás, Keresztes Ferenc Bakonycserje, Horbán György Taracköz, Patyi László Kapuvár, Plenka László Kerekhegy, Parkanszky Ferenc Ujdiósgyőr, Komondi Ferenc Pápa, Varga László Remetevasgyár, Király Lajos Putnok, Sulyok József Sándormajorpuszta, Petró János Ujsztuzsica, Szalczer Antal Törökberend, Schéda Béla Szombathely, Bártfay Zoltán Örvény.

Egyesületi hírek:

Lapunk más helyén leközlöttük a m. kir. minisztérium 1.240/1942. M. E. számú rendeletét.

Amilyen örömmel vettük e rendeletnek a különbözeti vizsgára vonatkozó rendelkezését, ép oly csodálkozással álltunk meg a rendelet ama része előtt, mely ismét lehetővé teszi, hogy 1944. december hó 31-ig magánuton erdőri szakvizsgai képesítést szerezhessek azok, akiknek ez időpontig meglesz a 3 évi gyakorlatuk.

Bár a rendelet kimondja, hogy ezek a szakvizsgát tett egyének alerdész különbözeti vizsgára nem bocsájthatók, mégis úgy érezzük, hogy illetékesek ezen rendelete karunk kebelében ismét csak nyugtalanságot vált ki.

Nem ismerjük a rendelet kiadásának indító okait.

Álláspontunk azonban mindig az volt, s lesz a jövőben is, hogy a középfoku szakoktatás emelése szükséges ahhoz, hogy a jövőben felmerülő nagy erdőgazdasági fejlődést minden zökkenő nélkül megoldhassuk.

Szükséges az erdőkerülők képesítése is, azonban nem szakvizsgára bocsájtsa, hanem egyszerű vizsgára.

Felkérjük kartársainkat, hogy a múlt havi számunkhoz becsatolt csekkklapon fizetési kötelezettségeinek tegyenek eleget, mert egyesületünk a mai nehéz gazdasági helyzetben csak akkor tud megfelelni hivatásának, ha minden egyes tagja átérzi e helyzetet, s anyagi támogatásával lehetővé teszi a zavartalan egyesületi életet.

Halálozás. Bräuer Hermann a tatai gróf Esterházy hitbizományi uradalom nyugalmazott pénztárosa, egyesületünk rendes tagja, március hó 3-án 81 éves korában az Urban csendesen elhunyt.

52 évig szolgálta a legnehezebb időkben önfeláldozó odaadással Uraságait, fáradságot nem ismerő, lelkiismeretes munkása volt az uradalomnak és önzetlen jó barátja munkatársainak.

Temetése 5-én délután volt a tatai r. kath. temető halottasházából, az uradalom tisztikara, erdészeti személyzete és a város közönségének nagyszámu résztvevője mellett.

Emlékét szeretettel fogjuk megőrizni.

Kérjük kartársainkat, hogy Bräuer Hermann elhunyt kartársunk után az 50 fillér temetkezési hozzájárulást beküldeni szíveskedjenek, miután nevezett a temetkezési alapnak tagja volt.

Szerkesztői üzenetek

Farkas Ignác Báty. Tagdíjhátraléka 1941. év végéig 7 pengő.

Füstös Gyula Dénesfa. Tagdíja mint féltagdíjas 1942. év végéig rendezett.

Kósa József Csolnok. Tagdíja 1942. július hó 1-ig rendezett. Temetkezési hátraléka 1.59 pengő.

Rosenberger Pál Tamási. Tagdíjhátraléka 1941. év végéig 7.50 pengő.

Könczöl Kálmán Zalaapáti. Tagdíja 1943. május hó 1-ig rendezett. Temetkezésnél 2 pengő túlfizetése van.

Dávid Sándor Pörboly. Tagdíja 1942. év végéig rendezett. Temetkezésnél 1 pengő túlfizetése van.

Németh Kálmán Alsószinevér. A két évi lap minden példányát nem tudjuk megküldeni. A zsebnaptár megjelenése még késik a visszatért területek miatt, címket köszönjük.

Toboshegyi György Bátaszék. Tagdíjhátraléka 1942. év végéig 19 pengő. Temetkezés rendezett.

Hamar János Orgovány. Tagdíja 1941. év végéig rendezett. 1941. január hó 1-től egész tagdíjas.

Matéz Mihály Baja. Tagdíja 1942. november hó 1-ig rendezett.

Paszterek Antal Drégelypalánk. Tagdíja 1943. február hó 1-ig rendezett. Temetkezésnél 1 pengő túlfizetése van.

Markocsány Endre Taracköz. Tagdíja 1941. év végéig rendezett. Temetkezésnél 3.50 pengő hátraléka van. Markocsány Endréné tagdíja 1942. május hó 1-ig rendezett. Temetkezési hátraléka 1.50 pengő.

Tóth Gyula Háromfa. Tagdíjhátraléka 1941. év végéig 28 pengő.

Horváth János Vitnyéd. Tagdíja 1942. október hó 1-ig rendezett. Temetkezési hátraléka nincs. Horváth Imre temetkezési hátraléka 1 pengő. Strobl Józsefné tagdíjhátraléka 1942. április hó 1-ig 4.50 pengő. Temetkezés rendezett.

Országh Lajos Turjaremete. Tagdíja 1942. év végéig rendezett.

Szöllősi József Korpád. Tagdíja 1943. március hó 1-ig rendezett.

Bene János Gutorfölde. Temetkezési hátraléka 3.50 P.

Gyenis János Petőcz pusztá. Tagdíjhátraléka 1942. április hó 1-ig, mint féltagdíjas 2 pengő.

Pénztári beszámoló

Február havi befizetések folytatása: Dibusz Jenő Nagyborzsöny 8, Pölcz Kálmán Sárpentele 3, Szatványi József Ókemencze 5, Fazekas István Páty 10, Bankáló Ferenc Németsokra 15, Szalkay Imre Kőrösmező 20, Csalló János Dunakiliti 6, Kósa József Csolnok 12, Gödöllői erdő hivatal személyzete 14, Füstös Gyula Dénesfa 20, Milcsevics Lajos Kőrösmező 6, Csabai Pál Pusztavacs 15, Végvári Jenő Sirok 24, Pörcz Sándor Gödöllő 3, Vizáner János Nagybecskó 15, Kovács György Bükzsérc 20, Tardos Ferenc Bodrogszentmária 5, Szalay Gyula Vép 4, Kopp Sándor Sajna 6, Könczöl Kálmán Zalaapáti 16, Póka József 9.50, Peidl Péter Palé 2.50, Jarosch Ernő Kisvárdá 11.50, Földművelésügyi Minisztérium 108, Szabó

Ferenc Iszkaszentgyörgy 6, Krolér János Karád 12, Antal György Garamkövesd 6, Dankó Emil Kőrösmező 10, Rosenberg Pál Tamási 12, Tamás Lajos Nagybocksó 24, Németh Lajos Salköveskút 5, Nádaskai Richárd Budapest 20, Szakács István Debrecen 3, Karabélyos Gyula Felsőzibnice 6, Dávid Sándor Pörboly 14, Németh Kálmán Alsószinevár 10, Keisz János Gyertyánliget 12, Vörös Rezső Bácsordos 7, Hörvölgyi Lajos Cserépfalu 6, Imre Péter Tata 6.50, Lehóczky Alajos Gödöllő 7, Hajas József Perecsény 15, Dél István Balatonendrőd 2, Balogh Lajos Esztergom 12, Toboshegyi György Bátaszék 20, Kovács József Sükösd 3, Boros Sándor Csurgó 12, Szukop István Bekény 6, Szalai Tivadar Veszprém 10, Scheff Gyula Gyertyánliget 12, Drexler János Sopronkövesd 15, Hamar János Orgovány 15, Sarudi Ferenc Tolnanémedi 10, Matéz Mihály Baja 24, Mocsári József Réde 5, Kalmár Imre Szany 12, Németh János Esztergom 6, Malusinszky Pál Gödöllő 8, Magyar József Kéthely 12, József főhercegi Erd. gazd. 15, Sághegyi Tivadar Győrszentiván 5, Horváth József Bogyoszló 12, Tatai Gyula Bajna 6, Barnóczky István Debrecen 6.50, Pasztorek Antal Drégelypalánk 4, Hunyadi János Pilismarot 6, Tamás Gyula Szatmárnémeti 8, Szalczer Antal Tosokberénd 2, Lukács József Vasvár 2, Drexler János Szedres 3, Honti Pál Pilisszentlászló 13, Eberhardt Ferenc Lajosmajor 4.

Február havi befizetések összesen: 1961.60 pengő.

Március havi befizetések: Tóvári István Husztbaranya 12, Papp József Nagyrada 25, Tatai csoport 25.50, herceg Lonyai Elemér Bodrogolaszi 3, Kováts Ödön Sajócség 10, Ughy József Hont 12.50, Daróczy Márton Esztergom 5, Demeter István Zagyvaróna 2, Kokály Ferenc Szabadbattyán 3, Nagy Sándor Orosháza 6, Wächter Gyula és fia Kőszeg 2.50, Pocsil Péter Dolha 3, Ochs Lajos Dolha 6, Dr. Orosz Károly Mezőhegyes 10, Poczik József Iván 6, Körmöczy Illés Békéscsaba 8, Schvendtner Antal Nagykovácsi 3, Tasi Béla Gyöngyössolymos 6, Bögözi Gyárfásné M. vásárhely 3, Tihanyi András Diósgyőr 2, Loránt Antal Beregdaróc 12, Simon György Szentpéterfőldé 12, Kiss Bertalan Orosháza 1, Pasztorek Sándor Mogyorósbánya 6, Balázs Imre Somoskőújfalu 3, Buzi József Trebusafejérpatak 6, Kasza József Pécs 1, Huszanyik József Rimaszombat 14, Bikszádi Fainar R. T. 4, Matyoka István Csernaolova 12, Neumann Károly Vigánt 5.50, Héder István Nagyszőlős 5, Oltósi Győző Rábakecöl 3, Tunli Ferenc Bakonybél 8, Szanyi Mátyás Bakonybél 8, Págyi József Tebe 6, Horváth József Borostyán 6, Bánfai Mihály Diósgyőr 3, ifj. Csorba István Alsószéleste 6, Ábrahám Géza Nagymegyér 12, Horpási Gróf Szécsényi uradalom 4, Slauszky Ernő Királyszállás 7, Gödöllői erdő hivatal Személyzete 9, Vincze Sándor Alsószibnice 12, Tánccs Károly Budapest 12, Kiss Tóth Tamás Lengyel 3.50, Györki László Dunaszentbenedek 12.50, Dr. Götze Árpád

erd. gaz. Gamás 4, Konrád Béla Királyhalma 2, Erdész Mihály Perse 15, Lengyel László Pilisszentkereszt 5, Ország Lajos Turjaremete 8, Gyenis István Petőc 3, Bene János Gutorfőde 7, Huber Sándor Borsfa 8, Szabó Márton Esztergom 6.50, Baganics János Ökörmező 12, Lőke Sándor Fenyvesvölgy 12, Kapui Béla Varbó 5, Papp István Méhes 11, Sukály Elek Csernaholova 12, Tamás Károly M. sziget 6, Körn Miklós Trebusafejérpatak 6, Wenk Adolf Zsidenyova 9, Czepeczauer Pál Miskolc 15, Rózsahegyi József Galambok 6, Nagy Mátyás Kassa 6, Vida Lajos Ugod 10, vitéz Sükei Lajos Felsőrákos 2, Grellneth János Pátkapuszta 1.50, Szöllősi József Korpád 9, Novodárszky Gyula Diósgyőr 12, Takács János Nagyapján 14, Szucsák Ferenc Aka 6, Kovács Mózes Csik-Verebes 7, Hosszu Ferenc Kötöcs 8.50, Bokai József Balatonszentgyörgy 3.24, Takács László Alsóhetény 6, Horváth József Gosztola 10, Gál József Vargyas 2, Sümegi János Budafa 5, Szalai Lajos Erdőháza 2, Komáromi Ferenc Háromhuta 10, Hámori Antal Tát 6, Tóth József Gödöllő 6, Kurati Gyula Rétság 6.50, Simon István Felsőmajor 12, Major Oszkárné Dömös 12.50.

Folytatása lapunk legközelebbi számában.

Emlékműre befizetett: Füstös Gyula Dénesfa 2 P.

Görgényszentimrei Országzászlóra befizetett: Füstös Gyula Dénesfa 2 P.

Kartársi üdvözlettel:

Pálmai József

főszámvevő.

József Ákos és József Lajos szerkesztésében megjelent a sok képpel díszített **VADÁSZ- és HALÁSZSPORT** c. könyv. Hivatásos erdész- és vadászsegédszemélyzet a szerzőtől (Kolozsvár, Balassa-u. 30.) kedvezményes áron szerezheti be és pedig fűzve 3.50, kötve 4.50 pengőért. Bolti ára fűzve 5.—, kötve 6.— pengő.

Jól behangolt **duvadhívó** (róka stb.), csalsípok használati útmutatással 6.50 P. Storcz Albert Gödöllő.

Mindenemű nyomtatványt olcsón és ízlésesen készít

»Révai«-könyvnyomda

Tata, Fazekas-utca 23 szám.

Cégtulajdonos: **PATAKY JENŐ.**

Telefon: 177.

A Z E R D Ó

XVI. ÉVFOLYAM

1942. MÁJUS

5. SZÁM.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: VITÉZ SZEKERES KÁROLY

A lap havonta egyszer jelenik meg. Előfizetési ár: egész évre 6 pengő, fél-
évre 3 pengő, negyedévre 1.50 pengő. — A tagdíj évi 12 pengő. Belépési díj
egyszersmindenkorra 2 pengő. — Özvegyek és szegénysorsú nyugdíjasok vagy
még ki nem nevezett állásban lévő kartársak (csemetekerti örök, erdőlegények
erdőszolgák stb.) a fenti tagdíjnak csak felét kell fizessék, azaz évi 6 pengőt,
de igazolniuk kell azt, hogy ezen kedvezményre igényjogosultak. — Egyesü-
leti tagoknak a lap tagdíj fejében jár. A lap szellemi részére vonatkozó leve-
lezés (kéziratok stb.) „Az ERDŐ” szerkesztőségéhez; Tatára küldendők.

A petit betűs vagy táblázatos hirdetések díja milliméterenkint 40 fillér.
A legkisebb hirdetés ára 4 P. A támpéldány ára darabonként 1 P.

Meghívó.

*A Magyar Erdészeti és Vadászati Műszaki
Segédszemélyzet Országos Egyesülete*

1942. évi május hó 17-én délelőtt 9 órától Budapesten,
a Fővárosi Altisztek Közművelődési és Önsegélyző
Egyesülete helyiségében, VIII.Mária-utca 10. tartja

választmányi ülését,

majd ezt követőleg a fenti helyiségben

évi rendes közgyűlését.

TÁRGYSOROZAT:

Elnöki megnyitó.

Jelentés az 1941. évi működésről.

Tisztújítás.

Esetleges indítványok.*

Tata, 1942. április hó 28.

A VEZETŐSÉG.

*Alapszabályaink értelmében közgyűlésünkön csak azok az indítvá-
nyok tárgyalhatók, melyeket a közgyűlés előtt tizennégy nappal a vezető-
ségnek bemutatnak.

Két esztendő . . .

Azon a borongós, ködös márciusi napon, amidőn egyesületünk vezetését átvettük, azt mondtuk, „hogya fáradtságos és odaadó munkánkat siker nem koronázza, úgy egy év leforgása után távozzunk az egyesület éléről”. Az első esztendő elmult anélkül, hogy bármi eredményt is értünk volna el. Ez azonban nem róható fel a vezetőség bűnéül, vagy tétlenségéül, mert sohasem mulasztott el egy pillanatot sem, hogy kartársaink ügyét előbbre vigye. Egyesületünk vezetését történelmi események előestélyén vettük át, ami szintén hozzájárult munkánk eredménytelenségéhez, hiszen valamennyien 4–6 hónapos katonai szolgálatot teljesítettünk.

Az 1941-es év már több és nagyobb mozgást biztosított a vezetőség számára és egyesületünk élete, hogy úgymondjam termékenyebb volt, mint az előző év.

Nyolc pontba foglalt és illetékes helyre juttatott beadványunkra vonatkozólag látszólag még nem mutatkozik eredmény. Pedig, ha figyelembe vesszük, hogy az alerdészek számára megnyílt a műszaki tiszti és segédtiszti status, hogy megjelent a külömbözeti vizsgára vonatkozó rendelet, a címkérdés is megoldást nyer rövidesen és a cselédsorból való kiemelés is testet ölt — reméljük még ez évben — látjuk, hogy a vezetőség munkáját nem szabad lebecsülni és még kevésbbé szabad meddőnek és eredménytelennek mondani.

Bár sokan voltak akik azt hitték és tanácsolták is, hogy hangos és öblös szavakkal sok mindent el lehet érni, mi ezt az elvet nem tettük magunkévá, mert mindig a megértésnek, az egymás iránti szeretetnek és megbecsülésnek voltunk a hívei és hisszük, hogy ilyen elvek követése mellett több és nagyobb eredményeket érhetünk el.

Az egyesület vezetősége minden egyes kartárs jogos kérelmét és panaszát szívén viseli bármelyik kategóriához tartozék is, azonban lehetetlenséget — mert ilyesmi is előfordul — ne kívánjon tőlünk senki, mert a dolgok feletti döntés mindig a legfelsőbb fórumoktól függ és nem az egyesület vezetőségétől.

Egyesületünk ténykedését felsőbbbségünk állandóan figyelemmel kíséri és miután látják, hogy az helyes irányban halad, a legnagyobb megértést tanúsítják velünk szemben. Éppen ezért az a kérésünk kartársainkhoz, hogy felfelé a köteles fisztelet, egymással szemben a megértés, lefelé pedig a megértéssel párosult jószándék szelleme legyen irányelvünk, nem pedig a pártütés, viszály, testvérharc, az egymást megne nem értés, az alantas emberi indulatok, az árulás, önzés, haszonlesés, irigység és a vezetőség odaadó és önzetlen munkájának megne nem értése.

Életünknek célja legyen, hogy gyermekeink és utódaink számára egy boldogabb és szebb jövőt biztosítsunk, amit csak

úgy érhetünk el, ha annak alapját mi magunk rakjuk le, mégpedig olyanformán, hogy váll váll mellett kéz a kézben a közös célokért küzdve minden áldozatot meghozunk.

Úgyünk előbbrevitelét nem csupán a sors kegyétől várjuk, hanem odaadó önzetlen éber munkával kemény készenlétben mi magunk is harcoljunk céljaink megvalósulása érdekében.

Mi alerdészek tudjuk azt, hogy amidőn hitünk erejével viseljük a bajok és nehézségek terhét, azokból való kibontakozásunk végső állomásán ott vár reánk a magyar jövő szépsége, annak minden magyar alerdészre nézve egyenlően életet adó fénye.

Vitéz Szekeres Károly.

Iván szelleme

Jóllakva egy szarvasüñő tegnap levágott maradványaival, elindult, hogy felmenjen az öreg „Iván” oldalára, ahol tavaly olyan jó helyet talált télire. Gondolta most is, széjjel néz egy kicsit, jó lesz gondoskodni előre, hisz maholnap leesik a hó, jön az alvás ideje. A vén Ivánt már csak a Szarvasbérc választotta el tőle, amikor ráköszöntött a hajnal.

Útja keresztül vezetett a Vasilu-vágás rég befüvesedett útján. Mielőtt ráért volna, meglassította ügetését, mert furcsa szag ütötte meg igen finom érzékkel bíró orrát. Lehajtott bozontos nagy fejét, hogy meggyőződjön a birodalmába betolakodott idegen szagáról. Ember szaga hatolt fel orrába. Undorodott e szagtól s már is készült, hogy egy ugrással belevesse magát a tulsó rengetegbe, amikor történt vele valami. Az, amire nem számított éppen most, amiről sohasem álmodott. Rettentés és fájdalom hasított oldalába, nyomást érzett torkán, fejébe óriási erővel szökött a vér, dobhártyáját ezer darabra repítette egy hatalmas dörrenés. Az öreg Iván is megremegett aztán attól a bődüléstől, amit a vén mackó hallatott. Éles, hatalmas szarvasüñő vérétől kitisztult fogai úgy csattogtak, mint az acélvértre vágódó hatalmas kard csattanása s a torkából egyre törtek elő az ismeretlen hangok. Akarata cserbehagyta, forgott a saját tengelye körül, aztán elhomályosodott előtte minden, eldült, megszűnt élni.

Vranó küldte belé a sajátgyártotta golyót alig 40 lépésről a Szarvasbérc egyik oldalsziklájáról. Ott a szikla alatt olyan vadváltó volt, ahol biztos az eredmény. Aztán az a furcsanevű kincstári erdész is ritkán jár erre, mert bizony ő is még tegnap elindult s alig egy félórája ért ide. A Szarvasbércig hosszú az út, fárasztó, kapaszkodó. Itt van az ősvadon szíve, ez az igazi hazája a vadnak. Ide csak igen ritkán vetődik erdész, favágó, ember. Az ilyen helyen az amúgy alattomos, de gyáva bocs-

koros lesipuskások még aránylag bátran elsüthetik összedrótozott ócska mordályaikat.

Vranó mielőtt kilépett a rejtekhelyéből, felnézett az öreg Ivánra, szórta magára a félkereszteket, mert mintha az öreg Vasilu szólította volna meg, akiről ezt a nagy vágást elkeresztelték. A nép azt állítja, hogy itt, a Szarvasbérc tájékán verte félholtra az Iván szelleme Vasilut, a hirhedt lesipuskást, aki alig tudott hazavánszorogni. Soha többé nem vehetett fegyvert a kezébe, mert igen hamar elszállt belőle fekete lelke. Talán az Iván szellemének köszönhette gyors halálát. Ki tudja? — Titok marad mindörökre. — Úgy érezte Vranó, hogy a csúcs körül szaladgáló, gomolygó felhőkben van valami, vagy valaki, aki lesi, látja őt, látja égbekiáltó gatzettét. Megremegett. Várt egy darabig habozva, majd báránybőr bekecséből egy töltényt kotorászott elő, a kilőtt helyébe tette, bátorsága visszajött s megmozdította meggémberedett lábait. A hatalmas őszállat nem mozdult. Szemei üvegesen bámulták bocskoros gyilkosát. Párája elszállt, valahol az örök vadászmezőkön űzte, hajtotta a szarvast, őzet, disznót, mint itt lenn annyiszor. Vranó meghökkent. Micsoda hatalmas állat, micsoda finom, tömött bunda. A sonkákat felföstöli, mindegyikért külön kell eljönnie, a bőrt Szigeten eladja, egy vagyont ad érte a rótszakállu.

Nem sokat teketóriázott, előrántotta nagyapjától rámaradt valódi havasalföldi törét s már is hasította az a barázdát s nyitotta meg az utat a még mozgó, gőzölgő zsigereknek. Kéjelt a sok és vastag zsírréteg láttán, csurgott a nyála, előre örült a jó medvekocsonyának. Nem gondolt már az Iván szellemére, csak mohón, sietve nyúzta, faragta a bőrt, szedte a zsírréteget róla, hogy minél könnyebb legyen első s legértékesebb terhe. Munkáját homlokára gyöngyözött izzadság-cseppek koronázták, azok befolytak szemeibe, csípték, marták azt. Nem láthatta, hogy az öreg Ivánról leszállt a szellem, nem vette észre, mint lopakodik feléje. Pedig ha tudta volna...

Kuruc Pál m. kir. erdész élt a gyanuval, hogy pagonyában valami ismét nincs rendben. Bocskornyomot csapázott minap a Medvés-völgyben s a Bilu sziklák tájáról egy lövést is hallott. Hogy hol volt, lehetetlen megállapítani, ahol sok a hegy, bérc. Azok elkapják a hangot, pajkos gyermek módjára egymás fejéhez vagdalják s virtuskodnak ki, melyikük tudja nagyobb erővel a másikéhoz vágni. Majd innen, majd onnan jön vissza füledhez a hang, majd mindig távolodik, hogy végül valamelyik mély szakadék ásító torka elnyelje.

Kuruc Pali azonban keményfából volt faragva! Nem tért napirendre a gyanus dolgok felett. Vette fegyverét, hátizsákját hű asszonykája telerakta több napi élelemmel s búcsúzott. Minden alkalommal lelkére kötötte Margitjának, úgy vigyázzon a kis Palikára, mint a szeme világára. Késő este volt, amikor a Szarvasbéce szikláihoz ért. Jó mohaágy csábította, hogy

verje fel itt éjjeli tanyáját, a kunyhót éjjel előtt úgysem érné el. Letelepedett hát a sziklák közé, elfogyasztotta kis vacsoráját, becsavarta magát a pokrócba, hallgatott nagyokat. Be-nézett a völgybe, hova ezer és ezer karjával mászott be a mindent magához ölelő sötétség s mintha a kint, a szorítást nem bírná ki egy-egy ház, kigyullad a világosság után kiabáló kicsi fénysugara. Majd az is beleveszett a sötétségbe, a polip-csapja végzett vele, kiszívta maradék erejét. Nézte Pali a ki-alvó lámpákat, hallgatta az erdőt, az ezer rejtelmekkel, titkokkal teli erdőt. Szerette az éjjeli erdőt, szerette az árnyakat, szerette az önmagáról mit sem tudó álomba merült völgyeket, az éberebb dombokat, az alig alvó ormokat s imádta az ébren lévő, soha nem alvó Iván Teremtőjét. Lassan imádkozott. Szíve mélyéből jöttek a fohászok. Az Úr Istennel beszélgetett. Édesanyja tanította imádkozni, elmélkedni pedig az erdő. Kicsi fiacskája is talán most térdel kicsi ágya előtt s talán most mondja: „Miatyánk! . . . ne vígy minket a kísértésbe”. El-nél-kedett tovább. Egy jól irányzott golyó . . . ez a kísértés . . . köveket rátenni, galyakkal szemfedőt, beledobni a szakadékbba . . . megborzongott, s tovább mondta: „de szabadíts meg a go-nosztól Ámen!” Aztán ment, bandukolt le a hosszú úton, mint máskor. Benézett a sötét völgyekbe, szarvasokkal, őzekkel ta-lálkozott, pisztrángozott a pataokban s amikor fogott annyit, hogy egy ebédre elég volt, elhagyta a bükköst, ballagott haza. Csendesen tette be a kiskert ajtaját, hogy Palikája fel ne ébred-jen Berkes csaholására, majd halkán, háromszor dobolt újjá-val az ablak bal felső tábláján, megszokott jelével s várta az ajtó nyitását. Az csak nem akart kinyilni. Visszament, zörge-tett, várt, újra zörgetett, dörömbölt, rosszat, a legrosszabbat sejtve a vállát nekifeszítette az ajtónak s megnyomta, rúgta, de bezzeg az nem engedett. Ej mit! Ráilleszti puskájának csö-vét a zárra és durr . . . Olyant durrant álmában fegyvere, hogy felébredt rá. De mi az? Medvebődülés . . . az öreg Iván egy lövés hangját várta vissza a Szarvasbérchez. Szóval nem is álom-lövés volt ez, csak véletlen. S a bércek elkezdtek a reg-geli játékot, egymásra mosolyogva dobták egymás ölébe a hangot s vitték le, amerre a Tisza a nagy síkságon kanyarog.

Lerúgta pokrócát, megnézte régi, de igen biztos ismétlőjét, estétől reggelig félrecsúszott disznósörtés, zsinóros kalapját le-kapta fejről, s folytatta abbamaradt imáját . . . Uram! Ne vígy minket a kísértésbe és szabadíts meg a gonosztól! Aztán fe-jébe vágta a kalapot úgy, hogy a disznósörte vitustáncot járt a megrázkódtatástól s már is indult. A hiúz tanulhatott volna Palitól nesztelen járást, fülének szőrpamacsai szégyent vallot-tak volna, ha látják, mily finom érzékek szállítják a falevél halk zizzenését Pali dobhártyájáig. Arcának kifejezése félel-metes volt. Minden idegszála megfeszült, mert a lövés köz-vetlen közelben volt. Szemei vadul keresték az áldozatot. Egy-

szer csak földbegyökeredzik Pali lába, látja a keresettét, látja a zsigereléshez kezdő oláht. Mint a villám repült arcához fegyvere, irányzéka már is ott táncol Vranó szíven, homlokán. Már az érintkezést is megvette, amikor szemei elé vörös karikák ugrálnak, halántékán vad lüktetést érez s belülről megcsendül esti imája, alaposan átgondolt elmélkedése. „Ne vigy minket a kísértésbe.” Lassan vissza érzeti fegyverét, de agya úgy működik, mint a legnagyobb hegyi zivatar cikázó, csattogó villáma. Vadul lüktetnek erei, szemei vérben forognak, négykézlábra ereszkedik s körül-köre lopakodik, kúszik, csúszik, úszik áldozata felé. Szemei egy pillanatra sem engedik el s az Úr Isten tudja, hogy észnél van-e. Talán nem is normálisak gondolatai, mert mint a fenevad, bődülve, ordítva rohan, dobja magát áldozatára. Még az öreg, igen sokat látott Ivén is les, várakozóan figyel. Vranó csak annyit tud, hogy Vasilut kivégző, Iván szelleme lecsap rá, zuhan rá s úgy érezte, összeesik. Kuruc Pali pedig megölelte az oláh puskást, de nem a testvéri szeretet boldog ölelésével, hanem az édes bosszúéval. Ropogtak Vranó csontjai úgy, mint a medve fogai alatt a kifett dög csontja. Nem ebbe az oláhba, de egy mackóba is belé tudta volna fojtani Pal a szuszt. Úgy vágta majd oda a medve káderéhez Vranót, hogy mindketten belenyögtek. Aztán elkapta Pali Vranó letámasztott mordályát a boldogabb végén, s mérte Vranóra az áldást. Csak napok mulva csengtek vissza fülébe Vranó szavai, melyekkel gyerekekről, életről beszélt, rimánkodott. Pali akkor nem hallotta. Mint egy felbőszült medve, folytatta elkezdett munkáját; sűrűn emlegetve Vranónak a Zannya irgalmát s küldve őt Vasilu után a pokolba. Talán nem is hallotta mindezeket Vranó, mert már is ment, zuhant lefelé, mint a kőgörgeteg köve. Pali bakancsának szögei indították el útjára.

Befejezte a vén mackó nyúzását, felpakolta hátára a hatalmas súlyos bőrt s otthagya a Szarvasbércet. Csak Kuruc Pali érezte a kötelességét jól végzették bolgog, megnyugtató érzését s leolvasta arcáról az ő Margitkája.

Nem sok idő mulva hivatalos levelet kapott Kuruc Pali. Szigetről az erdőmester úr küldte. Az állt benne, hogy a Vasilu vágás feletti szálás tarolása mielőbb megkezdendő. Lassan bandukolt be a faluba, az öreg Siru Gyorgye vállalkozóhoz, hogy szedje össze a szokott bandát s másnap induljanak. A Szarvasbércet jelölte ki tanyának.

Uram! Nincs ember, akit én oda felvihetnék — szolt az öreg Siru. Ott valóban szellemek járnak! Nem hallottad-e, hogy minap Vranót is a szellem, aki annak idején Vasilut meg ölte, félholtra verte? A Medvés völgyből másnap vánszorgott haza eltört karral, bevert fejjel, széttördelt oldalbordákkal? Uram! Még én sem megyek oda többé!

Nem erőltette Kuruc Pali a dolgot, ismerte a falut, tudta,

hogy hiábavaló itt minden. Becsukta az öreg Siru nyikorgós ajtáját s boldogan indult át a szomszéd faluba. Boldog volt, hogy Vranót még sem ölte meg. Vasiluval is az igazság végzett. Így csak bocsánatos a bűne, amit majd csak megbocsájt az Úr annyi gaztett miatt.

Ugy-e megbocsájtod Uram a Kuruc Palik ilyen bűnét!

A legalázatosabban kérlek, bocsásd meg és szabadíts meg minket a további gonosztól!

Szücs László.

„Amin érdemes elmélkedni“

Nem szeretek firkálni, de kénytelen vagyok az aggályokat eloszlatni. A kritikákat mindig szerettem, kiváltképpen akkor, ha az olyan koponyából jön, ahonnet ez is érkezett. Nem szabad azonban sohasem félremagyarázni, mert ez olyan kritika, amiből mindnyájan kell hogy tanuljunk vagy tanulságot vonjunk le. Igaz közmondás az „akinek nem ige ne vegye magára“. Nagyon helyesen van az is megjegyezve és egészen biztos, hogy „csapnivalók“ csak azok lehetnek, akiknek nincsen meg a szakvizsgájuk és az ezt megelőző három éves gyakorlatuk, ez a gyakorlat lehet 10 éves is mert ha három év kevés nincs meg a kellő képesítése, akkor abból a három évből sok év lehet még, egészen tökéletes nem lesz, még megkapja a tudást és a vadászetikát. Mert a rendelet azt mondja, hogy a folyamodóknak *legalább* három év megszakítás nélküli vadászati gyakorlati alkalmaztatást stb. kell igazoltatniuk ez még nem azt mondja, hogy a három év leforgásával magába szívtá azt a nagy anyagot, amit a vizsgán követelnek, mert a vadőri vizsgát egy átlismétlő rövid kéthetes tanfolyam előzi meg, ezen rövid idő leforgásával a vadászat tudományát, — ha nincs meg a megfelelő alap nem képes — még megközelítőleg sem elsajátítani, mert amit Jancsi korában nem tanul meg az ember, azt már János korában soha megtanulni elsajátítani nem fogja, ezen kár is vitatkozni. Első és legfontosabb kötelesség az, hogy akik vadőri szakvizsgára jelentkeznek, azoknak meglegyen az alapjuk, azt már magukkal hozzák hazulról, csak olyannak szabad igazolni vadászati gyakorlati alkalmaztatását, aki azt tényleg hosszú éveken keresztül végig csinálja és aki ezt igazolni meri, az vállalja is igazoltjáért a felelőséget, mert a tanfolyamon az első öt percben elárulja tudatlanságát és még „csapnivaló“ vadőr sem lesz belőle. Akik felett olyan szemek őrkdnek, és akik felett olyan kezek tevékenykednek szeretettel és mindent felülmúló szaktudással mint a gödöllői tanfolyam miudenkori elnöke és vezetője vitéz nemeskéri KISS GÉZA Ónagyméltósága, kinek nemcsak óriási

szaktudása, de emberismerete is minden kritikát kibír, bátran megnyugtatok mindenkit, aki ezen az iskolán átmege az föltétlenül megfelel a legkényesebb igényeknek is.

Egyszerre semmiből várat építeni nagyon nehéz, igyekezzünk jó példával elöljárni, tanuini és tanítani, minden nebulóba az igaz magyarembert nézni, megértéssel és szeretettel. A viszonyok minden nap javulnak és bízunk a Vezetőinkbe, akik igyekeznek mindent megtenni, hogy a vadászati személyzet is elérje azt a méltó helyet, amit becsületes munkájával megérdemel. Eddig nem lehetett, kicsik voltunk, az Isten megsegít minden másképpen lesz, mi katonák vagyunk, legszebb erényünk és kötelességünk az engedelmesség.

Nem kell azt irigyelni, hogy valaki kutya tanításból házat vesz, hála Istennek azaz Ő szerencséje, vadászkutyatartás semmiesetre sem megy a szolgálat rovására. Egyszerre csak egy kutyával foglalkozhatom és csak egy kutyát vihetek magammal, mentül több és különbözőbb fajtájúval foglalkozom, annál nagyobb lesz kutyanvelési tapasztalatom. nagyobb lesz a vezetési rutinom, ezt minden vadőrnek tudnia kell. Vadőrt kutya nélkül el sem lehet képzelni, jártamba keltembe ő mutat meg mindent, épen olyan szükségem van rá, mint a puskámra, este mikor hazatérek épenúgy rendbe kell szedni, mint a puskámat, ha rendesen gondozom felszerelésemét. Akibe nincs meg a szükséges veleszületett érzék az a bizonyos szenvedély, ami a vad iránti szeretetbe megy át és örökre belém gyökerezik, az ne menjen erre a pályára, menjen ablakosnak, nincs itt hely részére. Sirásnak nincs helye, az nem magyar emberhez és nem vadőrhöz való, dolgozni és még egyszer dolgozni, annak a munkának megvan a gyümölcse és ott vannak az erre hivatottak, kik figyelemmel kísérik és nem fognak megfedkezni senkiről sem.

Tessék belépni az egyesületbe és szaklapokat járni, mindjárt bővülni fog a látóköre, nagyobb, könnyebb és gyorsabb lesz az elhelyezkedési lehetőség is, már nincs csonka ország és minden kérés teljesítve lesz.

Dr. Orosz.

Elmélkedjünk csak tovább

Lapunk márciusi számában „Amin érdemes elmélkedni” cím alatt néhány sorom látott napvilágot, melyre — mint azt az áprilisi számban olvasom — többen küldték be „Az Erdő” szerkesztőségébe észrevételeiket.

Nem ismerem ezen észrevételek közül csak Kostyál János kartársunkét, amelyből kiérzik meggyőződéses jószándéka, azon-

ban mivel úgy látom, hogy a helyzettel nincs teljesen tisztában, szeretnék soraira egy pár szerény észrevételt tenni.

Nagy igazság, hogy a vadőri tanfolyamok ideje túl rövid. Előre kell azonban bocsátanom, hogy a vadőri tanfolyamnak nem is az a célja, hogy ott sajátítsa el két hét alatt a résztvevő vadőrgyakornok azt a sok tudnivalót, amit egy vadőrnek tudni kell. A tanfolyamra már tudással kell menni, mert a tanfolyam célja csak felfrissíteni, esetleg kiegészíteni a már tudotakat és ezzel alapot adni a képesítés elnyerése utáni önképzésre. Mert hiszen a tanfolyam idejének meghosszabbítása esetén is, — aki azon részt vesz — tudhatja, hogy nemeskéri Kiss Géza, csicseri Orosz Károly, Glóser Dezső és a többi kiváló tudású előadó úr mondanivalói mindig újak és fontos tudnivalók maradnának. Pedig mint megjelent könyveikből tudom, ezen kiváló vadászati tudású emberek is még folyton tapasztalnak új dolgokat, tehát még Ők is folyton tanulnak.

Az éremnek azonban két oldala van. Volna-e tanfolyam esetleges hosszabb időtartamára a résztvevőknek kellő kitartásuk, anyagiak tekintetében? Mint a helyzet alapos ismerője, merem állítani, hogy nem. Szoigálati időmnek legnagyobb részét én éppen a tanfolyamok székhelyén, Gödöllőn a Kir. Vadászati Hivatalnál töltöttem, szolgálati lakásom pedig a vadőrök tanterméből nyílt. Évek alatt láttam néhány száz vadórt levizsgázni és sajnos sokszor láttam, amint kiérdemelt vadőri oklevelével zsebében szegény kartársam gyalog indult neki az országútnak, hogy 2—300 km.-e fekvő lakóhelyére hazatérjen. A két hét alatt anyagiak tekintetében, mint mondani szokták „elkészült”. Ez nem is csoda, mert Kostyál kartársunk állításával ellentétben, a hallgatók zömét nem éppen a fiatalok teszik, hanem igen sok a nagybajuszu 4—5 gyermekes családapá, akiknek a tanfolyamon való részvételük alatt is ellátásra szoruló otthonmaradt családjuk.

Azt én igen jól tudom, hogy a vadőri pálya nem tartozik a jól megfizetett kenyérkereseti lehetőségek közé, mégis merem állítani azt, hogy a tudást itt is mindig megfizetik. Tudni kell tehát és akkor egyik kartársam sem kényszerül éhbérért, sokszor kanász konvencióért dolgozni.

De még ha rendezett körülmények között él is egy vadőr, köteles a vadászkutyaéhoz érteni, mert hisz ki értsen azokhoz ha mi nem. A régi közmondás is azt mondja, hogy „Eb a vadász kutya nélkül.” Állítom, hogy a jól tanított vadászkutya a vadőrnek erkölcsi és anyagi hasznót is jelent, előbbi azzal, hogy gazdájának örömet szerez szellett és elvesztetnek hitt vadjai megtalálásával, utóbbit pedig pedigrés és jóhírű kutyái ivadékaiknak esetleg törzsének eladásával. Jelentős összeget jelentene állampénztárunknak is évente a kutya hiányában elvesztett vadak ellenértéken, nem számítva azt, hogy a mai háborús világban mindennemű élvezhető vad közéletmezés szem-

pontjából is jelentős tényező, tehát egy darabnak sem volna szabad elveszni. Ezzel szemben a való helyzet az, hogy a legtöbb vadőr az egyes kutyafajtákat még faj szerint sem tudja megkülönböztetni, még kevésbé van tehát tisztában azok rendeltetésével.

Hogy mi helyesnek tartjuk-e vagy sem azt, hogy csak olyan vadőrt alkalmazzanak a vadászurak aki ért a kutyához, az a tényen semmit sem változtat, mert hisz ez a javaslat már egy komoly szaklapban a vadászurakhoz intézve elhangzott.

Helyes lenne talán azonban, ha kimondatna az, hogy a vadőri vizsgára csak az bocsátható, aki vizsla- és vérebvezetői oklevelet szerzett.

Mi vadőrök hiába állítjuk az ellenkezőjét annak, hogy nagy százalékan csapnivalók vagyunk, ha az illetékes vadászurak ezt már megállapították. Nekünk először tanulnunk, ha már úgy érezzük, hogy tudásunk is megfelelő fokon áll, küzdenünk kell ezen meggyőződés ellen.

A vadőri tanfolyamoknak ezen a részén tehát nincsen baj, ott a tudnivalókat sem két hét, sem két év alatt nem tudnák a fejünkbe verni. Itt áll az a közmondás legjobban, hogy „A jó pap holtig tanul”. Van azonban egy igen nagy hiba, melynek leküzdésére szeretett MEVME-nk már meg is tette a kellő lépéseket.

Nem volna szabad megtörténnie annak, hogy nyugdíjas csendőr vadőr legyen. Láttam vizsgázni Gödöllőn nyugalmazott csendőr-tiszthelyettest is, aki képesítése elnyerése után is természetesen csak „csapnivaló” rossz vadőr lehet, tekintettel kb. 55—60 éves korára, amikor is ilyen előrehaladott korban nem tudja elsajátítani a szükséges tudnivalókat, legfeljebb azért nyer alkalmazást, mert olcsó, amely fényűzést magas nyugdíjára való tekintettel meg is engedhet magának. Hogy ezzel esetleg egy kiváló kartárs szájából veszi el a kenyeret, az nála nem jön számításba.

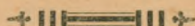
Ami a vadőrök betegbiztosítását és nyugdíját illeti, az még távoli zene, ennek elérésére és sérelmeink orvoslása érdekében csak egy mód van, tömörülni, hogy erősek legyünk és tanulni, mert a tudás a legerősebb fegyverünk.

Sajnos biztatásomat csak azok olvassák, akik már ugyanis tagjai egyesületünknek. Minden kartársat kérek tehát mindnyájunk közös érdekében, hogy igyekezzen minden kívülálló kartársat az egyesülésre felszólítani. Ha Egyesületünknek mindnyáján tagjai leszünk, bajainkra orvosságot találunk, tudásunkat megfelelő nivóra emeljük és akkor nem kell majd szép országunkba sem stejer, sem cseh vadászokat csődíteni, mert nem lesz „csapnivaló”, csak kiváló tudásu magyar vadőr.

Kostyál kartársunknak hálás köszönetet mondok, hogy volt szíves érdekünk védelmében síkra szállni, ha valamelyik kartársamat soraim érzékenyen érintettek, szíves elnézését ké-

rem, szolgáljon azonban mentségemre, hogy amit „elkövettem”, én is a vadörök védelmében tettem.

Székelyhidi Vilmos.



Erdész összejövétel Kőrösmezőn

Folyó évi április hó 12-én a három kőrösmezői m. kir. erdőhivatal alkalmazottjai a Leitner-féle vendéglő különtermében rendezett bajtársi összejöveten vettek részt. A megjelent 45 kartárs és kedves hozzátartozóikon kívül megjelent Zsendovics József m. főerdőmérnök úr, Zsertvay Aladár m. kir. s. erdőmérnök és Szakács Aladár m. kir. irodai s. tiszt úr is.

Nagy József kartárs üdvözölte a megjelenteket, köszönetet mondott az erdőtiszt uraknak szíves megjelenésükért, majd szeretettel köszöntötte a kartársakat és kedves hozzátartozóikat örömet fejezte ki, hogy az összejöveten ilyen szép számban megjelentek.

Ezután Scheili Lipót kartárs néhány szóban ismertette az összejövétel célját. „Egyek vagyunk” mondotta többek között. „Egy közös célért, Szent Hazánkért és a szebb erdész jövőért küzdünk. Ápoljuk a tisztelet és a megbecsülés gondolatát, mert minél nagyobb tiszteletet adunk másoknak, annál nagyobb a megbecsülés irántunk. Nem ismerék külömbséget kárpátaljai kollega és az ország más vidékéről ide sereglett kollega között, Ellenben ismerék egyet, ha itt munkálkodik: Magyar erdésztí bárhol is ringatta a bölcsője!” fejezte be szavait.

A jelenlevők táviratilag üdvözölték vitéz Katapán Ottó erdőigazgató urat, Galambos Gáspár m. kir. főerdőmérnök, felügyeleti tiszt urat és Kletz Károly m. kir. erdőmérnök urat, akik nagy szeretettel és szociális gondoskodással kezelik az altiszti kar ügyeit.

Nagy József bátyánk, vagy ahogy őt a hölgyek nevezik a „Nagy Tata” igen ötletes és szellemes erdésztréfával szórakoztatta a megjelenteket. Különösen a hölgyek soraiból dübörgött a taps tréfájának végén.

A zenekar a „Szeressük egymást gyerekek” című dalt kezdte játszani, majd ropogós csárdásokat, mire megkezdődött a tánc s a nótázás. Mindenki jókedvű volt, valamennyien egymásra azt hajtogatták, miért nem rendeztük ezt meg már előbb.

D. u. 3 óráig este 8 óráig volt együtt a társaság, majd valamennyien átvonultak a Budapest székesfőváros tulajdonát képező, ruszin stílusban fából épült „Budapest” szállodába, ahol a késő esti órákig szolidan, finoman, igazi úri módra tartott a szórakozás.

Éjfél tájt, mikor mindenki haza indult a kárpátaljai „tavasz” sűrű hóhelyhek hullása fogadta a szállodából távozókat. Mintha

a pelyhek némán súgták volna, hogy az erdő szerelmesei, de egyúttal annak rajjai is vagytok. TérjeteK vissza a Kárpátok fenyvesei közé, szeressétek, ápoljátok és védjétek továbbra is az erdőt, mert az csak rövid ideig nélkülözhet benneteket. A hópelyhek beszédét mindenki megértette. Elbucsúzva, szétszéledt a társaság, mindenki hazafelé tartott, hogy a reggel ismét az erdőben a munkahelyén találja. A fenyőfák túlombozata elrejtí az erdészeket, csak a jó Isten tudja merre járnak, honnan kerülnek elő majd egy újabb összejövetelre. Scheili Lipót.

Május havi teendők a méhesben

Május hónap a méhcsaládok teljes kifejlesztésének, az építésnek, az anyák kicserélésének, a rajzásnak, a mézeletésnek és a pörgetésnek az ideje.

Helyszúke miatt röviden lehet ismertetni a fenti munkák egy-egy módját.

Mivel május eleje hűvös szokott lenni, a fészket tartsuk továbbra is melegen takarva. Két-három nap ne tévesszen meg bennünket és ne szedjük le a meleg kaptártakarókat, mert jöhet egy hirtelen lehűlés és a fiasítás könnyen megfázhat, ami költsé Rothadást okozhat.

Aki éber szemmel örködött méhcsaládjai felett, az reménykedve nézhet a május elé. Bár az időjárás áprilisban is nagyon kedvezőtlen volt a méhek fejlődésére, a bő élelemmel, egészséges, fiatal anyával bíró és melegen takart családok mégis elég jól fejlődtek. A hordás kezdetéig vigyázzunk arra, hogy a családnak legyen elég élelme, mert a napról-napra szaporodó fiasítás táplálásához sok mézre van szüksége.

Az itató legyen állandóan tiszta vízzel tele. Öntsünk bele minden reggel olyan meleg vizet, amilyet a kezünk kibír.

A gyenge családokat ha még nem végeztük el, most okvetlenül egyesítsük a már leírt módon.

Ha építtetni akarunk, ennek is most van itt az ideje. Ha a hordás már megkezdődött, az erős családoknak adjunk be egy-két egész műlépes keretet. Ha ezt kiépítették, ujakat adunk be. Ezt folytathatjuk mindaddig, amíg a fészek meg nem telt, vagy amíg építtetni akarunk, illetve amíg a hordás tart, mert a hordás megszűntével a méhek az építést abbahagyják. Lépcsikos, vagy üres keretet ne adjunk be, mert azt a méhek heresejtekkel építik be. Ha azonban fiatal anyákat akarunk nevelni, akkor a jótulajdonságokkal bíró családoknak adhatunk egy-egy üres keretet, vagy szép, fiatal építményű kiépített heresejtes keretet, hogy ezáltal némileg biztosítsuk a fiatal anyák nemes herékkel való bepárázását.

A rajzásnak rendszerint szintén május hónap az ideje. A rajoztató családokkal ne építtessünk, mert ezzel a rajzást késleltetjük.

Az első raj, ha öreg anyával vonul ki, nem repül se messzire, se magasra. Ezt tehát könnyen befoghatjuk. A befogott rajt tiszta kaptárba egész műlépes keretekre ültük. A rajt azután — ha lehet — pontosan a lerajzott család helyére tesszük, a lerajzott családot pedig eltesszük más helyre. Így az összes kijáró méh a rajhoz kerül, ilymódon az nagyon meg erősödik és őszig elsőrendű családdá fejlődik. A lerajzott családot, mivel ott csupa fiatal méh maradt vissza, pár napon át híg mézzel, vagy híg cukoroldattal itatni kell.

A természetes rajoknak csak annyi műlépes keretet adjunk a kaptárba, amennyit a raj eltakar. Így lesz az építmény szép egyenletes. Nem árt, ha egy-két kiépített új lépet teszünk a fészek középebe, mert így az anya azonnal megkezdheti a petézést és a kijáró méheknek van hova lerakni a behordott nektárt.

Ha a beadott kereteket a raj kiépítette a fészket tovább bővíthetjük.

A rajt az első két napon etetni nem kell, mert 2 napi élelmet minden raj visz magával. Később sem kell etetni ha jó hordás van, de ha szünetel, feltétlenül etessük ha nem akarjuk, hogy éhenpusztuljon.

Mivel nekünk, elfoglaltságunk miatt nincs időnk a rajokat lesni, legcélszerűbb, ha műrajokat készítünk.

Műrajt a legegyszerűbben úgy készítünk, hogy akácvirágzás vége felé 4 erős családtól elveszünk 2—2 keret teljesen fedett fias lépet a rajta ülő méhekkal együtt és ezeket egy tiszta kaptárba téve összefüstöljük. Vigyázzunk arra, hogy a fiasításos keretek valamelyikén legyen egy-két bepetézett anyabölcső is, ha nincs anyabölcsős keretünk, úgy tegyünk a fészek középebe egy olyan keretet, amelyikben friss peték is vannak, hogy a műraj anyát nevelhessen magának. Ez esetben azonban 5—6 nap elteltével a rajt vizsgáljuk át és a 2 legszebb nyitott anyabölcső kivételével a többiit vágjuk ki.

A fias keretek mellé jobbról és balról is egy-egy egész mézes keretet teszünk. Álló, illetve hátulkezelő kaptáraknál a homlokfalhoz és az üveghez. Mivel a műrajnak eleinte nincsen kijáró népe, adjunk neki esténként pár napig jól felhígított mézet, vagy az egyik mézeskeret helyett, egy vízzel telt keretet.

Az öreg és hibás anyák kicserélésének szintén most van az ideje. Ezt a legegyszerűbben úgy végezhetjük el, hogy akácvirágzás előtt két héttel a halálraitélt anyákat megsemmisítjük, de 5—6 nap múlva ezeket a családokat is megnézzük és a legszebb két nyitott anyabölcső kivételével a többiit kivágjuk.

Törzscsaládokat a méztérbe csak akkor engedjük föl, ha a méhek a fészek összes kereteit takarják. Gyenge családokat a méztérbe fölereszteni hiábavaló és helytelen munka, mert

ezáltal a gyenge család népe mégnagyobb területen oszlik szét és így a fejlődését csak hátráltatjuk.

Anyarácsot az egész fészekre kiterjedőt használjunk, hogy a méhek minél nagyobb területen és minél szabadabban közlekedhessenek a mézkamrába.

A méztérbe lehetőleg kiépített dolgozósejtes kereteket használjunk, mert ezekbe hordanak a legszívesebben.

Ha a mézkamra keretei már megteltek mézzel és a kereteket legalább egyharmad részben már befedelezték, pörgethetünk. A fészekből azonban egy csöpp mézet sem szabad elvenni.

Kostyál János.

Érdemkereszt adományozás

A magyar királyi miniszterelnök előterjesztésére a mezőhegyesi állami ménesbirtokon szolgálatban álló *Pipás András* okleveles erdőőrnek és *Mengyán György* okleveles vadőrnek hűséges szolgálatuk elismerésül a Magyar Ezüst Érdemkeresztet adományozom.

Kelt Budapesten, 1942. évi február hó 28. napján.

Horthy s. k.

Bárdossy László s. k.

Egyesületi hírek:

Közgyűlésünket a múlt évi közgyűlés határozata szerint május hóban kell megtartani. Miután a Nemzetközi Vásár az idén csak augusztusban lesz megtartva, ezért a közgyűlésünket ettől függetlenül tartjuk meg. Felkérjük kartársainkat, hogy a közgyűlés fontos kérdéseinek eldöntésére minél számosabban jelenjenek meg.

Sokan fordulnak hozzánk azzal a kérdéssel, hogy mikor lesz megtartva a külömbözeti vizsga, s mily tankönyvek kellenek. Erre nézve amint a rendelet is mondja, később jön egy rendelkezés, melyből mindenki megtudhatja a vizsga helyét és idejét, valamint a szükséges tájékoztatást.

Értesítjük mindazon kartársakat, akiknek állás-keresleti hirdetése lapunkban havonként megjelenik, hogy a további hirdetésüket csak abban az esetben közöljük, ha ezen kívánságukat az egyesület vezetőségével május 15-ig közlik.

Erre azért van szükség, mert már ismételten előfordult, hogy mikor a hirdetésre egyes birtokosok jelentkeznek, s a vezetőség az állás megpályázására a hirdetőt felhívja, akkor értesíti csak a vezetőséget, hogy már elhelyezkedett.

Halálozások. Id. Körmendi Gyula kedves kartársunk, március hó 30-án, életének 69. évében az Úrban csendesen elhunyt.

Vitéz Somoss Ferenc kedves kartársunk március hó 22-én életének 45. évében Busyaházán elhunyt.

Az elhunytaknak az Úr adja meg az örök nyugalmat, a hozzátartozóknak nagy fájdalomra pedig enyhülést.

Mindkét elhunyt kartársunk a temetkezési segélyalapnak tagja volt, hozzátartozójuknak a temetkezési segélyt kiutaltuk.

Kérjük kartársainkat, hogy a temetkezési hozzájárulást beküldeni szíveskedjenek.

Szerkesztői üzenetek

Lajgut József Nagybátony. Tagdíja 1942. év végéig rendezett. Temetkezésnél 50 fillér hátraléka van.

Szépe István Gézaháza. Tagdíja 1942. december hó 1-ig rendezett.

Bitay István Tusnádfürdő. Tagdíja 1942. október hó 1-ig rendezett.

Jancsik József Székesfehérvár. 99. Tagdíjhátraléka 1942. május hó 1-ig 2 P.

Treir Ferenc Somogyudvarhely. Tagdíjhátraléka 1942. május hó 1-ig 750 P.

Kovács József Budapest. 1592. Tagdíjhátraléka 1942 év végéig 28 P.

Kiss József Nagyhajmás. Tagdíjhátraléka — mint féltagdíjas — 1942. év végéig 450 P.

Komocsin István Szergény. Tagdíjhátraléka 1942. év végéig 8 P. Temetkezési segély rendezett, túlfizetés nincs. A temetkezési segélyalapot a mostani közgyűlés fogja érdemlegesen letárgyalni.

Mátrahegyi János Mátraszentlászló. Tagdíjhátraléka 1942. év végéig 250 P. Temetkezési hátralék 50 fillér.

Szabó Vendel Gutorföldre. Tagdíjhátraléka 1942. év végéig 1150 P.

Grüner Mihály Lillafüred. Tagdíja 1942. év végéig rendezett. Temetkezésnél 1 P. túlfizetése van.

Müller István Csopak. Tagdíja 1943. év végéig rendezett. Temetkezési hátraléka nincs.

Lovász József Esztergály. Temetkezésnél 250 P. túlfizetése van.

Sümei János Budafa. Tagdíjhátraléka 1942. év végéig 2050 P. Temetkezési segély rendezett.

Bozner János Szekszárd. A küldött 3 P.-ből 150 temetkezésre és 150 P.-öt tagdíjra számoltunk el. Tagdíja 1942. július hó 1-ig rendezett.

Pénztári beszámoló

Március havi befizetések folytatása: Jalsovszki Béla Marcalháza 8, Egervári Szalczer József Dudar 3, Müller János Nádasdladány 16, Kun Ernő Madar 7, Farkas G. Mihály Pest-szenterzsébet 10, Lajgút József Nagybátony 8, Földi Imre Terebesfejérpatak 6, Repiczky Gusztáv Külső-Nyír 3, Bősze József Baktütös 2, Rácz Mihály Taracksaszna 12, Rothweil Miklós Fenyőfő 5, Lestyák Mihály Püspökhalom 1'50, Oltósy Győző Rábakeczől 3, Tatai Pál Nyíregyháza 3, Héder István N.-szőlős, 5, Mészáros Márton Felsővámos 2'50, Petrovics Gyula Csúz 16. Március havi befizetések összesen 769'44 pengő.

Április havi befizetések: Cseh János Diósgyőr 1'50, Kis Tóth Tamás Lengyel 5, Zsurzsman Tivadar Hollóháza 10, Bekes Dezső Putnok 8, Déri István Ják 4, Lovász József Esztergály 4, Bozner János Szekszárd 3, Ábel Ferenc Esztergomtábor 6, Daróczy Márton Esztergom 5, Tatai Csoport 41, Füstí Molnár Sándor Füzesabony 2, Héjjas József Mecsekalja 6, Kasza Ferenc Orfű 6, Fischer Géza Alcsút 4'50, Kasza József Pécs 1, Miltényi János Gödöllő 4, Bánfai Mihály Diósgyőr 3, Vincze Sándor Bp. 10, Németh Géza Himód 4, Müller István Csapak 20, Kiss József Nagyhajmás 3, Kolozsi András Lővéte 2, Rónás Ferenc Somoskőújfalu 3, Grüner Mihály Lillafüred 14, özv. Mocsári Rezsőné Putnok 6, Pataky Árpád Szombathely 2, Erdőbirtokosság Hajdúböszörmény 30, Gödöllői erd. hivatal személyzete 18, Nádaskay Richárd Bp. 20, Hegyháti Miklós Szinfalu 10, Majer István Szinfalu 5, Nyegre István Középhomoród 5, Joóh György Szinfalu 8, Kaiser József Farkaspatak 5, Kaiser István Nagymadarász 5, Lamer G. Lajos Felsőhonoród 8, Brendi István Szinfalu 5, Bozga László Ocelalja 5, Grelhneht János Pátkapuszta 2, Hugli Pál Gyöngyössolymos 4, Varga Lajos Szabadbattyán 2, Szabó Vendel Szentpéterfőle 12, Halvai Sándor Bogdása 5, Kováts József Veszprém 1, Ughy József Hont 0'50, Farkas István Nagykálna 3, Berze Lajos Gödöllő 0.50, Dudás János Telki 10, Kiss Sándor Büdszentmihály 6, Kiss Ferenc Pécs 0'50, Kurati István Szendehely 3, Mátrahegyi János Mátraszentlászló 4, Komocsin István Szergény 6, Ujvári Miklós Gézaháza 2, Klein Vilmos Csesznek 2, Tóth János Kadarkút 1'50, Lukács István Cserépváralja 12, Gábor Béla Körösmező 8, Battyáni Lajos Sátorrét 12, Egedi Balázs Antal Fenyőfő 5, Szabó Gellért Tiszabogdány 8, Francz János Körösmező 8, Hardi János Nyirád 4'50, Schmidt István Drégelypalánk 5, Szenek Rudolf Körösmező 5, Kocsis Pál Himód 3, Tóth Imre Jászó 3, Farkas Tibor Kisnyir 3, Sümeghy István Felsőszeleszte 20.

Folytatása lapunk legközelebbi számában.

Kartársi üdvözléssel:
Pálmai József
főszámvevő.

A Z E R D Ő

XVI. ÉVFOLYAM

1942. JUNIUS

6. SZÁM.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: VITÉZ SZEKERES KÁROLY

A lap havonta egyszer jelenik meg. Előfizetési ár: egész évre 6 pengő, fél-évre 3 pengő, negyedévre 1.50 pengő. — A tagdíj évi 12 pengő. Belépési díj egyszersmindenkorra 2 pengő. — Özvegyek és szegénysorsú nyugdíjasok vagy még ki nem nevezett állásban lévő kartársak (csemetekerti örök, erdőlegények erdőszolgák stb.) a fenti tagdíjnak csak felét kell fizessék, azaz évi 6 pengőt, de igazolniuk kell azt, hogy ezen kedvezményre igényjogosultak. — Egyesületi tagoknak a lap tagdíj fejében jár. A lap szellemi részére vonatkozó levelezés (kéziratok stb.) „Az ERDŐ” szerkesztőségéhez; Tatára küldendők.

A petit betűs vagy táblázatos hirdetések díja milliméterenkint 40 fillér. A legkisebb hirdetés ára 4 P. A támpéldány ára darabonként 1 P.

Tizenhat év

munkájának eredményéről számoltunk be idei közgyűlésünkön és amikor végigtekintünk ezen tizenhat év fáradtságos munkáján és emlékezetünkbe idézzük mindazokat, akik ebből derekasan kivették a részüket, hálát adunk a Mindenhatónak, hogy a nehéz körülmények ellenére is megértük azt, hogy eredményeikről beszélünk, mely eredmények részletezése közgyűlési beszámolóinkban van. De köszönetet mondunk sorsunkat és ügyeinket intéző felsőbb hatóságainknak is, akik megértve karunknak az egyesület útján kifejezésre juttatott jogos kívánságait, a lehetőséghez képest egyrészt teljesítették azokat, másrészt pedig további jóindulatuk és megértésük biztosítéka annak, hogy még fennálló sérelmeink orvoslását, jogos kívánságaink pedig — szintén a lehetőség határain belül — teljesítést nyernek. Tudjuk, hogy a mai nehéz viszonyok között nagy, sok és súlyos kérdés vár megoldásra, ezért türelemmel várunk arra, míg a mieink is megoldásra kerülnek, de kérjük, hogy a már annyira égető cselédkérdés és magánalkalmazásban állók nyugdíj-biztosítási ügye minél gyorsabb ütemben nyerjen megoldást.

Az egyesület a kari érdekekért dolgozott és dolgozik, munkánk eredményét tehát azok is élvezik, akik sem a munkából, sem az áldozatok vállalásából nem vették ki részüket. Azt hisszük, nem szerénytelen az a kívánság, ha most felhívjuk ezeket a kartársainkat is, hogy álljanak táborunkba, dol-

gozzanak velünk a közös érdekért és mindazért, amit még el kell érniünk, mert ez a becsület és ez a bajtársi kötelesség is.

Tizenhat év eredményesnek mondható munkája után megújult hittel és erős reménykedéssel indulunk a kecsegtető jövő felé; a jég megtört, rajtunk áll, hogy a megnyílt úton meddig jutunk előre. Ehhez kérjük minden kartársunk támogatását, mert csak tömörülve, egymást támogatva, közös munkával érhetjük el a szebb erdész jövőt, mint a boldogabb magyar jövőendő egy jelentős részét!

Jegyzőkönyv.

A magyar erdészeti és vadászati műszaki segédszemélyzet országos egyesülete választmányának, illetve rendes közgyűlésének 1942. évi május hó 17-én délelőtt 10 órakor a fővárosi altisztek közművelődési és önszegélyző egyesülete helyiségében (Budapest VIII., Mária-u. 10., I. emelet alatt) tartott választmányi, illetve közgyűléséről.

Jelen voltak: Dr. Almády Károly ügyész, vitéz Szekeres Károly ügyvezető elnök, Cservénka Ferenc titkár, Pálmai József főszámvévő, Kiss József, Varga Pál, Schwendtner Antal számvizsgáló bizottsági tagok, ifj. Fekete József pénztári ellenőr, Tarnai Gusztáv, Hevesi József, Szi J Ferenc, Szűcs László, Scheili Lipót, Loránt István, Tardos Ferenc, Székelyhidi Vilmos, Bölcs István, Barnóczky István, Hunyadi József, Tomka József, Kenese Béla, Gunszt Ferenc választmányi tagok, Bujtás József, vitéz Tamási Nemes László, Berger Ede, Hernesz Sándor, Horváth János, Kostyál János, Hunyadi János, Bánky László, Vasvári Vilmos, Tihanyi István, Tancos Károly, Mészáros András, Rausch Gyula, Szablár András, Papp Zoltán, Poprádi Béla, Solymosi János, Fodermayer Ferenc, Szi Jártó József, Mráz Gyula, Ruppert József, Vér Zoltán, Biró József, Miklai Kálmán, Dudás János, Béldi Ferenc, Sikrai Ferenc, Neusinger Lajos és még több olvashatatlan aláíró rendes tagok.

Távolsármadásukat kimentették: Kovács Antal, Daróczi Márton, Kis Tóth Tamás, Cseh János.

Ügyvezető elnök. Mielőtt ülésünket megnyitnám, mondjuk el közösen nemzeti imánkat.

Majd így folytatta; Szeretettel üdvözlöm a megjelent kartársakat és a vendégeket, az ülést megjelent választmányi és rendes tagok számára való tekintettel megnyitom és azt határozatképesnek nyilvánítom.

A jegyzőkönyv vezetésére Nagy Aranka kisasszonyt, a jegyzőkönyv hitelesítésére Szűcs László és Varga Pál kartársakat kérem fel.

Mélyen tisztelt Közgyűlés! Szeretettel üdvözlöm a közgyűlésünkön megjelent dr. Almády Károly tatai ügyvéd, Komárom vár.

megye tb. főügyész urát, egyesületünk ügyészét, kinek ezúton mon-
dok úgy a magam, valamint azon keresztül egyesületünk nevében
hálas köszönetet azért a fáradhatatlan és önzetlen működésért, amit
egyesületünk érdekében kifejtett.

Mielőtt közgyűlésünket megnyitjuk gondolatban szállunk a har-
coló hőseink felé, akik ott Keleten az orosz mezőkön dicsőséget-di-
csőségre halmaznak az európai kultúra és civilizáció megmentése ér-
dekében. Hálaánk, köszönetünk és el nem muló tiszteletünk legelső-
sorban azoknak szól, akik a magyar haza védelmében feláldozták
életüket és ezzel a honfiúi kötelesség legszebb példáját mutatták az
újabb nemzedék számára.

Szeretettel emlékezünk meg a mai napon azon kartársainkról,
akiknek a sors nem adta meg, hogy — elhalálozásuk folytán — mai
közgyűlésünkön részt vehessenek. Emlékük örökké élni fog közt-
tünk! Indítványozom, hogy kegyeletünk jeléül egy néma perccel
adózzunk emléküknek. A közgyűlés minden tagja felállással adózott
emléküknek.

Kedves Kartársaim!

Mult évi közgyűlésünk óta ismét történelmi eseményeknek lehet-
tünk boldog szemlélői. Huszonkét éven át éles törzsűrés, marcangoló
fájdalom volt minden pillantásunk a térképre. Szent István Magyar-
országa csúful megtépve, a világ legtökéletesebb földrajzi egysége
gonoszul széjjel herdálva! Trianon világ csálói Hungária Szentéges
testéből lakatták jól a tolvaj árulókat, a kullogó hiénákat. Ámde a
sors kereke ismét fordult egyet és az isteni gondviselés és dicső hon-
védségünk visszahozták az ezeréves haza egy szép részét. Délvidék!
Visszajöttél, Kit elsrattunk, Kit meggyászoltunk, Kiért féltő szívvel
aggódtunk, Kinek visszatérését bízó reménnyel hittük, Kit visszavár-
tunk s Kiről huszonkét fájdalomteljes esztendőn át nem mondtunk
le soha, mert: „Hittünk az Isteni Örök igazságban.“

Az örömmámor kábulatából alig ocsudtunk fel, már ismét harcba
szálltunk az Európát előzőnleni készülő orosz bolsevista veszedelem-
mel. Országgyarapító Kormányzó Urunk parancsára korszerűen fel-
szerelt hadseregünk, az annyi dicsőséget szerzett német hadsereg ol-
dalán ádáz küzdelemben elkergette a Kárpátok gerincéről a bolse-
vista seregeket és annak üldözésében a Dnyeperig vett részt. Büsz-
kéek vagyunk fiainkra, akik ott kint a becsület mezején emberül meg-
állják a helyüket, s újabb tiszteletet, elismerést szereznek a magyar
nemzetnek, a magyar katonai erényeknek.

A történelmi események láncolata még nem ért véget.

Amikor az isteni gondviselés és a sors úgy akarta, hogy a
trianoni romlással, az ország pusztulásával az alkotmányos uralom is
megszűnjön a magyar nemzet világos gondolkozása, hite, bizalma és
indokolt meggyőződése azt a Horthy Miklóst állította az ország élére
államfőnek, aki a végső romlásból, a bolsevista téboly véres zür-
zavarából kivezette a háborúban legnagyobb emberáldozatot hozott
magyarságot, akkor, amikor ellenségeink és a „hűvös, közömbös

szemlélődik már-már végleg eltemették és csupán történelmi emlékké nyilvánították a magyarságot.

Hálát kell adnunk a gondviselésnek, hogy még itt van közöttünk, itt van az első magyar ember, Vitéz Nagybányai Horthy Miklós, (élénk éljenzés) az országgyarapító, hogy mély magyar hitével, bölcsességével és erős akaratával kormányozza országunkat ebben a viharos Európában.

De hálásak lehetünk a magyar országgyűlés két Házának is. Az örök magyar szellem és magyar észjárás nyilatkozott meg a február 19.-i döntésben, amikor évszázados magyar történelmének most is megnyilatkozó bölcsességével odaültette a fiút, vitéz nagybányai Horthy Istvánt a tapasztalatokban gazdag nagy magyar mellé, hogy bele lásson az országálás művészetébe és segítségére legyen, helyettesítse akkor, ha a szükség úgy kívánja. „Fény nevükre, áldás életükre.” (Tomboló tetszésnyilvánítás.)

Amikor efeletti örömnünkben mindnyájunk nevében kifejezést adok, indítványozom, hogy országgyarapító Kormányzó Urunkat közgyűlésünkről táviratilag üdvözzöljük, illetőleg hódolatunknak és tántoríthatatlan hűségünknek ezúton is kifejezést adjunk. (Tomboló tetszésnyilvánítás.)

Meg kell itt emlékeznünk nagy miniszterelnökönkről, a nemzet tanfőjáról: Széki Teleki Pál grófról, akinek erejét felmorzsolták az egész világot rengető események és aki a nehéz lelki harcok súlya alatt tragikus körülmények között hirtelen elhunyt. A nemzet összessége és a nemzeti társadalom minden egyes tagja sokat veszített vele, de munkája és annak eredménye megmaradt számunkra.

Egyesületi életünkben is jelentős események történtek, melyről titkárunk fog beszámolni. Amikor az elért eredmények öröme mindnyájunk nevében kifejezést óhajtok adni, indítványozom, hogy a miniszterelnök úr Önagyméltósága Dr. Kállay Miklóst, a földművelésügyi miniszter úr Önagyméltóságát Bárd Bánffy Dánielt, az erdészeti főosztály főnök urát Molcsány Gábor miniszteri osztályfőnököt, a vadászati főosztály főnök urát bárczyházi Bárczy Elek miniszteri tanácsost és dr. Ajtai Sándor miniszteri tanácsos urat, közgyűlésünkről táviratilag üdvözzöljük. (élénk helyeslés)

Hálás szívvel emlékezünk meg Dr. Szabó Gusztáv műegyetemi tanár, országgyűlési képviselő úrról, aki mindenkor a legnagyobb készséggel volt segítségünkre. Indítványozom, hogy Öméltóságát táviratilag üdvözzöljük. (élénk éljenzés)

Kedves Kartársaim!

Mielőtt megnyitó beszédemet befejezném, kötelességem érzékeltetni veletek, hogy háborúban vagyunk, a világ egyik legsúlyosabb történelmi válsága vesz körül bennünket s ennek a háborúnak a kimenetele közvetlenül érinti existenciánkat is. Istennek hála legyen, a háború szörnyű pusztításai elkerülték hazánkat. Ez a tudat azonban nem szabad, hogy tunyaságba, tétlenségbe vigyen bennünket, mert ebből igen nagy bajok származhatnak.

Európa forr, újjaalakul, a régi rend, a régi világ elbukik, ne-

künk pedig, hogy ősi feladatunkat betölthessük, hogy Európában magyarok maradhassunk, egységre van szükségünk, munkában és vezetésben egyaránt.

Ezzel a mai rendes évi közgyűlésünket megnyitom, az elmúlt évről a beszámoló felolvasására egyesületünk titkárát felkérem (viharos taps).

Titkár. Igen tisztelt Választmány, illetve közgyűlés! Ismét elmúlt egy év, mely a történelem egyik legnehezebb s egyúttal ráknézve legeredményesebb esztendeje. Hosszú, nehéz várakozás után végre némi eredményről is beszámolhatunk.

Illetékes helyre 1940-ben beadott emlékiratunkból a különbözeti vizsga és a segédtszti státus megnyitása megvalósult.

E helyről őszinte és mély hálával köszönetet mondunk az illetékeseknek, akik ezen intézkedésükkel hozzájárultak sérelmeink részleges orvoslásához, s előre vitték a magyar gazdasági életben az erdőgazdaság érdekében kifejtett munkálkodásunkat.

Hisszük és feltétlen bízunk abban, hogy előbb utóbb ha az országgyarapodással felmerült sürgős és halaszthatatlan munkák befejeződnek, sor kerül emlékiratunkban kért sérelmeink teljes orvoslására.

Tudjuk már, hogy a cselédsorból való kiemelés kérdése, a magán alkalmazásban álló kartársak nyugdíj ügye, a címkérdés megoldása csak idő kérdése, mert ezen kérelmeink előkészítése már folyamatban van és hisszük, hogy elintézészt nyernek.

Amint kartársaink lapunkból olvashatták az erdőöri szakvizsgának magán úton való megszerzését 1944. december 31-ig ismét lehetővé tették. Ez ügyben sokan fordultak hozzánk és kijelenthetjük, hogy ezen intézkedésre a mai rendkívüli viszonyok kényszerítették az illetékeseket, de megnyugtatjuk kartársainkat, hogy a magánvizsga nem befolyásolja az alerdészek elhelyezkedését és megélhetését. A végrehajtási utasítás rövidesen meg fog jelenni.

A vezetőség minden alkalmat felhasznált arra, hogy illetékes helyen eljárjon ügyeink elintézésében s megnyugvással tapasztalta, hogy ügyeinkkel komolyan foglalkoznak.

Az O. M. B. I. nyugdíjbiztosítás, mely egyike a legsérelmesebb intézkedéseknek, a kapott válasz szerint novelláris úton lesz megoldva.

Örömmel jelenthetem, hogy a minden oldalról kapott értesülés szerint legtöbb erdőbirtokos személyzetének a drágasági segílyt folyósította, csak kisebb birtokokon zárkoznak még most is el a segíly megadásától. Innen e helyről kérjük az országot erdőbirtokos urait, ismerjék fel a mai rendkívüli nehéz helyzetét személyzetüknek és adják meg a megélhetésükhöz szükséges segílységet.

Örömmel jelenthetem, hogy ma már abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy sok esetben nem tudunk állástalan kartársat ajánlani a hozzánk forduló birtokosoknak. Ez biztos jele a javuló helyzetünknek.

A háború, mely körülöttünk dühöng, érezteti hatását egyesületi életünkben is, mert a mult évi közgyűlésünk óta nem tapasztalhat-

tuk kartársaink részéről azt az érdeklődést és munkálkodást, amit vártunk.

A körzeti vezetés ügye nem valósulhatott meg, ami a mostani nehéz viszonyoknak tudható be.

Az erdélyi kartársak beszerzése is csak igen vontatott, valamilyen a délvidéki kartársak közül is csak kevesen kérték felvételüket. Reméljük, hogy a jövőben az ott élő és már egyesületünkbe belépett kartársak nagyobb szervező munkát fejtenek ki. A görögnyeszentimrei országzászló ügye folyamatban van, az alap már készül. A Budapesten már beiktatott zászlónkat az egyesület őrzi. Amint készen lesz az országzászló alapzata, a község vezetősége az ünnepély megtartásáról értesíti egyesületünket, s megküldi az ünnepély sorrendjét, melyet lapunkban annakidején leközlünk.

Egyesületünk belső ügykezelése és munkája állandóan emelkedik, minden oldalról több elintézendő ügygel keresik fel a vezetőséget, ami annak a jele, hogy a tagok végre ráeszmélnék arra, hogy csakis az egyesületen keresztül tudják ügyes-bajos ügyeiket elintézni.

A tagok létszáma állandó emelkedést mutat, erről a főszámvevő fogja a közgyűlést tájékoztatni.

Nagy hiba a tagok felületessége a címváltozások bejelentésénél. Sokszor csak hónapok múlva jelentkezik egy-egy kartárs és kéri a lapjait visszamenőleg, holott elmulasztotta a címváltozás bejelentését. Ez nemcsak több munkát, de felesleges kiadást is jelent. Ugyanígy vagyunk az állástalanokkal, akik tőlünk elhelyezkedésüket kérik. Amikor felhívjuk egy állás elfoglalására, akkor értesítenek, hogy már hónapokkal előbb elhelyezkedett. Ilyen körülmények között természetesen a vezetőség nem lehet abban a helyzetben, hogy az állástalan kartársakat megfelelő helyre ajánlja, mert sohasem tudja, hogy az illető tényleg állástalan-e? Arra kérjük tehát kartársainkat, hogy úgy a címváltozásukat, mint elhelyezkedésüket azonnal jelentse az egyesületnek. Közgyűlési határozat mondja ki, hogy csak azoknak válaszoljunk, akik válaszbélyeget mellékelnek. Miután a legtöbb esetben elmulasztják kartársaink a bélyegmellékelést, ezért kérjük, hogy erre nagyobb gondot fordítsanak, nehogy a vezetőséget abba a helyzetbe hozzák, hogy levelüket válasz nélkül hagyja.

Felhívjuk a figyelmét a közgyűlésnek az árak állandó emelkedésére, ami természetesen kihatással van az egyesület anyagi helyzetére is. Így a múlt év december hó 1-étől elrendelte a kormányzat, a fizetések 15 százalékos emelését, aminek alapján a tisztikar drágasági segélye is emelkedett. A nyomdaköltségek is ezzel egy időben megrágultak. Ma 1400. drb. lap állítatik elő havonta.

Azokat a kartársakat, akik nem jelentik be címváltozásukat lapunk útján keressük. Kérjük mindazokat, akik ezek közül ismerik a keresett kartársakat, hogy címüket velünk közöljék.

A mai napi közgyűlésünkre indítványt terjesztett be Scheili Lipót kartársunk, mely indítványt később ismertetek.

Ezzel beszámolóm véget ért, mindazoknak akik a mai nehéz viszonyok között és minden időben hathatósan támogattak munkám-

ban, hálás köszönetet mondok és kérem, hogy ezután se feledkezzenek meg rólam, biztosíthatom kartársaimat, hogy mindenkor szeretettel fogok róluk megemlékezni (élénk taps).

Ügyvezető elnök felkéri főszámvevőt jelentésének megtételére.

Főszámvevő. Tisztelt Választmány, illetve közgyűlés, kedves Kartársak!

Tisztelettel jelentem, hogy az 1941. év eseményekben a leggazdagabbnak mondható. Anyagiakban, a háborús viszonyokat is tekintetbe véve, kielégítőnek tekinthető. Ezt a zárszámadás véderedményéből is láthatjuk, mert az 1940. évi készpénz vagyónunk 1942. évben 1224'76 P-vel szaporodott.

Elsősorban az 1941. évi zárszámadást ismertetem.

1940. évről maradvány 9.815'57 P.

1941. évi bevétel 11.719'18 „

Összesen : 21.534'75 P.

Levonva az 1941. évi kiadásokat . . . 10.494'42 „

Készpénz maradvány 1941. december 31 én 11.040'33 P.

Az előirányzott 13.328 pengővel szemben csak 11.719'18 pengő folyt be, amely a tagdíj befizetések rovására irandó, ez pedig a kartársak bevonulása miatt maradt el.

A hátrálékos tagokat felszólítottam a tagdíjuk rendezésére, de sokan a gazdasági helyzetre való hivatkozással halasztást kértek.

Az 1941. évi kiadásnál az előirányzott összeggel szemben 808 pengő megtakarítás mutatkozik, de ezen összeg a vándorgyűlés és a görgényszentimrei országzászló avatási ünnep elmaradásával magyarázható.

Ha a kartársak vállalt kötelezettségüknek nem tesznek teljes egészében eleget, úgy egyesületünk vagyona nem szaporodhat, hanem fogy. Kérem a kedves kartársakat, hogy hassanak oda, hogy a tagdíjak pontosan befizetést nyerjenek.

Az 1941. évi zárszámadás felülvizsgálására 1942. április hó 19-én Kiss József és Varga Pál számvizsgáló, Fekete József és Imre Péter pénztári ellenőrök jelentek meg Tatán, s megejtették a számvizsgálatot. Felkérem a számvizsgáló bizottságot, hogy erre vonatkozó jelentésüket tegyék meg.

Kiss József kartárs a számvizsgáló bizottság nevében megteszi jelentését.

Tisztelt választmányi, illetve közgyűlés!

Folyó évi április hó 19-én mint a zárszámadás felülvizsgálatára megválasztott bizottsági tag Tatán megjelentem az 1941. évi zárszámadások felülvizsgálására Varga Pál kartársammal, ki szintén megválasztott bizottsági tag. A harmadik megválasztott bizottsági tag Schwendtner Antal kartársunk nem jelent meg, így kénytelenek voltunk nélküle megkezdeni a zárszámadások felülvizsgálatát. Segítségemre volt ebben az akkor ott jelenlevő ifj. Fekete József kartársunk.

Úgy a bevételi, mint a kiadási tételeket egytől-egyig a szabályszerű okmányok alapján tételről-tételre megvizsgáltuk s azt rendben találtuk. Így kérem a tisztelt közgyűlést, hogy a vezetőségnek a felmentvényt hálás köszönetünk nyilvánítása mellett megadni szíveskedjék.

Közgyűlés a felmentvényt minden hozzászólás nélkül megadja. Szabad legyen azonban már most megemlítenem, hogy a bevétel és kiadás felülvizsgálata alkalmával arra jöttem rá, hogy a bevétel ép csak fedezi a kiadásokat, ha az egyesület minden megszavazott, illetve engedélyezett kötelezettségének eleget tett volna, (görgényszentimrei országzászló avatáson való képviselő, vándorgyűlés rendezése stb.) úgy az 1941. évi bevételek nem fedezték volna a kiadásokat. Ezért kérem az egyesületünk tagjait, hogy tagdíjaikat pontosan fizessék be, nehogy az előző évekből megmaradt kis tökénekhez keljen az egyesületünknek nyulnia.

Ügyvezető elnök megköszöni a számvizsgáló bizottságnak fáradozását s felteszi a kérdést, hogy van-e valakinek hozzászólása.

Miután a közgyűlés tagjai nem kívánnak hozzászólni, így a számvizsgáló bizottság jelentését egyhangúlag elfogadottnak nyilvánítja.

Főszámvevő folytatja pénztári beszámolóját. A legutóbbi közgyűlés óta egyesületünkbe való felvételüket 180 kartárs kérte: Illiás György, Till Nándor, Urbán Ferenc, Rehács János, Varga Árpád, vitéz Juhász László, Havasi Károly, Magyar Béla, Mikó Gusztáv, Billibok András, Sánta Pál, Bándi Ferenc, János István, Orbán József, Urkon Mátyás, Hámori Antal, Répás Gáspár, Hegedűs Mátyás, Horváth József, Ferenc Imre, Bitay István, vitéz Tamási Nemes László, Rózsa János, Welser Kristóf, Kovács Mózes, Psenák János, Mohos József, Simon István, Mázsa Ferenc, Huber Imre, Kopp Sándor, Szabó Gyula, Varga István, Bedő Tivadar, Márton István, Benkő Sándor, Battyányi Lajos, ifj. Jókai János, Varga Ernő, Bartalits Rudolf, Bándli Lajos, Bodnár Rudolf, Böhm Lőrinc, Császár Ferenc, Eberhardt Ferenc, Fodor János, Frang István, Gábor Ferenc, Gyenes István, Héder István, Huszár István, Jancsik József, Kiss József, Kovács József, Martin Gergely, Mohácsi András, Nádas Ernő, Németh Árpád, Németh Emil, Németh Gyula, Németh Imre, Pauer László, Peng János, Remete Lajos, Rózsashegyi József, Soós Kálmán, Szabó József, Szanyi Gyula, Varga István, Zalavári István, Lukács Tibor, Tasi Béla, Mihályka László, Gombás László, Kocsárdi Károly, Gácsi György, Kovács Pál, Dobos Gyula, Licskó János, Kiss János, Kugler Gusztáv, Buzi József, Didik Zoltán, Fridmánszki Mihály, Ilnáti László, Barnók Károly, Szkubenics György, Bornemissza Tibor, Chromlyuk János, Jancsik Mihály, Opalenik József, Pasztelyák József, Borsi János, Szakálos Lajos, Pollermann József, Osztián Gyula, Dudcsuk György, Tamisán György, Szekér József, Keisz János, Sebestyén Sándor, Mojszuk Mihály, Szalma József, Scheff József, Scheff Gyula, Anheló László, Zim János, Szirmai Mihály, Kökényesi Sándor, Farkas Sándor, Juhász Mátyás, Müller Géza, Kocsis Pál, Kenes Béla, Kyvác József, Darvas Ferenc, Telek János, Gerencsér Géza, Demeter István, Szabó Márton, Tamás Gyula, Lukács József, Husza-

nyik József, Andorkó Mózes, Gál József, Sükei Lajos, Baló András, Kolzsi András, Jalsovszky Béla, Petrovics Gyula, Mészáros Márton, Grácsoz Imre, Szanyi Mátyás, Tugli Ferenc, Tóth János, Borgia László, Brendli István, Lamerly Lajos, Kaiser István, Kaiser József, Jóók György, Nyegre István, Majer István, Morvay Antal, Mán Zakariás, Klein Vilmos, Ujvári Miklós, Gábor Béla, Ézsiás József, Kovács Béla, Farkas Antal, Franc János, Motruk Jenő, Dobjuk Pihulyek Olexa, Muszkur János, Metnecsuk György, Biró János, Molnár József, Melnik Mihály, Szenek Rudolf, Mojszuk Mihály, Tomáscsuk Fedor, Szabó Gellért, Csepregi Peszlen János, Moldovány Mihály, Motruk László, Wolf Miklós, Nagy Ferenc, Varga Sándor, Stefurek György, Jurtsuk Lipót, Kun Ernő, Fehér Vendel, Kovacsits János, Sóós Károly.

Kilépésüket 13-an jelentették be: Pikó Sándor, Baranyi János, Öhlman Péter, Duschon Lajos, Halápi József, Sóvári Béla, Tóth András, Illiás György, Glöckler József, Illiás György, Zsidi Lajos, Takáts István, Barta Simon.

Legutóbbi közgyűlésünk óta 7 kartársunk hunyt el, névszerint: Kummert Lajos, Mocsári Rezső, Kovács Ignác, Vacula Ferenc, vitéz Somoss Ferenc, Körmendi Gyula, Bäuer Hermann, Emléküket szeretettel őrizzük. Ügyv. elnök indítványára a közgyűlés tagjai felállással egy néma perccel adóztak elhunyt kartársaink emlékének.

Az elhunyt és kilépett kartársainkat leszámítva egyesületünknek 1290 tagja van. Ebből 810 egész tagdíjas és 480 féltagdíjas.

Kérem a féltagdíjas Kartársaimat, hogy anyagi helyzetükhöz mérten jelentsék magukat egész tagdíjasoknak, hogy egyesületünk működését ezzel is elősegítsék.

Ismertetem az 1942. évi költségvetést:

Bevétel:		Kiadás:	
Tagdíjakból . . .	10.000.— P.	Tiszteletdíjakra . . .	2 796.— P.
Előfizetésekből . . .	400.— "	Szaklap előállítására . . .	3.000.— "
Beiratási díjakból . . .	300.— "	Póstköltségekre . . .	200.— "
Jelvényekből . . .	100.— "	Lapelőfizetésekre . . .	42.— "
Kölcsön törlesztés . . .	300.— "	Leltári tárgyak beszerz. . .	50.— "
Temetk. segélyre bef. . .	1.000.— "	Nyomtatv. és irodaszer. . .	200.— "
Hirdetési díjakból . . .	200.— "	Sajtókamarai tagdíjra . . .	180.— "
Egyéb bevételekből . . .	400.— "	Gyűlések költségeire . . .	1.000.— "
Átíró bevételekből . . .	200.— "	Egyéb utiköltségekre . . .	400.— "
		Írói tiszteletdíjakra . . .	400.— "
		Temetkezési segélyekre . . .	1.000.— "
		Póstat. kezelési költs. . .	150.— "
		Előre nem látható kiad. . .	500.— "
Összes bevétel . . .	12.900.— P.	Összes kiadás . . .	9.918.— "

Amennyiben a tagdíjak tényleg befolyának, úgy a fennmaradó összeg 2982 pengő.

Kérem a t. Közgyűlést a költségvetés elfogadására.

Közgyűlés egyhangulag helyben hagyta az előterjesztett költségvetést.

Főszámvevő megköszöni az eddigi bizalmat, s meri megbíza-

tása lejárt, igéri, hogy mint egyszerű tag is mindig az egyesület érdekében fog működni. (Élénk taps)

Ügyvezető elnök felkéri a titkárt a letárgyalandó ügyek előterjesztésére.

Titkár előadja, hogy a különbözeti és magán szakvizsgákra vonatkozó rendelet rövidesen megjelenik, erre való tekintettel illetékes helyen eljárunk szakkönyvek ügyében. A szakkönyvekre vonatkozólag megjegyzi, hogy azok, akik különbözeti vizsgára mennek részint az erdőgazdasági szakiskola tankönyveiből és az alerdézi szakiskolánál használatban álló jegyzetekből készülhetnek. Ez ügyben az esztergomi alerdézi szakiskola igazgatóságával kell érintkezésbe lépni a vezetőségnek, hogy a jegyzetekről litográfiai úton másolatokat készíthessen és ezt bocsáthassa önköltségi áron azok részére, akik vizsgára készülnek.

A magánvizsgára készülő kartársaknak sem áll a rendelkezésére Bedő Albert féle „Erdőőr” című tankönyv s ezért a vezetőség érintkezésbe lépett dr. Trauer Ervin m. kir. erdőtanácsos úrral, hogy az általa kiadott „Erdőgazdasági Alapismeretek” című könyvet, mint az e célra legalkalmasabb tankönyvet esetleg az egyesület költségére elkészíttesse annyi példányban, amennyi igénylő lesz. Miután e könyvben az erdőbecslés és az 1935. évi törvény tárgyalva nincs, így itt is szükséges volna e részeket litográfiai úton előállítani és a tankönyvhöz mellékelni.

Kérem a közgyűlés határozatát, hogy ily értelemben felhatalmazást adjon a könyvek, illetve jegyzetek megszerzésére.

Többek hozzászólása után a közgyűlés úgy határozott, hogy a vezetőség tegyen felhívást lapunk útján különbözeti és magánvizsgára készülő kartársakhoz, hogy jelentsék be, tankönyv illetőleg a jegyzetekre való igényüket, az igényelt mennyiséget készíttesse el és önköltségi áron bocsássa az igénylők rendelkezésére.

A tagdíjak emeléséről tesz jelentést a titkár. Erre nézve a közgyűlés többek hozzászólása után úgy határozott, hogy egyenlőre a tagdíjakat nem emeli, mert reméli, hogy minden kartárs tudni fogja kötelességét, ha pedig tudja és tagdíját befizeti, akkor az egyesület működése zavartalan lesz.

A titkár előterjeszti, hogy lapunknak támogatást kellene kérni a Földművelésügyi Miniszter Úr Önnagyméltóságától, mert az állandó drágulás mind nehezebb helyzet elé állítja egyesületünket, s mert lapunk a közérdeket is szolgálja, úgy hiszi, hogy illetékes helyen nem zárkoznának el a segély megadása elől.

A közgyűlés tagjai örömmel veszik e bejelentést, a kérdés körül élénk felszólalások hangzottak el, végre a közgyűlés egyhangúlag úgy határozott, hogy a vezetőség forduljon ez ügyben kérelemmel a Földművelésügyi Miniszter Úr Önnagyméltóságához.

Titkár bejelenti, hogy a mai közgyűlésre Scheili Lipót terjesztett elő indítványt, felkéri Scheili kartársat indítványának megtételére.

Mélyen tisztelt választmány, illetve közgyűlés. Indítványozom, hogy a vezetőség járjon el illetékes helyen:

1. A kincstári személyzet ruhapénzének 100 százalékkal való felemelése, vagy helyett természetbeni kiszolgáltatását kérjük.

E kérelmet azzal indokolom, hogy a mai viszonyok között képtelenek a kartársak ruhájukat a ruhapénzért beszerezni.

2. Kárpátaljai pótdíj, távolsági pótlék.

Zord vidék, magaslati fekvés, 780 m. tengerszintfeletti fekvés, itt nem terem meg a burgonya, a káposzta, a zöldség, szóval a mindennapi szükséglet, például zöldségre többet kell kiadnunk, mint húsrá. Ezenkívül vannak olyan okok, hogy vásárolni kell bemenni a 20 km-re fekvő faluba vagy városba, kocsit kell fogadnunk, ami tetemes kiadást jelent.

3. Utiszámlák.

Az erdőgazgatóság egy rendeletet adott ki, melyben az erdő-tiszt urak részére 7 km. távolságon kívül kilométerpénz és napidíj jár. Az erdőőr, ha az erdőhivatalba megy bérfizetésre, sem kilométert, sem napidíjat nem kap, ez az eshetőség csak akkor áll fenn, ha erdőrendészeti vagy kihágási ügyben tárgyalásra megy. Az egyesület közbenjárását kéri, hogy a napidíj és kilométerpénzt az erdészeti személyzetre is terjesszék ki.

4. Vándorgyűlés Máramarosszigeten.

Kárpátalján magyar, ruszin, ukrán, román és székely emberek laknak, ezek nincsenek abban a helyzetben, hogy Budapestre jöhsenek és ezért célszerűnek tartaná, ha Máramarosszigeten vándorgyűlést rendeznének. Az erdőgazgató úr bizonyára megteszi azt, hogy segíteni fogja annak kivitelét, melynek az én felfogásom szerint nemzeti és egyesületi szempontból is nagy sikere lenne.

5. Rendezzünk erdész.összejeövetelt, összejeövetel címén ismerkedő esteket, ami nagyon alkalmas arra, hogy egymásközt a bajtársi szellemet felélesszük s mikor a fehér asztal mellett kissé emelkedtebb lesz a hangulat, a kartársakat az egyesület szükségességéről igyekezzünk meggyőzni. Én megtettem s azt tapasztaltam, hogy ez igen hasznos és eredményes munka.

Közgyűlés Scheili előterjesztett indítványairól úgy határozott, hogy a vezetőség járjon el illetékes helyen a vándorgyűlésre vonatkozólag, amennyiben a mai nehéz közlekedési és egyéb viszonyok megengedik, úgy hozzájárul máramarosszigeti vándorgyűlés megtartásához.

Székelyhidi Vilmos kér szót és indítványozza, hogy az egyesület vezetősége keresse meg a Nimród és a Vadászkutya szerkesztőségét és kiadóhivatalát és kérje fel, hogy a gödöllői vadőri tanfolyamon a tanfolyam legjobban végző növendékének egy évig díjmentesen ajánlják fel lapjukat. Hiszi, hogy úgy a Nimród, mint a Vadászkutya szerkesztősége készségesen fog kérésünknek eleget tenni, mert szerinte az, aki egy évig olvassa e lapokat továbbra is feltétlen előfizető tagja lesz a lapnak. Közgyűlés örömmel teszi magáévá Székelyhidi indítványát és a vezetőséget utasítja további eljárásra.

Ügyvezető elnök: Novemberi választmányi ülésünkön már bejelentettük, hogy az egyesület vezetését tovább nem vállalhatjuk,

mert a mai viszonyok között mindegyikünk túl van terhelve munkával. Képzelték el, hogy egymástól 3—4 km.-nyi távolságra lakunk, tehát mindennap nem jöhetünk össze, de hetenként legalább kétszer össze kell jönnünk, hogy a naponta bejött póstát elintézzük. Miután tehát véleményem szerint munkánkat teljes megelégedéssel elvégezni nem tudjuk, ezért határoztuk el, hogy helyünket átadjuk azoknak, akik érzik, hogy jobban és többet tudnak dolgozni az egyesület érdekében.

Felkérem SziJ Ferenc Kartársamat a korelnöki szék elfoglalására.

SziJ Ferenc: Mélyen tisztelt választmány, illetve közgyűlés! Mint megválasztott korelnök a közgyűlést megnyitom és kérem kedves kartársaimat válasszák meg egyhangulag az eddigi vezetőséget. A legmélyebb hálával köszönöm a közgyűlésnek az irántam való tiszteletteljes megnyilvánulását. Szeretném, ha ez az érzés, ez az akarat megnyilvánulás az egész országban lévő kartársak között szét lenne hintve és minden kartárs ugyanazzal a szeretettel, ugyanazzal a megértéssel venne részt egyesület-ügyeinek munkájában és a vezetőség támogatásában. Nagy időket élünk és az új vezetőségtől sokat kívánunk. Ne felejtsetek el, hogy dolga mindenkinek sok van, magam részéről nem találok szavakat, mellyel meg tudnám köszönni az irántam megnyilvánult tiszteletüket és kérem a közgyűlést előterjesztésem egyhangú elfogadására. (egyhangú lelkesedés.)

Én székemet elhagyom és átadom helyemet vitéz Szekeres Károly utjonnan egyhangulag megválasztott ügyvezető elnöknek.

Vitéz Szekeres Károly: Mélyen tisztelt választmány, illetve közgyűlés! Nagyon szépen köszönöm az irántam megnyilvánult egyhangú bizalmat, ki kell jelentenem azonban, hogy csak abban az esetben vállalhatom az ügyvezető tisztjét, ha az eddigi tisztikar megmarad. Ezért kérem, hogy titkárnak az eddigi titkárt Cservenka Ferencet, főszámvevőnek Pálmai Józsefet, pénztári ellenőrnek ifj. Fekete Józsefet és Imre Pétert, számvizsgáló bizottsági tagoknak Kiss József, Schwendtner Antal és Varga Pál kartársakat, választmányi tagoknak SziJ Ferenc, Daróci Márton, Szűcs László, Gunszt Ferenc, Weinrauch Gyula, Scheilli Lipót, Timár Ferenc, Orosz Imre, Loránt István, Szőlősy Sándor, Poprádi Kálmán, Markocsány Zoltán, Pasztorek Sándor, Tardos Ferenc, Paulyuk Gyula, Tarnai Gusztáv, Kovács Antal, vitéz Altay Emil, Székelyhidi Vilmos, Hunyadi József, Hevesi József, Barnóczky István, Erneyi Nagy Domokos, Cseh János kartársakat, pótagosul Hunyadi János, Koszovány János, Tihanyi István, Tomka József, Hernesz Sándor kartársakat válasszátok meg.

Szándékosan hagytam ügyész urunkat utoljára, mert az a munka, amelyet eddig érdekünkben kifejtett, az egyesület minden tagját a legmélyebb hálára kötelezi és én kérem, hogy a jövőben is legyen támogatónk, istápolónk és fogadja el ismét az egyesület ügyészi tisztjét (lelkes taps).

A közgyűlés lelkesen hozzájárul az ügyvezető előterjesztéséhez, elnök határozatilag kimondja fent előterjesztett tisztikar egyhangú megválasztását.

Az ügyész meglegező szavakkal mond köszönetet az iránta meg-

nyilvánult egyhangú bizalomért és serkenti a kartársakat az összetartásra, a közös munkára. Ha az eddig elért eredmények nem is elégítik ki teljes egészében a kartársak kívánságait, mégis merem állítani, hogy a mai körülmények között szép sikernek mondható. Higgyék el, hogy csak ez az az út, amelyen haladhatunk s a jövőben is ezen kell haladnunk, ha azt akarjuk, hogy fáradozásunkat siker koronázza. Én a magam részéről mindenkor a legnagyobb készséggel dolgozom a kitűzött cél eléréseért. (Általános taps.)

Titkár. Miután látom, hogy az egyesület titkári székének betöltése ma megoldhatatlan, ezért átmenetileg vállalom a tisztséget azzal, hogyha időközben megoldás mutatkozna, úgy helyemet átadom.

Az egyesület célja nem lehet az, hogy ily szűk keretekben mozogjon, feltétlen szükséges, hogy nagyobb mértékben fejtsen ki hasznos tevékenységet tagjai érdekében. De bármily jóindulat vezeti is az egyesület vezetőségét, mégsem lehet eredményt elérni ott, ahol az ország erdészeti személyzete közül egy rész veszi ki a munkából részét, a másik része pedig távol marad. Itt vannak a szakiskoláknál szolgálatot teljesítő kartársak, akik hivatva lennének az ifjúság figyelmét felhívni és az évenként kikerülő ifjúságot az egyesületbe vezetni, miáltal az egyesület évente száz taggal gyarapodna. Felvetjük az érintkezést a szakiskoláknál lévő kartársakkal, de az esztergomi szakiskolát kivéve, a másik két szakiskolánál eredmény még nem mutatkozott.

Szlj Ferenc: Belátja, hogy a mai időben mindenki nagyon el van foglalva s ezért indítványozza, hogy a feltorlódo munka elvégzésére a vezetőség esetenként kisegítő alkalmazzon, hogy ezáltal a nehézségek leküzdhetők legyenek.

Gunszt Ferenc: Ajánlja, hogy a közgyűlés szavazzon meg lakbér, tüzelő és világítás megváltás címén a titkárnak és főszámvevőnek — miután a tulajdonképeni munka itt végetzetik — havonta ötven pengőt, melyből a titkár 30-at, a főszámvevő 20 P-t kap.

Ügyvezető elnök:

Kedves Kartársaim! Higgyétek el, hogy a mai viszonyok között a tisztikar tiszteletdíja nincs arányban a teljesített munkával. Én a magam részéről nem is kívánok tiszteletdíjemelést, de a titkár s a főszámvevő munkája feltétlen elismerendő. Ezért csatlakozom Szlj és Gunszt kartársak indítványához és kérem a közgyűlést, hogy Gunszt előterjesztését tegye magáévá.

A közgyűlés egyhanguan magáévá tette Gunszt Ferenc kartárs indítványát.

Titkár javaslatot tesz, hogy az ügyész tiszteletdíját is emelje fel a közgyűlés, mert az értünk kifejtett munkája megérdemli, hogy csekély erőnkhez képest munkásságát elismerjük. Többek hozzászólása után a közgyűlés az ügyész tiszteletdíját évi 400 P-re emelte fel.

Ügyvezető elnök: Felteszi a kérdést van e még valakinek valami indítványa. Miután a közgyűlés tagjai indítványt nem terjeszte-

nek elő, felkéri a közgyűlés minden tagját, vigye haza magával mindenki azt a megértést, amit közgyűlésünkön tapasztalt, terjessze, hirdesse az egységet s igyekezzék azon lenni, hogy egyesületünk minél jobban megerősödjön, hogy így anyagiakban és erkölcsiekben meg gazdagodva dolgozhassunk egy szebb, egy jobb magyar jövőért.

Kéri a közgyűlést a magyar Hiszekegy elmondására. Nemzeti imánk elmondása után a mai napi közgyűlést ezzel bezárom.

K. M. F. T.

Cservenka Ferenc s. k.
titkár.

v. Szekeres Károly s. k.
ügyv. elnök.

Hitelesítettük :

Szűcs László s. k.

Varga Pál s. k.

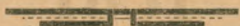
Kinevezések

A magyar királyi földművelésügyi miniszter az államerdészeti egyéb szak-
személyzet létszámába Tarnai Gusztáv (Gödöllő) és Bezeréti Lajos (Miskolc)
szaki altiszt m. kir. főerdőröket, Szántó József (Köszvár) m. kir. erdészeti
üzemi tisztet m. kir. erdészeti üzemi főtisztekké a IX. fizetési osztályba; Gavra
Alajos (Szántód) és Orosz Imre (Szombathely) szakaltiszt m. kir. főerdőröket,
Molnár Andor (Hódmezővásárhely) és Gsermák János (Komárom) I. oszt. altiszt
m. kir. erdőröket m. kir. erdészeti üzemi tisztekké, Herendi József (Budapest)
székesfővárosi erdőrt és Molnár József (Debrecen) városi aleldészt ideiglenes
minőségű m. kir. erdészeti üzemi tisztekké, Hauptmann István (Beregszász) I. oszt.
altiszt m. kir. erdőrt és Tóth Gyula (Dlősgyőr) műszaki altiszt m. kir. főerdőrt
m. kir. erdészeti üzemi tisztekké a X. fizetési osztályba; Hoffer Antal (Király-
mező) I. oszt. altiszt-pályamestert m. kir. erdészeti üzemi segédttisztté, Bacsó János
(Taracköz) napibéres alkalmazottat ideiglenes minőségű m. kir. erdészeti
üzemi segédttisztté, Endrényi Imre (Zseliz) I. oszt. altiszt m. kir. erdőrt, Deáky
Dezso (Kaposvár) szakaltiszt m. kir. főerdőrt, Szerdahelyi István (Sátoraljaúj-
hely) I. oszt. altiszt m. kir. erdőrt m. kir. erdészeti üzemi segédttisztekké, Melic-
her József (Ujlót) közplapítványi műszaki altisztet és Sármezei Tibor (Lillafüred)
havibéres alkalmazottat ideiglenes minőségű m. kir. üzemi segédttisztekké, Szőke
László (Fáblánsebestyén), Bocsi József (Visegrád) és Rády Károly (Ungvár) I.
oszt. altiszt m. kir. erdőőröket m. kir. erdészeti üzemi segédttisztekké, Tóth Pál
I. (Szigetszentmiklós) képesített alerdészt, Gróf József (Csácsbozsok), Szűcs József
(Dombovár) és Szakály József (Dinnyeberki) uradalmi alerdészeket, Szajko-
vits Gyula (Kisvaszar) uradalmi alerdőrt ideiglenes minőségű m. kir. erdészeti
üzemi segédttisztekké, Józsa János (Bükkaranyos), Dallos Géza (Gödöllő), Nagy
István (Szekszárd) és Hevesi József (Zánka) I. oszt. altiszt m. kir. erdőőröket m.
kir. erdészeti üzemi segédttisztekké, Herceg János (Sáska) uradalmi alerdészt,
Börzsönyi József (Pécs) járási erdőrt és Telegdy László (Budapest) székesfővá-
rosi erdőrt ideiglenes minőségű m. kir. erdészeti üzemi segédttisztekké, Várnai
Aladár (Dlősgyőr) I. oszt. altisztet, Pákozdi Ernő (Galgamácsa) és Gerendai Mi-
hály (Visegrád) I. oszt. altiszt m. kir. erdőőröket m. kir. erdészeti üzemi segéd-
ttisztekké, Molnár István (Ráckeve) napibéres erdőrt ideiglenes minőségű m. kir.
erdészeti üzemi segédttisztté, Kiss Zoltán (Ungvár) I. oszt. altiszt m. kir. erdőrt
m. kir. erdészeti üzemi segédttisztté, Tóth István (Prónayfalva) uradalmi alerdészt

és Földes Imre (Kaposvár) járási erdőőrzt ideiglenes minőségű m. kir. erdészeti üzemi segédtisztékké, Kövesvári József (Diósgyőr) és Orosz János (Diósgyőr) I. oszt. altiszt m. kir. erdőőröket m. kir. erdészeti üzemi segédtisztékké, Tóth Pál II. (Vitnyéd) képesített alerdészt ideiglenes minőségű m. kir. erdészeti üzemi segédtiszté, Dallos János (Ökemeny) I. oszt. altiszt m. kir. erdőőr m. kir. erdészeti üzemi segédtiszté, Horváth Szabolcs (Lillafüred) havibéres alkalmazottat, Oláh Tóth Pál (Röjtökmuzsaly) uradalmi körerdészt és Hoffmann Mihály (Vértessolna) uradalmi alerdészt ideiglenes minőségű m. kir. erdészeti üzemi segédtiszté, Tar István (Budaörs) I. oszt. altiszt m. kir. erdőőr m. kir. erdészeti üzemi segédtiszté, Szendrői János (Marosvásárhely) képesített alerdészt ideiglenes minőségű m. kir. erdészeti üzemi segédtiszté, Kovács Károly (Nagykörös) I. oszt. altiszt m. kir. erdőőr m. kir. erdészeti üzemi segédtiszté, Bősze Gyula (Homokaromár), Pintér István (Papfalva), Ilka Lajos (Hercegszabar) uradalmi alerdészeket és Boros Gábor (Székelyudvarhely) kezelőt és Fellner Rudolf (Dragomérfalva) közséi alkalmazottat ideiglenes minőségű m. kir. erdészeti üzemi segédtisztékké, ifj. Sági Sándor irodakezelési gyakornokot (Rahó) m. kir. üzemi segédtiszté a XI. fizetési osztályba; végül Kleizer József (Hegyesd) uradalmi alerdészt és Balzsay Endre (Gordisa) uradalmi segédtisztet, K. Kiss Kálmán (Debrecen) I. oszt. altiszt m. kir. erdőőr, Krizsán Kálmán (Piszke) uradalmi körerdészt, Bordás József (Felsővisó) napibéres alkalmazottat, vitéz Kertői Jenő (Gödböllő), Németh István (Ungvár), Répássy László (Esztergom), Dudás Lajos (Nagybocskó), Zengő Mihály (Nagyberesna), Répás Román (Felsőszinevér) és Gunda Mihály (Rahó) I. oszt. altiszt m. kir. erdőőröket, Holpár Gábor (Sopron) erdőmérnökhallgatót, Erdész Sándor (Ungvár), Szakács József (Beregszász), Retkes Mihály (Görgényszentimre), Tóvári István (Huszt), Kazi András (Ungvár), Csizmadia Gyula (Hámar), Németh Ferenc (Szeged-Királyhalom), Vörös Rezső (Bácsordas), Hevesi Ferenc (Antalóc), Borsi Ferenc Imre (Görgényszentimre), Dávid József (Brusztura), Szaszko József (Rahó), Szeles János (Taracköz), vitéz Bodri László (Ungvár), Csikós Tóth István (Turjapolena), Sági László (Dolha) I. oszt. altiszt m. kir. erdőőröket, Hantos István (Ungvár) és Szakács József II. (Szolnok) napibéres alerdészeket, Nagy Zoltán Jenő (Rahó) I. oszt. altiszt m. kir. erdőőr, Monoki László (Debrecen) napibéres alerdészt, Oszvald János (Nagybörzsöny) és Vancsura István (Baja) képesített alerdészeket, Havasi István (Diósgyőr) vagyári alkalmazottat, Holczer József (Sopron) képesített alerdészt, Plákos Ferenc (Turjapolena) napibéres erdész és Szávai József (Sósvertike) képesített alerdészt ideiglenes minőségű m. kir. erdőkezelési gyakornokká kinevezte. (Kelt Budapest, 1942. évi április hó 23-án 2456/eln. 1942. F. M. szám alatt.)



Eljegyzés. Takács Matildot eljegyezte Járányi Károly alerdész Szend (Komárom-m.), Somogy (Baranya-m.) 1942. évi május hó 4-én.



Értesítés. A m. kir. alerdész-szakiskolák első évfolyamára az 1942/43. tanévben 80 tanulót lehet felvenni. A felvételi kérvényeket 1942. évi június hó 14-éig ahhoz a m. kir. alerdész-szakiskolához kell benyújtani, amelybe a pályázó felvételét kéri. A részletes pályázati feltételeket az érdeklődők postabélyegekből is leroható 40 fillér előzetes beküldése ellenében az esztergomi, a szeged-királyhalomai, vagy a görgényszentimrei m. kir. szakiskolától szerezhetik meg. Budapest, 1942. évi április hó 28-án. M. kir. Földművelésügyi Miniszter.

Felhívás. Felhívjuk mindazon kartársakat, akik magán szakvizsgára, vagy különbözeti vizsgára készülnek és az ehhez szükséges tankönyveket igénylik, jeltessék be egy levelezőlapon ebbeli igényüket lehetőleg azonnal, hogy a vezetőség ennek tudatában a szükséges intézkedést megtehesse. A tankönyvek és jegyzetek árát annakidején lapunkban közölni fogjuk.

Közhírré teszem, hogy Strumberger István erdőőr, kölkedi lakos részére, aki 1909. évben Vajta községben született, elveszett erdőőri és vadőri bizonyítványa helyett az eredetivel egyenlő értékű másodlatot adtam ki. Királyhalom, 1942. évi május hó 23-án. Erdődy Miklós m. kir. erdőtanácsos, a királyhalomi m. kir. alerdész szakiskola igazgatója.

Pályázati hirdetemény.

1942. évi július hó 1-re, többévi gyakorlattal rendelkező, lehetőleg szakiskolát végzett, 30—35 évnél nem idősebb, erdősítésben, erdőápolásban és a fővadak kezelésében jártas

erdőőrt keresünk.

Csakis józan, lelkiismeretes és minden tekintetben megbízható, szerény egyént alkalmazunk. Erdőőri és vadőri családból származó a felvételnél előnyben részesül. Megkeresések sajátkezüleg irandók. Okmányok csak külön felszólítás esetén küldendők.

Erdőőri állás javadalmazása: Évi készpénz 400 P., búza 8 q, rozs 8 q, árpá 6 q, széna 36 q, szalma 18 p, l. o. dorongfa 16 ürm., csizma 1 pár, csizmafejelés 1 pár, szolgálati ruha szükséglet szerint, szántóföld 1200 □-öl, 1 drb. tehéntartás, 1 drb. növendékmarha és 2 drb. sertéstartás, lakás és kert, valamint lődíjak [ragadozók után] és kihágási pénzek.

Főhercegi Erdőgazdaság, Piliscsaba

Tapolcai volt urbéres Erdőbirtokosság Elnökségétől.

Pályázati hirdetemény.

A Tapolcai (Zala vm.) volt urbéres Erdőbirtokosság

erdőőri állásra pályázatot hirdet.

Jelentkezhetnek azon egyének, akik az 1935. IV. t. c. 48. §. 3. és 4. és az u. e. t. c. 50. §. a, b, és c pontjában előírtaknak megfelelnek. Az állás csak egy évi próbaszolgálat után lesz véglegesen betöltve.

Erdőőr javadalmazása: készpénzben havi 80 P, természetben lakás, 10 m. fa és 20 q szénát megtermő rét.

Kérvények 1942. július 5-ig a Tapolcai (Zala vm.) volt urbéres Erdőbirtokosság címére adandók be,

Tapolca, 1942. május 12.

(P. H.)

MÁYER FERENC
erdőbirt. elnök

A Z E R D Ő

XVI. ÉVFOLYAM

1942. JULIUS

7. SZÁM.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: VITÉZ SZEKERES KÁROLY

A lap havonta egyszer jelenik meg. Előfizetési díj: egész évre 6 pengő. fél-évre 3 pengő, negyedévre 1.50 pengő. — A tagdíj évi 12 pengő. Belépési díj egyszersmindenkora 2 pengő. — Özvegyek és szegénysorsú nyugdíjasok vagy még ki nem nevezett állásban lévő kartársak (csemetekerti örök, erdőlegények, erdőszolgák stb. a fenti tagdíjnak csak felét kell fizessék, azaz évi 6 pengőt, de igazolniuk kell azt, hogy ezen kedvezményre igényjogosultak. — Egyesületi tagoknak a lap tagdíj fejében jár. A lap szellemi részére vonatkozó levelezés (kéziratok stb.) „Az ERDŐ” szerkesztőségéhez; Tatára küldendők.

A petit betűs vagy táblázatos hirdetések díja milliméterenkint 40 fillér. A legkisebb hirdetés ára 4 P. A támpéldány ára darabonként 1 P.

Hangok a közgyűlésről.

Elérkezett ismét a nagy nap, az ünnep az erdészeti segédszemélyzet életében. A kar május 17-én a szokásos választmányi ülését és közgyűlést tartotta elfogadható látogatottság mellett.

Nagy napnak mondhatjuk azért, mert ilyen napja a kar-nak csak egy van évenként, tehát megérdemli a kitüntető jel-zőt. Ünnep azért, mert a mindenkor oly nehezen várt erdész tatálkozón túl az ezeken a napokon hozott határozatok min-denkor a kar tagjai összességének érdekeit szolgálják, legyen az az érdek a közelben esedékes, vagy a messzebb jövőben.

Megállapítható, hogy a lefolyt választmányi ülés és közgyűlés tárgyilagos mozgásában magas színvonalú, végzett munkájában pedig eredményes, nagyértékű. Ha ennek a nyu-godtabb légkörnek okozatát keressük, az egyéb mellék körülmények mellett két főtenyezőt látunk. Egyik, — a kar kitűzött elérendő céljainak részbeni teljesedés felé haladása, a másik, — a kar tagjainak a haladó kor követelményeiben, hogy úgy-mondjuk, parancsaiban való komoly beilleszkedés.

Mindazokat, akik figyelemmel kísérik az erdészeti segéd-személyzet ügyeinek intézését és különösen azokat, akik ezen munkában közvetlen vagy közvetve részt vesznek, nagy örömmel tölti el a látható, kézzel fogható, helyes irányú fejlődés. Lassan-lassan kikapcsolódik a heveskedő, minden áron ellen-

zékieskedés és helyébe lép a megfontolt, komoly értéket jelentő gondolatok láncolata, ezek nyomában pedig a komoly munka menete. Megvan, ébren őrökdi az ellenzéki gondolat ma is, figyel, felülvizsgál, számonkér, — de ez az ellenzéki gondolat már nem akadályoz, nem gáncsolja el a helyes irányú gondolatokat, nem pusztítja el a mutatózó, a fejlődésben levő eredményeket, hanem ha tényleg alkalmasak azok a kar ügyeinek fejlesztésére, szorgalmazza, tápot ad azok kifejlődéséhez.

Biztató, sokat ígérő volt az az emelkedett szellem, amely a választmányi ülés és közgyűlés termét uralta, a résztvevőket ünnepélyes, komoly munkára készítette. Felemelő volt szemlélni azt az elmélyülő, kifogyni nem tudó segíteni akarást, ami a jelen voltak részéről megnyilvánult. A közgyűlésen történekből mondunk el párat, hogy azok is, akiknek nem volt módjukban a közgyűlésen részt venni, a közölteken keresztül érzékelhesék, nagyvonalokban láthassák a történeket.

Vitéz Szekeres Károly ügyvezető elnök úr megnyitójában megemlékezett a kar ügyeivel kapcsolatos minden végzett és folyamatban levő munkáról. Amikor beszédében a segédtsízi, tiszti és főtiszti kinevezések említéséhez ért, emelt hangon mondotta: „A kinevezettek pedig ne feledjék el, hogy ennek az egyesületnek emlőjén nőttek fel, el ne hagyják az egyesületet, hanem fokozott mértékben legyenek az új fokozatukban az erdészeti segédszemélyzet közös érdekeinek munkálói.”

A szünetben, majd később a fehér asztal mellett is szóba kerültek az ügyvezető elnök úr szavai és az volt az általános vélemény, hogy nem lenne észszerű, ha a kinevezettek az egyesületet elhanyagolnák, hanem az adott körülmények egyenesen kötelességükké teszik, hogy az egyesületben a további időkben az irányítás nagyobb részét kézben véve segítsék elő az egyesületben tömörült minden rendű és rangú fokozatok ügyes-bajos dolgait. Keresni kell és megtalálni azt a formulát, amelyiknek alkalmazásával az egyesület keretén belül megférjenek egymás mellett az egyes fokozatok és egymást kiegészítve, támogatva képezzenek egy közös nagy egészet, ami úgy az egyik, mint a másik fokozat boldogulását szolgálná. Az egyesület címe, ügyvezetése és élete is az új adottságokhoz igazodnék.

Megbízatása lejárván, a tisztikar lemondott. Ez szokásos, alapszabályszerinti eljárás. Nagyon alkalmas arra, hogy a közgyűléseket ünnepélyesebbé tegye. A múlt közgyűlésen azonban a tisztikar lemondása nemcsak formai, hanem a kiadós munkakörre hivatkozás mellett komoly volt. Köszönet és hála nyilváníttassék ezen a helyen is a vezetőségnek, hogy a nehéz időkben, a közgyűlés egyöntetű kívánságának engedve, az egyesület továbbvezetését vállalta. Tudjuk, látjuk a munka terén a fokozódó követelményeket, hiszen szinte kivétel nélkül 2—3 ember munkáját végezzük, éppen ezért értékeljük teljes

mértékben a vezetőségnek a köz érdekében hozott önfeláldozó áldozatkészségét.

Ezelőtt 2 évvel vette át a jelenlegi tisztikar a vezetést azzal, hogy az esetben, ha az egyesület ügyeinek elintézésében eredményt nem tud felmutatni, vagy ennek teljesülését nem látja, a tisztjéről lemond. Működését, tisztségben maradását a tények igazolják.

Az ERDŐ, a mi egyszerű, szerény, az anyagi tehetséghez szabott köntöst viselő szaklapunk tartalmasabbá és külsejében szebbé átalakításáról már nagyon sokszor esett szó. Ezek a törekvések azonban sorozatosan elakadtak a pénztelenségen egyrészt és az írógárda hiányán másrészt. Sok irányból jelentkezett a kívánság a lap nivósabbá tételére, csak az erkölcsi és anyagi támogatás vagy életre való javaslat késett. Messzebb helyről érkezett sugalmazás következményeként felmerült a szubventió kérdésének gondolata. Ugyanakkor több helyről jelentkezett az aggályoskodás, a szubventióval kapcsolatos esetleges korlátozások miatt. Miután ennek ellenkezője bizonyosodott be, a közgyűlés a szubventió kérése mellett határozott és a vezetőség ebben az ügyben megteszi a szükséges lépéseket.

Az ERDŐ tehát belátható időn belül új, díszesebb köntösben és bővebb tartalommal fog megjelenni abban az esetben, ha a szubventió megszerzésének akadálya nem lesz. Régi kívánságom, régi óhaj a lapunk fejlesztése. Ami ha elérkezik, ezzel is teljesebbé válik a kitűzött célok egyike.

Pálmai József főszámvevő úr a pénztári jelentésében a többek között jelentette a közgyűlésnek, hogy a zászlóalapra befolyt pénzösszeg még jó messze van az elégtől, de a befizetések már teljesen megszűntek. A jelentés elhangzása után a jelenvoltak mindnyájan lerótták a nemes cél megvalósulása érdekében adójukat, ki-ki az áldozat oltárára örömmel, készségesen tette le pengőjét.

Ezt az önzetlen, példaadó gyönyörű gesztust kívánjuk itt említve a közgyűlésen részt nem vett összes kartársak elé tárni azon kéréssel, hogy küldjék el mindnyájan pengőjeiket az egyesület címére az egyesület csekklapján. A csekklap írásbeli közlemények helyén pedig írják meg, hogy a pénzt a zászlóalapra küldik. Ha azt az élő, lobogó készséget, amely a jelenvolt adakozók arcáról leolvasható volt, látták volna az összes kartársak, biztosan tudjuk, egysem maradt volna ki a csekély áldozat hozatalból. Így pedig ezt annál inkább is megtehetik az otthon maradottak, mert a közgyűlésen résztvetteknek pengőn kívül is volt tetemes költségük, s mindezek mellett még sokan éjjeleket töltenek fárasztó utazással, hogy a köz érdekeit, tehát az otthon maradottak érdekeit is szolgálják.

Cservenka Ferenc titkár úr javaslatot terjesztett a közgyűlés elé, hogy az ERDŐ szaklapunk által eddig szakcikkéért

fizetett szerény, lapoldalanként 3 pengő írói tiszteletdíj emeltesék fel 4 pengőre. A javaslat nagyon élénk érdeklődést váltott ki, nagyon sok értékes hozzászólás hangzott el a tiszteletdíj felemelésével kapcsolatban. Különös érdekessége a tiszteletdíj felemelési vitájának az, hogy a kérdésnek nem volt ellenzéke. Nem akadt a jelenvoltak között egy sem, aki azt mondta volna, hogy a közgyűlés ne emelje fel a tiszteletdíj összegét.

Jóleső örömmel látták és vették tudomásul a szaklap tökéletesítésén fáradozók a közgyűlés határozatát, hogy a tiszteletdíj felemeléséhez egyhangúan hozzájárult. Haladunk a ma oly sebes szárnyakon repülő korral. Nem érheti a karunkat sem a maradiság vádja. Látja a szükségleteket és gondolkodás nélkül enged szabad utat a szükséges fejlődéshez.

Befejezésül még a kartársaink összességéhez kívánunk szólni. Azokhoz elsősorban, akik nem tagjai még ma sem az egyesületnek. Ezeket arra kérjük, tartsák kötelességüknek az egyesületbe való belépést. Ne várják el a másiktól, hogy csak neki kötelessége érte is fáradni, költekezni. Legalább a befizetett tagdíjukkal legyenek a köznek, tehát a maguk ügyének is segítségére. Az egyesületben levő kartársakat pedig arra kérjük, felvilágosító magyarázataikkal egyengessék a még kint levők belépését. A taglétszám szépen fejlődik ugyan, ma 1300 tagot számlál, de megértéssel 2300 tagnak kellene lennie. Legyen a kiegészítés mindenkinek kötelessége. Szücs Ferenc.

A szerény beszámolók.

Aki figyelemmel olvasta lapunkat, meggyőződhetett arról, hogy a mindenkori Vezetőségünk működéséről, ténykedéséről és az esetleg elért eredményeiről lapunk útján informálni szokta olvasótáborát, vagy pedig élő szóval a választmányi és közgyűléseken.

Kissé visszapillantva a multra, úgy emlékezünk, hogy a megelőző Vezetőség ilyen beszámolóit túlméretűek voltak, viszont a jelenlegieké túlszerények, az általuk elért gigászi eredményekhez képest.

Most, hogy évtizedes vágyaink és kéréseink egy nagyon fontos része már megvalósult, ismét alkalma lett volna a Vezetőségnek bőségesen beszámolni, de a legutóbbi lapunkban megjelent nyilatkozatok sajnos — ismét csak szerények és röviddek, hogy úgy mondjam szűkmarkúan nyújtanak felvilágosítást a sikerekről. Azokból a közömbös, vagy pláne kívül álló kartársak nem állapíthatják meg az eredmények nagy jelentőségét, az eredmények óriási voltát, legfeljebb azok a szeren-

csések, akiket személy szerint máris érintett azoknak kedvező kihatása.

Magának az Egyesületnek, de a vezetőségnek is csak előnyét, javát szolgálta volna az eredmények bővebb részletezése, kihangsúlyozása, ezért tehát feltétlenül szükségesnek tartom a vezetőség érdemlapjára bejegyezni és napvilágra hozni, hogy az erdészeti tisztviselői kategória életrehívása, a műszaki létszám kibővítése, a különbözeti vizsga, illetve annak letétele útján az alerdész képesítés megszerezhetőségének lehetősége az ő nehéz, küzdelmes, de — Istennek hála — eredményes munkájuk gyümölcse!

A címkérdés, a nyugdíj-ügy, cselédkérdés rendezése, a négy középiskola kötelező előírása pedig további programjuk legsarkaltabb pontja.

A pénzügyi, a taggyűjtés és egyéb fontos és velük szemben támasztott követelmények helyes vezetéséről bárki is meggyőződést szerezhetett a legutóbbi közgyűlésünk lapunkban leközölt jegyzőkönyvéből.

Meggyőződünk, hogy a vezetőség képesítésre való tekintet nélkül mindenkiért, de főként és nyomatékosabban a kisebb végzettségűekért exponálta magát, amit igazol a többszörösen elutasított különbözeti vizsga engedélyezése.

Ezen vezetőség felbecsülhetetlen érdeme: Egyesületünknek oly irányú vezetése, mely legmagasabb fórumok érdekeivel paralel halad, ezért érdemelték ki a ministrális uraink jóindulatát az egyesületünk iránt, önmaguk iránt pedig azok teljes bizalmát, mert csak így képzelhetők el a fenti eredmények elérése, amiket joggal saját szerzeményűeknek mondhatnak.

A fent leírt tények, a jogos öndicséret határát is biztosították a vezetőségnek a beszámolókhöz, azonban ők ezen adottsággal nem éltek, ellenben ehelyett csendesen, szerényen, minden hivalkodás nélkül a kar érdekében leghatékonyabban dolgoztak és cselekednek.

Végleges és tökéletes eredményt azonban csak úgy és akkor várhatunk részükről, ha nehéz munkájukban minden tehetségünkkel támogatjuk őket, nem pedig minőségi csoportokra szakadozva, hanem egységes táborba és pedig csakis a MEVME táborába tömörülve valamennyien, biztos vezetésük mellett haladunk a kitűzött cél felé, melyet elérhetünk velük, de nélkülük nem.

Ezen tények és adatok ismertetése után, hinne kell hogy megnagyobbodott hazánk minden alerdésze egyesületünket és általában testületünket támogató tagjává válik és tőle elvárt szolidaritást magáévá teszi.

Befejezésül pedig ünnepélyesen kijelentjük, hogy a legmélyesegesebb háláérzettel és köszönettel vagyunk azon ministrális uraink, feljebbvalóink és mindazon erdőtiszt urainknak, akiknek atyai jóindulata, nagyrabecsült pártfogása és támoga-

tása tette csak lehetővé a fent megírt eredmények elérését, keresztülvitelét és engedélyezését.

Ez is rövid, de legalább tényeket tartalmazó beszámoló, a jelenlegi Vezetőség működéséről. B. L.



Tanulmány az ungi hegyek erdőségeiről.

Gunszt Ferencől.

Azok a hatalmas erdőségek, amelyekkel a természet az ungi hegyvidéket megajándékozta, néhol még szinte őserdő jeleget mutatnak ezen a szegény, de gyönyörű vidéken, s minthogy jósorsom olyan szolgálati beosztással jutalmazott meg, hogy ennél fogva számtalan alkalom adódott számomra a jelen tanulmányom tárgyát képező megfigyeléseim s tapasztalataim anyagának összegyűjtésére, ezért bár csupán kétévi megfigyelés tapasztalatainak a közrebocsátásáról van szó, ez nem csak a természettudomány szemponjából lehet érdekes, hanem a belőlük nyert tanulság kedves kartársaim részére többé-kevésbé gyakorlatilag is értékes lehet.

Az ősi Ung vármegyéből az 1938. évi bécsi döntéskor csupán az alföldi rész, az ungvári és nagykaposi járások csatoltattak vissza hazánkhoz. A hegyvidéki részt Kárpátaljának hős honvédek szereztek vissza 1939. év tavaszán. Ennek a hegyvidéki résznek, amelynek erdőségeiről lesz szó, — a Zemplén vármegye északkeleti részét alkotó takcsányi járás egyidejű hozzácsatolásával közigazgatási szempontból egyesítve — jelenleg Ungi közigazgatási kirendeltség az elnevezése.

Természeti viszonyai:

Az ungi hegyvidék a magyar föld összes tájai között — eltekintve a beregi és a máramarosi hegyvidékektől — a leg-egyszerűbb szerkezetű vidékünk. Az említett vármegyékkel együttesen az Északkeleti Felföldet alkotja.

Talajtani szempontból már a zempléni Tapoly forrásvidéke körül változik meg szerkezetileg a Kárpátok vonulata; elmarad a kristályos övezet. A Tapolynál kezdődik tehát az Északkeleti Felföld és a Visó forrásvidékéig, — a Borsai hágóig húzódik. E területen belül foglal helyet az ungi hegyek gyűjtőcím alatt foglalt terület

E hegyvidék felépítésében csupán a Kárpátok homokkő-vonulata és a mellé símuló eruptívus vonulat vesz részt. A kettő szorosan símul egymáshoz és nincsenek köztük belső kis hegyvidéki medencék, ennél fogva gazdasági élete is szegényes.

Az egész hegyvidék gazdasági élete az erdővel van el-

választhatatlanul összekapcsolva. Az erdőségek mintegy 200.000 kat. hold területet foglalnak el. Ebből a m. kir. kincstári erdők mintegy 60.000 kat. holdat; az államerdészeti kezelésben lévő erdők mintegy 30.000 kat. holdat, míg a magánerdők mintegy 110.000 kat. holdat foglalnak el. Államerdészeti csemetekert nincsen. A kincstári csemetekertek száma változó, mivel többkevesebb vándorcsemetekert van évenként létesítve az állandó csemetekerteken kívül. Az államerdészeti kezelésben lévő erdőbirtokokon jelenleg 117 csemetekert van, melyek összterülete mintegy 3 kat. hold.

Az uralkodó fa a bükk. Fenyvese nagyon kevés van. A déli alacsonyabb fekvésű lejtőkön az enyhébb éghajlatot kedvelő tölgy és Szerednye vidékén a tölgygel elegyesen a szelíd gesztenye (Iglinc—Ung-gesztenyés) is előfordul.

A bükkal kapcsolatosan néhány szóval ismertetem a fáját.

A bükk üde, tápdús középmély talajt kedvel. A száraz, valamint a nagyon vizes talajt kerüli. Minthogy a páradús éghajlatot kedveli, ezért az alföldön, valamint a mezőségeken nem található. Ezért főleg a közép és magashegységek fája. Nem fényigényes, a beárnyalást igen hosszú ideig bírja. Sarjképesége fiatal korában jó talajon tuskóról meglehetősen. Gyökérzete szétágazó és erős. Törzse egyenes, hengeres, zárt állásban ágti szta, 30—35 méter magasságot is elér. 15—20 évig lassan, azután a 80. évig elég gyors a növése. Igen jó fa, de nem tartós. Nagyrészenben tűzifa és főleg impregnált talpa, de szerszámfa, hajlított bútort és bútortanyag készül belőle. Talajjavító képessége kiváló.

Mindezek előrebocsátása után hangsúlyozni kívánom, hogy az ungi erdők felújítása majdnem 100 százalékosan természetes úton történhetne, ha a legeltetést teljesen be lehetne szüntetni. Ez azonban a mai rendkívüli viszonyok között nem lehetséges. Ezért minél távolabb és nehezebben megközelíthető az erdő az egyes falvaktól, annál jobb az állapota annak. Igaz viszont, hogy az erdőségek túlnyomórésze nagyobbára mentesülve van a legeltetés kártételétől éppen a fenti oknál fogva.

A homokkőgyűrődés több szakaszra tagozódik. Ezek az Erdős-Kárpátok, a Keleti-Beszkidék és a Máramarosi havasok. Az ungi részen az Erdős-Kárpátok keleti nyulványai és a Keleti-Beszkidék alkotnak homokkővonulatot, s a vízválasztó gerincén húzódik az országhatár is. A Keleti-Beszkidéken halad át az uzsoki hágó.

Az ungi hegyek homokkővonulata helyenkint éles gerincben tagozódik, csupán a Róna havas (1431 m.) alkot tömegével legömbölyített formájú gyephavast.

A kárpáti homokkőlánchoz szorosan hozzásimul a vulkáni vonulat. A Laborc és az Ung folyók közötti Vihorlát hegység (Vihorlát 1074 m.) andasit és trachyt tömegeivel kezdődően az Ung folyó balpartjától a vadregényes Szinatoria és

Makovica hegyláncokból összetevődött Szinyák hegységgel folytatódik a beregi hegységig.

Ez az eruptives vonulat hirtelen emelkedik ki az alföldi síkságból, elődombságai nincsenek. Értékesebb része Ungnak, mint a homokkövezet, mivel a déli részek alacsonyabb lejtőin a vulkáni máladék jó bortermő talajt alkot. (Szerednye.)

Főfolyója az Ung, s a beléömlő számtalan kisebb-nagyobb patak közül a Turja és a Lyuta folyócskák említendők. A Vihorlát csúcsától Ék-re van a remetevasgyári tengerszem vadregényes helyen mintegy 900 m. tengerszine feletti magasságban.

A rengeteg sok csermely és zúgó hegyi patak annak a következménye, hogy az ország legesősebb tájai közé tartozik e vidék. Éppen ezért különbözik éghajlata az ország egyéb hegyvidékeinek éghajlatától. Ennek az az oka, hogy a nyugati szelek itt felemelkedni kénytelenek. Hőmérsékleti viszonyai azonban nem nagyon kedvezőek, mert általában zord, hideg táj, csupán az alföldre néző lejtők enyhébbek.

A folyóvölgyek szűkek. Vasútvonala az Ung völgyében húzódik Ungvártól Uzsok felé. Említésreméltó a Turjavölgyi Állami Erdei Vasút mely Turjapolanától a Turja és az Ung folyók találkozásánál fekvő Perecseny városkáig húzódik.

A bükk természeténél és az éghajlatnak a természetes felújulásra való kedvező hatásánál fogva az erdőségek túlnyomó része szálerdő alakot képez. Kivétel csupán a déli lejtőkön egyes tölgyerdőknél található, amelyek egyrésze sarjerdőalakban van kezelve.

Jellemző a volt csehszlovák erdészeti felfogásra, hogy némely magánerdőben sok úgynevezett hagyásfát tartottak vissza, — azonban ebből csupán csak kár háramlott az erdőbirtokokra azáltal, hogy az egyébként tarravágott erdőben a hagyásfák hirtelen szabadállásba kerülve jóformán tönkrementek. A megváltozott élettani körülmények folytán az alvó rügyek kihajtva számtalan fattyúhajtást hoztak létre s ilymódon a fát a sok göcs miatt műszaki célra használhatatlanná tették, egyben a táperőt a törzs tetején lévő koronától elvonva csúcsforradás következett be. Végül, tekintve azt, hogy ezen erdők vágásterületei sokszor a szállítási nehézségek folytán az újabb tarravágásig többé nem lesznek háborgatva. — az ilymódon megmaradt és visszahagyott törzsek a pusztulásnak vannak kitéve, mivel azok kitermelés által előállott famennyiség értéke nem bírja el a termelési és szállítási költségeket. Éppen ezért itt, az ungi hegyek között, azok magashegységi jellege miatt csupán a tarvágásos üzemmód alkalmazása rentabilis, minthogy a tarravágott vágásterről egyszerre nagyobb tömegű faanyag kerül ki és a száraz csúsztatók, valamint a sok esetben 8–10 km. hosszú vízi csúsztatók építése csakis így fizetődik ki.

(Foly. köv.)

Indulás az élet útján.

Mögöttünk áll a sok jó és rossz diákélményekkel telt két év. Már nem vagyunk erdészdiákok. A képesítő vizsgánkon számot adtunk az alerdészi tudásunkról és szorgalmunkról.

Június 15-én befejeződtek a vizsgák. Ugyazon a napon este — mivel háború van — csak szerény keretek között igazgató urunk engedélyével megtartottuk sörözés mellett búcsúesténket.

Másnap június 16-án fél 11 órakor osztotta ki méltóságos dr. Ajtay Sándor miniszteri tanácsos úr a szakbizonyítványokat és kézfogással bocsájtotta el a végzett alerdészeket.

Ágfalvi Imre igazgató úr röviden összefoglalva méltatta az utolsó tanév eseményeit és eredményeit. Hálával emlékezett meg tanulmányi kirándulásaink vendéglátóiról. Hercegpri-más úr Ő Excelenciájáról, Lónyay kir. herceg úr Ő fenségéről, Tisza Lajos Kálmán gróf úrról, Károlyi Lajos gróf úrról és József kir. herceg úr Ő fenségéről, akiknek erdő- és vadgazdaságukban szellemi tudásunkat sok-sok gyakorlati tapasztalattal bővítettük.

A képesítést nyert, illetve az életbe induló szaktársak nevében Komlósi Sándor köszönte meg Igazgató úrnak és a tanári karnak fáradozásait. Röviden magyar alerdészhez méltóan tett ígéretet, hogy az iskolában tanultakat a lehető legjobb tudásunk szerint hasznosítjuk az életben és bátran illeszkedünk bele a megnagyobbodott erdőgazdaságunk munkakörébe, hogy munkánkkal Magyarország szebb jövőjét biztosítsuk.

Majd Kricsfalvi erdőtanácsos úr búcsuzott meleg szavakkal a tanári testület nevében és látott el bennünket, új erdészembereket jó tanácsokkal.

A himnusz elhangzása után elhagytuk a tantermet és lent az udvaron Teleky Zoltán közvetlen szavaival búcsúztunk el az utánunk jövő erdészjelöltektől is. Itt külön meg kell említenem, hogy kimondhatatlanul jól esett az a meleg baráti szeretet, amelyet a még zöld diáksapkát viselő, de belsőleg már kartársként érző I. éves tanulók nyilvánítottak, kikísérve bennünket még a vasutállomásra is.

A diákévek elteltével hálát és köszönetet kell éreznünk Daróczy bácsi iránt, aki mint erdészcsemeték jó kertésze; minden igyekezetével azon volt, hogy minden tekintetben megfelelő, talpig emberek kerüljenek ki a magyar erdőbe.

Felkészültünk az életre. Beállunk a nemes harcosok sorába, egyelőre kevesebben a munka, de többen az igazi fegyver eszközével harcolunk. Most kezét fogunk és baráti öleléssel hagyjuk el egymást. Isten tudja, hogy találkozunk-e még, de lélekben, gondolatban mindig erősen fogjuk egymás kezét és az utolsó lehellőtünkig átölelve tartjuk hazánk nemes kincsét: a magyar erdőt.

Háború van, de mi mégis telve vagyunk nagy reményekkel, és szent meggyőződéssel hisszük, hogy ellenségeink legyőzése után a természet templomát szolgálva; erős oszlopai, nagy munkásai leszünk az új békés életnek.

Tilinger József alerdész.



Különfélék

A különbözőzeti és magánvizsgákkal kapcsolatban igen sokan fordulnak hozzánk azzal, hogy írjuk meg mikor lesznek a vizsgák, annak anyagát a tankönyvek és jegyzetek megküldésének idejét.

Miután a vizsgák helye és idejére, valamint annak anyagára nézve az illetékes minisztérium még nem adta ki végrehajtási rendelkezését, ezért arra kérünk minden kartársat, hogy várja be nyugodtan a rendelet megjelenését, melyet lapunkban leközlünk, s melyben a kívántakat mindenki megtudhatja.

Félreértések elkerülése végett közöljük kartársainkkal, hogy a lapunkhoz mellékelte csekkclapon csak dr. Trauer erdőtanácsos úr kiadásában megjelenő könyvre lehet befizetéseket eszközölni. E csekkclapon tagdíjat ne adjon fel senki, mert ez nem az egyesület csekkszámolója, s így csak zavart idéz elő.

Mindenki igyekezzék biztosítani az egyesület zavartalan működését azáltal, hogy a tagdíját beküldi, s ezzel a felesleges munkától megkíméli, s erősíti egyesületünket. Biancói csekkclap kapható minden postahivatalban, melyre a lapunk első oldalán található 45672 csekkszámot és címüket a beküldendő összeg nagyságát, valamint a feladó nevét rávezeti.

Ne feledjük el, hogy csak egyesült erővel tudunk eredményt elérni.

Egyesületi hírek:

Eljegyzés. Kovács Rózsika Tolna és Tamás János Bács, jegyesek.

A miskolci kartársak 1941. évi február hó 22-én megtartott erdész bálról hozzánk juttatott 150 pengő összegből a folyó évben csak a görgényszentimrei alerdész szakiskolában

volt egy másod éves jó előmenetelű Miskolc környéki tanuló, akit az iskola igazgatósága jutalomra érdemesnek tartott. Juhász Antal másod éves tanulónak 30 pengő jutalmat kérésünkre a szakiskola igazgatósága átadta. Juhász Antal meleg szavakkal köszönte meg a miskolci kartársak ezen nemes ajándékát.

Halálozás. Ismét elhunyt egy kartársunk, aki hosszú évtizedeken keresztül szolgálta hűséggel és odaadással munkaadóját. Vacula Ferenc a tatai uradalom főerdőre folyó évi április hó 23-án rövid szenvedés után az Urban csendesen elhunyt. Emlékét szeretettel őrizzük. Nevezett a temetkezési segélyalapnak tagja volt, s így kérjük kartársainkat, hogy az esedékes hozzájárulást beküldeni sziveskedjenek.

Megrázó tragédia érte Esztergomban Kolb Gyula bátyánkat, s e tragédia Gyula bátyánkat megfosztotta szeretett feleségétől és egyetlen leányától. Június hó 13-án reggel 7 órakor egy elvetemült és minden emberi érzéséből kivetkőzött gonosztevő lelkiismeretlenül behatolt Kolb bátyánk lakására és megsebesítette mindhármut. A súlyos sebesülésbe felesége és leánya belehalt, míg Kolb bátyánk súlyos sebesüléssel a kórházban fekszik.

Emberi szívünk minden melegével együtt érzünk mindannyian az általunk nagyon szeretett Kolb bátyánkkal és kérjük az Egek Urát, adjon gyógyulást a szenvedőnek, az elhunytaknak békés nyugalmat.

Mi, akik személyesen is ismertük a Kolb családot, s élveztük a kedves és jószívű család segítségét, kétszeres fájdalommal vesszük e szomorú hírt, mert mi tudjuk csak igazán, hogy mily szorgalmas, mily áldozatkész, mily nagyrabecsült családot tett tönkre egy elvetemült ember.

Szorgalmas életük az Úr előtt is kedves volt s bizton megkapják földi életük legfőbb jutalmát, az Örök Boldogságot.

A Magyar Solymász Egyesület tisztelettel felkéri az erdőmérnök, erdész- és vadőr urakat, hogy amennyiben a hatáskörükbe tartozó területeken szirtisas fészkelne és úgy solymászati, mint madártani szempontból felhasználható lehetne s megszerzésével a magyar solymászat ügyét pártolnák, erről az Egyesület titkárságát (Budapest, VIII. ker. Hársfa-u. 55. sz.) Ujváry László ügyvezető titkár úr címén értesíteni sziveskedjenek. Solymászüdvözlettel: Ujváry László titkár.

Őskeresztény alerdész 22 éves, nőtlen, 2 évi gyakorlattal elhelyezkedést keres. Nagyobb fakitermelő cégnél is. 819. szám alatt a kiadóba.

**Somogyvármegye közig. bizottsága
gazdasági albizottságától.**

Ef. 14591/2-1942. kgb. szám.

Pályázati hirdetmény.

Somogyvármegye közigazgatási bizottságának gazdasági albizottsága a 205/1000. közig. erd. biz. szám alatt jóváhagyott szerv, szab. D. pontja alapján pályázatot hirdet a Somogyvármegye területén lévő államerdészeti kezelés alatt álló és a vármegyei erdészeti segédszolgálati szervezet kötelékébe tartozó erdőknél megüresedett és Kaposvár székhellyel betöltésre kerülő 2 (kettő) kerületi erdőőri állásra.

Pályázhatnak azok a fedhetetlen előéletű, 20. életévüket betöltött egészséges egyének, akik az 1935:IV. t. c. 48. §. 1—4 pontjában előírt valamelyik szakképesítést megszerezték és az 1939:IV. t. b. 5. §-ában előírt feltételek szerint keresztény származásukat igazolni tudják.

A 2 pengős okmánybélyeggel ellátott és a szükséges okmányokkal felszerelt pályázati kérelmet 1942. évi július hó 25-ig kell a kaposvári m. kir. Erdőfelügyelőségnek (Esterházy-u. 21. sz.) benyújtani.

Az állások javadalmazása az államerdészeti m. kir. I. osztályú altiszt erdőőrök mindenkorai illetményeivel megegyező törzsfizetés, lakáspénz, családipótlék és ruhaátalány, valamint az évenként megállapított, (jelenleg 50 P) havi utiátalány.

A pályázati kérvényekhez a következő okmányokat kell csatolni:

1. Születési, vagy házassági anyakönyvi kivonat;
2. Újkeletű erkölcsi bizonyítvány;
3. Magyar állampolgársági bizonyítvány;
4. Iskolai végzettséget igazoló bizonyítvány;
5. Szakképzettséget igazoló bizonyítvány;
6. Újkeletű hatósági orvosi bizonyítvány;
7. Esetleges szolgálati bizonyítvány;
8. Keresztény származást igazoló bizonyítvány;
9. Katonai igazolvány.

A kinevezés ideiglenes jellegű és csak egy évi kifogástalan szolgálat, valamint a tiszta keresztény származás okmány-szerű igazolása után válik véglegessé.

Kaposvár, 1942. évi június hó 17-én.

gróf Széchenyi Endre s. k.
főispán, elnök.

Eladó egy jókarban lévő 24-es vadászfegyver, alsókulcsos 180 pengőért és 16-os ugyancsak 180 pengőért. Cím: Szép Gyula erdőőr Nagykapornok.

Felhívás

a vadászkutyaidomító tanfolyamra való jelentkezésre.

Az Országos Vizsla Club 1942. július 21-től augusztus hó 1-ig a vérebesek, vizslások, spanielesek, foxisok és tacskósok részére Keszthelyen negyven hallgató részére vadászkutyaidomító tanfolyamot tart.

1. A tanfolyamra jelentkezhetnek hivatásos vadászok, erdészek, erdőőrök, vadőrök, vadászkutya kedvelők és mindazok, kik elsajátítani óhajtják, miként kell a vadászkutyával bántani, azt nevelni, szoktatni, gondozni és vele vadászni.

2. A tanfolyam külön foglalkozik a véreb bevezetésével, a vizsla és a spaniel bevezetésével, továbbá a tacskó és foxterrier kiképzésével.

3. A tanfolyam hallgatói 4'20 pengőért részesülhetnek napi háromszoros étkezésben.

4. A tanfolyam díjtalan, csupán a vizsgadíjért és oklevélért fizet minden hallgató 10 pengőt és 2 pengő bélyegilletéket, összesen 12 pengőt. Ezt az összeget jelentkezés alkalmával Püntigám Jenő O. V. C. pénztárosának Budapest VIII., Kálvária-tér 14 sz. kell beküldeni. A postautalványon fel kell tüntetni, hogy a befizetett összeg a tanfolyam céljára szolgál. Tekintettel arra, hogy a tanfolyamnak csak negyven hallgatója lehet, a felvételnél a jelentkezés sorrendjét tartjuk be. Csak annak a jelentkezését vesszük figyelembe, akinek a vizsgadíja beérkezett.

5. A magukat felvétetni szándékozók július 10-ig bezárólag egyszerű levélben jelentkeznek az Országos Vizsla Clubnál (Budapest VIII. József-körút 31/b). Az érdeklődők ugyancsak onnan kaphatnak felvilágosítást.

6. A jelentkezésnél fel kell tüntetni a nevet, a foglalkozást, a vallást, pontos lakcímet, mely fajtákra vonatkozó tanfolyamot óhajtja hallgatni.

7. A hivatásos vezetők ingyenes, közös elszállásolásban részesülnek. Hozzanak azonban magukkal üres szalmazsákokat, fejaljának való üres zsákokat, lepedőt, pokrócot, egy rövid pórázt, egy hosszú (8—10 méteres) pórázt (zsinórt vagy vezetősíjiját), sípot, továbbá egy jegyzetfüzetet írónnal.

8. Az urivezetők elszállásolásuk biztosítása végett forduljanak ugyancsak július hó 10-ig közvetlenül a hercegi főerdőhivatalhoz.

Az Országos Vizsla Club.

Erdőőri állást keres 33 éves, nős, két gyermek, atyja több évi gyakorlattal úgy az erdő, mint a vadgazdaságban, valamint a halgazdaságban és gőzfűrésznél teljes jártassággal bír. Címe a kiadóban.

Szerkesztői üzenetek

Czemba Lajos Sümeg. Tagdíja 1943. év végéig rendezett. Temetkezési hátraléka nincs.

Hegy Antal Balatonfenyves. Tagdíja 1942. június hó 1-ig rendezett Temetkezésnél 3 P hátraléka van.

Prónay Zoltán Hont. Tagdíjhátraléka 1942. év végéig 9 P. Huszár János Balatonszöllős. Tagdíja 1942. év végéig rendezett. Temetkezési hátraléka nincs.

Balogh József Bakonyszentlászló. Tagdíja 1942. év végéig rendezett. Temetkezésnél 1 P hátraléka van.

Fenyvesi János Gödöllő. Tagdíja 1943. év végéig rendezett. Temetkezési hátraléka nincs.

Gandocs Imre Csapod. Tagdíja 1943. december hó 1-ig rendezett. Temetkezési hátraléka nincs.

Patakfalvi József Szomód. Tagdíja 1942. december hó 1-ig rendezett. Temetkezési hátraléka nincs.

Tóth József Gödöllő. Tagdíjhátraléka 1942. év végéig 10 P. Temetkezési hátraléka 8'50 P.

Takács János Szentpéterfa. Temetkezési segélyalap rendezett.

Neumann Károly Vigánt. Tagdíjhátraléka 1942. év végéig 11 P. Temetkezésnél 2 P túlfizetése van.

Molnár Sándor Ötvöskonyi. Tagdíjhátraléka 1942. év végéig 6'50 P.

Mészáros József Csesznek. Tagdíja 1942. november hó 15-ig rendezett. Temetkezésnél 2 P túlfizetése van.

Kisujszállási Redemptus Közbirtokosság a tiszacsege község határában fekvő birtokán lévő cca 600 holdas erdejének felügyeletére lehetőleg azonnali belépésre vizsgázott erdőirt kíván alkalmazni. Pályázatok fizetési igénymegjelölésével és vissza nem küldendő bizonyítványmásolatok csatolásával f. évi júl. 15-ig a Közbirtokosság elnöksége címre Kisujszállás küldendők.

„A Vadászkutya” valamennyi vadászkutya fajta tenyésztését, gondozását, nevelését, tanítását és vadászatra való használatát tárgyaló szaklap. Megjelenik minden hó 15-én. Előfizetési díja 1 évre 6 pengő. Felelős szerkesztő: Felix Endre, társ-szerkesztő: Dr. Forti János. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VIII. József-körút. 31/b. I. 2.

Pénztári beszámoló

Április havi befizetések folytatása : Erdélyi János Tompa 5, Kovács László Nagytoldi pa. 12, Varga Géza Egerbakta 6, Varga Sándor Lonka 4, Lukács József Vasvár 1.50, Kincses György Kelebia 12, Hák Pál Trisz 6, Nagy István Nézsa 14, Kosztolányi Pél Csák 20, Hencz József Gánt 6, Benkő Sándor Érsekújvár 14, Gróf Zichy Emánuel Bpest. 6, Hegyi Antal Balatonfenyves 7, Pfaffsics Gyula Szente puszta 6, Tamás János Bács 3.50.

Április havi befizetések összesen : 827.14 P.

Május havi befizetések : Balogh József Bakonyszentlászló 15, Debrecen szab. kir. város 29.60, Justyuk Lipót Giródtótfalu 15, Garai János Izsák 12, Németh Lajos Neszmély 2, Belányi Vilmos Dorog 3.50, Keisz Antal Kőrösmező 8, Tatai csoport 49.50, Erdős Imre Pilisszentlászló, Daróczy Márton 6, Schóbert János Hetvehely 12, Peczeli Dezső Szilvagy 3, Kiricsi János Tapolcafü 5, Rádóczi Gyula Terebesfejrátak 6, Biró János Kőrösmező 5, Wächter Gyula és fia Kőszeg 3, Füsti Molnár Sándor Füzesabony 2, Bölcs István Gyömrő 14.50, Kovacsics János Belly P 5, Szép Gyula Nagykapornok 12, Molnár József Kecskemét 3, Kasza József Pécs 1, Sümegi István Alsószeleszte 10, Maár Lajos Nagybánya 6, Loránd István Zalaegerszeg 5, Soslák János Tornocz 8, Csernyi István Nemetmokra 6, Mazsa Ferenc Dolha 5, Fehér Vendel Császáz 14, Szádeczky Dénes Kőrösmező 8, Tihanyi István Kerepes 3, Nádas Károly Vaskút 6, Gödöllői erd. hiv. Személyzete 5, Kiss Ferenc Pécs 1, Treier Ferenc Somogyudvarhely 7.50, Szegedi Mihály Karcag 4, Bene János Gutorfőde 4.50, Forgács Mihály Fedémes 2, Németh János Bakocza 0.50, Huszár János Balatonszöllős 14, Grellneth János Pátkapuszta 1.50, vitéz Tomasi Nemes László Eger 10, Mayer Oszkárné Dömös 1, Sebők Sándor Bp. 20, Izing István Kőrösmező 4, Milos József Fűzfőgyártelep 12, Őrsi Lajos Visegrád 12, Varga Sándor Nagybocskó 6, Hoffner Ferenc Petőc-puszta 2, Kothay Mihály Drégelypalánk 3, Pasztorek Antal Drégelypalánk 1, Bene Lajos Gödöllő 1, Tamás Jenő Nagyberki 8, Szigeti Vendel Trebusafejrátak 12, Neven-dős István Ocsény 2, Miltényi János Gödöllő 1.50, Göndöcs Imre Csapod 20, Gombás László Szentgyörgy-puszta 6, Wolf Miklós Kőrösmező 8, Jács Károly 2, Baló András Bardóc 2, Stanka Sándor Ravazd 6, Balázs Imre Somoskőújfalu 3, Francz Ferenc Kőrösmező 8, Bagi József Bácska 10, Vörös Rezső

Bacsordas 10, Szabó Márton Esztergom 1, Konrád Béla Királyhalom 2, Fischer Géza Alcsút 3, Rába György Szöcsén 6, Tapolczai v. urb. 10, Kremer István Bélye 5, Mészáros Márton Felsővámos 9, Solymosi János Bp. 15, Varga Pál Réde 6, Nádaszky Richárd Bp. 20, Császár Ferenc Oroszlány, Repiczki Gusztáv Kecskemét 3.

Május havi befizetések összesen : 585 P.

Június havi befizetések : Tatai csoport 37, Molnár Sándor Ötvöskonyi 10, Csemba Lajos Sümeg 27, ifj. Pintér János Budakeszi 6, Horváth János K. Szentlőrinc 12, Erdősi József Arló 4, Patakfalvi József Szomód 10, Mates Béla Sopron 10, Daróczy Márton Esztergom 5, Fülöp Ferenc Szentendre 6, Ughy József Hont 1, Pagonyi Zoltán Szany 4, Sóos Károly Liptók 2, Füsti Molnár Sándor Füzesabony 2, Pankasz István Bánokszentgyörgy 3, Rokoncai Ferenc Radostyán 10, Vigh István Mórchida 16, Tihanyi András Diósgyőr 6, Grellneth János Pátkapuszta 1.50, Sipos Ferenc Kőrösmező 6, Andorkó Mózes Székelyzombor 2, Fenyvesi János Gödöllő 24.20, Csekei János Ecseg 5, Grestmajer Lajos Rahó 12, Bánfay Mihály Diósgyőr 3, Tóth József Gödöllő 10, Böndör István Bács 15, Kasza József Pécs 1, Mengyi István Ómassa 10, Aponyi József Zebegegy 5, Naszvadi István Páhi 10, Tölgyes Lajos Pilisszentkereszt 10, Págyi József Tebe 6, Takács János Nagyapján 12, Gödöllői erd. hiv. Személyzete 7, Horváth Lajos Kaszómező 20, József kir. herceg erd. hivatala Piliscsaba 15, Bárány Sándor Kisujszállás 6, Halvax Ferenc Kálló 12, Replyuk István Brusztura 20, Bátor József Tarany 15, Dudás János Telki 6, Traub Sándor Károlypuszta 3, Kertész János Szatmárhegy 8, Erdélyi János Tompa 15, Horváth József Réde 6, Nagy Géza Balatonszecső 12, Mátrahegyi János Mátraszentlászló 4, Mészáros József Csesznek 12, Parkánszky Ferenc Leordina 10, Neumann Károly Vigánt 5, Répás Gáspár Réde 12, Prém Béla Ácsteszer 8, Jakubcsák Zoltán Felsőszinevér 14. Folytatása lapunk legközelebbi számában.

Emlékműre befizetett ifj. Máté József Tata 2 P.

Görgényszentimrei Országzászlóra befolyt a közgyűlésünkön a jelenvolt kartársak adakozásából 55.20 pengő.

Kartársi üdvözléssel:

Pálmai József

főszámvevő.

Kartárs! Tégy eleget kötelezettségednek és fizess meg a hátralékos tagdíjakat és temetkezési hozzájárulást.

A Z E R D Ő

XVI. ÉVFOLYAM

AUGUSZTUS 1942.

8. SZÁM.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: VITÉZ SZEKERES KÁROLY

A lap havonta egyszer jelenik meg. Előfizetési díj: egész évre 6 pengő. fél-évre 3 pengő, negyedévre 1.50 pengő. — A tagdíj évi 12 pengő. Belépési díj egyszerismindenkorra 2 pengő. — Özvegyek és szegénysorsú nyugdíjasok vagy még ki nem nevezett állásban lévő kartársak (csemetekerti örök, erdőlegények, erdőszolgák stb. a fenti tagdíjnak csak felét kell fizessék, azaz évi 6 pengőt, de igazolniuk kell azt, hogy ezen kedvezményre igényjogosultak. — Egyesületi tagoknak a lap tagdíj fejében jár. A lap szellemi részére vonatkozó levelezés (kéziratok stb.) „Az ERDŐ” szerkesztőségéhez: Tatára küldendők.

A petit betűs vagy táblázatos hirdetések díja milliméterenkint 40 fillér. A legkisebb hirdetés ára 4 P. A támpéldány ára darabonként 1 P.

KOLB GYULA

1872—1942.

Kartársaim már értesültek „Az Erdő” júliusi számából Kolb Gyula kartársunkat és családját június hó 13-án reggel 7 óra 30 perckor ért súlyos tragédiáról. A hozzám érkező tömeges érdeklődésre való tekintettel az alábbiakban közlöm Kartársaimmal a Kolb bátyánkat ért szomorú végről:

A 17 éves fiatal gonosztevő, mint vallomásából kiderült, már június hó 7.-e óta készült a merényletre, ugyanis ezen a napon egy őrizetlen pillanatban a kapuban felejtett kulcsot magához vette s utána csak az alkalomra várt, hogy gaztettét végrehajthassa. A kulcs eltűnését az utcán játszadozó gyerekek csinytevéseinek gondolták, s miután a család minden tagjának volt kapukulcsa, így a kulcs eltűnésének nem tulajdonítottak nagyobb jelentőséget.

A 17 éves gonosztevő június 13-án az éjjeli órákban a nála lévő kulccsal a kaput kinyitva bement Kolb bátyánk udvarába, s ott a télire már beszerzett tűzifa rakás mögé bújva arra várt, hogy ajtót, vagy ablakot nyissanak. Kolb bátyánk reggel 6 órakor ágyából felkelve a lakásban lévő mellékhelyi-

ségbe ment, s dolga végeztével a zárt ablakot szellőztetés végett kinyitotta, s újra hálósobájába ment és lefeküdt.

A merénylő a kinyitott ablakon keresztül bemászott és az előszobán át a konyhában helyezkedett el s ott várt áldozataira.

Elsőnek Kolb bátyánk felesége kelt fel és egyenesen a konyhába ment, az ajtó mögé bújt gonosztevő a magával hozott 80 cm. hosszú akácsuhánggal a belépés pillanatában oly erővel vágta fejbe, hogy koponyája szétrepedt.

A konyhából behallatszó zajra Kolb bátyánk felesége után sietett, s amint a konyhába ért, a gonosztevő őt is a nála lévő suhánggal 3-szor fejbevágta. Az ütések súlya alatt Kolb bátyánk koponyája is szétrepedt és eszméletlenül rogyott össze. A zuhanásra kijött Kolb bátyánk leánya is és mit sem sejtve a hálósobából a konyha felé sietett, a merénylő útját állta és dulakodás közben 7 ütést mért rá. Ezután áldozatait a hálósobából kihozott paplanokkal letakarta.

A merénylő ezután rövid pillanatok alatt átforgatta az egész lakást, pénz után kutatott. Kolb bátyánk ruhájába átöltözve és az egyik szekrényben talált vaskazettával az ebédlő ablakán keresztül kiugrott és menekülni próbált. Azonban egy ott elhaladó asszonynak feltűnt az ablakon keresztül távozó idegen. Rosszat sejtve hangos kiáltással figyelmeztette a járókelőket a gyanusan viselkedő idegenre. A futásnak eredt merénylőt két kerékpáros fiatalember üldözőbe vette, rövid hajsza után sikerült is elfogni. A merénylőt a két fiatalember Kolb bátyánk lakására vitte, s csak akkor tűnt ki, hogy nemcsak rabolt, hanem gyilkolt is.

Rövid percek alatt megérkeztek a rendőrség emberei és a mentők is, akik a súlyosan sérült családot kórházba szállították.

Kolb bátyánk felesége és leánya a kórházba szállítás után rövid idő múlva meghalt.

Kolb bátyánk 21 napi súlyos és kínos szenvedés után július hó 4-én szintén belehalt súlyos sebesülésébe. Temetése július hó 10-én volt. A koporsót az alerdész szakiskola tanulói vitték a családi sirbolygóra, ahol a gyászoló közönség nagy tömegének részvétele mellett felesége és leánya mellé hantolták el.

Részvétet Molnár Gyula m. kir. utász századosnál lehet kifejezni' (aki Kolb bátyánknak egyedül élő unokaöccse) címe: Komárom Uj Sziget, Erzsébet út.

Kedves Kartársaim!

Nem találok eléggé elítélő szavakat annak a megrögzött gonosztevőnek jellemzésére, aki a mindannyiunk által szeretett és nagyrabecsült Kolb tatánkat és családját ilyen gyalázatos módon kiirtotta.

Ez, a minden emberi formájából kivetkőzött 17 éves go-

nosztévő rémtette tönkre tett egy békés és boldog családi életet, állatias módon kivégzett 3 ártatlan jó lelket, feldúlta Esztergom város békés polgárainak nyugalma és mély szomorúságba döntötte Egyesületünket s azon keresztül annak minden egyes tagját.

Egyesületünk életében Kolb bátyánk annak megalakulása óta tevékenyen részt vett. A közbizalom folytán 6 éven át volt egyesületünknek pénztárosa, mikor is teendőit a legnagyobb hozzáértéssel és pontossággal látta el és mint tag is a reá háruló kötelezettségeket mindig pontosan teljesítette.

Külön is meg kell emlékezmem Kolb tatánknak 42 évi állami szolgálatáról, amely idő alatt mi fiatalabbak mindig őt tekintettük mintaképünknek. Csodálni való volt munkaképessége, munkabírása, becsületessége és szerénysége.

Családi élete mintaszerű és mindenki számára példaadó volt.

Kolb bátyánk 1872. évben Tiha (Ung megye) községben született. Édesatyja m. kir. főerdőőr volt. Szüleinek ő volt 12-ik gyermeke. Édesatyja korai elhalálózása után Kolb bátyánk a zolyombrezói árvaházban nevelkedett. 12 éves korában a mármaroszigeti erdőigazgatósághoz került, onnan 11 évi szolgálat után a földművelésügyi minisztérium segédhivatalában nyert beosztást, innen 9 évi szolgálat után került a vadászerdői szakiskolához, ahol kezdetben az élelmezést vezette, később az irodai teendők ellátásával bízták meg. A Vadászerdőről kiutasított szakiskolával 1919-ben Tatára került, itt műszaki al-tiszt főerdőőrré nevezték ki, 1924-ben a szakiskolával Esztergomba lett áthelyezve és 42 évi szolgálat után 1932-ben nyugdíjba vonult.

Kedves Kolb tatánk szomorú elmúlását mélységesen fáljaljuk, a jóságos Isten adjon Neki és vele együtt nyugvó szeretteiknek szörnyű szenvedésük után az édes anyaföldben csendes és békés nyugalmat.

Esztergom, 1942. július hó.

Daróczi Márton.



Visegrádtól—Körösmezőig !

Avagy, hogyan készültem a rejtélyes Kárpátaljára.

„Légy erdész fiam!” Szólt anyám egy nyári estén, mikor éppen azon töprengtem, milyen pályát válasszak. Boldogan anyám! Volt a válaszom. Erdész akarok lenni! Megszabadulok attól a kínos gondolattól, hogy a kereskedelmi iskolába beiratkozzak és négy éven keresztül sorvasszam életemet a

padsorok között. És milyen csodás élete van egy erdész embernek. Árnyas erdőben, puskával a vállán sétál, vadászat. Így indultam el pályámon a gyönyörű visegrádi erdőségben.

15 éves, erős termetű ifjúcska voltam, első hosszú nadrágomat azon évből húztam magamra. Komoly munkát nem bíztak rám, mert vagy elfelejtettem eleget tenni a megbízatásomnak, vagy épen a fordítottját cselekedtem a parancsnak. Így valóban a legideálisabb oldaláról ismertem meg pályámat, sétálás, tanulmányozás volt a dolgom. Figyeltem is a természet szépségét és a csodák-csodájára a csemeteültető leányok formás lábait találtam a legszebb természeti szépségnek. Hosszú, néma lesben ülve sokat figyeltem szteppelésüket.

Visegráról Bajnára; onnan a Csepelszigetre, majd a homokbuckák alföldi erdőbe kerültem és csak azután a Kárpátok rengeteibe. Az iskola padjaiban ülve, tanárim előadásából tudtam meg, hogy csonka hazánk határain túl Nagymagyarország egy része Kárpátalja, lakói főként ruszinok és a főfoglalkozásuk az erdő főterményének a fának kitermelése, közelitése és feldolgozása.

1938. év őszén a csehek válsága idején, majd 1939. év tavaszán a visszaszerzéssel ismét sokat emlegetett országrészünk lett. Ettől a pillanattól kezdve nagy figyelmet szenteltem a Máramarosi havasoknak, mintha egy megmagyarázhatatlan érzés sugalmazta volna, hogy ott van az igazi erdészélet. Lelki szemeim előtt láttam a hatalmas hegyeket, sziklákat, a kopár vagy havas hegycsúcsokat és a vegetatio határán alul a hatalmas erdőséget, a legendáshírű vadállományt és mindazt, ami egy erdész-vadász embert érdekel.

Amíg magánbirtokon voltam alkalmazásban, egy régi vágyakozás mindig az államerdészet felé irányította gondolataimat. És mikor kinevezésem örömhírét megtudtam, mégis vegyes érzéssel vettem tudomásul, hogy a rahói erdőgazgató-ságnál kell jelentkeznem.

Rahó? Hol is van az? Kárpátalján? — Bizonyára! Mindig gyöngye földrajzista voltam, fejtörést okozott a helység felkutatása. Husztról még csak tudtam, hogy létezik és hogy Volosin ott uralkodott néhány hónapig, de Rahóról még semmit sem hallottam. Pedig tévedtem. Néhány nap múltán már azt is tudtam, hogy szép hely, gyönyörű a környéke és egy nagyon rendes szállodája van. Legalább is így lelkesedtek azok, akik-től érdeklődtem.

Hát ha így van, akkor gyerünk! 1940 évi május hó 1-én ültem vonatra, hogy Rahón jelentkezsem. Hűvös-borongós volt ezen év tavasza és még ridegebb benyomást keltett, hogy a vonatból kitekintve a hegyek ormain még bőséges havat látok. Te jó Isten, mi lehet itt télen mikor májusban is ennyi a hó! Fülkéből lassan elfogytak Pesten felszállott utitársaim és

lassan a vasúti kocsiban is kialakult a kárpátaljai kép, mert sok ruszin ember, de még több kerekkalapú, dugóhúzószerű pajeszt és Mózeszt is felülmúló kócos szakált viselő zsidók szálltak fel. „Hát ez is a szép Kárpátalja” kérdezem a velem egy irányba igyekvő esztergomi kollegámtól. Igen! Válaszolja fanyar mosollyal, majd humorosan: ez a szekszepilje.

A vonat robogott tovább. Szűk völgyekbe értünk, mindenütt a Tisza völgyében. A folyó már csak akkora, mint Visegrádon az apátkúti patak nyári záporosó után. Fokhagyma szag üti meg az orromat. Egy négytagú zsidó család fogott hozzá menüjének fogyasztásához. Hogy szemeimet megmentsem a látványtól, orromat az illattól, lehúszom az ablakot és kissé kihajolva figyelem a vidéket. Az utazástól fáradt és álmos voltam. Jót tett a friss levegő, mohón tekintgélek jobbra-balra. És amit akkor láttam az már tényleg Kárpátalja sokat hallott isteni szépsége volt. A völgyben tavaszi zsongást hallani, mintha könnyeztek volna a hegyek olyanok voltak a párányi csörgedező patakocskák. Minél magasabbra vittem fel tekintetemet a Kárpátok ormai felé, annál jobban távolodtam el a tavasztól, annál télisebb volt a táj.

Visegrádon is hegyeket másztam mielőtt útnak indultam (bátorítottam magamat) megszoktam a hegymászást, nem érhet meglepetés engem Kárpátalján. Bezzeg vakartam a fejemet, mikor a 30^o lejtőket megláttam.

Rahó! Kiált a kalauz. Felugrom a csomagomért és kollegámmal együtt leszállni készülünk. Nagy a tülekedés, nem kellett erőlködnünk, a tömeg vitt magával. Az utcára érve felgyűröm felöltöm gallérját, könnyűnek bizonyult tavaszias öltözetem. A nap süt, mégis hideg van, fúj a szél. Az erdőigazgatóság épülete felé irányítjuk lépteinket. A zsidóknak ünnep van, valami lapos, kerek szőrkarikát viselnek fejükön és a fázástól púposra húzva hátukat sietnek tova. Csodálkozva figyelem a magyarországi nép viseletét, célszerűséget felfedezve meleg gyapjúból készült ruhájukban. Egy rutén kislánnyal még a vonatban kezdtem társalogni és a legnagyobb meglepetésemre azt válaszolta: „Én csak beszélni ruszin, én vagyok matyar”.

Az igazgatóságon csak másnap fogadtak s így a város megtekintésére indulunk. „Nézd európai nő” szölok kollegámhoz az előtttem haladó nőre mutatva. Kollegám képzeletében bizonyára valahol Esztergomban az Aranybárány mulatóban járt és csak testével volt itt, mert mélyen elgondolkozva haladt mellettem. Harcsa bajusza alatt szélesre húzva száját mosolyog — és most már ő is — érdeklődve közeledünk az előttünk haladó hölgy felé. Óvatosan kerülünk eléje, nehogy szemtelenségnek tűnjön fel. Te ez keleti nő, legyint barátom, mikor a hölgy arcát, de legfőképpen orrát meglátja. Csalódott illúzióval megyünk tovább. „Hej Kárpátalja, sóhajt barátom és

Petőfi verssorait idézi: „Mit nekem te zordon Kárpátoknak fenyvesekkel vadregényes tája“. Sok a népviselet s különösen sok a kaftán. Alig látunk polgári ruhás embereket.

A Budapest szálló elé értünk. Valóban jó hely. Megszálltunk s másnap jelentkeztünk, majd esküt tettünk és utána tovább utaztunk Kőrösmezőre, állomáshelyünkre. Megérkezés után azonnal jelentkeztünk az erdőhivatalban.. Az iroda helyiségben kifüggesztett néprajzi térképre tekintve örömmel látom, hogy a ruszinságot jelző zöld és a zsidóságot jelző fekete szín között ott találok a magyarságot jelző piros színt is. A térkép nem csalt. Maguk is magyarok? Kérdezem a hivatal-szolgától. Miaz hogy! Feleli hetykén. Itt volt csak nehéz magyarnak lenni, nem otthon az anyaországban.

Hivatalfőnököm szívesen fogadott bennünket, Ő is sors-társ, bizonyára örült érkezésünknek. A kárpátaljai kollegák is szívesen fogadtak, bár egy kis fenntartással éltek. Keblük duz-zadt az önbizalomtól. Ezek talán nem is láttak még igazi erdőt — gondolhatták magukban. A tegeződés egyelőre elmaradt.

Megkaptuk beosztásunkat. Kollegám pagonyba védkerület vezetőnek, én a faraktárba beosztottnak kerültem. Azért beosztottnak, hogy az ügymenetet elsajálítsam és ennek megtörténte után a vezetését átvehessem. Később még néhány anyaországi kollega követett. Úgy vettem észre, hogy jól vagy kevésbbé jól sikerült megjelenésünk döntötte el, milyen po-sitiot nyertünk el. Én leégve éreztem magam, mikor beosztá-somat megtudtam. Faraktár?! Mi az? Tűzifát fogok kiadni? Az eddig ismert faraktárakat nem ismertem olyannak, hogy komoly szaktudást kívántak volna. Szolgálati helyemre érve megváltozott ugyan képzeletem, de elkeseredettségem tovább tartott. Magasra összerakott máglyákból már messziről láttam a rengeteg fenyőgömbfát, sok-sok fenyőrudat, kútostort, cellu-lozefát és tűzifát.

A faraktár irodájában érve, erősen meglepett a sürgős munkateljesítés. Kattogott a számológép, rengeteg méretjegyzékét, (millió és millió számmal) láttam. Három írnok verejté-kezett tőle.

A M. Á. V. vagonjai begördülnek a faraktár iparvágá-nyába, szorgos kezek vagonra görgetik a 20—30 m. hosszú fe-nyőszálfákat, melyek elindulnak szerteszéjjel az országba.

(Folytatás.)

Scheili Lipót.

KARTARS! RENDELD MEG MÉG MA egyesületünk jelvényét,

amely nemcsak azt igazolja, hogy Egyesületünknek tagja vagy, hanem kivitelénél fogva csinos ruhadísz is.

Ára : 2.— pengő.

Megrendelhető Egyesületünknel.

r e n d e l e t

az alerdészi különbözeti szakvizsga és az erdőőri szakvizsga anyagának és letételeinek szabályozása tárgyában.

Az erdőgazdasági szolgálatra vonatkozó egyes törvényi rendelkezések végrehajtásának átmeneti szabályozása tárgyában kibocsátott 1240/1942. M. E. számú rendelet 5. §-ában nyert felhatalmazás alapján a következőket rendelem.

I.

Az alerdészi különbözeti szakvizsga.

1. §.

Az 1240/1942. M. E. számú rendelet (a továbbiakban R.) 3. §-ában foglalt rendelkezésekkel rendszeresített alerdészi különbözeti szakvizsgát az 1942., 1943. és 1944. évek őszén a földművelésügyi miniszter által erre esetenként kijelölt m. kir. alerdész szakiskolában kell letenni.

2. §.

Az alerdészi különbözeti szakvizsga anyagát képezi a m. kir. alerdész szakiskolák részére megállapított szabályzat, tanterv, és tantervi utasítás (29 960/1936. F. M. sz. rendelet) V. részében felsorolt tantárgyakból a következő: az erdőművelés-tan és erdővédelemtan alapelemei; az erdőgazdasági üzemtan elemei; a vadászatgazdaság és vadászat-tan (fegyvertan); az erdészeti, vadászati és egyéb törvények és rendeletek; végül a védelmi szolgálat-tan.

3. §.

Az alerdészi különbözeti szakvizsga letételének engedélyezésére irányuló kérvényt a földművelésügyi miniszterhez kell címezni és azt a folyó 1942. évben szeptember 30.-áig az 1943. és az 1944. években pedig legkésőbb az illető év május hó 15. napjáig a kérvényező lakóhelyéhez legközelebb eső m. kir. alerdész szakiskolánál kell benyújtani.

A kérvényhez csatolni kell:

- a) születési anyakönyvi kivonatot;
- b) állampolgársági (községi illetőségi) bizonyítványt;
- c) egy évnél nem régibb keletű hatósági erkölcsi bizonyítványt;

d) legalább a népiskolai hatodik vagy a közép — vagy középfokú iskolai második osztályának sikeres elvégzését igazoló iskolai bizonyítványt;

e) az esztergomi vagy királyhalomi m. kir. erdőőri és vad-
őri iskola sikeres elvégzését, vagy az 1879: XXXI. t.c. 31.

§.-ában megszabott erdőőri szakvizsga letételét igazoló bizonyítványt.

f) az illetékes m. kir. erdőfelügyelőség igazoló záradékával ellátott bizonyítványt arról, hogy a kérelmező az erdőgazdasági segédszolgálat körében az e) pontban említett szakvizsgabizonyítvány megszerzése után legalább öt éven át szolgálatot teljesített.

A m. kir. alerdész szakiskola az alerdészi különbözeti szakvizsgára jelentkezők nevét és lakóhelyét, valamint az előbbi bekezdésben említett határidő elteltével a földművelésügyi miniszterhez felterjeszti.

Az alerdész különbözeti szakvizsgára bocsátást a földművelésügyi miniszter engedélyezi és erről a kérvenyezőt, a vizsga időpontjának és helyének megjelölése mellett a m. kir. alerdész szakiskola értesíti.

4. §.

Az alerdészi különbözeti szakvizsga bizottság előtt folyik. A bizottság elnöke a földművelésügyi miniszter kiküldöttje, tagjai a m. kir. alerdész szakiskola igazgatója és tanári testületének azok a tagjai, akik a 2. §.-ban említett tantárgyak előadják.

A vizsgáló bizottság elnökét és tagjait a jelen rendelet 2. §.-ában említett szabályzat 102. §.-ában foglalt rendelkezések szerinti vizsgadíj illeti meg.

5. §.

Az alerdészi különbözeti szakvizsga írásbeli és szóbeli részből áll.

Az írásbeli vizsgát a vizsgálóbizottság kiküldött tagjának felügyelete mellett, zárt helyiségben az első vizsganapon délelőtt 9. órától délután 14 óráig kell megtartani.

Az írásbeli vizsgán a vizsgálóbizottság elnöke és tagjai által együttesen megállapított három szakkérdést kell megoldani. Minden egyes kérdést külön íven kell kidolgozni. Amint a vizsgáló egy kérdést kidolgozott, azt a vizsgálóbizottság kiküldöttjének azonnal át kell adni. A kérdések kidolgozásánál az elnök által megállapított segédkönyveken (erdészeti segédtablák, erdészeti zsebnaptár, stb.) kívül más könyvet vagy jegyzetet használni nem szabad.

A szóbeli vizsga sorrendjét sorshúzással kell megállapítani. A szóbeli vizsga időtartama vizsgázónként egy óránál rövidebb és két óránál hosszabb nem lehet.

A szóbeli vizsgálaton hallgatóság csak az elnök engedélyével jelenhetik meg.

6. §.

Az alerdészi különbözeti szakvizsga eredményét a vizsgáló bizottság az írásbeli és szóbeli feleletek egybevetésével

állapítja meg és azt a vizsgázónak a szóbeli vizsga napján kihirdeti.

Az egyes tantárgyakból elért eredményeket külön-külön kell jeles (1), jó (2), elégséges (3), elégtelen (4) érdemjegyekkel osztályozni. Az alerdéshi különbözeti szakvizsgáról a jelen rendelet A) mellékletét képező munkának megfelelő szöveggel és a m. kir. alerdész szakiskola pecsétjével ellátott alerdész szakbizonyítványt kell kiállítani, amelyet a vizsgálóbizottság elnöke és a m. kir. alerdész szakiskola igazgatója írnak alá. A szakbizonyítványra szükséges bélyeget a vizsgázó köteles beszolgáltatni.

7. §

Az alerdéshi különbözeti szakvizsga írásbeli anyagát képező feladatok megállapításáról, valamint a vizsgák lefolyásáról jegyzőkönyvet kell felvenni, amelyet a vizsgálóbizottság elnöke és tagjai írnak alá.

A megtartott alerdész különbözeti szakvizsgáról a m. kir. alerdész szakiskola a jelen rendelet B) mellékletét képező mintának megfelelő törzskönyvet vezet.

Az alerdéshi különbözeti szakvizsgák eredményéről és a javító vizsgára (8. §) jelentkezőkről a m. kir. alerdész szakiskola a vizsgálatok befejezésétől számított tizenöt nap alatt a földmívelésügyi miniszterhez részletes jelentést tesz. A jelentéshez mellékelni kell az első bekezdésben említett jegyzőkönyvet és a második bekezdésben említett törzskönyvi adatokról készített kimutatást.

8. §.

Aki az alerdéshi különbözeti szakvizsgán egy tárgyból elégtelen osztályzatot kapott, javítóvizsgát tehet. Aki két, vagy több tárgyból kapott elégtelen osztályzatot, úgyszintén, aki a javítóvizsgán ismét elégtelen osztályzatot kapott, sem javítóvizsgát nem tehet, sem az alerdéshi különbözeti szakvizsgát nem ismételteti meg.

A javítóvizsgálatra való bocsátás iránti kérelmet a vizsgaeredményének kihirdetésekor a vizsgálóbizottság előtt kell előterjeszteni. A javítóvizsga időpontját és helyét a földmívelésügyi miniszter állapítja meg s arról az érdekelteket a m. kir. alerdész szakiskola értesíti.

A javító vizsgálat letételére a 4–7. §-okban foglalt rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

9. §.

Az alerdéshi különbözeti szakvizsga díja 50 (Ötven) pengő, a javító vizsga díja pedig 10 (Tíz) pengő. A vizsgadíjat a „Földmívelésügyi Minisztérium Államerdészeti szakoktatás bevételi számlája Budapest” elnevezésű 105.215. számú postatakarékpénztári csekkszámlára kell befizetni. A befizetés meg-

történtét igazoló elismervény szelvényt az írásbeli szakvizsga megkezdése előtt a vizsgálóbizottság elnökének át kell adni.

A vizsgadíj lefizetése alól felmentésnek helye nincsen.

II.

Az erdőőri szakvizsga.

10. §.

A R. 4. §.-ában foglalt rendelkezésekkel rendszeresített erdőőri szakvizsgát az 1942., 1943. és 1944. években a földművelésügyi miniszter által erre esetenként kijelölt m. kir. erdőigazgatóságnál kell letenni.

11. §.

Az erdőőri szakvizsga anyagát képezik: az erdőgazdasági segédszolgálat ellátásához szükséges gazdasági (termőhelyi és növényismeret, erdőművelés, erdővédelem, erdőhasználat) műszaki (számтан, mértan, földmérés, építkezés, erdőbecslés, erdőrendezés jogi) az erdőkről és a természetvédelemről szóló 1935. IV. törvénycikk és a kapcsolatos fontosabb jogszabályok) valamint vadászati és fegyvertani alapismeretek.

12. §.

Aki erdőőri szakvizsgát akar tenni, köteles azt az 1942. évi szeptember hó 30. napjáig a lakóhelye szerint illetékes m. kir. erdőigazgatósághoz írásban bejelenteni. A bejelentést még abban az esetben is az említett határidőig kell megtenni, ha a jelentkező az erdőőri szakvizsgát csak az 1943. vagy az 1944. évben kívánja letenni.

A bejelentéshez csatolni kell az illetékes községi előjáróság (polgármester) igazoló záradékával és az illetékes m. kir. erdőfelügyelőség láttamozással ellátott oly értelmű szolgálati bizonyítványt, amely szerint a jelentkező a m. kir. alerdész szakiskolába való felvételhez szükséges gyakorlat megszerzése céljából az 1942. évi március hó 8. napján erdőgazdasági szolgálatban állott. Ha a jelentkezőnek az 1940. évi augusztus hó 30. napján a visszacsatolt keleti vagy erdélyi területen volt állandó lakóhelye, azt kell szolgálati bizonyítvánnyal igazolnia, hogy az 1940. évi augusztus hó 30. napja előtt vagy az 1942. évi március hó 8. napján erdőgazdasági szolgálatban állott.

A szolgálati bizonyítványt a szolgálatadó erdőtulajdonosnak vagy az erdőt kezelő erdőmérnöknek kell kiállítania.

A jelentkezőnek — kivéve azt, akinek az 1940. évi augusztus hó 30. napján a visszacsatolt keleti és erdélyi területen volt állandó lakóhelye — igazolnia kell azt is, hogy a m. kir. alerdész szakiskolába való felvételre irányuló kérelme elutasított.

Kettő darab magyarvizslakölyök egy hónaposak eladók.
Lukács József erdőőr Vasvár, Alsóárokhegy utca 8 sz.

13. §.

A m. kir. erdőigazgatóság megállapítja, hogy az erdőőri szakvizsgára jelentkező a R. 4. §-ának első és második bekezdésében említett időpontban erdőgazdasági segédszolgálatban állott-e és az erdőőri szakvizsgára bocsátásnak ez az előfeltétele fenn áll-e. A m. kir. erdőigazgatóság erről a megállapításáról az érdekelteket értesíti és a jelentkezőket az igényjogosultság megállapítása esetén nyilvántartásba veszi. Az, akinek jelentkezését a m. kir. erdőigazgatóság elutasította, az erről szóló értesítés kézhezvételétől számított tizenöt nap alatt a földművelésügyi minisztertől kérheti jelentkezésének felülvizsgálását.

14. §.

Az erdőőri szakvizsga letételének engedélyezésére irányuló kérvényt ugyanahhoz a m. kir. erdőigazgatósághoz kell benyújtani, ahol a kérvényező az erdőőri szakvizsgátételre való igényét a 12. §. első bekezdése értelmében igazolta. A kérvényt legkésőbb az 1942. az 1943. és az 1944. évi szeptember hó 15. napjáig kell benyújtani.

A kérvényhez csatolni kell:

- a) születési anyakönyvi kivonatot;
- b) állampolgársági (községi illetőségi) bizonyítványt;
- c) egy évnél nem régibb keletű hatósági erkölcsi bizonyítványt;

d) az elemi népiskola hatodik, vagy a közép- vagy közégfokú iskola második osztályának sikeres elvégzését igazoló iskolai bizonyítványt;

e) a szolgálatadó erdőtulajdonos, vagy az erdőt kezelő erdőmérnök által kiállított és az illetékes m. kir. erdőfelügyelőség igazoló záradékával ellátott bizonyítványt arról, hogy a kérelmező a R. 4. §-ának első és második bekezdésében foglalt rendelkezések szerint legalább három éven át megszakítás nélkül erdőgazdasági segédszolgálatot teljesített.

A tényleges katonai szolgálatot nem lehet a gyakorlati szolgálat megszakításának tekinteni.

A m. kir. erdőigazgatóság az erdőőri szakvizsgára jelentkezők nevét és lakóhelyét, továbbá a jelen § második e) bekezdésében említett okmányokkal igazolt adatokat, valamint azt, hogy a jelentkezők a 12. §-on alapuló jelentkezési kötelezettségüknek eleget tettek s ennek alapján igényjogosultságuk megállapítást nyert-e, kimutatásba foglalja és a beérkezett kérvényeket, azok mellékleteit és a kimutatást az első bekezdésben említett határidő elteltével a földművelésügyi miniszterhez felterjeszti.

Az erdőőri szakvizsgára bocsátást a földművelésügyi miniszter engedélyezni és erről a vizsga időpontjának és helyé-

nek megjelölésével a kérvényezőt a m. kir. erdőigazgatóság értesíti.

15. §.

Az erdőőri szakvizsga bizottság előtt folyik. A bizottság elnökből és két tagból áll, akiket a földművelésügyi miniszter esetenként nevez ki.

A vizsgálóbizottság elnökét és tagjait a m. kir. alerdsz szakiskolák részére megállapított és a jelen rendelet 2. §-ában említett szabályzat 102. §-ában foglalt rendelkezések szerinti vizsgadíj illeti meg.

16. §.

Az erdőőri szakvizsga írásbeli és szóbeli részből áll. A szakvizsga tekintetében az 5. §-ban foglalt rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

Az erdőőri szakvizsga eredményét a vizsgáló bizottság az írásbeli és szóbeli feleletek egybevetésével egyhanguan vagy szótöbbséggel állapítja meg és azt a vizsgázónak a szóbeli vizsga napján kihirdeti.

A vizsga eredményét „kitűnően alkalmas”, „jól alkalmas”, „alkalmas” érdemjeggyel kell osztályozni.

Az erdőőri szakvizsgáról a jelen rendelet C) mellékletét képező mintának megfelelő szöveggel és a m. kir. erdőigazgatóság pecsétjével erdőőri szakvizsgabizonyítványt kell kiállítani, amelyet a vizsgálóbizottság elnöke és tagjai írnak alá. A szakbizonyítványra szükséges bélyeget a vizsgázó köteles beszolgáltatni.

17. §.

Az erdőőri szakvizsga írásbeli anyagát képező feladatok megállapításáról, valamint a vizsgák lefolyásáról jegyzőkönyvet kell felvenni, amelyet a vizsgálóbizottság elnöke és tagjai írnak alá.

A megtartott erdőőri szakvizsgáról a m. kir. erdőigazgatóság a jelen rendelet D) mellékletét képező mintának megfelelő nyilvántartást vezet.

Az erdőőri szakvizsga eredményéről a m. kir. erdőigazgatóság a vizsgák befejezésétől számított tizenöt nap alatt a földművelésügyi miniszterhez részletes jelentést tesz. A jelentéshez mellékelni kell az első bekezdésben említett jegyzőkönyvet, a második bekezdésben említett nyilvántartás másolatát, valamint az erdőőri szakvizsgán képesítést nem nyert személyek jegyzékét. Az utóbb említett jegyzékben a vizsgázó nevét, lakóhelyét és azt kell feltüntetni, hogy a szakvizsga első, vagy másodikban nem járt eredménnyel.

18. §.

Aki az erdőőri szakvizsgán nem nyert képesítést, a következő évben még egyszer jelentkezhetik szakvizsgára. Az erdőőri szakvizsgát többet megismételni nem lehet.

19. §.

Az erdőőri szakvizsga díja 20 (Húszt) pengő. A vizsgadíj befizetése szempontjából a 9. § rendelkezései irányadók.

20. §.

A jelen rendelet kihirdetésének napján lép hatályba. Budapest, 1942. évi július hó 9.-én.

báró Bánffy Dániel s. k.
m. kir. földművelésügyi miniszter.

A m. kir. földművelésügyi miniszternek 20.000/1942.

F. M. számu

r e n d e l e t e

a vadászati tilalmi idők megállapítása tárgyában kibocsátott 160.000/1941. F. M. számu rendelet egyes rendelkezéseinek a módosítása tárgyában.

Az 1925:XXIV. t. c. 1. §-ban foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendelem:

1. §.

1. A 160.000/1941. F. M. számú rendelet (Budapesti Közlöny 1941. évi 160 sz.) 1. §-a 1. bekezdésének a), f), k), pontjaiban foglalt egyes rendelkezések az alábbiak szerint módosulnak.

Tilos vadászni:

a) szarvastehénre és szarvasborjúra február hó 16. napjától szeptember hó 1. napjáig;

f) mezei nyulra január hó 16. napjától október hó 16. napjáig;

k) fácántyúkra január hó 1. napjától december hó 1. napjáig.

2. A 160.000/1941. F. M. számú rendelet 1. §-a 1. bekezdésének b) pontja azzal egészítettik ki, hogy tilos vadászni szikaszarvasbikára december hó 1. napjától szeptember hó 16. napjáig, szikaszarvastehénre és szikaszarvasborjúra február hó 1. napjától október hó 16. napjáig.

2. §.

A jelen rendelet kihirdetése napján lép hatályba. Budapest, 1942. július hó 9.-én.

báró Bánffy Dániel s. k.
m. kir. földművelésügyi miniszter.

Megvételre keresek 1 drb. irsetter szuka kölyökvizslát lehetőleg törzskönyvezett szülőktől. Horváth István Erdőőr Ujkér, Sopron megye.

Az alerdész különbözeti és erdőőri szakvizsga

A m. kir. földművelésügyi miniszter úr 1936. évi 29.960 II. 1 számú rendeletével jóváhagyott szakiskolai szabályzat szerinti s így a különbözeti szakvizsga tananyaga a következő:

1. *Erdőműveléstan és az erdővédelemtan alapelemei.* — Az erdőműveléstan köréből: Az erdőműveléstan feladata, az erdőművelésre alkalmas fafajok ismertetése. Erdőalakok: Szálerdő: Sajrerdő, közeperdő és változataik, legelőgazdaságra berendezett erdő. Elegyes és elegyetlen állományok. Az elegyítés szabályai. Erdősítési anyagok, mag, csemete, dugvány. — Fagvak gyűjtése. Magpergetés. A magvak eltartása. A magjóság megvizsgálásának módjai. Csemetekert. Csemetenevelés. A csemete kiszedése, csomagolása, szállítása. Erdősítési módok: nevelési módok, ültetési módok. Erdőtelepítés homok, szikes, mocsaras és egyéb talajokon. Talajkötés. Az erdő természetes felújítása. Felújítás magról, a magvetés módjai, felújítás sarjról. A különböző fajú állományok természetes felújítása. Az erdő gondozása és nevelése. — Pótlás, tisztítás, törzstisztító nyesés, gyérités. — Állományátalakítási eljárások.

Az erdővédelemtan köréből: Védelem a természeti erők káros behatásai ellen, a hőmérsék szélsőségei, csapadékok, szél. Az erdőtűz fajtái és gyakoribb okai. Az erdőtűz oltásának módjai. Eljárás árvíz esetében. — A fák betegségei. Védekezés a növényi károsítók ellen: gyomok, élősködő növények. A kártékony emlősök, madarak, rovarok ismertetése. A hasznos állatok ismertetése. Védekezés az állatok károsítása ellen. Védelem emberek károsításai ellen. A helytelen gazdálkodás káros következményei.

2. *Az erdőgazdasági üzemtan elemei.*

A földméréstan köréből: A földméréstan alapfogalmai. Az erdőgazdasági térképek ismertetése. — Térképolvasás. A térkép jelek rajzolása. A térkép tájékoztatója. Égtájak. A lépték és készítése. Hosszmeghatározás térképen. Az egyszerű földmérő eszközök ismertetése, kitűzőrudak, mérőléc, mérőszalag. Kisebb területek felvétele, térképezése egyszerű földmérő eszközök segítségével. Szintmérés libellás szintező léccel. A határok állandósításának módjai. A határjelek és gondozásuk. Térkép másolás, vázrajz készítése.

Az erdőbecsléstan köréből: Erdei választékok köbözése: Szakaszos köbözés. Csoportos köbözés segéd táblákkal és anélkül. Rönkök köbözése. Rudak csoportos köbözése. A kéreg köbtartalmának meghatározása testmértani úton. Természettani köbözés. Köbözés vízbesülyesztése és súlymérés által. Állófák faállományok fatömegének meghatározása. Törzsekénti felvétel.

Próbaterek becslési eljárások. A fatermési táblák használata. A szembecslés. A kor megbecslése.

Az erdő rendezéstan köréből. Alapfogalmak, fafaj, kor, növedék, fatömeg, alakszám, származás. A faállomány, talaj jellemzésének módja. Termőhely osztályozása. Korosztály. Üzemmodok. Vágásforduló. Az erdőgazdasági beosztása. — Hozamszabályozás. A mellékhasználatok szabályozása. Az üzemterv ismertetése. Az üzemterv nyilvántartásainak vezetése. Az üzemátvizsgálási munkálat. Használati terv, erdőtelepítési terv.

Az erdészeti építkezés köréből. A fontosabb építési anyagok ismertetése. Egyszerű gazdasági építkezési szerkezetek. Alapvető, körülzáró, teherviselő, fedő-szerkezetek. A legegyszerűbb kisgazdasági építmények építése kocsiszin, istálló, sertésól, baromfiól, jégverem, trágyatelep készítése. Egyszerű gazdasági híd építése. Lakóházak és gazdasági épületek karbantartása. A kitermelt fa összegyűjtésére szolgáló berendezések építése; vontató út, földcsúsztató, csúsztató út, facsúsztató, usztató csatorna, eregető. Erdei út, vasút, kötelpálya ismertetése. Erdei vízi szállító berendezések: gátak duzzasztók, gerebek. Partvédők művek.

Az erdőhasználatlan köréből. A fa szerkezete; vegyi összetétele. A fa műszaki tulajdonságai; ennek megjavítása. Impregnálás. A fatermelés és irtás módja, eszközei, szabályai. A fa erdei feldolgozása. Erdei faválasztékok. A fa összerakása, számbavétele, összegyűjtése, szállítása. A fa raktári kezelése. Az usztatás és tutajozás. A fa felhasználása és megmunkálása különféle módon. Lepárlás, szén, korom, hamu égetése, kátrányfőzés, faecet gyártása. Az erdő mellékterményeinek kihasználása. Növényi, állati, ásványi mellékhaszonvételek. Munkáviszonyok. Fakereskedelmi ismeretek, faszokványok. Közvasúti szállítás szabályai. A fa eladásának módjai, előkészítése, hirdetése.

3. Vadászatgazdaság és vadásztan (fegyvertan).

A hazai szőrmés és szárnyas vad ismertetése. Lőjelvények. Vadbetegségek. Nyomismeretek.

Fegyvertanból: A lőfegyver alkatrészei, cső, agy, elsütő szerkezet-závarzat, célzó, biztosító, tölténykiürítő berendezés, önfelhúzó, gyorsító. Önműködő és ismétlő fegyverek. Szál fegyverek, a vadász szerelvényei. A töltény részei, készítése, újratöltés. A fegyver gondozása és kezelése. A fegyver belövése. A jó lövés szabályai.

Vadászati előismeretek: a vadászás joga, ideje, a vadászterületek, a vadőr jogai és kötelességei. A vadászás módjai: egyes, társas vadászatok ismertetése. A vadász erkölcsök és szokások. A vad megsebesülésének jelei. A megsebzett vad

követése, kivégzése. Az elejtett vad lékelése, zsigerelese, fel-darabolása. A trofeák kikészítése. Az elejtett vad szállítása, eltartása.

A vad gondozása és ápolása. A vad életszükségleteinek kielégítése, szabályozása, (lelövési terv) elsatnyulás megaka-dályozása, védelme ragadozók, orvvadászok ellen. Ragadozók pusztítása törrel, csapdával, veremmel, hálóval, méreggel, — vadrejtők.

Vadászebek fajai, tenyésztése, törzskönyvezése. Ebidomít-ás. Ebbetegségek, ellenük való védekezés.

Hasznosvad megtelepítése, tenyésztése. Fácántenyésztés. Vadaskertek célja, létesítése, berendezése. A vad befogása elevenen hálókka és befogókka. Az élővad szállítása.

4. Erdészeti, vadászati és egyéb törvények és rendeletek.

Az 1935. évi IV. t. c. és végrehajtási utasításának ismer-tetése (alerdészeket érintő részek). — A mezőgazdaságról és mezőrendőrségről szóló törvények; vadászati, halászati, víz-jogi törvények és rendeletek ismertetése.

5. Védelmi szolgálattan. Jellembeli tulajdonságok: igaz-ságosság, becsületesség, pontosság megbízhatóság, fegyelme-zettség, erély és bátorság ismertetése. A védelmi szolgálat cél-szerű ellátásának módjai. A szolgálati napló. Védekezés az emberi károsítók ellen. Az erdei vadászati és halászati kihá-gások és felvételük. Igazoltatás, zálogolás, nyomozás, házkuta-tás, lefoglalás, állatok behajtása. Fegyverviselés, fegyverhasz-nálat szabályai, tennivalók fegyverhasználat esetében. Vador-zók fékentartása. Orgazdák szemmeltartása. Magatartás fegy-veres vadorzókka vagy más károsítókkal szemben.

Egyesületi hírek:

Lapunk más helyén leközöltük a m. kir. földművelésügyi miniszter Úr 84800/1942. F. M. sz. rendeletét, mely az aler-dészi külömbözeti szakvizsga és az erdőőri szakvizsga letéte-lét szabályozza. Ugyancsak leközöltük az 1936. évi 29.960 II. 1. számú rendelettel jóváhagyott szakiskolai szabályzat sze-rinti s így a külömbözeti szakvizsga tananyagát.

E rendeletek megjelenésével igen sokan fordultak hozzánk azzal, hogy a szükséges tankönyveket sürgősen küldjük meg címükre.

Erre vonatkozólag tájékoztatásul közöljük, hogy:

Azokra a tantárgyakra nézve, amelyeknél az alerdész szakiskola is a volt erdőgazdasági szakiskola könyveit hasz-nálja, ezeket a könyveket az esztergomi szakiskolánál a ren-delkezésre álló készlethez képest lehet megvásárolni.

Kinevezések

A magyar királyi földművelésügyi miniszter a 900/1941. M. E. számú kormányrendelet alapján Magos Ferenc ideiglenes minőségű szakaltiszt, m. kir. főerdőőrt ideiglenes minőségű műszaki altiszt, m. kir. főerdőőrré a 12. fizetési fokozatba, Nyegra József és Csiky Dénes ideiglenes minőségű I. oszt. altiszt, m. kir. erdőőrök ideiglenes minőségű szakaltiszt, m. kir. főerdőőrökké a 9. fizetési fokozatba, Hlapek József ideiglenes minőségű I. oszt. altiszt, m. kir. erdőőrt ideiglenes minőségű szakaltiszt, m. kir. főerdőőrré a 7. fizetési fokozatba kinevezte. (Kelt 1942. évi július hó 10-én. 2593/el. L/A—1. F. M. szám alatt.)

A magyar királyi földművelésügyi miniszter 7510/1941. M. E. számú rendelet alapján az államerdészeti altisztek személyzeti létszámába ideiglenes minőségű műszaki altiszt m. kir. főerdőőrré Dvoracsek Géza volt jugoszláv állami főerdőőrt a 10. fizetési fokozatba; ideiglenes minőségű szakaltiszt m. kir. főerdőőrökké: Peják János volt jugoszláv állami erdőőrt és Radicev István volt jugoszláv állami főerdőőrt a 7. fizetési fokozatba; ideiglenes minőségű I. osztályu altiszt m. kir. erdőőrökké: Pálity Tamás volt jugoszláv állami erdőőrt a 7. fizetési fokozatba és Gorjánác József volt jugoszláv állami főerdőőrt a 6. fizetési fokozatba; végül ideiglenes minőségű II. oszt. altisztté Biró Lajos gépkocsivezetőt az 1. fizetési fokozatba kinevezte. (Kelt 1942. évi július hó 23-án. 3.649/1942. F. M. eln. F/A—1. szám alatt.)

A magyar királyi földművelésügyi miniszter az államerdészeti altisztek személyzeti létszámában Erdész Mihály, Schrei-

ner József, Kovács Károly, Farkas József, Juhász János, Szabó István, Róka József, Tóth Ferenc, Garai János, Takér István és Gruber Pál szakaltiszt m. kir. főerdőőröket műszaki altiszt m. kir. főerdőőrökké, Tóth László, Zsilla Károly, Aponyi József, Hidvéghy Ernő, Pálmai József, Nagy János, Zemkó István, Nagy József, Gábor János, Mengyi István, Hantos Mihály és Láhner Rudolf I. oszt. altiszt m. kir. erdőőröket szakaltiszt m. kir. főerdőőrökké kinevezte. (Kelt 1942. évi július hó 24-én 4.727/Eln. 1942. I/A.—1. F. M. szám alatt.

A Z E R D Ő

XVI. ÉVFOLYAM

1942. SZEPTEMBER

9. SZÁM.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: VITÉZ SZEKERES KÁROLY

A lap havonta egyszer jelenik meg. Előfizetési díj: egész évre 6 pengő, fél-
évre 3 pengő, negyedévre 1.50 pengő. — A tagdíj évi 12 pengő. Belépési díj
egyszersmindenkorra 2 pengő. — Özvegyek és szegénysorsú nyugdíjasok vagy
még ki nem nevezett állásban lévő kartársak (csemetekerti örök, erdőlegények,
erdőszolgák stb. a fenti tagdíjnak csak felét kell fizessék, azaz évi 6 pengőt,
de igazolniuk kell azt, hogy ezen kedvezményre igényjogosultak. — Egyesü-
leti tagoknak a lap tagdíj fejében jár. A lap szellemi részére vonatkozó leve-
lezés (kéziratok stb.) „Az ERDŐ” szerkesztőségéhez: Tatára küldendők.

A petit betűs vagy táblázatos hirdetések díja milliméterenkint 40 fillér.
A legkisebb hirdetés ára 4 P. A támpéldány ára darabonként 1 P.

Vitéz nagybányai Horthy István

A Szent István-nap ünnepségeinek színpompájába való-
sággal belerohant a hír, hogy vitéz Horthy István Magyarország
kormányzóhelyettese, repülőfőhadnagya, a keleti harctéren hősi
halált halt.

Abban a pillanatban, mikor a rettenetes hír hivatalosan
megerősített valósággá változott át, a megdöbbenés és a fá-
dalom érzése oly nagy volt mindannyiunk lelkében, amilyen
érzéseket ez a történelmi sorscsapásokban megedzett nemzet
is ritkán viselt csak el. Az áldozat mértéke és jelentősége mé-
lyen eltöltötte mindannyiunk lelkét. Meghalt az a fiatal férfi,
aki a magyar nemzet jövőjének egyik záloga és reménysége
volt. Meghalt Kormányzónk helyettese, ifjúsága és férfiереje
teljében, meghalt az az ember, aki egyformán közel állott a
nemzet és Kormányzónk szívéhez. Egy komoly, tiszta jellemű,
bátor és kötelességtudó magyar férfival van kevesebbünk, s
ez a férfi arról a törzsről szakadt le, mely a magyarság életé-
nek egyik leggyászosabb korszakában erőt, bizalmat és meg-
újhodást tudott adni a nemzetnek.

Vitéz Horthy István főhadnagya a bolsevizmus ellen foly-

tatott keresztes hadjáratban halt hősi halált. Bármennyire „édes és dicső a hazáért meghalni“, az első pillanat mégis a legmélyebb és legőszintébb gyász és részvét pillanata. Tudjuk jól, hogy ifjú Kormányzóhelyettesünk hősi halálával kitörülhetetlenül írta be nevét a nemzet történetébe, tudjuk, hogy éppen halálával vált örökéletűvé minden idők magyarjai szívében, tudva tudjuk, hogy a legtökéletesebb megdicsőülést jelenti a becsület mezején bekövetkezett hősi halál, az első pillanatban még sem ez jut eszünkbe, hanem az a nagy veszteség, mely a szűkebb és tágabb értelemben vett családot, a rajongásig szerető szülőket, hitvest és árvát, illetve az egyik legnagyobb reménységét veszített nemzetet érte.

Akit most tépdeseő fájdalom közben elsíratunk, vitéz Horthy István életének útja térben és időben szinte egybe esett a nemzet életének ezzel a tragikumba hulló s a balsors mélyéről kibontakozó, felemelkedő szakaszával. Még csak néhány hónapja, hogy a nemzet egyhangú bizalmából elfoglalta a kormányzóhelyettesi széket, de ez a rövid idő is elég volt ahhoz, hogy bebizonyítsa rátermettségét, elhivatottságát. Áldozatos készséggel sietett édesatyja öregedő vállairól levenni az ország-lás gondjainak egy jelentékeny részét és ebben a törekvésében egyik komoly eredmény után a másikat érte el. Szervezett, buzdított, épített, dicsért, áldozott, hogy népe jövőjét minél jobban biztosítsa s helyet szerezzen neki a nap alatt. Állandóan édesatyja példája lebegett szemei előtt, az otrantói hősé, aki súlyos sebesülten sem hagyta el a parancsnoki hidat, míg a végső győzelmet ki nem vívta. Úgy érezte, hogy neki is kötelessége osztozni a magyar honvéd sorsában, neki is kötelessége véres áldozatot hozni a hazáért.

Vitéz Horthy István nemcsak nevében, hanem a valóságban is vitéz volt. Az ő nemesen hevülő bajtársi lelke nem bírta volna el, hogy bajtársai életüket kockáztassák, ő pedig ennek tétlen nézője legyen. Megkövetelte, hogy minden komolyabb vállalkozásban résztvehessen s mindig ott száguldott a levegő szárnyain, ahol legnagyobb volt a baj és legközelebb volt a veszély. S a katasztrófa bekövetkezett.

Hős, nemes lelkét megrendült szívű magyarok millióinak áldó imája kíséri a Magyarok Istenének trónusa elé.

vitéz Szekeres Károly.

Erdészgyakornok állást változtatna nagyobb erdészethez. Az erdőgazdaság, valamint az azzal kapcsolatos mezőgazdaság, továbbá a vadtenyésztés és vadászat minden ágazatában jártas. 19 éves. Szíves megkeresést kér, címe: Annus Ferenc, u. p. József-szanatórium. Remeti erdőgazdaság.

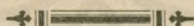
Hősi halottunk

Abban a harcban, amely az új Európa keresztény kultúrájáért és jólétéért folyik, az erdészeti személyzet is meghozza áldozatát a haza oltárára.

Fájdalommal, de hazafiúi büszkeséggel értesültünk derék kartársunk hősi haláláról. A haza őt is fegyverbe szólította és ő egy pillanatig se habozott, hogy amint otthon békés kis falujában, úgy az ágyúdörgés közepette is megmutassa a magyar katona kiváló bátorságát.

Pauza László alerdész, őrzetető a Don menti harcokban július hó 28-án hősi halált halt.

A haláltmegvető bátorság első áldozata előtt néma gyászszal tiszteleg az egész erdészeti kar.



Tanulmány az ungi hegyek bükköseiről.

Gunszt Ferencről.

II.

Míg előző cikkem az ungi bükkösök földrajzi helyzetének és a domborzati-éghajlati és talajviszonyok leírásával foglalkozott, addig jelen cikkem keretében a bükkfa műszaki tulajdonságairól kívánom a kedves kartársak ezirányú tapasztalatait bővíteni.

Tudjuk, hogy a fenyőfélék gyantatartalma a törzsre olyan nemű konzerváló hatást gyakorol, amely a sejtekben felhalmozott természetes nedvtartalom gyors elpárolgását megakadályozza, de megakadályozza egyszersmind azt is, hogy a külső nedvesség a fa testébe ne hatolhasson be könnyen. A tölgyfában lévő taminsav ugyanazon célt szolgálja. Azonban a bükkfánál ez a konzerváló segédanyag teljesen hiányzik és ennek hiánya okozza a bükkfa befülledését és megrepedezését, amelyek a gombásodást és korhadást oly hamar előidézik.

Megakadályozható ugyan a befűledés a kéreg lehántásával, azonban ezzel a fanedvek elpárolgása a tulságosan meg-nagyobbodott párolgási felület folytán rohamosan meggyorsul olyannyira, hogy a fatest a tulságos kipárolgás folytán össze-vissza repedezik és műszaki célokra teljesen alkalmatlanná válik.

Viszont, ha a döntött fa kérgezetlen marad, csupán a vágáslapon, — a бүтүн — párolgathat ki a belső nedvtartalom. Ez a kipárolgás a бүтү közelében oly erős, hogy a távolabbi részek nedvtartalma nem képes oly gyorsan utánnahatolni, amiért a törzs belsejében a nedvtartalom egyensúlya felborul, levegő jut a fa testébe, ezáltal a sejtiszövet a különböző gombafélék megtelepedésére alkalmassá válik s a pusztulásra elő-készítik azt oly hamar, hogy elég, ha egy-két eső közötti idő-szak alatt egyenletes, meleg, párás levegőben a nap erősen rátűzzön a kéregben lévő döntött törzsekre, azok rövidesen befűlednek.

Igaz, hogyha a döntött törzseket a fahasználat folyamán rögtön víz alá lehetne meríteni, a természetes fanedvek elpárolgása és a külső levegő behatolása kiküszöbölhető lenne, ez azonban megvalósíthatatlan ábránd, csupán annyit lehetne tenni a párolgás csökkentésére és a külső levegő behatolásának a megakadályozására, ha a döntött törzsek бүтүit kátránnyal bekennék. Ez azonban a jelenlegi nehéz viszonyok között lehetlenség.

A fent elmondottak alapján rájövünk arra, hogy a бүкк-fában rejlő értékek nagyrésze csak akkor hozható ki, ha a ki-termelés gyorsaságával és a faanyagnak a vágásterületről való mielőbbi kiközelítésével jókarban lévő utak mellé elhelyezett rakodón tároljuk azt és onnan is mielőbb a közeli fűrészekre szállíttassuk a rönköket azok félgyártmánnyá való felfűrésze-lése és utána a бүккdeszkáknak legalább 36 óráig gőzkamrá-ban történő gőzölésével kitűnő, tartós félgyármányt nyerhetünk.

A бүккбől készült vasúti talpfa kelendőségének egyik legnagyobb akadály a álgeszt, mivel az álgesztes rönkből termelt бүккfa impregnálása nem tökéletes sohasem azért, mert az álgeszt csupán néha telíthető igen kis mértékben, ez-által az álgesztes бүкктalpfa egyáltalán nem tartós. Azonban, minthogy a бүкк úgynevezett szijacsos fa, ha nem álgesztes a rönk, hanem gesztnélküli, vagyis szijacsos, úgy megfelelően kereszttől vitt impregnálással kitűnően telíthető a karbolsavat tartalmazó kátrányolajjal.

A fiatalabb fa könnyebben telíthető, mint az öreg fa.

A telítési eljárás lényege a következő:

A telítendő faanyagot kazánba helyezve mintegy 15–20 percig tartó erős légritkításnak teszik ki, utána beeresztik a kátrányolajat, amelyet 3 óra hosszat 110–120°-ra hevítenek. Ezen hőfokon 3–4 óra hosszat marad a fa, mintegy 6–8 atm. nyomás alatt. Az ilymódon telített talfák már alig repednek meg a további használat alatt. (Folyt. köv.)

„Medvék és nyulak“

Idézett cím alatt az egyik budapesti napilapban cikket olvastam. A cikk írója felháborodva közli olvasóival, hogy elszaporodtak a kis és nagyvadállatok az ország területén és hogy a medvék a székelység munkaeredményét veszélyeztetik fenn a hegyek között, a nyulak pedig az ország lapályosabb helyein rágják meg a gyümölcsfákat és megdézsmálják bizony a szegény emberek termését, olykor még a kertekben is...

Elmondja továbbiakban cikkíró úr azt is, hogy a vadásziparadicsom és a mezőgazdasági paradicsomkert érdekeit nem lehet már összeegyeztetni és véleménye szerint a vadászatot kell annak megdrágításával hátrább és szűkebb térre szorítani s joga kell legyen minden gazdának ahhoz, hogy földjétől a vadállatokat saját eszközeivel is távol tartsa...

Minden elfogultság nélkül szeretnék a tárgyhoz hozzászólni, mivel a kérdés nagyon időszerű, mert hiszen majdnem minden nap olvasható a lapokban hasznos vadjainkat támadó cikk, sőt a képviselőházban is napirenden van a kérdés. Javaslatok hangzanak el, hogy saját földjén mindenki szabadon vadászhasson, mások az ártatlan mezei nyulnak duvaddá minősítését kérik, hogy az minden időben és mindenki által lőhető legyen.

Jómagam és azt hiszem minden egészségesen gondolkozó ember magáévá teszi a „Nimród Vadászlap“ Sólyom nevű cikkírójának azon megállapítását, hogy: Joga van minden teremtménynek a léthez, mert nélküle megbomlanék a természet egyensúlya.

Igen, minden Isten teremtményének — akár hasznos, akár káros jelenléte emberi szempontból a nagy mindenségben — éppen olyan joga van az élethez, mint akár csak nekünk embereknek. Éppen ezért nem tudom elképzelni sem azt, milyen alapon vindikál magának jogokat az ember ahhoz, hogy Istennek, az egyes emberek szempontjából esetleg káros teremtmé-

neyeit egyszerűen kipusztítsa, mert hiszen úgy gondolom, nem kell különösebb magyarázat ahhoz, hogy tudjuk: az elfogultak által tett javaslatok esetleges elfogadása, egyenlő volna a szóbanforgó vadfajok halálraírtásával.

A medve kártételeiről — úgy gondolom — még beszélni kár, mert kártétele, melyet a mezőgazdaságban okoz, igen csekély. Ha néha-néha előfordul egy-egy úgynevezett vérmedve, amely pusztításaival a háziállatokban okoz jelentős károkat, annak lelövésére a Földművelésügyi Minisztérium, az illetékes vadászati felügyelő megkérdezése után, ugyanis megadja a lövési engedélyt. Mindenesetre tényként kell leszögezni azt, hogy azokért a károkért, amelyeket a medve a létfenntartásához szükséges termények elpusztításával okoz, még nem írható ki a föld színéről. Itt csak pusztán emberi önzésről lehet szó. Igenis szükség van visszatért, nagykiterjedésű erdeinkben a medve jelenlétére is, mert neki is megvan a szerepe a nagy mindenségben. Állításomat igazolja némiképpen az is, hogy néhány évvel ezelőtt — mikor még országunk sajnos csonka volt — Főméltóságú Kormányzó Urunk kezdeményezésére a Királyi Vadászati Alapból medvék tenyésztéséhez fogtak Abauj-Torna vármegye Szin nevű községében, hogy még akkori csonka országunkból se hiányozzék őserdeinknek eme meglehetősen jámbor lakója.

A nyulak kérdése már más!

Nyáron át jelentős károkról itt sem lehet beszélni, más azonban a helyzet télen. Tél idején — különösen pedig a legutóbbi túlhosszú és túlszigorú 2—3 télen át — a nyulak egyes helyeken, saját hibájukon kívül, óriási károkat okoztak, különösen a gyümölcsösökben. Azért írom, hogy saját hibájukon kívül, mert erről meggyőződtem. Ott ugyanis, ahol hanyag volt úgy a gyümölcsös tulajdonos, (mert gyümölcsfáit nem kötözte egyáltalán körül) mint a vadászterület-tulajdonos, (mert vadjait egyáltalán nem etette) ott bizony az életüket menteni akaró nyulak leírhatatlan károkat okoztak. Ezért azonban nem kizárólag a nyulak felelősek. Helyes volna télen át ellenőrizni, figyelembe veszik-e a vadászterület-tulajdonosok a vadak etetését elrendelő miniszteri felhívásokat.

Nem okoztak azonban helyrehozhatatlan károkat, még az elmúlt abnormis teleken sem, azokon a területeken a nyulak, ahol a gyümölcsfatulajdonosok is — számolva a bajjal jóelőre — tisztességesen becsomagolták gyümölcsfaik törzsét, a vadászterület-tulajdonos pedig megfelelő vadász-személyzettel és kellő mennyiségű és minőségű takarmánnyal segítette a nagy hidegtől amugyis tulontúl megviselt vadjait.

A harag a mezőgazdától — sajnos — mindig meg volt a vadászok irányában, mert nem tudják még sokan ma sem azt, hogy a földjükön élő vadak tulajdonképpen éppen úgy az Ő tulajdonukat képezik, mint akár a terményeik és hogy a vadászbérlő csak a meglévő törzsállomány évi szaporulatát vadászhatja le, amely évi szaporulat eltekintve a vadászból élő embereknek (vadöröknek, hajlóknak, puskamíveseknek, szíjgyártóknak, fuvarosoknak stb.) kifizetett összegektől, az évente eladott lőtt és élővad, vadászjegy- és fegyverilleték, területbérek stb. címen befolyt összegéből olyan jelentős tétele állampénztárunk bevételeinek, amely vetekszik évi buzatermésünk pénzbeli ellenértékével.

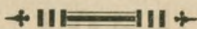
Fentebb elmondottakból láthatjuk, hogy a vadászat űzése milyen sokba kerül évente a vadászuraknak is. Semmi szín alatt sem lehet tehát azt még jobban megdrágítani.

Nekünk, hivatásos erdészeknek — vadászoknak, azonban kötelességünk a mezőgazdák és a vadászok között elmérgesedett helyzetet minden erőnktől telhetően elsímítani azáltal is, hogy megmagyarázzuk, ne gyűlöljék, pusztítsák a vadállományt, mert ez a saját és a nemzet vagyona is.

Készüljünk fel már most a télre, mert nem tudjuk milyen lesz az. Szerezzük be most a kaszálások után olcsón, a vadajaink részére télen szükséges takarmánymennyiséget és magyarázzuk meg ennek előnyeit vadászurainknak is.

Ha mi szakképzetten és kellően felkészülve várjuk a telt, nem lesz egyenetlenség és megmutathatjuk, hogy jóakarattal a vadászparadicsom és a mezőgazdasági paradicsomkert érdekeit is össze lehet egyeztetni, mert mindakettő egy célt szolgál: Sok-sok magyar szájnak — egész éven át — betevő falatot adni.

Székelyhidi Vilmos



Munka az erdőben

Most, hogy megnyíltak az alerdész szakiskolák kapui, s végzett növendékeiket kiengedték az életbe — hogy amit az iskolában tanultak, érvényesíthessék hosszú évtizedeken keresztül erőben, egészségben és szerencsével az erdőben — óhajtanám felhívni figyelmüket azon nagy feladatok és kötelezettségük elvégzésére, amelyre a jövőben vállalkozni fognak.

Mert bizony ahogyan megváltozott minden foglalkozási ág tevékenysége, nem maradt kivétel az erdészpálya sem.

Minden vonalon sokkal többre szaporodott a munka, amit el kell végeznünk, különben lemaradunk; törekednünk kell, hogy mindig jobbat, mindig többet adjunk, mert ha nem, értéktelenek leszünk.

Valamikor régen az erdészeti ideális pálya volt. Puska, vadásztáska meg a kutya, ez volt a főkellék. Igaz, sok irigye is volt. De abban a világban hiányzott a szótárunkból a „nincsen”. Jöves-járásunk közben elvetődöttünk arra is, ahol valami termelés volt, s ha már ott voltunk, hát számba is vettük. De egy fél emberöltő óta puskánk sokszor berozsdásodik, a táskám őzcsülök diszítését megrágja a moly, a kutyám meg csak szobadressurát kapott.

Munka és munka folytonosan, nincsen idő más jelentéktelenebb dolgokra, mert ha reggel 6-ra nem vagy ott, a munkát csak immel-ámmal kezdik, ki kell menni a termeléshez is, osztályozni is kell, mérni is kell, minősíteni is kell, átvenni is kell és még nagyon sok mindent kell, illetve csak kellene, de már nincs mikor, mert este van. A munkásaink mennek haza, mi pedig megyünk az íróasztalhoz és folytatjuk, ki-ki meddig, hogy a reánk bízott munkát szépen és jól, munkaadónk, feljebbvalónk teljes megelégedésére tudjuk elvégezni.

Régen nem volt ennyi tenni való, meg ennyi járni való, mert a régi világban a fakeskedelem csak két eladási módot ismert; és pedig vagy egy bizonyos területen található és felbecsült fatömeg adatott el egyszerre, vagy pedig köbméter szerinti egységár mellett, de — s ez volt a fontos — a termelést mindig a vevő végezte. A vevő pedig megválogatta az anyagot, mert a fa árának emelkedésével, az erdők apadásával, a fának az iparban való ezer és ezerféle térfoglalásával a fa válogatása, illetve minősítése elkerülhetetlenné vált. Így lett a fakeskedelem közismerten a legjobban jövedelmező kereskedelmi ág, mert a legszolidabban dolgozó kereskedő is, az átlag megvett faanyag kiválogatásával nagyon szép keresethez, és később szép vagyonhoz jutott. Természetes következménye ezen gazdálkodásnak az volt, hogy a birtokos tönkre ment, a kereskedő vagyont szerzett, az erdő pedig elpusztult.

De változtak az idők és változtak az emberek is. Az erdőbirtokosok ha lassan is, de reá jöttek arra, hogy a fa ki-termelése, a tőke mikénti elhelyezése a birtokos joga és ezt másnak átengedni bűn és nagy anyagi veszteség. „A káros bűnös” mondja a példabeszéd, s mivel mindig a magunk kárán tanulunk, így tanulták meg az erdőbirtokosok és a kezelő-személyzet is a fa válogatását, minősítését. A faanyag minősítése teljesen az erdészre hárul, mely munka egész embert ki-

ván. Még a lábán az erdőben jelöli ki, hogy melyik fa milyen célra felel meg legjobban, milyen formában értékesíthető legjobban, érdemes-e leszállítani, ha részben hibás, melyik részét érdemes megtartani vagy levágni stb. stb. Ez a dolog, mely semmisnek látszik ugyan, de szakismeretet, becsületet és gyakorlatot igényel, mert fent az erdőben mindig más és más eset fordul elő, s bizony egy helytelen, avagy részrehajló minősítés nehéz ezeket jelent a bevétel és kiadási főkönyvben.

Itt van az erdészeti tudomány teoriájának a nemes munka praksisával való párosodásának tere, hogy az erdész az általa nevelt, őrzött, feltett erdőt értékelni is tudja.

Azt hiszem kedves fiatal Kollégáim, hogy az elmondottakkal Ti is egyet értetek, s munkátokat csak sokszorozni fogja a cél, hogy minden egyes megtakarított fillér, melyből pengők lesznek, szeretet Hazánkat gazdagítsa, hogy a most folyó háborút diadalmasan megnyerhessük. Azután ismét megváltoznak a viszonyok s remélhetőleg lesz időnk arra is, hogy puszkánkat ne hagyjuk berozsdásodni, s kutyánknak is akad majd munkája az erdőben.

Isten vezéreljen Benneteket ez életben és áldása legyen munkátokon.

Szatmárnémeti, 1942. július hava.

Tamás Gyula.

Egyesületi hírek:

Az öröm és hála hangján értesítjük kedves kartársainkat, hogy a május hóban megtartott közgyűlési határozatunk alapján kért subventió ügyében benyújtott kérvényünkre a földművelésügyi Miniszter úr Ónagyméltósága a folyó évre 2.000 pengő támogatást utalt ki lapunknak.

Mély hálával köszönjük meg e helyen is Ónagyméltósága nagylelkű támogatását, amely lehetővé teszi az adott viszonyok között lapunk fenntartását.

Köszönetet mondunk az illetékes ügyosztály Urainak, akik benyújtott kérelmünket jóindulatukkal pártfogolták.

Értesítjük kedves kartársainkat, hogy úgy az alerdész külömbözeti vizsgához, mint a magánszakvizsgához szükséges tankönyvek és jegyzetek szeptember hóban elkészülnek.

Amint elkészül az Üzemtanról szóló jegyzet, ezt elküldjük kartársainknak, hogy addig is, míg a többi jegyzet elkészül tanulhassanak.

A magánvizsgához szükséges tankönyvek közül dr. Trauer Ervin erdőtanácsos úr által szerkesztett és kiadott „Erdőgazdasági alapismeretek” és az 1935. évi IV. t. c. „Erdőtörvény”-t tudjuk megszerezni, s ezeket a jövő hó első napjaiban az igénylők címére utánvétellel elküldjük.

Mint már júliusi lapunkban közöltük Görgényszentimre község részére felajánlott Országzászló avatási ünnepély szeptember hó 27-én lesz megtartva.

Felkérjük mindazon kartársat, akik az ünnepélyen részt óhajtanak venni, hogy szándékukat haladéktalanul közöljék az egyesületünkkel, hogy a község Elöljáróságának szállás biztosítása végett a jelentkezők névsorát beküldhessük.

Vasúti utazási kedvezményt a fennálló rendelkezés szerint nem kaphatunk.

Gyorsvonattal egy nap alatt Görgényszentimrre le lehet utazni Budapestről, személyvonattal utazók egy nappal előbb induljanak. A vonatindulás és érkezésről minden állomáson felvilágosítást adnak.

Móri János kartársunkat a Szatmárnémeti thj. sz. kir. város erdőgazdasági ellenőrnek kinevezte a XI. fizetési osztályba. Kinevezéséhez őszintén gratulálunk, s kívánjuk, hogy új állomáshelyén teljes megelégedéssel lássa el hivatását.

Götz Magda és Vezán Ferenc alerdész 1942. augusztus 23-án este 7 órakor tartották esküvőjüket a bátaszéki r. k. templomban.

Vadászkutyaidomító tanfolyam Keszthelyen. Az Országos Vizsla Club (Budapest, VIII., József körút 31/b) által Keszthelyen rendezett 10 napos vadászkutyaidomító tanfolyam július 31-én nyert befejezést. A záróvizsgán gróf Széchenyi János az OVC. társelnöke elnökölt. A tanfolyamot eredménnyel végzett hallgatók művészi kiviteli oklevelet kaptak.

Vizslaverseny. Az Országos Vizsla Club (Budapest, VIII., József körút 31/b I. 2) szeptember 6-án Gödöllőn országos vizsla versenyt rendez s arra minden érdeklődőt szívesen lát. Érdeklődők a Club titkárságához forduljanak.

Pénztári beszámoló

Június havi befizetések folytatása: Kiss Lajos Csikmadas 5, Szücs Vendel Pápakovácsi 14.50, Bárány Sándor Kisújszállás 6, Konrád Béla Királyhalom 2, Nádaskay Richárd Budapest 20, Ughy Antal Keszthely 5, Teszárcs Vilmos Óbarok 4, Molnár Sándor Nagy-Kamarás 1.50, Salamon Ferenc Nyirád 14, Bartok István Körösmező 6, Szép Gyula Nagykapornok 3.20, Bösze József Baktúttós 3, Várkövi János Pálmonostor 14, Urbán Ferenc 13.50.

Június havi befizetések összesen: 653.40 P.

Július havi befizetések: Lengyel Pál Németmokra 6, Kiss Károly Daraboshegy 24, Till Nándor Tatárszentgyörgy 12, Huszti Lajos Szentes 8, Gerencser Géza Keszthely 8, Rónás Ferenc Somosköőújfalú 6, Elek Géza Ökörmező 6, Koltai József Budapest 12, Kocsis Zsigmond Szatmárhegy 8, Hartl István Pásztó 2, Tajnel János Gödöllő 7, Zilai János Bogyoszló 8, Pleszka János Jalinka 10, Sárkány János Bajót 10, Kovács József Veszprém 1, Daliás Dániel Sósút 20, Szijj Ferenc Püspökladány 10, Daróczy Márton Esztergom 5, Özv. Bögöri Gyárfásné 3, Kiss Bertalan Oroszháza 6, Halápi József Tapolca 1.50, Kasza József Pécs 1, Nagy Mihály Bábolna 3, Borki Dénes Gödöllő 6, Rózsa Lajos Csata 6, Német Ferenc Lesencetómaj 8, Garai János Izsák 2, Beke Antal Győrszentiván 12, Horki Ferenc Nagyberég 6, Bánki László Pilismarót 6, Kiss Ferenc Pécs 0.50, Stubnya Mihály Pilismarót 8, Stubnya Viktor Pilismarót 8, Kósa András Kisvárdá 6, Gajda Gábor Láposbánya 8, ernyei Nagy Domonkos Tusnád 12, Miltényi János Gödöllő 4, Szabó Ferenc Mezőlőr 12, Fischer Géza Alcsút 4.50, Bozner János Szekszárd 3, Matos János Balatonboglár 6, Horváth Gyula Nova 7.50, Tatai csoport 86.50, Paszicsnyuk Ignác Feketevíz 12, Kovács István Karcag 8.50, Tamás János Bács 3.50, Bánfay Mihály Diósgyőr 3, vitéz Bezze Ferenc Lővéte 14.50, Szálka László Királymező 12, Kasza Ferenc Órfű 6,

Kovács László Nagytoldipusztá 27, Rothweil Miklós Fenyőfő 3, Antonik Mihály Alsókerepes 6, Grellneth János Sokoropátka 1.50, Darvas Ferenc Csikkormós 7, Sóos Károly Sölytőr 2, Csák Gyula Zálahaláp 6, Vancsura István Baja 15, Polgármesteri Seg. hiv. Budapest 5.94, Nagy János Dermér 4, Balázs Imre Somosköújfalu 3, Pakódi Gyula Buják 20, Magyar András Bodrogszentmária 3, Bándi Lajos Királytelek-pusztá 10, Királyszállási Közbirtokosság 10, Forgács Mihály Fedemes 5, Varga Mihály Brusztura 3, Tanó József Laskafalu 5, Juhász János Miskolc 5, Motsuk László Nagybocksó 8, Simmovits Antal Bogyem 10, Tamás Jenő Nagyberki 8, Farkas Lajos Döbrököz 20, Pauza Péter Keszthely 12, Mayer Oszkárné Dömös 0.50, Tardos Ferenc Bodrogszentmária 5, Deák László Debrecen 5, Lukács József Vasvár 4, Nádaskay Richárd Budapest 20, Tarnai Gusztáv Gödöllő 5, Molnár András Hódmezővásárhely 10, Zemkó István Tiszabogdány 12.20, Németh Géza Himód 5, ifj. Daliás Dániel Sárospatak 12, Kovács János Nova 5, Horváth Károly Zalaapáti 6, Csedő László Csik 6, Hugl Pál Gyöngyösslomos 4.50, Vancsura Antal Baja 6, Borki Dénes Gödöllő 2, Vörös Rezső Bácsordas 19, Horváth István Újkér 12, Forgács Pál Lovászpata 30.10, Simonyi Antal Nőtincs 25, vitéz Ferenczy György Tófő 6, Kenese Béla Szokolya 8, Kapdi Pál Zájka 4.50, Gere Antal Pilismarót 30, Varga András Mezőhegyes 6, Kucsány Sándor Nagynémetegyháza 9, Csabalik Gyula Diósgyőr 14, Adorján István Nagyveleg 9, Borbély Béla Nagykapocs 12, Lestyák Mihály Püspökhátvan 3, Fehér Gyula Debrecen 6, Fekete Imre Aka 12, Szabó József Sajtókál 8, Sümegi János Budafa 25, Fábián Imre Párszombat 6, Kiskovács Gyula Röjtökmuzsaly 6, Horváth Károly Vitnyédi 22, Takács Miklós Nemescsó 14, Máté Mózes, Rigán Gusztáv, Török István, Lahner Frigyes és Bányász Mihály Kolozsvár 2—2, Tihanyi István Kerepes 1.50, Kozma József Lovászpata 3'50,

Bizalmi állásba keresünk nyugalmazott erdészt, akinek egyelőre október 31-ig állandóan Nagybocksón kellene tartózkodnia. Helyben vagy közelben lakók előnyben. Jelentkezések igény megjelölésével Magyar Gyanta és Vegyitermékek Rt. Veres Pálné u. 17.

Gál János Lovászpata 5, Barsi János Szemernye 12, Odor Imre Salgótarján 8, Németh Lajos Neszmély 6.50, Mesterházy Géza Sopron 10, Tóth Mihály 20, Hábel Gusztáv Kőrösmező 5, Berger Ede Nagykovácsi 8, Nagy Ferenc Erdészvölgy 10, Laskó István Penc 3, Prónay Zoltán Hont 9, Mihályka Gyula Körmen 8, Lovász József Esztergály 3, Kovácsits János Belle 3.

Július havi befizetések összesen: 1200.86 pengő.

Augusztus havi befizetések: Szücs László Bakonybél 8, Tasi Béla Gyöngyössolymos 6, Spanitz Henrik Léva 2, Fischer Géza Alcsút 3, Együd Gyula Korláti 3, Vincze Sándor Bp. 8, Imre Péter Tata 6, Molnár József Kőrösmező 8, Kósa István Szentpéterfölde 10, Cseh János Diósgyőr 1.50, Süttő János Bucsatelep 3.50, Lakatos László Esztergom 8, Magyar Béla Galyatető 9, Zantleitner István Agostyán 2, Tatai csoport 37, Vörös Lajos Bakonyháza 6, Németh Lajos Pálköveskút 10, Princses József Szakmár 4, Gotlieb Nándor Kiskunhalas 3, Pölcz Kálmán Sárpenyő 8.50, Tihanyi István Kerepes 1.50, Musányi János Szalajkaház 5, Aponyi József Zebegény 5, Daróczy Márton Esztergom 5, Lengyel László Pilisszentkereszt 3, vitéz Juhász László Vál 10, Mocsári József Réde 10, Szemes Mihály Tapolca 12, Szalai Gyula Vép 10, Imberger István Sárszentágota 10, Spingár János Letenye 12, Farkas József Debrecen 20, Körmöczy Illés Békéscsaba 7.50, Kerékgyártó László Mátrászentimre 12, Úghy József Hont 1, Wächter Gyula és fia Kőszeg 3, Berze Lajos Gödöllő 7, Pasztorek Sándor Mogyorósbánya 4, Pálmai József Tata 12, Füzi Imre Osi 12, Schilling György Dunabogdány 10, Süttő Lajos Bucsatelep 1.50, Pécsi Székesegyház erdőgazdasága 15, Juhász János Miskolc 3, Csibulya Pál Nagybátány 6, Földművelésügyi Minisztérium 2000, Kiss György Földeák, György Kovács Lajos Hernádpetri 6, Schwendtner Antal Nagykovácsi 6, Frantz Henrik Királyerdő 20, Farkas Antal Kőrösmező 8, Rádóczy Gyula Terebesfejrátka 6, Tóth József Gödöllő 20, ifj. Csorba István Alsószeleste 6, Bereg József Dunaföldvár 20, Kasza József

Nyugdíjpénztár szakvizsgázott alerdészt kíván 800 kat. holdat tevő dunántúli birtokán alkalmazni. Ajánlatokat a fizetési igények megjelölésével, kérjük az „Az Erdő” szerkesztőségéhez eljuttatni.

Pécs 1, Kugler Gusztáv Mátrafüred 6, Szilva László Kisbár-
páti 5, Magyar József Kéthely 2, Vappel József Csontos 10,
Szakács István Debrecen 3, Németh János Bakóca 1, Nagy
József Kőrösmező 15, Galda Mikály Pilisszentkereszt 15, Bölcs
István Gyömrő 1, Nagy János Szamosfalva 6, Tóth János Ka-
darkút 3, Schmidt István Drégelypalánk 2, Horváth Imre Vit-
nyéd 2.50, Özv. Stróbl Józsefné Vitnyéd 10, Horváth János
Vitnyéd 3.50, Sczubelka Mihály Köblér 2, Czauner András
Bustyaháza 12, Imre János Terebesfejrátok 20, Hunyadi Jó-
zsef Marót-puszta 20, Szatványi József Ökemence 5, Kiss Jó-
zsef Nagyhajmás 4.50, Nagy Mátyás Kassa 6, Németh Lajos
Neszmély 1, Horbász István Királymező 6, Horbász István
Királymező 14, Dombai József Ungvár 10, Pósta Miklós Kis-
kunhalas 10, Szalay Lajos Erdőháza 3, Sebők Sándor Buda-
pest 10, Molnár Andor Beszterce 10, vitéz Sükei Lajos 2, Gö-
döllői erd. hiv. Személyzete 17, Havasi Lajos Alsólendva 6,
Sipos György Szabástelep 15, Mikhalicska Kálmán Abony 3.50,
Kerényi Ferenc Lillafüred 6, Hencz József Gánt 5, Kis Tóth
Tamás Lengyel 5, Simon György Szentpéterföldre 10, Szakony
István Pusztamogyoród 11.20, Heveny József Zánka 8.50, Kec-
skeméti András Mezőhegyes 6, Csemely János Balatonszárszó
5, Székács Endre Mezőhegyes 10, Varga Rudolf 3, Gorda Mi-
hály 6, Gábris István Pusztavám 2, Horváth József Gosztola
10, Nisztor József Alcsút 16, Kiss Ferenc Pécs 0.50, Kósa Já-
nos Bucsuta 20, Tóth Mihály Beregkövesd 3, Szalczer Antal
Tosokberénd 12, Honti Pál Pilisszentlászló 0.50, Farkas Sán-
dor Kecskemét 6, Baló András Bordóc 1, Saliga János Szent-
domán 12, Tungli Ferenc Bakonybél 4, Poczós Sándor Ágos-
vár J, Antonik Mihály Alsókerepec 2, Prókay Gyula Miskolc
6, Szatmári Püspökség 6, Ferencz Imre Gyergyóremete 8, Ku-
ráli Gyula Rétság 2.50, Szokol János Hókamalom 12, Gábor
Béla Kőrösmező 6, Belányi Vilmos Dorog 3, Schmidt István
Drégelypalánk 2, Rigán Gusztáv Szamosfalva 12, Kocsis Zsig-
mond Szatmárhegy 1, Ács András Keszthely 6, Tompa Kál-
mán Izsák 10, Horváth István Újkér 4.50, Horváth József

Jól behangolt **őzbak** és **rókahívó** csalsípok használati
utasítással 6.70 P. Storcz Albert Gödöllő.

Kelebia 6, Bácsi Béla Balatonendréd 10, Hajas József Perecseny 12, Erdélyi János Tompa 31.

Folytatása lapunk legközelebbi számában.

Emlékműre befizettek: Vörös Rezső 2, vitéz Ferenczy György 2, Németh Lajos Neszmély 1 P.

Görgényszentimrei Országzászlóra befizettek: Tatai csoport 51, Horváth Károly Báránd 1, Gemkő István Tiszabogdány 1, Németh Géza Himód 1, Kovács János Nova 1, Vörös Rezső Bácsordas 2, Juhász János Miskolc 1, Bartok István Kőrösmező 2, Forgács Mihály Fedémes 1, Beke Antal Győrszentiván 1, Kasza Ferenc Orfű 1, Soós Károly Söjtör 1, Balázs Imre Somoskőújfalu 1, Tanó József Fedémes 1, Tamás Jenő Nagyberki 2, Kenese Béla Szokolya 1, vitéz Ferenczy György 2, Kucsány Sándor 1, Kozma József Lovászipatona 0.50, Forgács Pál Lovászipatona 1, Gál János Lovászipatona 0.50, Németh Lajos Neszmély 1, Kovács János Bellye 1, Magyar Béla Galyatető 1, Gabris József Bánhida 10, Pölcz Kálmán Sárpentele 3.50, Murányi József Szalajkaház 1, Aponyi József Zebegény 1, Füzi Imre Osi 1, Vincze Sándor Budapest 2, Kiss György Földeák 5, Storcz Mátyás Gödöllő 5 P.

Előző gyűjtéssel együtt 255 pengő.

Kartársi üdvözléssel:

Pálmai József

főszámvevő.

Szerkesztői üzenetek

Poczós Sándor Ágasvár. Tagdíja 1943 február hó 1-ig rendezett. Temetkezési hátraléka nincs.

Csibulya Pál Nagybátony. Tagdíjhátraléka 1942 év végéig 6 P.

Sárkány János Bajót. Tagdíja 1943 év február hó 1-ig rendezett.

Vincze Sándor Budapest. Tagdíja 1942 december hó 15-ig rendezett. Temetkezési hátraléka nincs.

Körmöcsy Illés Békéscsaba. Tagdíja 1942 december hó 1-ig rendezett. Temetkezési hátraléka nincs.

Horváth Károly (vitnyédi) Malomrét, válaszoslap elment. A küldött 22 pengőből 5 pengő temetésre, 17 pengő pedig tagdíjra lett elszámolva. Hátralék 7 P.

Farkas József Debrecen. Tagdíja 1943 április hó 1-ig rendezve.

Springár János Letenye. Tagdíjhátraléka 1942 év végéig 9 P.

Szalay Gyula Vép. Tagdíja 1943 október hó 1-ig rendezett. Temetkezési hátraléka nincs.

Imberger István Sárszentágota. Tagdíja 1944 július hó 1-ig rendezett. Temetkezési segélye szintén rendezve.

György Kovács Lajos Hernádpetri. Tagdíja 1943 április hó 1-ig rendezett.

Szatványi József Ókemenec. Tagdíja 1943 április hó 1-ig rendezett.

Imre János Terebesfejrpaták. Tagdíja 1944 év május hó 1-ig rendezett.

KARTARS! RENDELD MEG MÉG MA egyesületünk jelvényét,

amely nemcsak azt igazolja, hogy Egyesületünknek tagja vagy, hanem kivitelénél fogva csinos ruhadísz is.

Ára : 2.— pengő.

Megrendelhető Egyesületünknel.

Azonnali belépésre állást keres szkv. erdő- és vadőr.
Címe István József Debrecen, Vesselényi-u. 103.

Erdőőri állást keres 33 éves, nős, két gyermek atyja, több évi gyakorlattal úgy az erdő, mint a vadgazdaságban, valamint a halgazdaságban és gőzfűrésznél teljes jártassággal bír. Címe a kiadóban.

Kartárs! Tégy eleget kötelezettségednek és fizessd meg a hátralékos tagdíjakat és temetkezési hozzájárulást.

A Z E R D Ő

XVI. ÉVFOLYAM

1942. OKTÓBER

10. SZÁM.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: VITÉZ SZEKERES KÁROLY

A lap havonta egyszer jelenik meg. Előfizetési díj: egész évre 6 pengő, fél-
évre 3 pengő, negyedévre 1,50 pengő. — A tagdíj évi 12 pengő. Belépési díj
egyszersmindenkora 2 pengő. — Özvegyek és szegénysorsú nyugdíjasok vagy
még ki nem nevezett állásban lévő kartársak (csemetekerti örök, erdőlegények,
erdőszolgák stb. a fenti tagdíjnak csak felét kell fizessék, azaz évi 6 pengőt,
de igazolniuk kell azt, hogy ezen kedvezményre igényjogosultak. — Egyesü-
leti tagoknak a lap tagdíj fejében jár. A lap szellemi részére vonatkozó leve-
lezés (kéziratok stb.) „Az ERDŐ” szerkesztőségéhez; Tatára küldendők.

A petit betűs vagy táblázatos hirdetések díja milliméterenkint 40 fillér.
A legkisebb hirdetés ára 4 P. A támpéldány ára darabonként 1 P.

Magyar gondolatok . . .

A szociális áldozatkészséget altruizmusnak nevezik, mert
a másokra való tekintet oly mély gyökereket ereszt lelkünk-
ben, hogy ösztönné lesz, mely ősi formáiban, mint családi ér-
zés, gyermekszeretet jelentkezik, aztán tágabb körre terjeszked-
vén, általános emberszeretté válik. Tekintsük bár ösztönnek,
avagy isteni parancsnak, nekünk mindenestre számolnunk
kell e fogalommal egyéni és nemzeti szempontok szerint is.
Mert igaz ugyan, hogy az ember egyéni célja az örök üdvös-
ség elnyerése jószágának jutalmául, mégis az üdvösség elnyerése
jószágának jutalmául, mégis az üdvösség elnyerése érdemek
feltételéhez van kötve. Az üdvösségre való érdemek megszer-
zésének lehetősége kizárja az elszigetelt természetlen jószágot.
Érdemek szerzésének lehetőségéhez tér, keret szükséges. Ilyen
keretnek kell tekintenünk a nemzetet. A nemzet fogalmát ma-
gyar szempontból így fejezhetjük ki leghelyesebben: a nem-
zet egy szorosan földrajzi egységnek tekinthető földterület ha-
tárain belül élő népcsoportok összessége, mely az ő különleges,
külső természeti adottságai között, s ezek kölcsönhatásai kö-
vetkeztében csak egy állam keretében érheti el képességeinek
kiteljesedését és töltheti be a természet rendje és elvei szerint
kijelölt hivatását a fejlődés és tökéletesedés útján. E meghatá-

rozás nem zár ki a nemzet fogalmából nyelvi vagy faji tekintetben egyetlen nemzetiséget sem ; kifejezi az egymásrataltság természeti kényszerét kivétel nélkül a nemzettest minden csoportjára ; természetes, mert a természeti adottságok tényén alapul. Viszont természetes a nemzettest együttesében a magyar nép szupremáciája mint honszerző és államfenntartó elemé.

Szükséges e tények kihangsúlyozása éppen a mai mozgalmas időkben, mert a belőlük származó elveink alapján szerényen, de félreérthetetlenül körvonalazva van a magyar állam és magyar élettér fogalma, melyet senkitől nem másoltunk, mely eredeti felfogásunk volt mindenkor. Ezt igazolja az alkotmányért és függetlenségért folytatott harcaink fényes történelme, sorsunk imádságos jeligéje: „ltt élned s halnod kell.”

E megállapításokon alapszik egész államvezetésünk iránya ennek betartása fogja igazolni a magyar faj vezető szerepre való elhivatottságát, melynek csak emelkedett felebaráti érzés, sok megértés, türelem és jóakarátú megfontolás lehetnek igazi vezérelvei. Hitünkkel kell válnia, hogy az eljövendő magyar államnak (Egész-Magyarország) a felebaráti szeretetet élő eszményének kell lennie, melynek uralkodó alapelve a szeretet és megértés gyakorlata, a krisztusi eszmék érvényesítése a magyar faj védnöksége alatt, ha kell, minden irányban a múltnál több eréllyel.

Manapság ha körülnézünk, magunk körül kavargó, forrongó világot látunk. Szerte a világban nemcsak az ágyuk, a bombák, a repülőgépek, hanem eszmék harca is dúl, ami még a fegyverek harcánál is keményebb, mert nem anyagot, hanem lelkeket mozgósít. S ez a harc régi szilárd alapokat dönget, hogy helyükbe új emberiséget, új társadalmat építsen. Ebben a harcban is vannak védők, támadók, ellenállók. S ha a csatazajban meg nem értett ködös jelszavak is belevegyülnek. S ezeket nekünk magyar erdészeknek is meg kell hallanunk s velük szemben kritikusoknak kell lennünk. Mi tudjuk és érezzük, hogy olyan korban élünk és dolgozunk, ami a nagy átalakulások kora s csak többszázados történelmi ciklusokban szokott történni. Ezért kell résen lennünk, szigorúan értékelnünk s csakis azokért az értékekért dolgozunk, amelyeket a nemzet jövőjének és karunk biztosítása érdekében jónak, helyesnek, szükségesnek tartunk.

Mi magyar alerdészek ismerjük és értékeljük a szociológusoknak, a politikusoknak munkáját. Elismerjük, sőt tudjuk, hogy a hiányok, bajok, panaszok feltárása szükséges és ott, ahol a legégetőbb bajok vannak, haladéktalanul orvosolni kell azokat. Mi látjuk a vezető államférfiak szándékát, szinte emberfeletti kemény munkáját s őket követjük a magunk ör helyén.

Most ezekben a nehéz időkben megsokszorozzuk akaratunkat s minden erőnket megfeszítve, minden egyéni bajt, sérelmet félretéve, odaadóan dolgozunk és bizalommal tekintünk a szebb, boldogabb magyar jövőbe. Keményen akarunk dolgozni, de nem azért, hogy a munka legyen a cél, hanem hogy a munkának legyenek olyan céljai, amelyek a nemzet és azon belül karunk boldogulásához vezetnek.

Mikor ezekkel a gondolatokkal foglalkozunk, s mindannyian önmagunk helyzetét a közösség szempontjából vizsgáljuk, keresnünk kell azt a módot, hogy a magyar alerdészi kar maga legyen egységes hatalmas tábor, melynek minden tagja csak egy célt lát, egyet akar. Az pedig: a haza boldogulása és azon belül karunk felemelkedése.

Ennek valóráválásához kell az alerdészi kar minden tagjának részt kérni a munkánkból s vállalni az egységes alerdészi kar kiépítését, hogy ezen keresztül egységes fellépésünkkel megteremthessük és biztosíthassuk helyünket a társadalomban s dolgozhassunk a szebb és boldogabb magyar jövőért.

vitéz Szekeres Károly.



A német erdészek kiképzése*

A német Birodalom erdészeti tisztviselője, a Birodalom területén egy kiválóan kiemelkedő tisztviselői csoporthoz tartozik. Tőle kivételes testi és szellemi képességeket követelnek meg.

Az erdészeti kiképzés célja tehát olyan átfogóan képzett és művelt tisztviselők nevelése, akik a népközösség szellemétől áthatva, példás magatartásukkal a kötelesség és felelősség szellemétől vezetve biztosítékot nyújtanak, hogy hű kezelőjük és ápolójuk lesznek a népközösség tulajdonát képező és rájuk bízott német erdőknek. A nép között vannak és velük élnek.

Az erdészeti személyzet kiképzése az 1940-i törvény alapján az egész birodalom területén egyöntetűen lett szabályozva.

A kiképzés három tagozatból áll:

A főiskolai kiképzés, a felemelt erdészeti kiképzés és a középfokú erdészeti kiképzés.

Mindhárom tagozatnál elengedhetetlenül megkövetelik:

1. Annak igazolását, hogy a német vérfajhoz tartoznak.

2. Feltétel nélkül a nemzetiszocialista állam érdekeinek szentelik magukat.

*A „Waldheil” című erdészeti zsebnaptárból magyarra fordította Stubenwoll Rezső uradalmi vidékerdész.

3. Úgy a munkaszolgálat, mint a katonai kötelezettségnek becsülettel eleget tettek.

4. Legalább 1.65 m. magas és 79—84 cm. mellbőség-gel bír.

5. Hibátlan szemek, kitűnő látás (sem szín- vagy farkas-vakságban) nem szenved.

6. Kitűnő hallás, legalább 6 m.-ről a suttogó beszéd megértése.

7. Ép lélegzési szervek (szájlélegzés és szénanátha kizárva.)

8. Ép és egészséges fogazat.

9. Görcs ér és annak hajlamának mentessége.

10. Akadálymentes beszélő képesség.

11. Golyva mentesség.

12. Teljesen ép lábak, minden elváltozás nélkül, mely a kitartó menetelést akadályozza.

13. Semmiféle gerincgörbülés.

14. Semmiféle szervi és idegzavar.

15. Kezek és lábak, valamint annak tagjainak akadálytalan használata.

A főiskolai előképzettség, az érettségi bizonyítvány, a munkaszolgálat és a katonai kötelezettség, valamint NSDAP kötelékébe volt tartozásának igazolása.

Jelenleg csak a minket inkább érdeklő felemelt és középfokú kiképzést ókajtom ismertetni.

Úgy a felemelt, mint a középfokú erdészeti kiképzésnél átmeneti intézkedések vannak, melyek lehetővé teszik a már szolgálatban álló vagy erdészeti iskolákban levő tanulóknak az alerdészi és pagonyerdészi vizsgák letételét.

Ezen intézkedéssel egyúttal megszűnik az eddig érvényben volt erdészeti, műszaki segédszolgálatra jogosító úgynevezett alsófokú erdészeti államvizsga.

A felemelt erdészeti kiképzés.

A felemelt erdészeti kiképzés alapfeltétele: 16 év betöltése és 19 évnél nem idősebb korhatár, a hat középiskola sikeres elvégzése, azonban mint később látni fogjuk, lehetővé van téve a középfokú erdészeti iskolát kitűnő eredménnyel végzett egyéneknek is a felemelt erdészeti vizsgák letétele.

A felemelt erdészeti kiképzés áll:

- | | |
|---|-------------------|
| a) Gyakorlati tanulmányi idő | 2 év |
| b) Munkaszolgálat és katonai szolgálati idő | 2 $\frac{1}{2}$ „ |
| c) Erdészeti iskola | 1 „ |
| d) Alerdészi vizsga | „ |

- e) Az erdészeti pályára való engedély beszerzése az erdészeti hatóságtól
- f) Előkészési szolgálat $2\frac{1}{2}$ "
- g) Vizsgára való előképzés $1\frac{1}{2}$ "
- h) Pagonyerdész vizsga

Összesen: $8\frac{1}{2}$ év.

A gyakorlati tanulmány célja, hogy a fiatal jelölttel megismertesse az élő valóságot. Az erdőben és külön e célra felállított tanulmányi táborokban saját testi munkájának közreműködésével megismerkedjen az összes szakmai munkákkal és üzemi berendezéseivel. A munkásokkal való bajtársi összeköttetései folytán pedig sajátítsa el a minden munkához szükséges kézi, és szellemi gyakorlatot, hogy később a bőven szerzett tapasztalatai alapján a reábizott területeken szakszerű tanácsokat és útbaigazításokat adhasson az alárendelt erdei munkásoknak és így egyúttal szoros népközösség fejlődjön ki közte és munkásai közt.

Egyidőben a vadászatban is szerezzze meg a szükséges megfigyeléseket és tapasztalatokat.

Amennyiben a jelölt a reá háramló kemény szolgálat és munka folytán azon belátáshoz jutna, hogy ezen pálya nem neki való, úgy ezt azonnal a kiképzésével megbízott feljebbvalójának jelenteni köteles, ki azonnal intézkedik, hogy ezen pályától felmentessék.

A gyakorlati szolgálatot, csak az illetékes államerdészeti hatóság által kijelölt erdőgazdaságokban és külön e célra kijelölt erdészeti személyzet mellett szerezhető meg. A kiképzés ideje alatt ajánlatos, hogy a jelölt az ellátási költségek megtérítése ellenében az őt kiképző erdésznel legyen étkezés és lakás szempontjából elhelyezve.

A jelöltet csak feltétlen becsületes, szakmájában teljesen jártas és kiképzésre alkalmas erdésznel szabad elhelyezni. A kiképző erdésznek saját magának is a különböző kiképző táborokban szerzett tapasztalt erdésznek kell lennie.

A kiképző táborok.

A kiképző táborokat a birodalmi erdőmester jelöli ki. Ő jelöli ki a tábor vezetőjét, tanítóit és ő állítja össze a tábor tantervét. A táborban a kiképzés és közösség a nemzeti szocialista szellemben történik. Önfegyelem, katonás magatartás éppoly szükséges, mint a fölvidító sport és bajtársias közösség. A táborban víg és egészséges hangulat kösse össze a tanítókat a tanulókkal és különösen a nemzetszocialista világnézet uralkodjon minden felett.

A tanulási idő beosztása.

A tanítási idő április elején kezdődik és két évig tart. A gyakorlati kiképzés négy részre oszlik:

1. Hat hónapig foglalkozás, mint fiatal erdei munkás. (április—szeptember).
2. Tizenkét-tizenhárom hónap (október—október) foglalkozás a kiképző területben.
3. Két-három hónap (október, november, december) foglalkozás az erdőhivatal irodájában.
4. Három hónap (január—március) foglalkozás, mint vadgá.

Összesen huszonnégy hónap.

Az egész tanulmányi idő alatt a tanuló rászorítandó, hogy a hazai erdei fákkal és fontosabb cserjékkel, valamint az erdőben előforduló egyéb növényzettel és azok életfeltételeivel megismerkedjék, egyúttal alkalom nyújtandó, hogy az erdőben élő vadak életmódját és ezek vadászatát megismerje.

Első tanulási időszak: a tanulónak kötelessége ezen időszak alatt kiváló tehetségű tisztviselők felügyelete mellett, könnyű erdei munkákat; mint erdősítési, csemetekerti munkálatokat, fiatalos és kevert állományu erdőrészeket ápolni; galyazást, ritkítást, erdei utak könnyűbb javítását és hasonló munkákat elvégezni. Ezen munkák elvégzéséhez szükséges szerzőmunkákat és eszközöket az illetékes erdőhivatal köteles rendelkezésére bocsátani. Amennyire lehetséges, ezen első időszak kezdetén egy kiképző táborba összpontosítani, amelyben az erdősítés és állomány-ápolás műszaki része tanítandó.

Második tanulási időszakban a tanuló, a pagonyban előforduló összes külső szolgálati és irodai munkákban képezendő ki, mely a következőkből áll: utalványok, napszámkönyvek, munkabeosztások vezetése és elszámolása; a fának felvétele, annak megvizsgálása, átutalása, mellékhaszonélvezet elszámolása. fának számozása, felvételi könyvek vezetése és bárcák kiállítás.

Ritkítások és gyérítések kijelölése, egyszerű felmérések elszámolása és rajzok elkészítése, valamint védelmi szolgálat. A kiképzéssel megbízott üzemi tisztviselő, a tanuló által végrehajtott munkálatokért felelős. Ezen időszakban, ha a tanuló az előírt feltételeknek megfelel, feljebbvalójának ellenőrzése mellett vadászhat is. A második időszak végén a tanulók egy erdei munkások kiképzésére felállított táborban vonhatók össze, amelyben a fa döntése, előkészítése, feldolgozása, a szerszámok karbantartása, a munkarend és üzemi biztonság műszaki részével ismerkednek meg.

Harmadik tanulási időszak: Ezen időszak alatt a tanuló az erdőhivatal irodájába osztandó be, ahol az összes irodai munkák elvégzésével ismerkedik meg. Az erdőtiszt köteles ezen idő alatt a tanuló kiképzését minden rendelkezésére álló eszközzel elősegíteni.

Negyedik tanulási időszak alatt a tanuló, mint favágó vezeg munkálatokat és amennyire lehetséges egy favágó csoporthoz osztandó be, mely idő alatt a kiképzésével megbízott erdész a legszigorúbb ellenőrzést gyakorolni köteles. A munkák elvégzéséhez szükséges, legújabb rendszerű fejszét saját költségén köteles beszerezni. Ezen beszerzéshez azonban pénzbeni támogatásban részesül. A többi szerszámokat azon munkáscsoport köteles a tanuló rendelkezésére bocsátani, amely csoporthoz a tanuló be van osztva. Ezért a csoport használati díjat kap. A tanulónak az összes szerszámokat saját magának kell karbantartania és ápolni. A tanuló ezen időszak alatt vadetetésre és hajtónak is alkalmazható.

Fizetés és biztosítás.

A tanuló alkalmazásának első negyedévében, mely egyúttal mint próbaidő is számít, havi 30 márka nevelési segélyt kap. Megfelelő szolgálatnál az első év hátralevő háromnegyed évében havi 50 márkát. A második évben havi 60 márkát kap kézhez minden levonás nélkül. Egyúttal a tanuló betegsége és balesetre is biztosítandó.

Működési napló.

A tanuló a kétévi kiképzése alatt naplót köteles vezetni, amelyben mindennapi teljesített munka és szolgálat pontosan bevezetendő. Ezen naplót a tanuló minden hónap végén feljebbvalójának, vagy a tábor vezetőjének köteles bemutatni, aki ezt aláírásával látja el. A kiképző erdész ezen naplót minden hónapban feljebbvaló erdőmesterének is bemutatni köteles.

A kiképzés ellenőrzése.

Az erdőmester köteles az egész időszak alatt a tanuló kiképzését ellenőrizni, amennyiben úgy találná, hogy a kiképzéssel megbízott erdészeti alkalmazott a rá szabott feltételeknek nem felel meg, jelentést köteles tenni az erdészeti hatóságnak, hogy a tanuló más kerületbe vagy kiképző tisztviselő mellé osztassék be.

Az erdőmesternek jogában áll a tanulót különösen tanulságos erdőrészekbe ideiglenesen beosztani, vagy erdők bejárásához magával vinni. Az erdőfelügyelőség a területéhez tartozó

összes tanulók kiképzését szigorúan ellenőrizni és azok előmeneteléről az erdőben meggyőződni köteles.

Vélemény és bizonyítvány.

Minden táborvezető, vagy kiképző hivatalnok a hozzá beosztott tanulóról minősítési lapot állít ki két példányban, amelyekbe azonban csak a kiemelkedő jó teljesítmények, vagy rosszatások vezetendők be. Ezen minősítési lap egy példányát a tanuló kiképzésével megbízott erdőmesternek küldendő be. A kiképzés befejeztével a kiképző erdész véleménnyel látja el és felterjeszti felettes hatóságához, ki szintén véleményezi és beterjeszti az országos erdőfelügyelőséghez, ki ezekután dönt, hogy a tanuló alkalmas-e tanulásának továbbfolytatására.

Munkaszolgálat és katonai szolgálat:

Tanulási idejének befejeztével a tanuló köteles úgy a munkaszolgálatnak, mint katonai szolgálatnak eleget tenni.

Katonai szolgálatot csak a következő csapattestnél teljesíthet:

Gyalogság és vadászzászlóaljnál.

Ejtőernyős egységénél.

Utász és hidász zászlóaljnál.

Lövészekrednél, vagy gépesített felderítő osztagnál.

Az S. S. fegyvernemhez tartozó gyalogság, utász, és ennek felderítő egységeinél.

A tanuló köteles katonai szolgálati év utolsó részében a felsőbb erdészeti hatóságnál írásban jelentkezni, pontos címét közölni a katonai hatóság által kiállított tanusítványt mellékelni. Az erdészeti hatóság intézkedik ezek alapján az erdészeti iskolába való felvétele végett.

Erdészeti iskola és alerdészeti vizsga.

Az erdészeti iskola tananyagát és az alerdészi vizsga feltételét a közoktatásügyi miniszter által kiadott rendelet állapítja meg.

Az alerdészi iskola 1 éves. A vizsga sikeres letétele után következik az előkészítő szolgálat a pagonyerdészi vizsgához mely áll:

1. 12 hónapi pagonyerdészi szolgálat

2. 4 „ irodai szolgálat

3. 14 „ további előkészítő szolgálat tanulmány utakkal.

30 hónap összesen.

Pagonyerdészi vizsga áll:

1. Írásbeli vizsga 2 óra, 4 megfektendő kérdéssel.

2. Szóbeli vizsga összes tantárgyakból.
3. Vizsga az erdőben.

Tantárgyak :

Erdőműveléstan, Erdővédelem, Madárvédelem, Erdőhasználat, Erdészeti felméréstan és építészettan, Munkatan, Szolgálat és törvények, Számtan, Munka- és árszabály jog, Vadászat, halászat.

Vizsga ismételés.

A vizsga egyszer megismételhető. Az ismételéshez a Birodalmi erdőmester engedélye szükséges. Vizsga díj 20 Márka.

Ha a vizsga nem sikerül, úgy középfokú pályán helyezkedhetik el.

Katonai igényjogosultak részére 10 évi szolgálat után külön intézkedések vannak érvényben, ezek leginkább a katonai erdészeti különítményből kerülnek ki.

A középfokú kiképzés katonai tiszti rang elnyerésére jogosít.



Szarvashívásról

Tizenkettő esztendeje az egyik vadászlapban az olvastam a „vadőr”-ről írt cikkből, illetve azt olvasta ki annak minden olvasója, hogy jó vadőr nincsen. A cikk névtelen írója sok vadórt tartott, de nem találkozott, csak csapnivalóval. Egy vadászkönyvből — akinek írója elvből nem vadászik vadőrrel s akinek írásából kitűnik a vadőrök iránt érzett rossz emlék — azt olvastam, hogy szarvasbögést vadórtól megtanulni nem lehet, mert szerinte vagy féltékenyek tudományukra, vagy nem elég intelligensek ahhoz, hogy elmagyarázzák azt. Fájón olvastam e sorokat, mert én már annyi jó vadőrrel, annyi becsületes, túl becsületes, „hős” vadőrrel, kitűnő bögő, tudományát szívesen és értelmesen magyarázó vadőrrel találkoztam, hogy szégyeltem magam. A fajtámról volt szó, bár erdészember vagyok, kimondottan nem vadőr, de ha ide ér az ősz, teljesen azzá leszek. Egyesek előtt talán hihetetlenül hangzik: önszántamból. Nem pénzért, érdekből sem, nem parancsra, hanem szeretetből. Ha megkezdődik a bögés, engem hív, vár, magához ölel az őszi kedves erdő, ott tudnék lakni s míg le nem zárul a vadászat, remetéje tudnék lenni. Egyszóval felcsapok igen nagy örömmel vadászvezetőnek, vadőrnek.

Mivel éveken keresztül bő alkalmam nyílt elsajátítani a

szarvasbika bőgő hangját s mivel Kartársaim közül „nincsen” aki elmagyarázná azoknak, akik még nem értik e mesterséget, vagy nem hallottak szarvasbögést, megkísérlem leírni, elmagyarázni, hogyan bőg a bika s mire kell különösen vigyáznunk akkor, amikor eredményt akarunk elérni. Késztet erre még iskolai bizonyítványomban szereplő azon szó is, mely megemlíti a vadőri teendőket. Tehát a fenti állítást megcáfolni szeretném s az annyit ócsárolt vadőri karnak ezen kis dolgozatommal védelmére szeretnék kelni.

Én azt tanácsolom, ha valaki tökéletesen meg akar tanulni bőgni, ne könyvekből, gramofonlemezről, vagy cikemből igyekezzék azt elsajátítani, hanem saját magától. Ezek csak utmutatásul szolgáljanak. Az első pillanatban nehezen kivehetőnek látszik, de nem lehetlen.

Alaposan meg kell figyelni, hallgatni a bikát és ellopni hangját. Nem úgy gondolom, hogy azonnal csigát, ökörszarvat vagy lámpacilindert vesz elő az ember és ott azonnal felel is neki a legjobb belátása szerint, hanem igyekszik fülében megtartani a hangokat, azok kiejtését, öblösödését, halkulását stb.

Én a következőket tanultam, lestem el. Igaz, 15 év kellett ahhoz, hogy komolyabb öregurakkal is megpróbálkozhassak, de az akarat győzött, a bögést elsajátítottam.

A bőgés, illetve a bőgésre való reagálás sok mindentől függ. Erdőnk fekvése, az időjárás, az ivararány, de legfőképp maga a bika szabályozza, akadályozza vagy lehetetlenné teszi azt. Hogy mikor és hol bőgjünk, arra szabályt felállítani nem lehet. Arra feleletet legtöbbször a helyzet ad. Hogy hogyan bőgjünk, arra is a körülmények nagy befolyással vannak, lehetnek. Tapasztaltam, hogy legnagyobb, legbiztosabb eredményt akkor érünk el, ha a bőgésünkre reagáló bika hangjánál gyengébb hangú bikát utánozva bőgjünk, megyünk rá, vagy csalogjuk magunkhoz.

Kétféle bika van. Tehén, vagy tehenek mellett bőgő és magányosan kószláló, kiverő, teheneket kereső. Én legszívesebben az elsőt főbikának, utóbbit mellékbikának nevezem. A cél egyikkel sem könnyű, de ismételnem kell, nem lehetetlen. Könnyű csak a fiatal, kölyökbikával való elbánás. Ez azonban nem célunk, tehát ennek ismertetését mellőzöm.

A vén bika ritkán bőg, hangját ritkán hallatja, szóval nem hangos. Kivétel persze nemcsak a latinban, e téren is van. Elég gyorsan, kevés gyakorlattal meg lehet állapítani, hogy milyen bikával van dolgunk. Én inkább úgy jellemezem őket, hogy tapasztalt, tehát idősebb, óvatósabb; tapasztalatlan, tehát fiatal és meggondolatlan. Előbbi igen sokszor tulságosan óvatos, igyekezik szél alá kerülni és sok esetben bőgés nél-

különbözően a vélt vetélytárshoz. A fiatal nem teketóriáz, néha vakon rohan vesztébe. Fiatal lehet egy 10-es, 12-es, 14-es is! Általában s az én nézetem szerint a vén bika hangja legjobban hasonlít a mély torkunkból eresztett, elején és végén hallgatózott, tompított, közepén öblösödő „áúu“-hoz. Vagyis az „á“ betűt, mely inkább rövid á és az „u“ betűt, mely szintén rövid u, könnyedén ejtem ki, az „ú“ betűt közülük kiemelem, húzom. A fiatalabb bika „eő“-t mond. Hangsúly az „ő“ betűn van. Persze mi úgy halljuk, ahány bika, annyi féleképpen hallatja ezeket az „alaphang“-okat. Igen gyakori a fiatalok között az „eőőőőőőő“ hangot dúdoló, úgynevezett kornyikáló bika. Persze nem egyszer ezen öröklött, betegség, lövés, vagy hangszáll gyengeség miatt ilyen hangon bőgő bika megmarad, menti évről évre sokszor tekintélyes agancsát, életét. 1933-ban a Börzsönyben egyik főúrral cserkésztem. Elhízáta a nagyurat s lógó orral, inkább időtöltésből mentünk egy semmibe vett, ismeretlen hangú kornyikáléhoz. 11 tehénnek volt korlátlan ura, mellékbika a közelében meg nem maradt s az évad legjobb agancsát viselte.

Visszatérve a bőgésre, megfigyelésem szerint a különbözőkorú, vagy igen sokszor testi fejlettségű bikák hangja a fenti hangoktól mélyebb, vagy magasabb hanghordozással, egy-egy vélt betű hozzáadásával (máu, auóó, áu stb.) térnek el, de alapjában véve mondhatjuk, azokat megtartják. Hallottam somogyi, baranyai, tolnai, soproni, győri, veszprémi, esztergomi, pesti, honti, nógrádi, erdélyi bikát bőgni már s elmondhatom, hogy ezek mindegyike ezeket a hangokat fújta csak erejéhez, akaratához, a körülményekhez képest mélyebb, gyengébb, erősebb, halkabb hangokon.

Gyakran halljuk az u. n. szaggatott hangot, mely nem egyéb, mint „ő“ betűk sorozata. Ezt a tehenekkel rendelkező bika akkor hallatja, amikor kiszemelt háremhölgye nem engedelmeskedik. Ezeket az „ő“ betűket úgy sajátíthatjuk el a legjobban, ha nem szakítjuk meg, illetve gyorsan ejtjük ki egymásután pausa nélkül, egy szuszra 4–5 ő betűt. Mindnyájan ismerjük a hányinger hangját. Szerintem ez a hang hasonlítható legjobban a meg nem hallgatott bika hangjához.

Majdnem ugyanezen hangokat hallatja a dühöngő, haragvó bika is. Ezt a hangokat, vagy hangot én kétféleképpen figyeltem meg. Az egyik, a gyakoribb az, mely olyan ő betűket tartalmaz, melynek mindegyikén hosszabbodó vesző van. Elején csak ő, végén hosszú ő, melynek utolsó betűjét a bőgő alkalmatosságba valósággal úgy nyögjük bele, persze torkunk minden erejével alacsonyabb, vagy magasabb hangon, ahogy a helyzet kívánja, diktálja s különösen ügyelünk arra, hogy min-

den ő, illetve ő betű után, azok között hosszabbodó pauzát is tartunk. A másik ugyanez egy „h” betű hozzáadásával az elején. Vagyis a rövid ő-ből „hö”, az ő-ből „hőő” lesz, ahol az utolsó hangokat szintén úgy nyögjük torkunk mélyéből eresztve azt. Én inkább öregebb bikáktól hallottam ezt.

A most leírt hangok adásánál különösen elővigyázatosnak kell lennünk. Véleményem szerint a kezdeményező a bika s ne mi legyünk. Ha ezt a hangot alkalmazzuk, igen ügyeljünk arra, hogy az mélyebb, vésesebb, fenyegetőbbben ne hangozzék, mint a bikáé, különben ezzel megfélemlítjük, meggondolásra készítjük bikánkat. Nálánál erősebb vetélytársat vél s elhallgat. A mi hangunk mindenkor gyengébb a bika hangjánál, de ez nem jelenti azt, hogy attól meg ne ijedjen. Ezt tapasztalatból tudom s bizony nem egyszer történt meg, hogy a már majdnem célhoz vezetett bőgés eredménytelen lett, mert a bőgés hevében erre nem figyeltem. Szintén a tapasztalat tanított meg arra is, hogy bőgő alkalmatosságomat a bika felé csak akkor tartsam, amikor az tőlem nagyobb távolságban van. Én már 150–200 lépésen belül lévő, illetve vélt bikára, feléje nem bőgök. Feléje fordulva, de a csigát, ökörszarvat a föld felé irányítom. Ha elfordulunk, a hangból következtet a meghátrált, megfutamodott ellenségre s igen sokszor ő is visszafordul.

Végül a tehén — igen fontos — hangjáról valamit. Sokszor hiába minden tudományunk, nem érünk el eredményt. Ilyenkor a „csakazértis” felülkerekedik a több ésszel rendelkező emberben és cselhez folyamodik. Ezt vadásziasan ugratásnak nevezném. Amikor felel, bőg, tőlünk nem messze a bikánk veri az ágat, szóval teljesen tűzben van, de egy lépést sem tesz felénk, sokszor igen szép eredményt érünk el a tehén hívó hangjával. Ez nem egyéb egy „ő” betűnél. A betű kimondásakor, mit kissé nyitott szájjal végzünk, mindkét orrnyílásunkat hüvelyk- és mutatóujjunkkal befogjuk. Ezzel ugyan nem lesz tökéletes az ő betű, inkább egy nyekkenő hangot kapunk, mely még is csak az ő-höz áll legközelebb.

Még egy ugratást ismerek. Amikor a tehén hívó hangja sem használ s újra ólálkodik a lehetetlen, az űző bika „ööö...ő” hangját utánozhatjuk elfordulva. A bika azt hiszi, valamelyik tehene lemaradt s most valamelyik mellékbikáját halgatta meg. Szóval a féltékenység igen igen sokszor a minden hájjal megkent „meglőhetetlen” bikát is puskacső elé állítja.

A tehén ismertetett hangja persze nem tévesztendő össze azzal a hanggal, melyet akkor hallat, amikor megijed s riaszt.

Végül még egy jól bevált trükk. Csigánkat a lövés pillanatában emeljük szánkhoz s bőgünk bele. A társaság legtöbb

esetben azt sem tudja mi történt, tanácstalanul forgatja fejét. Láttam már elhibázott bikát visszabőgni, láttam már rosszul, de meglőtt bikát tovább is állva maradni, de láttam már kétszer elhibázott bikát is, amelyik annyira meglepődött, kitartott, hogy volt idő a harmadik lövésre, mely elhallgattatta örökre.

Legolcsóbb, legkönnyebben beszerezhető bőgőalkalmatosság az ökor vagy bika szarv. A nagyszarvú magyarfajtára gondolk. Házilag elkészíthető könnyen. Ha nyersen kapjuk, ahogy levágták az állat fejről, ki kell szárítani. Napon, vagy mesterséges meleggel szárítható. Belső, likacsos. rossz szagú részét könnyen kihúzzhatjuk. Forró vizet öntünk likacsába s vastagabb végén kihúzzuk. Vékony, tömött végét úgy vágjuk el, hogy a vágásfelület ne legyen nagyobb egy pengősnél. Kovács igen könnyen kiégeti megtüzesített, izzó vassal. A további dolog vele ismét házilag elkészíthető. Üveggel, cseréppel, bármilyen kaparó eszközzel addig kaparjuk, amíg elég vékony és szagtalan lesz. Persze belülről is sokat kell kikaparnunk. Hosszúsága olyan legyen, hogy szánkba véve a vékonyabb vége, vastagabb vége pedig jobb kezünkkel befogható legyen. Erre azért van szükségünk, hogy a hang leadásánál jobb kezünkkel befogjuk a kürt nyílását, majd onnan elvéve öblösödő, tompuló hangot adunk, mely természetesebb hangokat ereszt. Rövid időn belül ebbe bele lehet jönni.

Egy erdész, erdőőr, vadőr igyekezik magát minél tökéletesebbé nevelni, képezni. Mesterségünkbe vágó dolgokat szívesen megtanulunk s ne legyen közöttünk egy sem azokból az olcsójánosokból, akik okot adnak cikkem legelején közölt megállapításokra. Azok nem erdészek, erdőőrök, vadőrök, hanem vadorzókból előléptetett, szabadjára eresztett fővadorzó, csendőrségtől nyugdíjazott, lestrapált, kényelmes, jó vadőrnek sohasem nevezhető egyének maradnak. Olcsók, de nem jók. Olcsó húsnak híg a leve! A vígnyetta szép, sokat ígérő, sokat mutat, de értéke egyenlő a műrostéval. Erdésznek, vadőrnek születni kell.

Végül engedtessek meg nekem, hogy a jó vadőröknek is üzenjek valamit:

„A rossz vadőr csak sírni, a jó nagyvadas vadőr pedig bőgni is tud!”

Szücs László.

Erdészgyakornok állást változtatna nagyobb erdészethez. Az erdőgazdaság, valamint az azzal kapcsolatos mezőgazdaság, továbbá a vadtenyésztés és vadászat minden ágazatában jártas. 19 éves. Szíves megkeresést kér, címe: Annus Ferenb, u. p. József-szanatótium. Remeti erdőgazdaság.

Hirdetmény

Jelentkezés a vadőri tanfolyam és szakvizsgára.

A vadőri szakvizsga letételének megkönnyítése céljából, a gödöllői m. kir. Vadászati Hivatalnál 1943. évi január-március hónapok folyamán — a jelentkezők számához képest több — kétételes előkészítő tanfolyam (nagy- és apróvadás) nyílik meg, amelynek elvégeztével a hallgatók a vadőri szakvizsgára bocsáttatnak. A tanfolyamon való részvétel kötelező.

A vadőri tanfolyam és szakvizsgára való felvétel iránti kérvényeket mielőbb, de legkésőbb 1942. évi december hó 1-ig a m. kir. földművelésügyi minisztériumhoz (Vadászati Osztály, Budapest, V. Kossuth L.-tér 11 sz.) kell benyújtani. A bélyegköteles kérvényt 2 pengős, minden mellékletet 30 filléres okmánybélyeggel kell ellátni. Szegénységi bizonyítvány csatolása esetében a kérvény és mellékletei bélyegmentesek.

A kérvényhez eredetben, vagy hiteles másolatban (magyar fordítással együtt) csatolni kell:

1. a huszadik életév betöltését igazoló születési anyakönyvi kivonatot;
2. az elemi népiskola legalább negyedik osztályának sikeres elvégzését igazoló iskolai bizonyítványt;
3. a feddhetetlen előéletet igazoló — hat hónapnál nem régebb keletű — hatósági erkölcsi bizonyítványt;
4. az ép, erős, egészséges testi és szellemi fejlettséget igazoló hatósági orvosi bizonyítványt;
5. a szolgálatadó vadászterület-tulajdonos (esetleg megbízottja) vagy a terület bérelője által kiállított — és az illetékes járási vadászati tudósító, illetőleg a községi előljáróság igazoló záradékával ellátott — szolgálati bizonyítványt arról, hogy kérelmező legalább három éven át megszakítás nélkül — vadászatilag megfelelően gondozott és nagyságú vadászterületen — hivatásos vadőri (erdőőri) gyakorlati szolgálatot teljesített.

A tényleges katonai szolgálatot nem lehet a gyakorlati szolgálat megszakításának tekinteni. Nyugdíjas csendőrök, amennyiben leaalább tíz évi igazolt csendőrségi szolgálattal rendelkeznek, 1½ évi vadőri gyakorlati szolgálattal is fellehetők.

M. kir. erdőigazgatóságok által kiállított szolgálati bizonyítványt, külön igazoló záradékkal ellátni nem szükséges.

A szolgálati bizonyítványban fel kell tüntetni a vadász-

terület: a) helyét (megye, község) b) nagyságát (kat. holdban) c) jellegét (apró-, nagyvadas voltát). d) Idegen anyanyelvű magyar állampolgárnál az előadások megértésének biztosítása céljából a magyar nyelvnek szóban és lehetőleg írásban való tudását is igazolni kell.

Hiányosan felszerelt és elkésetten benyújtott kérvények figyelembe nem vétetnek.

A vadőri szakvizsgát megelőző egy-egy előkészítő tanfolyamra, tanfolyamonként legfeljebb 40–40 hallgató vehető fel.

Kérvényezők az előjegyzésről, illetőleg a felvételtől és a tanfolyamra való jelentkezés és a szakvizsga közelebbi időpontjáról megfelelő értesítést nyernek.

A tanfolyam ingyenes, a vizsgadíj 30 (harminc) pengő. A vizsgadíjat az írásbeli szakvizsgát megelőzően a vizsgabizottság elnökének kezéhez kell lefizetni. A vizsgadíj lefizetése alól felmentésnek helye nincsen.

A vadőri tanfolyam és szakvizsga tananyagának előkészítő tanulmányaihoz a vezetésem alatt álló minisztérium kiadványát: vitéz Nemeskéri Kiss Géza — Félix Endre — Glóser Dezső — dr. Liszy Edward: „A HIVATÁSOS VADÁSZ” I.—II. kötet című szakkönyvet kell felhasználni. A szakkönyv megjelenése idejét, árát, külön hirdetmény fogja közölni.

Jelen tanfolyamra jelentkezők a szakkönyvet annakidején (előreláthatóság folyó évi november hóban) a vezetésem alatt álló minisztérium házi könyvtára útján példányonként (I—II. kötet) 6 P vételár (10 fill. postai kézbesítési díj és 50 fill. portókötség díja = összesen 6 P. 60 fillér) előzetes beküldése mellett rendelhetik meg. A postautalványt (a pénz rendeltetésének megjelölésével) az alábbi címre kell kiállítani: M. kir. Földművelésügyi Minisztérium Könyvtárának, Budapest, V. Kossuth L.-tér 11. sz.

A tanfolyam és a szakvizsga tartama alatt a hallgatók díjmentes elszállásolásban részesülnek, amelyet a felvétel iránti kérvényben kell kérelmezni. Élelmezésükről maguk tartoznak gondoskodni. Intézkedés történt azonban, hogy a hallgatók az élelmiszerjegyek beadása és az önköltségi ár (napi mintegy 3'20—3'40 P.) megtérítése ellenében, a tanfolyam étkezdéjében meleg élelmezésben (reggeli, ebéd és vacsora) részesüljenek.

Az étkezés tényleges költségeiről a hallgatók a helyszínen, a díjmentes elszállásolásról pedig a felvételi értesítésben nyernek tájékoztatást.

Budapest, 1942. évi szeptember hó 4-én.

M. kir. Földművelésügyi Miniszter.

Egyesületi hírek:

Hermann Ferenc a tatai uradalom erdőőre szeptember hó 8-án elhunyt. Hosszú, becsületes szolgálatával úgy a munkaadója, mint kartársai megbecsülését kiérdemelte. Kartársai szép számban jelentek meg temetésén és kísérték utolsó útjára. Béke hamvaira,

Hermann Ferenc a temetkezési segélyalapnak tagja volt, hátramaradottainak a temetkezési segélyt kiutaltuk. Kérjük kartársainkat, hogy az esedékes hozzájárulást beküldeni sziveskedjenek.

Értesítjük kedves Kartársainkat, hogy a különbözőzeti vizsgálóhoz szükséges tankönyv, illetve jegyzetekre előjegyzést már nem fogadhatunk el, mert az eddig beérkezett igénylések kimerítették az általunk megrendelt mennyiséget.

Az erdészeti „Üzementan” jegyzeteket szeptember hó 27-én postára adtuk az igénylőknek. Ha esetleg az igénylő kartársak közül valaki nem kapta volna meg, úgy egy lapon kérünk értesítést.

Pénztári beszámoló

Augusztus havi befizetések folytatása: Hunyadi János Pilismarót 6, Dudás János Vál 10, Paura Péter Keszthely 12, Telek János Zagyarvárona 15, Hosszú Ferenc Kőlcse 8, Barnoczky István Debrecen 8, P. Szabó Imre Monostorpoli 2, Kurati István Szendehely 9, Csányi István Perecseny 15, Bitter János Gyarmatpuszta 8, vitéz Bezze Ferenc Lővéte 0.50, Drexler János Szedres 3, Király Mihály Alsóbogát-puszta 63, Szatmári József Bálványos 36, Annus Ferenc Békéscsaba 4, Bali János Somogyharsány 13, Németh Géza Pápateszér 10, Ézsias József Kőrösmező 16, Farkas József Rózsáskert 2.20, Milcsevics Lajos Kőrösmező 6, Holczberger Pál Németsokra 6, Bratu Lajos Etes 3, Ollósy Győző Szár 6, Kránitz György Ujkér 8.

Augusztus havi befizetések 3339.90 pengő.

Szeptember havi befizetések: Pintér János Budakeszi 5, Boczér Sándor 10, Nagy Sándor Orosháza 5, Malmos Mihály Miskolc 5, Erdősi József 1.50, Matusinszky Pál Gödöllő 8, dr. Thobiás Gyula Fügöd-puszta 3, Kovács Antal Csapod 6, Dancs Imre Zalaegerszeg 8, Mihályka Ernő Léva 7, Slauszky Ernő Királyszállás 8, Gaál János Szászd 7, Kovács Antal Csapod 4, Füstí Molnár Sándor Füzesabony 4, Endrődi Sándor Bp. 24, Katkweit Miklós Fenyőfő 6, Leitner Antal Kőrösmező 6, Balogh Lajos Esztergom 12, Daróczy Márton Esztergom 5, Tölgyesi Lajos Kisszékely 5, Farkas Vendel Zalaszentő 10, Csutor Kálmán Sárvár 3, Ochs Lajos Dolha 6, Gottlieb Nándor

A Z E R D Ő

XVI. ÉVFOLYAM

1942. NOVEMBER

11. SZÁM.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: VITÉZ SZEKERES KÁROLY

A lap havonta egyszer jelenik meg. Előfizetési díj; egész évre 6 pengő. fél-
évre 3 pengő, negyedévre 1.50 pengő. — A tagdíj évi 12 pengő. Belépési díj
egyszersmindenkorra 2 pengő. — Özvegyek és szegénysorsú nyugdíjasok vagy
még ki nem nevezett állásban lévő kartársak (csemetekerti örök, erdőlegények,
erdőszolgák stb. a fenti tagdíjnak csak felét kell fizessék, azaz évi 6 pengőt,
de igazolniuk kell azt, hogy ezen kedvezményre igényjogosultak. — Egyesü-
leti tagoknak a lap tagdíj fejében jár. A lap szellemi részére vonatkozó leve-
lezés (kéziratok stb.) „Az ERDŐ” szerkesztőségéhez; Tatára küldendő.

A petit betűs vagy táblázatos hirdetések díja milliméterenkint 40 fillér.
A legkisebb hirdetés ára 4 P. A támpéldány ára darabonként 1 P.

Országzászlónk felavatása Görgény- szentimrén

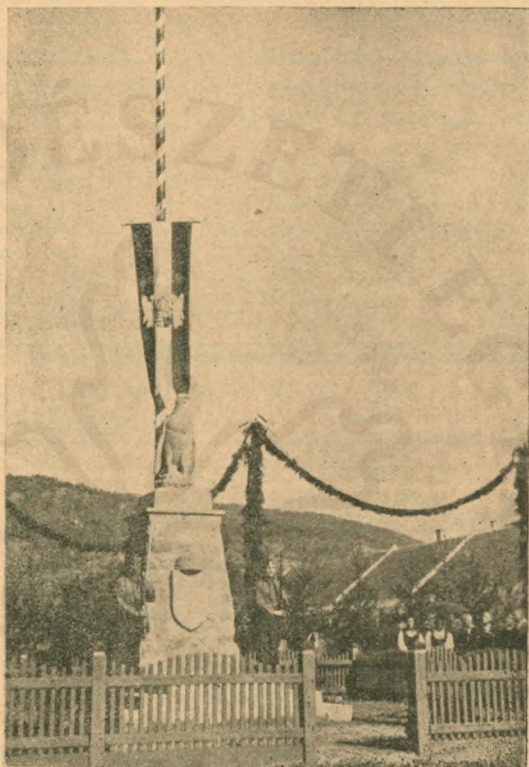
Látogatás a püspökladányi szik-kisérleti állomáson

Hosszas előkészületek és többszöri halasztás után Gör-
gényszentimre község előljárósága kitűzte a ünnepély napját
1942. szeptember 27-ére.

Vitéz Szekeres Károly elnök, Cservenka Ferenc titkár és
Acsai István kartársunk, Dr. Almády Károly ügyészünk szept-
ember 25-én délután felutaztak Budapestre, ahonnan 26-án,
szombaton reggel 7 órakor indult a gyorsvonalat Erdély felé.
Változatos utazás után alkonyat tájban értünk Szeretfalvára,
majd a hegyeken keresztülvezető, két órás fárasztó út után
Szászrégenbe, ahol Pető János erdőtanácsos, szakiskolai igaz-
gató és Dr. Nagy Árpád, tatabányai származású járási szolgabíró,
tűzrendészeti felügyelő fogadott bennünket. Kisvasúttal újabb
jó egyórás út következett és végül este 10 órakor 17 órai uta-
zás után Görgényszentimrere érkeztünk, ahol Pető János igaz-
gató vendégei voltunk vacsorára, mely után még órák hosszat
beszélgettünk erdészeti és erdész-nevelési kérdésekről.

Az egész utazásnak gyönyörű idő kedvezett, az ünnepély
napján is gyönyörű, verőfényes idő volt. A katolikus és evan-

gélikus templomban megtartott istentisztelet után, már fél 11 órakor gyülekezett a község lakossága a nagy téren, hol a felavatásra váró hősi emlékmű áll, melybe beleépítették a hatalmas zászlótartó rudat. Mire 11 órakor az ünnepély megkezdődött, nagy tömeg lepte el a teret, ahol az előkelőségek sorában ott láttuk Dr. Ajtai Sándor miniszteri tanácsost, egyesületünk megértő barátját és igaz ügyünk mindenkorai támogatóját, Pető János m. kir. erdőtanácsost, az alerdész szakiskola lelkes, kiváló igazgatóját, Dr. Bíró Istvánt, a kerület országgyűlési képviselőjét, a vármegyei hatóságokat, élükön a vármegyei főjegyzővel, a község egész vezetőségét, a járási főszolgabíró, szolgabíró, járási tűzrendészeti felügyelőt, a katonai, csendőri parancsnokságok küldöttségét. Kivonultak a tűzharcosok, leventék és az alerdész szakiskola növendékei.



Az ünnepély

A Himnusz eléneklése után Dr. Almády Károly ügyészünk mondott beszédet, melyben ismertette azokat az okokat, melyek arra vezettek, hogy a MEVME. Görgényszentimrének országzászlót adományozott, méltatta az országzászló jelentőségét, mely alatt minden magyar fegyverrel, vagy polgári munkával kitartóan és rendületlenül küzd a szebb, jobb és boldogabb magyar jövőért. Az izzó hazafiságú, szép példákkal tarkított, lendületes és igen nagy tetszéssel fogadott beszéd után

átadta az egyesület által adományozott zászlókat Kovács Gyula községi főjegyzőnek.



Ezután a katolikus plébános és evangélikus lelkész igen szép beszéde következett, mely után az országzászlókat és hősi emlékművet megáldották. A Magyar Hiszekegy eléneklése közben leventék húzták fel a zászlórúdra gyönyörű országzászlónkat. Megható pillanat volt; a világháború hősi halottainak gyászruhás hozzátartozói könnyes szemmel nézték azt a háromszínű lobogót, melynek színeiért övéik megtették kötelességüket.

Dr. Bíró István országgyűlési képviselő ünnepi avatóbeszédében lemondásra és önfegyelemre intette hallgatóságát. Nem szabad abba a hibába esnünk — mondotta — hogy mindenki rendet akar csinálni, mindenki kritizál másokat, de közben nem veszi észre, hogy vizet prédikál és bort iszik, mert aki fegyelmezni akar, az elsősorban önmagát fegyelmezze, saját hatáskörében csináljon rendet, mert csak így szolgál nemzeti érdekeket. A község 56 világháborús hősi halottjának példája lebegjen mindnyájunk előtt és emlékeztessen azokra, akik ezen áldozat dacára még mindig elnyomás, idegen uralom alatt vannak.

A hatásos beszéd után Simon Rozália görgényszegi tisztviselőnő fehér magyar ruhában, az alerdész szakiskola ének-kara kíséretével a „Fenyő, fenyő...” című hazafias dalt énekelte el. Csengő, szárnyaló hangja simogatta a hazafias tűz-

ben égő szíveket, könnyeket csalt a szemekbe és felülemelkedve az erdőborította hegyeken, mint a magyarság szelleme lebegett Erdély bércei felett.

Pető János erdőtanácsos, szakiskolai igazgató áldozott ezután az országzászló-mozgalom megteremtőjének, a lelkes, mindig minden áldozatra kész magyar Urmánczy Nándor emlékének, akinek hervadhatatlan érdemeit hirdetik szerte az országban a hazafias érzelmegnyilvánulás gyönyörű külső jelei, az országzászlók.

A szép beszéd után a szakiskola egyik növendékének lelkes szavalata következett, majd Kovács Gyula községi körjegyző vette át megőrzés végett a hősi emléket és országzászlót hatásos beszéd kíséretében, mely után a közönség elénekelt a Szózatot, majd a leventék és az alerdész tanulók díszmenetben vonultak el a hősi emlék- és országzászló előtt.

Gyönyörű, lelkes ünnepség volt, minden jó magyar ember lelke örült a nemzeti érzés ilyen szép, közvetlen és bensőséges megnyilvánulásának és csak egyet sajnáltunk, hogy egyesületünk tagjai nem lehettek nagyobb számban jelen és vehették ki részüket a felemelő, nemes élményből.



Az ünneplő közönség

Az emlékművön igen sok koszorút helyeztek el, községek, hatósági személyek, hozzátartozók, egyházak, tűzharcosok, marosvásárhelyi erdőigazgatóság, alerdész szakiskola stb. Tatabánya község anyagi támogatást nyújtott a hősi emlékmű

felállításához; koszorúját megbízás folytán Dr. Almády Károly ügyészünk helyezte el rövid, jelképes beszéd kíséretében.

Az ünnepélyt az alerdész iskolában 80–100 terítékes közebed követte, melyen igen sok pohárköszöntő hangzott el, köztük a vármegyei főjegyző, járási főszolgabíró, Dr. Ajtay Sándor, Pető János, Dr. Bíró János. Ügyészünk pohárköszöntőjében megköszönte a magyaros vendégszeretetet, mellyel küldöttségünket fogadták, majd Dr. Ajtai Sándor miniszteri tanácsost köszöntötte, akinek egyesületünk annyit köszönhet és akinek hozzáértése és egyesületünk irányában megnyilvánult megértő szeretete biztosítéka annak, hogy a jövőben is minden jogos kérelmünk meghallgatásra talál és a lehetőség szerint teljesíthető lesz.



Szakiskolai tanulók

Délután 4 órakor vitéz Szekeres Károly elnök és Cservenka Ferenc titkár az egybegyűlt kartársak és szakiskolai növendékeknek tartottak előadást, melynek keretében közvetlen megbeszélés formájában ismertették velük egyesületünk célját, az eddigi küzdelmeket és a megoldásra váró feladatokat. A megjelentek lelkes hálával fogadták a vezetőséget és fogadalmat tettek, hogy egyesületünknek buzgó, munkás tagjai lesznek.

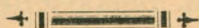
Királyhágó. Szikkísérleti állomás.

A lélekemelő ünnepség után, hétfőn, szeptember 28-án hajnalban indultunk visszafelé iparvasuton, autóbusszon és

gyorsvonaton. Feledhetetlen élmény volt a Királyhágón átutazás, melynek szépségei leírhatatlanok. Püspökladányban — ahová délután érkeztünk, — kiszállottunk, hogy eleget tegyünk Szij Feri bátyánk meghívásának, aki azt ígérte, hogy olyat mutat, amit még soha nem láttunk. Ígéretét be is váltotta. Kedden, 29 én reggel kivitt bennünket a szikkísérleti telepre. Megmutatta először a javított szik-területet, — melyen csak itt-ott leng egy-egy gyér szál fűszerű növény, — majd bemutatta az ezer és ezer kísérletet, melyek a talajjavítási eredményeket, ezeken a különböző növények mikénti fejlődését stb. mutatják. A teremő munkát láttuk itt és könnyekig meghatva éreztük az Isten különös kegyelmét, mely egyeseknek lehetővé teszi, hogy ilyen alkotó munkát, ilyen eredményes alkotó munkát végezhesenek. Ezen a sziken, mely a közfelfogás szerint javíthatatlan, istenverése, Szij Feri bátyámék holdanként 18 mázsa búzát termeltek, pár száz holdat erdősítettek! A munka koronája azonban az a 17 éves kocsányos tölgyes, melynek üde lombozata a kiégett, szikes pusztá kellős közepén javítja ennek levegőjét és éghajlatát és erdész-lelket vidító zöldje a szebb magyar jövő reményét nyújtja. Büszkéek vagyunk Szij Feri bátyánkra és arra, hogy ezt a teremő munkát magyar erdész végezte!

A baráti, szíves vendéglátás után kedden délután nehéz szívvel búcsúztunk el vendéglátónktól és a gyönyörű élményektől, melyek emléke biztatás és erőforrás a további küzdelmekre. Kedden este érkeztünk be Budapestre, ahonnan a küldöttség fele még aznap éjszaka, másik fele szerdán utazott haza.

Végére értünk beszámolónknak. Ha szavakkal nem is lehet leírni azt és úgy, amit és ahogyan éreztünk, bizonyára minden olvasónk merít ahhoz saját magyar erdész lelkéből és így a mi élményünk mindnyájunk közkincsévé lesz. Boldogok vagyunk, hogy kezdeményeztük az országzászló-mozgalmat, melyből ilyen megkapó hazafias megnyilvánulások lettek, melyek annyi nemes élmény forrásai voltak. Ott leng a zászlónk az erdélyi havasok tövében, hirdeti azt, hogy a Kárpátok-koszorújában lévő terület egységes és magyar, hogy a magyar erdész, mint a multban, a jövőben is piros vérért áldozza ha kell, fehéren izzó, becsületes, tiszta lélekkel a zöld erdőn és mezőn, békében és háborúban és híven teljesíti kötelességét, hogy mielőbb teljes és boldog legyen Szent István országa: Magyarország!



Visegrádtól—Körösmezőig!

Avagy, hogyan kerültem a rejtélyes Kárpátaljára!

(Folytatás.)

Mult írásomban főképen útleírásra szorítkoztam, jelen cikkemben pedig arról kívánok írni: mit lát, de legfőképpen érez az ember Kárpátaljára érkezése idején, majd miként változik meg gondolkozása 1–2 évi ittléte után.

Vonaton érkeztem. Nagyszőlős város elhagyása után lassan-lassan kibontakozik a Kárpátaljai táj.

Eleinte egy-két, majd mindig több jellegzetesen ruszin stílusban épült favázas, kisablakos házikó jelzi, hogy a Dunántúlon az Alföldön és az ország egyéb vidékén megszokott tájkép megváltozik és egy eddig nem ismert tájkép körvonalai bontakoznak ki.



A rudasanyag rektározása

A hegyvonulatok mindig magasabbra emelkednek, a levegő mindig hűvösebb, üdébb, pormentesebb áramlatot hoz. Trebusafehrpatak elhagyása után már megjelennek azok a hegycsúcsok, melyek május hónapban még, sőt később is hóval borítottak. Az alföldi rónát, a buzatengert a kaszálók, a

legelők és az erdész ember legkedvesebbje a végeláthatatlan erdőségek váltják fel.

Minél magasabbra emelkedünk mezőgazdasági növényzet természetére alkalmas földet annál kevesebbet látunk. Rahótól kezdve a kukorica pl. nem terem meg. A kevesebbé fényigényes mezőgazdasági növényzet ellenben jól fejlődnek és szép termést hoznak.

Kőrösmező község 700 m. magason fekszik a tenger színe felett, a Máramarosi havasok legmagasabb csúcsait itt látjuk. A Hoverla (2052 m. magas) Erdély visszatérése előtt országunk legmagasabb hegycsúcsa volt. Utána a kis Pietrosz (2022 m.) következik.

Fehér süveget viseltek ezek a csúcsok május elején, mikor első ízben üdvözöltem őket. A június és július hónap melege lassan olvasztja dacos süvegüket, de napsütéstől védett zúgokban még augusztusban is megmarad a hó, sőt sok esetben a szeptember az új havat is megéri. E vidék termőtalaja kitűnő. Üde, tápdús, televényes, homokos agyag, melyben szépen fejlődik a hosszú telet, rövid nyarat és a bőséges esőzést kedvelő növényzet.

Tartózkodási helyem környékén, vagyis a középhegység felső határáig jól fejlődik a luc- és jegegyefenyő. A magashegység határához közeledve mindig alacsonyabb a fáknak növése, majd a havasi és a törpefenyő következik. Ezen felül már csak borókát, havasi égert, áfonyát találunk. Ez már a havasok világa!



Berakás előtt számba veszik a fenyőgömbfát

Odahaza megszoktam a nagy folyók lomha folyását, itt üdítőleg hatott a hegyi patak vízének rohanása, szinte a patakok egymással versenyeznek, hogy melyikük érje el hamarabb a folyót.

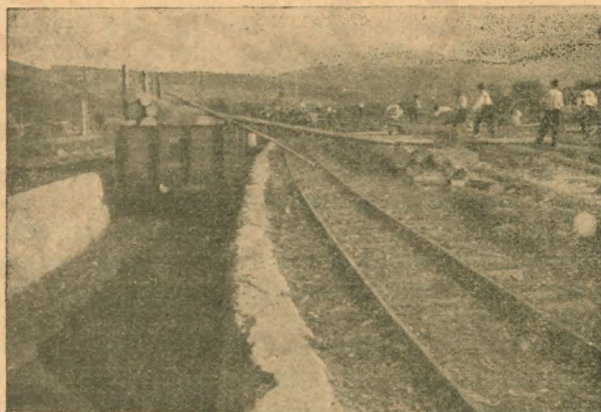
A tél hosszú, hideg, de nagyon szép. Sok a derüs tiszta

nap. Kárpátalja minden részét, de különösen az itteni hegyeket sok sielő keresi fel. A havasi napsütésben a fehér hosszú hőszőnyegeken élvezet a siklás. Kell is itt sielni tudni minden erdész embernek! A tavasz bizony nem a legszebb. Sok az eső, kevés a verőfényes napsütés. A hólét hozó megáradt patakok, folyók sok kárt okoznak. A kikelet későbbben köszönt ránk, nem éri utol szépségben az eddig megszokott hazai tavaszi kibontakozást.

A nyár rövid, de nagyon kellemes.

Az alföldi tikkasztó hőségnek, a fülledt levegőnek, a poros kánikulának nyoma sincsen. A nap szuró hatását ugyan jól érezni, de az állandóan meglévő szellő, a havasok felől jövő hűvös áramlat a legnagyobb forróságok idején is kellemessé teszi a levegő hőmérsékletét.

Az ősz, hasonlóan a tavaszhoz: bőséges esőzéssel, hűvös nappalokkal, hideg éjszakákkal jelentkezik. A hóesés korán megkezdődik.



A fenyőgömbfát vagonba rakják

Lelkem megújult a sok szép természeti szépségtől, valami új világ fogódott, és mégis a szívem vágyott a régi megszokott környezett után. Talán ezt éreztük valamennyien, akik idejöttünk. Napokig egyebet sem tet-

tem, mint mérlegeltem a helyzetet. Vesztettem-e, vagy nyertem, mert amit elvesztettem, azt még megtalálhatom, ha majdan egyszer visszakerülök a Dunamentére, de soha nem ismertem volna meg hazánk e szép részét, Kárpátalját, ha bátortalanságból, vagy közömbösségből nem jövök ide.

Látóköröm bővült, szaktudásom gyarapodott, az ember életét formáló kalapács megint edzett rajtam.

Mindezért érdemes volt tehát idejönni, lemondani az eddigi élet előnyösebb oldaláról, főleg a mindennapi élet kényelmesebb részéről. Mert hát az itteni viszonyok több munkát,

nagyobb kitartást követelnek az erdész embertől, de az a munka szép és felemelő, s ami a fő, igazi erdészmunka. Azok a kollegák tehát, akiket a sors idehoz Kárpátaljára ne féljenek, mert olyan gazdag tapasztalatokkal fognak egyszer majd vizsgatérni innen, amelyet sehol másutt nem kaphatunk meg s amelyért érdemes dolgozni, fáradni. Ennek a munkának szép emlékei az itt eltöltött idők megaranyozzák az öregkor napjait s elkísérnek a sírig!

Scheili Lipót

A német középfokú erdészeti személyzet kiképzése. (Erdővéd, főerdővéd.)*

Az 1940. évi november hó 12-én kiadott rendelet célja, hogy az egész birodalom területén úgy az állami, mint a különböző magántulajdonban lévő erdőbirtokok részére egyöntetűen kiképzett segédszemélyzetet neveljen.

A kiképzés célja a középfokú erdészeti szolgálat részére nemzeti szocialista alapon álló, kötelességtudó derék hivatalnokokat és alkalmazottakat az erdei munkásság köréből kiválasztani, kik a nekik adott utasításokat értelmesen és műszakilag helyes módon a valóságba átvinni képesek.

Ezt a célt kötelesek a kiképzéssel megbízott hivatalnokok szigorúan szemelőtt tartani. Meg nem felelő, gyöngye jellemű, vagy másképpen meg nem felelő pályázók mielőbb eltávolítandók. A kiképzéssel megbízott hivatalnokok és alkalmazottak a meg nem felelő pályázók kizárására vonatkozó jelentéseiket szolgálati úton jelentik felettes hatóságaiknak. A kiállítandó bizonyítványok és minősítések szigorúan e szellemben kezelendők.

A kiképzés tagozódik:

A pályára való engedély beszerzésére és az előképző szolgálatra,

Mindenki ki e pályára óhajt lépni kérvényét a munkahelyéhez illetékes erdészeti hatósághoz köteles beadni, melynek területén mint erdei munkás dolgozik. Az erdészeti hatóság előjegyzí a pályázókat és intézkedik azok megvizsgálásáról. A feltételek ugyanazok, mint a felemelt szolgálatnál. Az erdészeti hatóság a vizsgálat után a meg nem felelő egyéne-

*Németből magyarra fordította Stubenwoll Rezső uradalmi vidékerdész.

ket elutasítja, a megfelelőket pedig személyes megjelenésre behívja. Ezen alkalommal személyesen győződik meg az erdészeti hatóság hivatalnokai a pályázó személyes képességeiről. Ezen szigorú tehetség vizsgák után a meg nem felelők ismét kiesnek. A megfelelőket pedig az erdészeti pályára bocsájtja. Az erdészeti hatóság a felvett egyénről személyi lapot fektet fel és azt átküldi a kiképzéssel megbízott erdészeti hivatalnak.

A birodalmi erdőmester dönt azon pályázók felvétele ügyében, ki ezen jogát valamely erdészeti hivatalra ruházhatja át.

Életkor és egyéb felvételi követelmények:

Életkor: 21 évesnél nem fiatalabb és 30 évesnél nem idősebb életkor.

Iskolai képzettség: valamely német elemi iskola teljes elvégzése, vagy ehhez hasonló képzettség.

Gyakorlat: az elemi iskola elvégzése után 2 évig mint erdei szakmunkás tanonc és 2 évig mint erdei szakmunkás segéd dolgozik.

Munka és katonai szolgálatának igazolása: Ha ezek után elnyerte az erdészeti pályára való felvételét, úgy 2 évig tartó előképző szolgálatot köteles teljesíteni.

Ezen szolgálati idő utolsó felében egy 4 hónapig tartó tanfolyamot végez, mely az erdővédi vizsgával záródik. A gyakorlati és elemi kiképzés módja és tananyaga hasonló a felemelt erdészeti személyzet kiképzéséhez, csak csökkentett tananyaggal. A kiképző kerületben eltölt 12 hónapot, vizsgái foglalkozás 8 hónap, erdővédi tanfolyam 4 hónap, összesen 2 év.

Katonai igényjogosultak.

A katonai vagy munkaszolgálatos pályázóknak a katonai vagy munkaszolgálat megkezdése előtt kell elvégezniük az elemi iskolát és az erdei szakmunkásokra vonatkozó kiképzést és igazolni kell, hogy legalább 2 évig mint erdei szakmunkások dolgoztak. A katonai pályázóknak az első számú katonai gazdasági iskola záróvizsgáját kell letenni. A munkaszolgálatosok az ennek megfelelő munkaszolgálatos szakiskola záróvizsgát teszik le. A katonai pályázók, tekintettel arra, hogy erdészeti továbbképzés csak a gyalogságnál és vadászászlóaljknál történik, a 6-ik szolgálati év idejében ezen csapattesteknél kötelesek szolgálatukat folytatni. A katonai pályázók az 5-ik szolgálati évükben nyújtják be ez irányú kérvényüket.

Polgári egyének csak a felemelt erdészeti személyzet kiképzésénél felsorolt csapatoknál tölthetik le katonai és munka-

szolgálati idejüket. Az erdővédi szolgálatnál csak a katonai és munkaszolgálati pályázók vétetnek elsősorban tekintetbe. Polgári pályázók csak másodízben. Amennyiben a katonai pályázó a birodalmi tisztviselők részére fennálló rendelkezéseknek is megfelel, úgy a záróvizsga letétele után mindjárt erdővédelőltnek neveztetik ki.

A közvetlen állami szolgálatra kijelölt katonai vagy munkaszolgálatos egyén a vizsga letétele után erdővédnek neveztetik ki. Ha rendszeresített állás azonnal nem áll rendelkezésre, úgy mint ideiglenes erdővéd alkalmaztatik. Az állami szolgálatra kijelölt polgári pályázó csak ideiglenes minőségben alkalmazható erdővédnek. Három évi kifogástalan ideiglenes szolgálati idő után véglegesítetik.

Különbözeti vizsga.

A kiválóan alkalmas erdővéd amennyiben legalább 4 évig kifogástalan szolgálatot már teljesített és kilátása van arra, hogy felemelt erdészeti szolgálatban meg fog felelni, az előírt előképző szolgálat letöltése után a felemelt erdészeti szolgálatra jogosító pagonyerdészi vizsga letételére jelentkezhetik.

Az erdővédi vizsgák csak egyszer ismételtethők meg.

Minden évben csak annyi pályázó bocsátható ezen pályára, mint amennyi az utánpótlásra szükséges.

Eddig van az erdészeti személyzet gondos kiképzéséről szóló rendelkezés, mely alapos intézkedésből mindenki láthatja, mily nagy súlyt helyez a Német Birodalom a nemzetgazdaságilag oly fontos erdőgazdálkodásra, ezen keresztül pedig a katonaság, fegyelmezett, a közösségért áldozni tudó erdészeti személyzet kiképzésére.

Ezen túl azonban gondoskodik a rendszeres nevelés folytán a szükséges erdei szakmunkásokról is, kiknek kiképzésére szintén nagy gondot fordít, hogy így biztosítsa a szakszerű erdőgazdálkodás mellett, a szakszerű és hozzáértő feldolgozást s ezen keresztül a legnagyobb kihozataalt és jövedelmet a birtokos számára.

Az új Európa közepén nekünk is fel kell készülnünk a nagy versenyre, kellő képzettséggel és szakismeretekkel kell rendelkezünk, hogy megállhassuk helyünket és az isteni Gondviselés által nekünk juttatott Kárpátok medencéjében betölthessük nemzeti hivatásunkat.

Hisszük, hogy a földművelésügyi kormányzatunk is látja a nagy hiányosságokat a szakoktatásunk terén, látja a jövő nagy feladatait és gyors intézkedéssel megoldja azokat.

November havi teendők a méhesben

Aki még nem tudta minden méhcsaládját betelelni, az jó időben nézze át a be nem telettetett családokat, hogy megvan-e az anya, van-e elegendő népe és megvan-e a teleléshez szükséges kb. 5—6 kg. legnagyobb részt fedett élelme.

Ha ennyi élelme van a családnak és ez az élelem azokban a keretekben van, amelyeken a méhcsalád télre elhelyezkedett, rendes körülmények között a család szépen kitelel. Ha biztosak vagyunk benne, hogy a család nem anyátlan, a fészket szétszedni most már nem szabad. Az élelem mennyiségéről könnyen meggyőződhetünk, ha tudjuk, hogy egy □-dm. lépben kb. 20 dk. méz van. Tehát ha a család 5—6 lépben helyezkedett el és a lépek mindegyikén jó tenyérnyi mézkeszorú van, a telet — ha nem nyúlik hosszúra — kibírja.

Ha valaki mégis etetni kényszerülne, az leghelyesebb ha cukorlepénnyel látja el a családot, vagy ami még ennél is jobb, mézeslepénnyel.

A cukorlepény elkészítését és a velevaló etetést lásd „Az Erdő” 1942. évi februári számában.

A mézeslepényt úgy készítjük el, hogy finom porcukrot (víz hozzáadása nélkül) betegségmentes mézzel olyan keményre gyúrunk, hogy az gömbalakúra formálva, megtartsa alakját. A mézestészta tehát minél keményebb legyen.

Ezt az alaposan meggyúrt anyagot alacsony dobozokba tömjük. A fészekkeretekre — ott ahol a méhek ülnek — lehetőleg drótszövetet, vagy H.-rácsot teszünk és erre borítjuk rá a dobozos mézeslepényt.

Ha a fedődeszkákat óvatosan eltávolíthatjuk bátran bontathatunk kaptárt még 25 fokos hidegben is és elláthatjuk a méhcsaládunkat ezzel az élelemmel.

A fészket megbontani természetesen nem szabad.

Egyébként a legfőbb teendők a méhesben az, hogy a családok nyugalma a legmesszebbmenőkig biztosítsuk. A röpnylásokat ne szűkítsük le nagyon, hanem csak fogas szűkítőkkel lássuk el, mert a családoknak télen is sok friss levegőre van szükségük. Melegen takarni a családokat nem kell, mert sok lesz a kaptárban a lucsok. A meleg takarást csak februárban kell alkalmazni, amikor a fiasítás már kezdetét vette.

Kostyál János.

Meghívó.

Az egyesület igazgató választmánya folyó évi november hó 22-én délelőtt 10 órakor tartja

választmányi ülését

a Fővárosi Altisztek Közművelődési és Önszegélyző Egyesülete Budapest, VIII. Mária-utca 10. I. emelet.

Kérjük a választmányi tagok teljes számban való megjelenését.

Egyesületi hírek:

Még mindig jönnek igénylések különbözeti vizsga jegyzetekre.

Miután az általunk rendelt 200 példány már kifogyott, így küldeni már senkinek nem tudunk.

A vezetőség úgy gondolja a kérdést megoldani, hogy azok, akik az idén vizsgáznak le, jegyzeteiket felajánlják lapunk útján, és így módja lesz megszerezni a jegyzeteket majd mindenkinek. Ezen felhívásunkat majd annak idején lapunkban közzétesszük.

Közeleg az év vége, tehát tartsa mindenki kötelességének, hogy hátralékos tagsági díját és temetkezési segély hozzájárulását befizesse, mert csak így lehetséges, hogy egyesületünk a mai nehéz viszonyok között elvégezhesse feladatait.

Különfélék

Vitéz Szekeres Károly ügyvezető elnökünket súlyos csapás érte Elvira leányának október hó 17-én történt elhunytával.

A családját féltő és családjáért minden áldozatot meghozó atyai szív elvesztette 18 éves forrón szeretett gyermekét.

Amikor mélységes fájdalomában őszinte részvételt osztunk, kérjük a Mindenhatót, hogy e súlyos csapás elviseléséhez adja bőséges kegyelmét.

König Katóka és Szemes Ferenc főhercegi alerdész október 3-án tartotta esküvőjét a piliscsabai rk. templomban.

Oláh Ilonka és Bándly Lajos október hó 3-án tartották eljegyzésüket.

Úgy a fiatal párnak, mint a jegyeseknek sok boldogságot kívánunk.

Pénztári beszámoló

Szeptember havi befizetések: Garamszegi Sándor Nyirjes 10, Füzi János Boda 14, Tóth József Tardos 12, ifj. Vörös István Oltárcz 5, Polczman József Bács 10, Garay János Izsák 12, Cseh István Latorca 1'50, Bratu Lajos Etes 3, Duschanek József Marcaltő 15, Dézi István Ják 6. Véghelyi István Szurd 10, Nádaskay Richárd Bpest 20, Maár Károly Felsővisó 12, Martin Gergely Budakeszi 5, Horváth József Oltárcz 14. Szeptember havi befizetések összesen: 619'90 pengő.

Október havi befizetések: Erdélyi János Tompa 6, Somogyi Ferenc Vérteskethely 14, Kiss József Sellye 1'50, Varga Sándor Lonka 10, Darabont János Alsóbölkény 4, Szabó László Nagycenk 14, Tatai csoport 37, Gyenis János Jakabhegy 4, Fischer Géza Alcsút 4'50, Máté István Keselyűs 16, Farkas Tibor Kisnyir 3, Birosz József Tiszabogdány 50, Lukács István Cserépváralja 20, Miltényi János Gödöllő 4, vitéz Kiss Sándor Büdszentmihály 6, Scherlein Alajos Tarján 3, Bánfay Mihály Diósgyőr 3, Kasza József Pécs 1, Brodák József Felsőgalla 3, Kothay Mihály Drégelypalánk 3'50, Kiss Ferenc Pécs 50 fillér, Bősze József Baktúttos 3, Horváth Géza Tengőd 8, Kókányi Lajos Érsekcsanád 10, Csekei János Ecseg 5, Kugli József Császárs 13, Reitinger István Kemence 15, Neumann Károly Vigánt 3, Strunperger István Hercegszántó 10, Juhász Lajos Gács 8, özv. vitéz Béri Imréné Debrecen 5, Bognár Imre Kőrösmező 20, Scheili Lipót Kőrösmező 6, Takács Lászlóné Alsóhetény 6, Bezze Lajos Gödöllő 50 fillér, Simmovits Antal Bogyón 2, ifj. Daróczy Márton 8, Hessz János Doba 13, Bodor József Német-Lukafa 20, Böhm Lőrinc Bánhida 5, Németh Géza Himód 4, Pfaffsics Gyula Senta 6, Halápi József Tapolca 1'50, Tuskó József Karád 20, Bozner János Szekszárd 3'50, Mátrahegyi János Mátraszentlászló 3'50, Replyuk István Brusztura 1, Klein Vilmos Sárosd 6, Rubányi Ede Veszprémhidegkút 20, gróf Breunner uradalom Zseliz 5, vitéz Nagy Lajos Veszprémvarsány 12, Kovács József Veszprém 1. Folytatása lapunk legközelebbi számában.

Kartársi üdvözléssel:
Pálmai József
főszámvevő.

Szerkesztői üzenetek

Horváth József Vajszló. Tagdíja 1942. év végéig rendezett.
Temetkezésnél 3 P. hátraléka van.

Szonyi Gyula Gyöngyösfalu. Tagdíjhátraléka 3'50 P.

Kovács Sándor Árpádtető. Tagdíjhátraléka 1942. év végéig 7 P.

Hirdetmény

50 q. csermakk, 50 q. kocsánytalan tölgymakk és 50 q. kocsányos tölgymakk megelőbbi szállítására kér ajánlatot a komáromi m. kir. erdőigazgatóság.

Kisebb néhány métermázsás tételeket is átvesz.

Komárom, 1942. évi október hó 7-én.

M. kir. erdőigazgatóság.

Kifogástalan kotorékkutyát kipróbálás után megvennék.
Magyar József alerdész Kéthely, Somogy megye.

A tihanyi Apátság Erdőhivatala (Szántód. Somogy vm.) pályázatot hirdet védkerületi és irodai erdőőri állásokra. Megkeresésére részletes felvilágosítást ad.

KARTÁRS! RENDELD MEG MÉG MA **egyesületünk jelvényét,**

amely nemcsak azt igazolja, hogy Egyesületünknek tagja vagy, hanem kivitelénél fogva csinos ruhadísz is.

Ára : 2.— pengő.

Megrendelhető Egyesületünknel.

Hirdessen lapunkban!

A Z E R D Ő

XVI. ÉVFOLYAM

1942. DECEMBER

12. SZÁM.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: VITÉZ SZEKERES KÁROLY

A lap havonta egyszer jelenik meg. Előfizetési díj: egész évre 6 pengő. fél-évre 3 pengő, negyedévre 1.50 pengő. — A tagdíj évi 12 pengő. Belépési díj egyszerismindenkorra 2 pengő. — Özvegyek és szegénysorsú nyugdíjasok vagy még ki nem nevezett állásban lévő kártársak (csemetekerti örök, erdőlegények, erdőszolgák stb.) a fenti tagdíjnak csak felét kell fizessék, azaz évi 6 pengőt, de igazolniuk kell azt, hogy ezen kedvezményre igényjogosultak. — Egyesületi tagoknak a lap tagdíj fejében jár. A lap szellemi részére vonatkozó levelezés (kéziratok stb.) „Az ERDŐ” szerkesztőségéhez; Tatára küldendő.

A petit belűs vagy táblázatos hirdetések díja milliméterenkint 40 fillér. A legkisebb hirdetés ára 4 P. A támpéldány ára darabonként 1 P.

Karácsonyi gondolatok

A ma élő emberiség nagy híján lehet a békének és szeretetnek, mert ugyancsak emlegeti, ajánlgatja. Hogy látható jelét is adja annak, hogy törekszik az emberek lelkében honosítani a szeretet, a békét, ankétoznak, összegyűlnek, elnökök választanak, megállapítják a szabályokat, melyeken majd halad a korszakalkotó alkotás. Beszámolóikkban nem hiányzik a megállapítás, hogy igen mérvadó munkát végeztek, csak az emberek közti béke és szeretet nem látszik jobban, sőt egyre-másra fog. Mi az oka annak, hogy oly nagyon megfogytakozott a szeretet és béke? Ha feltennénk egy körkérdést, bizonyára sokféle választ kapnánk. Volna, aki azt hozná fel válaszában, hogy az emberiség nyomasztó anyagiasságban sanyalódik, melyből kifejlődött a sarkából mindent kiforgató önzés. És igazat mondana. Mások viszont azt mondanák, meg-sokasodtunk a földön, az emberek nagy közelségbe jutottak egymással s nem csoda hát, ha egyre-másra, — mint a tűz és olaj közeli szomszédságából — láng tör elő. Igaz ez is! Volnának emberek, akik nagy hangan a társadalom szerkezetét neveznék korhadtnak, idejét-multnak és valami újabb elgondolásban látnák a megoldást. Sokan a szegények ügyét vélnék felkarolni, mások a háborút eltüntetni az emberek éle-

téből. Valójában mind jót akar, de ezek részlet megoldások. Senki sincs a földön, aki egy csapásra oszlatná el a ránk nehezede életproblémákat, mert, ha számomra megoldhatóvá látszik valamely jól felkinált tétel, nem bizonyos, hogy másoknak is az hiányzik. Vegyük csak magát a testi életet. Mennyien dicsekszenek egészségükkel, de mennyien sírnak hiányában. Akiknek hiányzik, azok itt keresik a sürgős megoldást. Akiknek nem hiányzik, fölösleges, haszontalan befektetésnek kiáltják a lépéseket, melyek a gyógyulás érdekében történnek. Mikor látja be a beteg szervező ember, hogy nyomorult sorsán kívül is vannak égető kérdések özönével? Legyenek bár képességeink még oly tökéletes is a szólatok terén, mikor győzheljük meg az anyát, hogy fia, ki a harcok rettenetében, tőle nagy messzeségben halt el a legmegrázóbb és dicsőbb hősiességben a hazáért, ez a legszebb, amit földi életében tehetett. Belátja, mint ahogy ezek példája mutatja is, de a fájdalmat és a zokogást magában fogja hordani még akkor is, ha a legkitűnőbb vitéltségi érmét csillogtatjuk is előtte. Teljes békét, megértést és szeretetet a földön nem várhatunk. Itt csak epedjük, és ezért jön el újra és újra a karácsony, hogy erőt merítsünk hangulatából egy másik esztendőre. Tegyük mi is erdészek! Huzódjunk el az idén is erdők mély csendjébe, békéjébe és halljuk, hallgassuk mit is mond... mintha tanítás volna szavaiból felénk: nézzétek, — susogják jólismert kedvenc büszkeségeink — évszázadokon át mily békés együttlakással tudunk meglenni anélkül, hogy csak a legkisebb fájdalomra lennének a másoknak. A föld tején sem vesszünk össze, amit szívunk anyánk melléből. Életet szívó gyökereink lassu mozdulattal keresik a helyet és mily csodás egymásrasimulással fekszenek minden önzés nélkül. Anyánk majd gondoskodik táplálékról. A kisebbek, melyek alig érnek derekunkig, rajtunk, testünkön törnek a fény után. Mi engedjük. Szélben, viharban — tudjuk, hogy azoknak is lenni kell — hajlongunk, táncolunk, mert az a mi muzsikánk, de az erősségünk is, így furakodik mélyebre gyökereink. Díszünk is egyszerre hull el. Fagyos télben együtt sírunk, sokszor keserve sen és hangunk rajtunk kívül senki sem hallja. Érezzük, hogy a tél után tavasz jön és vele tagjainkban a megfagyott vér oloed szét. Háborunk is van. A mi háborunk azonban bekés, Tudjuk, hogy sorsunk a fejsze csapás, de azt is, hogy melegítünk. Ép így karácsony táján, mennyi boldogságot, enyhet, megértést jelentünk a kis házakban és a palotákban. Zúgolódás nélkül, méltóan töltjük be hivatásunkat. Hamuvá leszünk, hogy másoknak örömet szerezzünk.

Kartársak! Nézzünk így karácsony táján sűrűn az er-

dönk felé. Ott terem a mi békénk, szerető rajongásunk. Mások: írók, költők régen ismerik az erőt, amit az erdő hord. Remeték, szentek erdei rejtekükben értek meg Isten számára. Csak mi volnánk járattanok e varázs erejében? Karácsony estéjén, kinek asztaláról hiányozna egy darab kis zöld ág? Nézzétek hosszasan! Az erdő egy darabját; az emberi szeretet, a béke maga.

Emlékeimből

Mindig hálás szívvel voltam a Mindenható iránt, ha valami örömben volt részem, de talán semmiért sem érzek olyan mélységes hálát, mint azért a szerencséért, hogy erdőszlakban láttam meg a napvilágot. Hej, micsoda gyönyörű gyermekkorom, fiatalságom volt! Pedig nem duscálgodtam kincsekben, jó szüleim homloka többször volt gondtól barázdált, mint derült. De az enyém volt három határ hegyes-völgyes erdeje, enyém volt mindaz a rengeteg szépség, ami csak feltárult előttem, mikor bámész gyermekszememet körüljártattam egy-egy hegycsúcsról a végeláthatatlan erdőségeken. Enyém volt a magasban keringő ragadozótól kezdve a haraszt alól előbujó bogárig minden, ami csak élt és mozgott, enyém volt a bohókás cinke, a turbékoló gerle, a fütyülő rigó, a kopogó harkály, enyém az ég kékje, a bükkösök ünnepi homálya, a szellő mozgatta lomb sutlogása, a vihartördelte erdő sejtelmelmes zúgása, minden, minden az enyém volt, ameddig csak hallásom, tekintetem elért. És bár nagyon jól tudtam, hogy édesapám csak sáfára ennek a sok gyönyörűségnek, mégis királyfinak éreztem magam, mert gyermeklelkem már akkor megsejtette valahogy, hogy a szépség azé, akinek a Teremtő fogékonyságot ojtott lelkébe befogadására. Hiszen ott éltem a rengeteg szépség kellős közepén, járhattam az erdőt hajnaltól estig, a fűben heverve hallgathattam a legyek zümmögését. Mit gondoltam azzal, hogy ezek döglegyek! Szemem valósággal itta szépségüket, amint az árnyékból ki-kívillantak a napsugárba mint szikrázó smaragdok.

És azok a bűbajos esték otthon, amikor édesanyám ölébe kuporodva ültünk a homályban és lestük az ismerős lépteiket, amelyek nem akartak sehogysem felhangzani! Az a kitörő öröm, amikor végre mégis megjött a várva-várt, az az ügyetlen igyekezet, ahogy iparkodtam lesegíteni róla puskát, miegyebet! Akkor nem értettem meg édesanyám örömét, aggodalmát,

csak örültem, aggodtam vele együtt, gyermeki ösztönből. Akkor nem tudtam még, mit jelentenek azok a könnyek, amelyek néha órákon át ott ragyogtak azokban a szemekben, amelyek rendszeren csak mosolyogni szoktak rám. Nem tudtam, mit jelent az, mikor az erdőőrök éjjel állítottak be, s aztán édesapámmal együtt elmentek. Ilyenkor meg is csókolt bennünket, amit egyébként nem igen szokott megtenni. Aztán, hogy elmentek, édesanyám sírt, és azt mondta, hogy imádkozzunk. És imádkoztam, majd sírtam, amíg álomba nem zokogtam magam, s mikor reggel felébredtem, nem tudtam elgondolni, hogyan is álmodhattam olyan furcsát, holott édesapám ott ül az asztalnál és halk beszélgetés közben iszogatja kávéját. Vagy talán mégsem volt álom az éjjeli búcsúzás? ... De hát akkor miért sírtunk és imádkoztunk?

Egyszer aztán történt valami, ami megdöbbenett és ami homályos, de szörnyű képeket ébresztett lelkemben. Vacsoránál ültünk éppen, amikor beállított Meggyesi, az egyik erdőőr. Apró kis emberke volt, akit nagyon szerettem, talán éppen kicsinysége miatt. Valahogy közelebb éreztem magamhoz a sok megtermett ember között. Ahogy belépett, még csak jóestét sem mondott, hanem tenyerén tartva valamit édesapám felé izgatottan beszélni kezdett. Négyéves gyerekésszel nem sokat értettem az egészből, csak azt láttam, hogy amit a tenyerén tart, egy széttlapult ólomdarab, amelyet a feje fölül szedett ki valami bükkfából, és valami Macher nevű embert emlegetett, aki a lövés után a sűrűbe ugrott, és úgy elcsörtetett a hegyoldalon lefelé, mint valami szarvas. Aztán sokáig nézegették, méricskéltek az ólomdarabot, közben édesapám nagyon csóválta a fejét, Meggyesi meg egyre izgatottabban esküdözött, hogy nem hagyja annyiban, egyszer majd neki is lesz alkalma. Bámész szemekkel hallgattam. Kezembe vettem én is az ólomdarabot, megnézegettem minden oldalról s közben gondolkodtam, gondolkodtam, szinte a fejem is beféjdult, s kerestem az összefüggést az ellesett szavak, az ólom és Meggyesi haragos izgatottsága között. Egyszerre fájdalmas világosság gyúlt agyamban, mint mikor valaki kilép a sötétből, s hirtelen szemébe vág a ragyogó napfény. Egy pillanat alatt mindent megértettem. Az ólom egy puskagolyó, amellyel valami rossz ember Meggyesi bácsit agyon akarta lőni. Lassan a Macher névre is ráeszméltem, mert többször hallottam már emlegetni a fentebb említett éjtszakai búcsúzások előtt, s lassan kialakult lelkemben egy homályos, de szörnyű kép. Láttam édesapámat, amint a sötétben megy Meggyesi bácsival meg a többi erdőőrrel az erdő felé, ott pedig valami szörnyű sötét alak áll, aki nek nem látni arcát, nem a lábát, csak egy nagy-nagy puska

van nála, s ez tele van ilyen ólomgolyókkal, s ezzel agyon akarja lőni édesapámat, Meggyesi bácsit meg a többieket is mind, mind. Talán ekkor rendült meg először az emberek jó-ságába vetett hitem.

Aztán megint teltek, multak a napok. Nem igen hallottam többet a dologról, de gyerekszemmel is megfigyeltem egyet-mást, amit mind iparkodtam összefüggésbe hozni a lelkemet állandóan foglalkoztató gondolattal. Nem sokat érteltem még a puskához, de láttam, hogy édesapám leveszi puskájáról azt a csövet, amelyik rendszeren rajta szokott lenni, s egy másikat tesz rá, amelyikben belül olyan furcsa görbe vonalak vannak az egyik csőben, a másikban meg egyenes vonalak, mintha fel volna szántva. Erről már tudtam annyit, hogy ez golyós-cső. Aztán egy délután ott maradt az egyik erdőőr és a konyhában egy nagy kanálban, amelyet disznóölésnél szoktunk csak használni, ólmot olvasztott és sok-sok golyót öntött. Ez nagyon élvezetes munka volt, s nem győztem betelni a sok fényes golyó látásával, amelyek szerte hevertek a konyha kövezetén, s amelyekhez sokáig nem volt szabad hozzányúlnom, mert nagyon melegek voltak. Hát még az micsoda élvezet volt, amikor a golyóöntő elől kiálló végét nekem volt szabad hozzácsapkodnom egy fadarabhoz, amíg csak a golyó kiálló szarát le nem vágta!

A sok golyó egyre szaporodott. Ott feküdtek szerteszét a kövezeten, ahogy az öntőből kigurultak, s amikor elfogyott már minden ólom, összeszedtük őket egy dobozba. Egy részük ott maradt, a többit meg elvitte az erdőőr, hogy társaival megosztozzon rajtuk. És amikor aztán még azt is végignéztem, ahogy édesapám sok, sok patront megtöltött golyóval, lassan-lassan engedett az a nyomás, amely lelkemre nehezedett, s felébredt bennem a gyermekléleknek az a mindennél erősebb, szentebb meggyőződése, hogy az én édesapám most már erősebb lesz, mint az a szörnyű Macher, mert most már neki is van sok golyója, és ha találoznak is, már nem kell édesapámat féltennem, mert neki nem tud senki sem ártani, hisz mindenkit agyonlő, aki bántani akarja. És ezentúl már nem sírtam édesanyámmal, már nem is aggódtam, mert én *tudtam*, hogy édesapámat nem érheti baj.

A következőknek nekem adtak igazat, bár nem egészen úgy történt a dolog, ahogy én elképzeltem. Az a bizonyos Macher csakugyan kézrekerült, de nem olyan hősies formában, ahogy én elgondoltam, mert ahogy későbbi eszemmel megértettem, bizonyos humoros mellékize is volt a dolognak. Akkoriban csak annyit érteltem meg, hogy már nem kell tőle tartani, mert börtönben ül, s emlékszem, egyik legkedvesebb

képzeletem akkoriban az volt, hogy egy gonosz arcot láttam, amely sűrű vasrács mögül nézegett ki vágyódva a szép nap-sütéses világba.

Ahogy érettebb ésszel megértettem az eseményeket, bizony magam is mosolyogtam már rajtuk, bár a világért sem csökkentették édesapám legyőzhetetlenségébe vetett hitemet. Úgy esett ugyanis a dolog, hogy egy éjtszakai embervadászat alkalmával édesapám és a vele levő erdőőr egy lövést hallottak. Minthogy tudták, hogy a lövés csakis vadorzótól eredhetett, vagy esetleg *annak* szólhatott, sietve mentek a lövés irányába. Meglehetősen világos volt már, amikor megpillantották a vadorzót, aki éppen a vad felbontásával volt elfoglalva. Úgy látszik, nagyon biztonságban érezhette magát, mert még a legelemibb óvatosságról is megfeledkezett, s puskája néhány lépésnyire volt tőle egy fának támasztva. Ahogy ezt megláták a többi már könnyen ment. A vadorzó is megértette ostoba helyzetét s minden további nélkül megadta magát az első felszólításra.

Ezzel vége is lehetne a dolognak, ha történetesen nem Macherrol van szó. Látszólag teljesen megtörtén ment a két diadalmas kísérő előtt, akik nagyobb biztonság okáért még a kezét is összekötözték. Mindent engedett magával történni, mint a bárány, az azonban bizonyos, hogy furfangos esze megerőltetve keresett valami módot, amellyel fordíthasson egyet a helyzeten. Éppen ennek a nagy szelidségnek kellett volna gyanút ébresztenie! Míg ők ketten diadalmamorukban szinte gondtalanul ballagtak a megszelidült bűnös nyomában, addig ennek szeme fürkészve kereste az alkalmas helyet, ahol megszökhetnék. A gonoszok istápolója nem is hagyta cserben, mert éppen egy sűrű bozottal benőtt meredek lejtő fölött haladtak, amikor édesapám valami okból visszamaradt pár pillanatra. A következő pillanatban Macher a mellette maradt erdőőrt valósággal felöklelte, s mire ez a földön fekvő csak annyira is összeszedte magát, hogy kiáltani tudott, az orvvadász már öles ugrásokkal száguldott lefelé a bozotos lejtőn. Utána lőni embertelenség lett volna, mert hiszen puskája az ő kezükben volt, meg fölösleges is, mert hiszen két felesketett ember tettenérte, s így a többit már a csendőrség is elintézhette. El is intézte hamarosan, s Macher szökése ellenére is hűvöstre került, de a szégyen is megvolt.

Bizony, veszélyes dolog volt akkoriban azon a vidéken erdésznek lenni, s nem egy arca emlékszem gyermekkoromból, — de még a háborús évek idejéből is! — amely egészséges pirosságát kinn az erdőn vesztette el mindörökre. Mert ahogy gonosz emberek voltak és vannak is mindig, úgy kö-

telességludó emberek is akadnak mindig. És ahogy gyermekkoromban rajongással tekintettem föl édesapámra, úgy ma öreg fejjel is minden derék erdőőrben, vadőrben egy egy hőst látok, aki nem köthet békét, még csak fegyverszünetet sem, aki még családja körében sincs biztonságban, aki minden reggel azzal a gondolattal kel föl, vajjon legközelebbi pihe-nése nem az örök álomra történik-e.

Sólyom



A hivatásos vadászok egyik legnagyobb sérelme

Kállay Miklós miniszterelnök Úr folyó évi október 22-én a Magyar Élet Pártja értekezletén nagy beszédet mondott. Nagyhatású beszéd során kitért a mai élettel kapcsolatos minden kérdésre és a többek között a következőket mondotta: „a törvényt ha nem jó, újakkal kell helyettesíteni.” A miniszterelnök Úr kijelentése az értekezleten is nagy helyeslésre talált, de a mi szerény — és egyáltalán nem mértékadó — véleményünk is ugyanas.

Letárgyalt dolog, hogy a bennünket is érintő 1883. évi XX. törvénycikk, amely a vadászatot és az azzal kapcsolatos dolgokat foglalja magában, ha meg is felelt talán hatvan esztendővel ezelőtt, nem felelhet meg napjainkban, amikor is az új idők, a kor szellemének megfelelő új intézkedéseket követelnek.

Ma, amikor az új vadászati törvény születőben van, minden alkalmat meg kell ragadnunk, hogy sérelmeinket akár egyesületünk útján beadott kérelmeinkben, akár lapunkon keresztül az illetékes fórumokkal megismertessük, mert csak így remélhetjük, hogy sérelmeink a készülő vadászati törvény keretein belül végre orvoslásra, illetve megnyugtató módon való elintézésre találunk.

Ez az elgondolásom készletelt jelen soraim megírására is, mert ezúton is szeretnék rámutatni a hivatásos vadászoknak egyik sürgős orvoslására váró és igen fájó sebére.

Egyesületünk 1940. októberében beadvánnyal fordult a vadőrök érdekében az illetékes Földművelésügyi Minisztériumhoz. E beadvány — amelyet annak idején „Az Erdő” teljes terjedelmében leközölt — 1. pontja alatt szószerint a következőket tartalmazza:

Vadőri szolgálatra csak olyan magyar állampolgár legyen

alkalmazható, aki 8 elemi, vagy 2 középiskola elvégzése, továbbá 3 évi gyakorlat elvégzése után, a vadőri szakvizsgát sikerrel letette és a 32-ik életévét még be nem töltötte.

Ehez a ponthoz magyarázatképpen hozzáfázte Egyesületünk, hogy „A 32 év korhatár megállapítása azért szükséges, mert igen sok olyan egyén helyezkedik el a vadőri pályán, aki más foglalkozásban töltötte el élete javát, ott nyugellátásban részesül s csak mint mellékfoglalkozást vállalja a vadőri szolgálatot. Az ilyen egyén igen sok vadőrtől veszi el a kenyeret s mert nyugellátást élvez, olcsón vállal vadőri állást. Rá kell mutassunk, hogy az ilyen egyénekből nem lesz már olyan jó vadőr, mint azokból, akik e pályára fiatal koruktól kezdve készülnek s akik ezt a pályát választották élethivatásnak.”

A beadvány átadásakor, a vadőrök kéréseinek teljesítésére a legmesszebbmenő ígéreteket kaptuk, mégis beadványunk keltezésétől számítva, pontosan két évre úgy „Az Erdő” mint ez összes vadászlapokban megjelenő és a vadőri tanfolyam elvégzésére és azt követőleg a szakvizsga bizonyítvány megszerzésére való felhívás, illetve jelentkezés feltételeit tárgyaló hirdetmény 5. pontja alatt többek között ezeket olvashatjuk: Nyugdíjas csendőrök, amennyiben legalább 10 évi igazolt csendőrségi szolgálattal rendelkeznek, egy és fél évi vadőri szolgálattal is felvehetők.

Ez ellen mi, hivatásos vadászok tiltakozunk és pedig joggal tiltakozunk.

Nincs szükség karunkban kiszolgált csendőrökre, vagyunk mi elegenden. Erre bizonyosság bármelyik vadászlap, amelyekben — sajnos — állandóak azok a hirdetések, amelyek így kezdődnek: Szakvizsgázott vadőr állás keres hosszabb gyakorlattal stb.

Szücs László kartársunk „Szarvashívás”-ról c. cikkében, az igazságnak megfelelően jellemezte a csendőrből lett vadőr egyéniségét, amikor ezt írta: Olcsó húsnak híg a leve. Erdészek-vadászoknak születni kell.

E helyről is kérjük tehát a sorsunkat intéző illetékes urakat, állapítsák meg a képesítés elnyerésénél óhajunknak megfelelőleg, a 32 életévet korhatárnak, hiszen legelső sorban is országos érdek az, hogy világhírű vadállományunk sorsa megbízható és szakképzett kezekben nyugodjon és legfeljebb csak azoknak a vadászuraknak lehet érdekük az, hogy továbbra is kiszolgált csendőrökből lehessenek vadőrök, akik vadászni szeretnek ugyan, áldozatot azonban nem hoznak ennek érdekében még annyit sem, hogy nyomorult cselédbéren tengődő, de szakképzett és megbízható, becsületes, hivatásos vadász kezébe tegyék le vadászterületük sorsát.

Mi tudjuk jól, hogy vannak hibáink is, talán tudásunk sem áll még a kellő színvonalon, ezek leküzdésére tömörülünk egyesületbe is és bárki meggyőződhet arról, hogy állandóan igyekszünk tanulni, hogy hivatásunknak a lehető legjobban tudjunk eleget tenni. Azért azonban, hogy szégyenszemre még ma is igen sok közöttünk a mindennapi kenyérért véres verítékkal küzdő, rongyos ruhájú, elnyűtt bakancsu és kanász konvención tengődő, szakvizsgázott kartársunk, kimondottan a magas nyugdíjat élvező csendőrből lett vadőröket okoljuk, akik minden lelkiismeretfurdalás nélkül kiütik szánkából a kenyeret, nem törődve azzal sem, hogy egy egész karra hoznak kontármunkájukkal állandóan szégyent.

Székelyhidi Vilmos.

Fürjezés Keleten!

Mint a szerencsés életkörülményeim nem először, sem másodszor veszek részt a harcban. Akkor a Búgnál mint szakaszparancsnok egy egész napon lestem és a tulsó partról egyenként szedtem le az orosz felbukkanó „vitézeket”; öröm volt nézni, lövéseim után hogyan buktak fel. A vége az lett, hogy megfigyeltek és egy orosz gránát véget vetett a játéknak, amidőn magam is ott sebesültem.

Most a Don-nál mint kmsz. szd. pk. helyettes teszek eleget hivatásomnak. Mert valamit tenni kell, hát most

Mindennemű nyomtatványt olcsón és izlésesen készít

»Révai«-könyvnyomda

Tata, Fazekas-utca 23 szám.

Cégtulajdonos: PATAKY JENŐ.

Telefon : 177

is vadászok, mégpedig fürjekre és ha másképp nem, legalább képzeletből...

Ezelőtt 30—35 évvel Békés, Arad, Csanád megyékben sokat vadásztam fürjekre, annyi volt, hogy egy nap (egyedül) 18 darabot is lőttem. Foglyok kipusztulásáról sokat írtak már, de fürjekről nem írt senki, és én úgy gondoltam, hogy azok is kipusztultak, mert 10—15 év óta nem lehetett közülök hármát sem lőni különleges pecsenyének.

Itt az orosz „Steppéken” azt mondja: „Pity-pod-dru”, ahol 100 meg 100 holdas köles táblák, ember magasságú burjánok között augusztus 20-ig szóltak a fürjek és mintha elvágták volna, többé egy sem szólalt meg. Úgy addig, mint azután, ha csak módomban volt, könnyen összeolvastam 10—16 darabot. Szeptember 20-án délután 5 órakor eligazításra mentem és nem gondoltam „Reájuk”, amidőn az út mellől legalább 23—25 darab rebbent fel, 3—4-ével olvasva 19-et számláltam meg.

Azóta is nagyon szép idő járja, de a fürjek nincsenek többé!

Nálunk is, ha majd a nyári nyaralástól eltekintve sok fűmagvat és kellemes bűvőhelyet találnak a fürjecskéink, újból lesz belőlük; egyenlőre azonban aki netán vadász-uraink közül a jövő idényben fürjezni (fogjászni) óha tanak, annak egy más alkalommal pontosan leírhatom a fürjecskés vadászterületet.

Utóirat: Ugyanitt százával voltak a gerlék, most szép kacsahúzások vannak, de libát nem láttam még.
1942. október 17-én.

Farkas G. Miklós
szőrme-vadász, v. közb. erdész.
Tábori posta 233/64.

KARTÁRS! RENDELD MEG MÉG MA egyesületünk jelvényét,

amely nemcsak azt igazolja, hogy Egyesületünknek tagja vagy, hanem kivitelénél fogva csinos ruhadísz is.

Ára: 2.— pengő.

Megrendelhető Egyesületünknel.

A Magyar Erdészeti és Vadászati Műszaki Segédszemélyzet Országos Egyesületének választmányi gyűlése.

J e g y z ő k ö n y v.

A Magyar Erdészeti és Vadászati Műszaki Segédszemélyzet Országos Egyesülete választmányának 1942. évi november hó 22-én délelőtt 10 órakor Budapesten (VIII. Mária-utca 10. I. emelet, a Fővárosi Altisztek Közművelődési és Önszegélyező Egyesület termében) tartott,

v á l a s z t m á n y i g y ű l é s é r ő l.

Jelen voltak: vitéz Szekeres Károly ügyvezető elnök, Cservenka Ferenc titkár, Pálmai József főszámvevő, Imre Péter, Szij Ferenc, Scheili Lipót, Fekete József, Hunyadi József, Hunyadi János, Pasztorek Sándor, ernyei Nagy Domokos, Tihanyi István, Kiss József, Schwendner Antal, Kovács Antal, Orosz Imre, Timár Ferenc, Lóránth István, Poprádi Kálmán választmányi tagok és az érdeklődő kartársak közül néhányan.

Ügyvezető elnök megnyitja az ülést, felhívja a választmány tagjait és a jelenlevőket Nemzeti Imáink elmondására.

Ennek elmondása után megállapítja a jelenlevők számából, hogy a gyűlés határozatképes.

A jegyzőkönyv vezetésére Cservenka Ferenc titkárt, a jegyzőkönyv hitelesítésére Pasztorek Sándor, Hunyadi József kartársakat kérte fel.

Mélyen tisztelt Választmány, kedves Kartársaim!

Szeretettel és örömmel üdvözlöm a választmányi tagokat, akik az egyesület nevében jelentek meg.

Mielőtt választmányi gyűlésünket megnyitjuk, gondolatban szálljunk a messze orosz mezőkön dicsőségesen harcoló hős csapataink felé. Az orosz pusztákon ma újra magyar legendák születnek, ma újra megmutatja ez a maroknyi kis nép, hogy eszméikért, a Kárpátok hegyvonulatának sérthetetlenségéért úgy tud meghalni, mint senki más e földön. A nemzet minden egyes fia, akiknek a trianoni sors kegyetlenné tette életüket, laktak az ország bármely részében, ma úgy harcolnak ezért az országért, mintha mindig csak simogatást és szeretetet kaptak volna tőle. Ifjúságunk, akik tegnapelőtt még rongyos ruhában jártak állásokért idegen nagy urak előkelően hideg előszobáiba, tegnap végre hozzájutottak az emberhez méltó megélhetés lehetőségeihez, akikről azt hittük, hogy gyenge ideg-

zetűek, hogy az elmúlt húsz év rengeteg, sokszor megalázó és kiabrándító nyomorúsága kiölte belőlük a lelket, most úgy harcolnak, hogy a halálukról tudósító zöld tábori lapok még a legkeményebb szíveket is érzékenyítik.

De jóleső meleg és büszke érzést is ad egyuttal és kell, hogy ez az érzés az egész nemzetet áthassa. Át kell hatnia, mert óriási erőt jelent számunkra. A hősök nem halnak meg hiába, amíg van nemzet, amely átérzi áldozatukat és hősöknek tiszteli őket.

Ilt legelsősorban a magyar államfőnek elsőszülött fia, az államfő után közvetlenül következő legmagasabb közjogi méltóság viselője, saját személyében állt az elsősorba, éppen úgy, mint ahogy ezt a nemzet legendás hősei tették, akik felé ezer év távlatából is csak imádságos lélekkel fordul a magyar.

Vitéz nagybányai Horthy István pedig saját életének hősi feláldozásával a magyar hősi lélek létezésének századokra világító bizonyosságát szolgáltatta. Amikor tehát a magyar hősi lélek elevenen élő voltának ilyen kétségbevonhatatlanul bizonyítékai mutatkoznak, amelyek előtt az egész világ kénytelen az elismerés lobogóját meghajtani, bizonyosak lehetünk afelől, hogy ezek az áldozatok nem voltak hiába valók, mert az örök magyar nemzet ezeken az áldozatokon keresztül Isten és ember előtt jogot szerzett arra, hogy a velünk küzdő hatalmas nagy nemzetekkel teljes egyenrangúsággal vegyen részt Európa újjáépítésében.

Ezzel a mértékkel kell mérni azt a szolgálatot, amelyet vitéz Horthy István kormányzóhelyettes urunk hősi halálával hazájának és nemzetének tett!

A dicsőség mezején életüket feláldozó Véreink emlékének szenteljünk egy néma percet, hogy valamennyiünk szívből jövő fohásza kísérfje őket a magyarok Istenének zsámolyához.

Mélyen tisztelt Választmány!

Tavaszi választmányi, illetve közgyűlésünk óta eltelt idő alatt, egyesületünk vezetősége szakadatlanul teljesítette azt a munkát, amelyet a kötelesség ró reá.

Ma még mindig sorsdöntő korszakban élünk. A föld ke- rekén dúló háború arányai elképzelhetetlen méreteket öltöttek és ebben az irtózatoss világviharban megingathatatlanul és szilárdan Európa talajába gyökerezve ott áll az ősi magyar tölgys is. Hazánk az Isten kegyelméből megmenekült attól, hogy közvetlenül érezze a háború borzalmait. Azon a két szeptemberi éjjelen suhant át rövid időre a magyar főváros fölött a háború szele, aminek megvolt az az előnyös hatása, hogy komolyságra, hősiesebb életszemléletre és áldozatosabb magatartásra intette és figyelmeztette a magyar társadalmat. Kell, hogy ma

az egész magyar társadalmat hősi szellem hassa át! Ne fitymáljuk le a háborút, de természetes csapásai se késztesse nek férfihez nem illő siránkozásra! Vállaltuk a harcot! Álljuk végig is, és ha ezt férfiasan, keményen, a fronton küzdő hadsereg példáját követve tesszük, Magyarország ezt a háborút meg fogja nyerni! Adja Isten, úgy legyen!

Ezzel a mai napra hirdetett választmányi ülést megnyitom és kérem a titkár kartársat, hogy jelentését tegye meg.

Titkár. Mélyen tisztelt választmányi gyűlés. A mai napra hirdetett választmányi ülésről távolmaradásukat bejelentették Cseh János, Szücs László és Gunszt Ferenc választmányi tagok.

Jelentem a választmánynak, hogy folyó év május hó 17-én megtartott választmányi, illetve közgyűlésünk óta, amint lapunkból értesültek a kartársak a különbözőzeti vizsgára vonatkozó rendelet megjelent. Leköszöltük a vizsga anyagát és szabályát. Az egyesület által az igénylők részére megrendeltünk az esztergomi alerdész szakiskolánál 200 példány jegyzetet, amelyeket az igénylők részére haladéktalanul továbbítottunk. Sajnos azonban jelentékeny számú kartársunk a címükre küldött jegyzeteket visszaküldötték, dacára annak, hogy megrendelték. Az Üzemtan című jegyzetet átvették, és a következő jegyzeteket már nem fogadták el. A kartársak közül azok, akik így viselkednek nem érdemlik meg, hogy az egyesület érdekükben áldozatot hozzon.

Mindenesetre megpróbáljuk értékesíteni a megmaradó jegyzeteket, mert ezek minden kartárs részére nélkülözhetetlen segédkönyvek maradnak mindig.

Úgy hisszük, hogy ezen ténykedésünkkel nagy szolgálatot tettünk kartársainknak, mert így módjukban volt jegyzeteiket megszerezni és a vizsgára elkészülni.

Amint lapunkból értesültek kedves kartársak a rég vajudó görgényszentimrei országzászló felavatása Görgényszentimre községben folyó évi szeptember hó 27-én lett megtartva. Sajnos a kartársak közül csak kis számban jelenhettek meg e lélekemelő nagy ünnepünkön, mely azt hiszem az ott megjelentek mindegyikére mély hatást tett.

Az egyesület vezetősége nem mulasztotta el ezen alkalommal sem, hogy a jelenvolt vendégek között megismerkedjen mindazokkal, akik ügyünknek hasznára lehetnek. Pethő János szakiskola igazgatójában lelkes hazafira és igaz ügyünk pártolójára találtunk. Megismertük Bíró István Marosvásárhely országgyűlési képviselőjét, akivel azóta felvettük levelezési kapcsolatainkat, megküldtük az 1940. júniusában beadott 8 pontba foglalt beadványunkat, és ígéretet kaptunk arra, hogy illetékes helyen ügyünket támogatni fogja.

A magánalkalmazásban álló kartársak drágasági segélye ügyében beadvánnyal fordultunk a Földművelésügyi Miniszter Úr Önagyméltóságához és kértük, hogy a nehéz viszonyokra való tekintettel az erdészeti személyzet készpénz és készpénzben megváltott természetbeni illetmények után a drágasági pótlék kiadását elrendelni kegyeskedjen. Erre vonatkozólag sajnos nem kaptunk kielégítő választ.

Nem értjük meg, hogy a mai nehéz megélhetési viszonyok között illetékes helyen nem látják be, hogy az erdészeti személyzet a nagy nemzeti vagyonnak őrzője és kezelője szintén élni akar, családját nevelni, ruházni, de nem tudja miből. Nem fogja soha megérteni, hogy nehéz külső szolgálata után, ahol sokkal jobb ruha és lábbelire van szüksége mint akár az ipari, vagy kereskedelmi alkalmazottaknak, mégis azok részesülnek minden téren előnyben és rájuk vonatkozik a drágasági segély.

Hálával gondolunk azokra a birtokosokra, akik megértették az idők szavát és szociális érzésük van, önkéntesen elrendelték a drágasági segély megadását.

Viszont igen sok keserves hangú és panaszos levelet kapunk kartársainktól, amiben lehetetlen helyzetüket ismertetik. Fájdó szívvel gondolunk rájuk és azt üzenjük, hogy legyenek türelemmel, mert feltétlen hisszük, hogy a még ridegen elzárkózott birtokos urakban is felébred az emberbaráti szeretet és segítségére siet a birtokukat minden körülmények között megvédő személyzetüknek.

Illetékes helyen többször eljártunk kartársaink érdekében, és mondhatjuk, hogy ha nem is gyorsan, de lassan ügyeink elintézése azon az úton halad, mely meg fogja hozni mindazt, ami még megoldásra vár. Nem szabad azonban elégedetlenkedni, mert a mi parányi ügyeinknél sokkal fontosabb országos ügyek várnak elintézésre.

Közgyűlésünk határozata alapján illetékes helyre eljuttattuk lapunk támogatásának kérelmét, melyre, amint azt már lapunkban leközöltük, a Földművelésügyi Miniszter Úr Önagyméltósága a folyó évre 2000 pengőt adományozott.

A Vörös Kereszt támogatására megszavazott 25 pengőt befizettük.

Mind több zöld tábori lap érkezik, ami azt jelenti, hogy kartársaink közül mindig nagyobb számban vesznek részt abban a küzdelemben, mely Európa kultúrája és civilizáció megmentése érdekében folyik. Sokaknak lapunkat küldjük a tábori póstával, de azoknak, akik címüket nem jelentik be, lapunk küldését megszüntettük.

Meg kell emlékeznünk első hősi halottunkról, Pauza László

alderész kartársunkról és javasolom, hogy emlékét jegyzőkönyvileg örökítsük meg.

Kíváncosnak tartanám, hogy minden ily esetről a kartársak a vezetőséget értesítsenek, hogy ily módon a hazáért hősi halált halt, vagy kitüntetett kartársak emlékét lapunkban megörökíthetnénk.

Általában pedig kérek minden kartársat, hogy ne nézze a távolból kartársaink szorgos munkáját a jövő erdészeti személyzet érdekében, hanem vegye ki részét a munkából és igyekezzék a ma még kívül álló kartársakat az egyesületbe való belépésre bírni.

A visszatért Erdély-részi területekről most már mutatkozik érdeklődés, de itt is szükséges, hogy azok akik belépnek, kartársaikat is belépésre bírják.

A délvidéki területekről elég szép számú érdeklődő jelentkezett, ami reméljük, később még gyarapodni fog.

Kérem jelentésem szives tudomásulvételét.

Ugyvezető elnök felkéri a főszámvevőt jelentésének megtételére.

Főszámvevő : Mélyen tisztelt Választmány!

Tisztelettel jelentem, hogy folyó évi október hó 31-én lezárt pénztári napló szerint az egyesület készpénzvagyona

15.066 P. 91 fillér.

Részletes elszámolást az év végén fogjuk megejteni és arról kartársainkat lapunk útján tájékoztatjuk.

Egyesületünkbe a közgyűlés óta 84-en kérték felvételüket, kilépésüket 2-en jelentették be.

Meghalt 6 tag, akik hozzátartozóinak a temetkezési segélyt folyósítottuk. Név szerint: Bräuer Herman, v. Somos Ferenc, Körmendi Gyula, Vaczula Ferenc, Kolb Gyula, Hermann Ferenc.

Hősi halált halt Pauza László alderész.

Kérem a választmány igen tisztelt tagjait, hogy néma felállással emlékezzünk az elhunytakról.

Kérem jelentésem tudomásul vételét.

Választmány főszámvevő jelentését tudomásul veszi.

A tisztikar beszámolója után elsőnek Timár Ferenc a címkérdésben felszólal és kérdést intéz a vezetőséghez, hogy mikorra várható a címkérdés megoldása. Mert szerinte a címkérdés és vele a magasabb szakoktatás kérdése sürgős megoldásra vár, mert a legutóbbi hadisegély megállapításánál is épp ezért maradt az erdészeti segédszemélyzet a szolgákkal egy szinten, mert nincs megoldva a cím és a szakoktatás kérdése.

Köszönetet mond a vezetőségnek a külömbözeti vizsga ügyben kifejtett munkásságért és kéri, hogy továbbra is dolgozzon a kar érdekében.

Ügyvezető elnök megköszöni Timár Ferenc elismerő szavait és mindjárt beszámol a közalapítványi kartársak érdekében illetékes helyen nyert felvilágosításról a segédtiszi és műszaki állások ügyében.

Ez ügyben beadvánnyal fordul a vezetőség a Kultusz-miniszter Úrhoz.

Az állami kartársak részéről az egyesülethez benyújtott azon panaszra, hogy úgy az I. o. erdőőr, mint a szakaltiszt főerdőőr is a képesítés nélküli szolgálk egy csoportba osztott be hadisegély szempontjából, erre nézve illetékes helyen azt a választ kaptuk, hogy ezt a pénzügyminisztériumban intézték.

Többek hozzászólása után a választmány úgy határozott, hogy ez ügyben beadvánnyal fordul a Pénzügyminiszter úr Ömagyméltóságához, mert az erdészeti személyzet képzettsége és végzett munkája után megérdemli a magasabb hadisegélyt.

Poprádi Kálmán: Úgy a maga, mint több kartársa nevében kéri, hogy a külömbözeti vizsga letétele előtt egy-két heti előkészítő vagy jobban mondva ismertető tanfolyam tartassék.

Ügyvezető elnök: Miután a közgyűlés annak idején úgy határozott, hogy csak egy külömbözeti vizsga tartassék minden előkészítő tanfolyam nélkül, ma nem kérhetjük ennek ellenkezőjét. Annak idején és ma is a költség és elhelyezkedési nehézségek azok az okok, melyek ezt a tanfolyamot akadályozzák.

Orosz Imre: Ne vegyék olybá a dolgot, mintha a vezetőséggel nem lennénk megelégedve, de magasabb fórumoknál alig tudunk eredményt elérni. Ezért legjobb volna, ha belépnenk testületileg az Országos Erdészeti Egyesületbe és oda két vezetőt delegálnánk, ott alcsoportot képeznénk. Ha ott bent lennénk, minden kérdésünk tárgyalásánál ügyeinket sikerrel védhetnénk. Másik rész, hogy akkor az erdőmérnöki kar is igyekezne az erdészeti személyzetet mind beléptetni az egyesületbe.

Timár Ferenc: Helyesli Orosz kartárs indítványát, mert ha látják, hogy komoly segédszemélyzet van mellettük, megbecsülésben lesz részünk.

Poprádi Béla: Sikrai kollégával jártunk az Országos Erdészeti Egyesületben és azt a választ kaptuk, hogy elvi kifogásuk ez ellen nincs. Az az álláspontom, hogy minden kérdés elintézése az Országos Erdészeti Egyesület javaslatán mulik, tehát ott kell érdekünk védelmében síkra szállnunk.

Ügyvezető elnök: Mi minden alkalommal felkerestük az Országos Erdészeti Egyesületet és kértük a közbenjárásukat és adott esetben ezt tesszük. A felvetett kérdés azonban megbeszélés tárgyát képezheti.

Titkár: jelenti, hogy 1940. évi közgyűlésünkön már ilyen határozatot hoztunk, melynek alapján az Országos Erdészeti Egyesületben ily irányban tapogatóztunk, azonban csak évi 12 pengő ellenében kaphattuk volna az Erdészeti Lapok-at, és így az egyesületünk fenntartásához szükséges anyagiak hiányoztak volna.

Választmány ennek ellenére is utasítja a vezetőséget, hogy az Országos Erdészeti Egyesülettel megbeszélést folytasson ez ügyben és annak eredményéről a közgyűlésnek tegyen jelentést.

Erneyi Nagy Domokos: ismerteti azokat az okokat, melyek miatt az erdélyi kartársak beszerzése késik. Miután még nincsenek véglegesítve állásukban, tehát nem léphetnek be addig az egyesületbe. Amint rendeződnek a viszonyok, azonnal megindítja az egyesület érdekében munkáját.

Fenti bejelentést a választmány élénk helyesléssel veszi tudomásul és ezért ernyei Nagy Domokos kartársnak köszönetet mond.

Hunyadi József szólal fel: felkéri az egyesület vezetőségét, hogy érdeklődjék az Országos Erdészeti Egyesületben, hogy az erdészeti segédszemélyzet részére nincs-e az alapító levélben alapítvány téve.

Ügyvezető elnöknek erről tudomása nincs, és ez ügyben eljárunk illetékeseknél.

Schwendtner Antal: örömmel emlékszik meg Szij Ferenc kartársunk szikkísérlet terén elért eredményeiről, melyet a napilapban olvasott és indítványozza, hogy Szij kartársunk elért eredményeit jegyzőkönyvileg örökötsük meg, munkásságához pedig további sikert és Isten áldását kéri.

A választmány lelkesen ünnepli Szij kartársat.

Ügyvezető elnök: az egyesület sikeres és eredményes munkájának biztosítása céljából ismételten felhívja a választmány és minden kartárs figyelmét arra, hogy az egyesület székhelyét helyezze Budapestre és annak vezetését független egyének kezébe adja.

Poprádi Béla: csatlakozik az ügyvezető javaslatához és helyesli a budapesti székhelyet. Kéri kertársait, hogy javaslataikat ez ügyben tegyék meg.

A választmány általánosságban így határozott. Ennek a kérdésnek végleges letárgyalására a közgyűlés illetékes.

Ügyvezető elnök: felteszi a kérdést, hogy kíván-e még valaki felszólalni. Miután jelentkező nem akadt, kéri a választ-

mányt, hogy adja át meleg szeretetteljes üdvözlét a kartársaknak, és kéri őket, hogy az egyesület érdekében fejtsenek ki hasznos és eredményes munkát, hogy ezzel az egyesületet úgy anyagiakban, mint erkölcsiekben támogassák.

Kéri a választmányt a nemzeti ima elmondására, melynek elmondása után a választmányi ülést bezárja.

Kmft.

Cservenka Ferenc s. k. vitéz Szekeres Károly s. k.

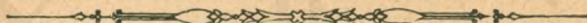
titkár.

ügyv. elnök.

Hitelesítjük:

Pasztorek Sándor s. k.

Hunyadi József s. k.



M. kir. földművelésügyi Miniszter.

8339/1942

1—A. I.

Elm.

Pályázati hirdetmény

Pályázatot hirdetek a tárcám államerdészeti altiszti személyzetének létszámában üres I. oszt. altiszt-m. kir. erdőőri és kisegítő szolgálai állásokra.

A pályázat a bocsatott állások az 1941. évi 8500. M. E. számú rendelethez csatolt 15. és 19. számú kimutatásban megállapított illetményekkel, a szabályszerű lakbérrel és a rendszeresített mellékjárandóságokkal vannak egybekölve.

A kinevezés az 1927. évi 3000. M. E. számú rendelet 10. pontja alapján egyelőre ideiglenes minőségben történik, de két évi kifogástalanul eltöltött szolgálat után végleges jellegűvé válik.

I. *Az I. oszt. altiszti* állásra pályázók közül kizárólag csak azoknak a kérelmét veszem tárgyalás alá, akik:

- 1) szakképesítésüket az 1935. évi IV. t.-c. 48. § ának 1. pontjában foglaltaknak megfelelően szerezték meg;
- 2) szakképesítésüket az 1935. évi IV. t.-c. 48. § ának 2—4. pontjaiban foglaltaknak megfelelően szerezték meg

ugyan, de az 1931. évi III. t.-c. és az 1938. évi IV. t.-c. illetve az 1942. évi XIV. t.-c. értelmében az alábbi a) és b) pontokban előírt feltételeknek megfelelnek; vagyis

a) a honvédségnél, határőrségnél, folyamőrségnél vagy csendőrségnél szolgált vagy szolgálatban lévő azok a légénységi állományú egyének, akik katonai szolgálatuk alapján a közszolgálatban való alkalmazásra igényt szereztek és erről az érdekelt miniszter által kiállított igazolvánnyal rendelkeznek;

b) a Vitézi Rend tagjai és az 1914—18. évi világháborúban arcvonalbeli szolgálatot teljesített vagy ebből kifolyólag megrokkant egyének;

3. a Kardos és koszorús tűzkereszt tulajdonosai.

II. *A kisegítő szolgálai* állások betöltésénél elsősorban azoknak a kérelmét veszem figyelembe, akik a fenti 2. pontban idézett törvénycikkekben előírt feltételeknek megfelelnek vagy pedig a most folyó háborúban megfelelően igazolt arcvonalbeli szolgálatot teljesítettek vagy teljesítenek.

Utóbb említetteknél a kitüntetésben részesülteknek vagy sebesülteknek elsőbbségi igényük van.

A pályázati kérvényhez eredetiben vagy hiteles másolatban a következő okmányok csatolandók;

a) általában:

1. születési anyakönyvi kivonat (keresztlevél)

2. három hónapnál nem régebb keletű hatósági erkölcsi bizonyítvány, amely a családi állapotot és a politikai megbízhatóságot is igazolja;

3. a magyar honosságot igazoló bizonyítvány, esetleg a magyar állampolgárság fenntartására való igény szabályszerű bejelentését (opciót) igazoló okmány;

4. iskolai végzettséget igazoló okmány;

5. az 1935. évi IV. t.-c. 48. §-ában előírt szakképzettséget igazoló bizonyítvány;

6. a jó látó-, hallóképességet és erdőéri szolgálatra alkalmas erős testalkatot igazoló újabb keletű hatósági orvosi bizonyítvány;

7. esetleges előző szolgálatot igazoló okmány;

b) az igazolványosoknál:

az a) alatti okmányokon kívül a 3. és 4. alattiak kivételével az 1931. évi III. t.-c. alapján kiállított igazolvány;

c) a Vitézi Rend tagjainál:

az a) alatti okmányokon kívül a Vitézi Rend főszéktartósága által kiállított igazolvány, vagy annak hiteles másolata;

d) az 1914—18. évi világháborúban arcvonalbeli szolgálatot teljesített egyéneknél az a) alatti okmányokon kívül a Károly csapatereszt viselésére jogosultságot tanúsító igazolvány, esetleg ennek hiteles másolata;

e) a világháborúban arcvonalbeli szolgálatból kifolyólag rokkanttá vált nem hivatásos katonai egyéneknél az a) alatti okmányokon kívül rokkant járadék élvezetét, illetőleg az ellátásra való igény nélkül hadirokkanttá történt nyilvánítást tanúsító lap hiteles másolata;

f) a világháborúban rokkanttá vált hivatásos katonai állományból származó egyéneknél az a) alatti okmányon kívül igazolvány arról, hogy a világháború alatt szerzett sérüléseiből kifolyólag rokkanttá váltak és sérülési pótdíj élvezetében állanak.

g) a kardos és koszorús tűzkereszt tulajdonosainál az a) alatti okmányokon kívül igazolvány arról, hogy ennek a kitüntetésnek jogos tulajdonosai.

A pályázóknak **sajátkezűleg irt** és az alábbi kivétellel 2 pengő értékű okmánybélyeggel ellátott folyamodványukat a jelen hirdetménynek a Budapesti Közlönyben történt megjelenésétől számított 30 napig bezárólag **pontos lakcímük** feltüntetése mellett, a m. kir. földművelésügyi miniszterhez címezve a miniszterium I/A főosztályához (Budapest, V. Kossuth Lajos-tér 11 sz. III. em. 312 ajtó kell benyújtani.

Az igazolványosok, valamint a fenti c), d), e), f) és g) pontokban említett elsőbbségi igényjogosultak folyamodványai s ezek mellékletei az 1931. évi III. t.-c. 17. §-a, illetve az ennek a törvénynek végrehajtása tárgyában

kiadott 1931. évi 11.720/17. H. M. számú Utasítás 2. rész II. pontja alapján illetékmentesek.

A tényleges katonai szolgálatban álló igazolványosok szolgálati úton, a nem tényleges szolgálatban álló igazolványosok közvetlenül, a közszolgálatban álló pályázók fellettes hatóságuk, a szolgálatban nem állók pedig Budapesten a székesfőváros polgármestere, vidéken pedig az illetékes főispán útján tartoznak kérvényeiket benyújtani.

A pályázat alapján ideiglenesen kinevezendő altisztek alkalmaztatásuk időpontjától számított hat hónap alatt úgy a szülők, mint a négy nagyszülő házassági és keresztleveleit, ha pedig nők, feleségükről és annak felmenőiről is ugyanezeket az okmányokat bemutatni kötelesek.

A pályázati feltételeknek meg nem felelő nem sajátkezűleg írt, hiányosan felszerelt, vagy elkésve érkezett folyamodványokat nem veszem figyelembe.

Budapest, 1942. évi november hó.

M. kir. Földművelésügyi Miniszter.

Egyesületi hírek:

Az egyesület vezetősége minden kartársnak és kedves családjának kellemes karácsonyi ünnepeket kíván.

Felkérjük kartársainkat, hogy hátralékos tagsági díjakat biancócsekken is beküldhetik. Kapható minden póstahivatalban. A csekkre 45.672 csekkszámunkat és címünket pontosan, olvashatóan írják fel.

Kérjük kartársainkat, hogy címváltozásukat azonnal közöljék velünk. A címváltozás bejelentésnél kérjük a régi cím közlését is, mert sok hasonló nevű kartárs van, kik közül azután nehéz megállapítani a címét változtatott kartársat, és így előfordul, hogy rosszul javítjuk a címet.

Dombovári Rózsi és Stupnya Béla alerdész október 24-én tartotta esküvőjét a dömösi rk. templomban. — Sok szerencsét és boldogságot kívánunk.

Bácsi Béla m. kir. erdőőr jelenlegi címe: Beregkövesd, Árdánháza.

Baba halálára

Mikor jött halk hóhullás volt.
A földet nem tarkította folt.
Egyszínben a végtelen lepel,
Ki tudta, hogy vele megy el?

Elérni könnyű ibolyát,
Alig görbül felé a hát,
De fönn csucson a hóvirág,
Lehozni mennyi bátorság.

Egy-két nap ugyan ragyogott,
Vele a nap humocskázott.
Színeibe soh'sem állott,
A tavaszból mit sem látott.

Úgy illett télben menjen el,
Kihült élettelen szívvel;
Fagyos reggelen köszöntött,
Hávös hajnalon költözött.

Fagyos ágon csicsergő dal
Nem születik, csak tavasszal.
De, hogy hangja meg ne foggyon
Lelke mosolygott a fagyon.

Itt maradt a hegyalji táj
Dalolhatsz már kis csalogány,
Elment társad a hangtalan,
Aki tanított szótalan.

Gyászod van megkopott Vértés,
Menyasszonyod üres sírt keres,
Küldj felé udvarló szelet,
Baba szerette a telet.

... még alig bontakozott élete, már is egésztest mutatott. Megállapodott volt, mint a nagyok közül is kevesen. Csodálatos jelleme kora előtt járt jó néhány lépéssel. Honnan volt az erő, mely oly mérhetetlen akaratot acélosított a törekény tesibe? Élete akkor sem árnyasodott, mikor másoké igen: a betegségben. Űde optimizmussal suhant át egyik aggódó szívről a másikra. Sokan vannak, akik, ha a túlvilág szele éri őket, kapaszkodnak félve, remegve segítő földi kezekbe; ő helyén tartotta vékonyodott kezét és a mosoly örökké ott ragyogott — le nem nyugvón — bájos arcán. A koporsóban is mosolygott. Romlatlan, tiszta lelkek nagy jutalma: nem nehéz elmenni innen... Magával vitte az erdő szelid lehelletét és csendes békéjét, amit oly végtelenül szeretett, hiszen erdész leány volt...

Sz. I.

Pénztári beszámoló

Október havi befizetések folytatása: Lents Miklós Lilla-füred 5, Borosnyai Sebestyén Havasmező 12, Nocsai István József szanatórium 12, Malmos Mihály Bpest 5, Cserhegyi Sándor Hajos 6, Hugli Pál Gyöngyösolyos 4, Nemes György Nyékládháza 6, Raska József Berenye 20, Tamás János T. p. 222/494, Kálinger István Lentiszombathely 15, Hegyi Antal

Komárom 12, Kraftsik Adolf Ungvár 20, Csernyi István Németmokra 6, Hórvölgyi Lajos Cserépfalu 6, Mészáros Márton Felsővámoss 9. Október havi befizetések összesen 596 pengő.

November havi befizetések: Molnar Gyula Pilismarót 12, Imhoff István Mekényes 10, Nádaskay Rihárd Bpest 20, Makovszky József Técső 8, Cseh János Diósgyőr 1'50, Repiszky Gusztáv Kecskemét 3, Pölcz Sándor Gödöllő 15, Varga Sándor Szin 6, Ughy József Hont 0'50, Hoffer József Hetvehely 1'50, Erdősi Imre Pilisszentlászló 9'50, Konrád Béla Királyhalom 4, Szegedi Mihály Karcag 4, Daróczy Márton Esztergom 5, Bánfai Mihály Diósgyőr 3, Trecka József Gyöngyösorosi 5, Halápy József Tapolcza 3, Tatai Csoport 23'50, Farkas István Királyszállás 15, Havasi Péter 7, Taboshegyi György Bátaszék 10, Kasza József Pécs 1, Balázs Imre Somoskőújfalu 3, Gunszt Ferenc Ungvár 12, Füssy István Alsógalla 3, Szabó István Vitnyéd 10, Mikó Gusztáv Hidvégardó 6, Horváth János Kőszeg 14, vitéz Bézi Imre Sopron 10, Tóth Herman Péter Balatonendréd 20, Kákonyi Lajos Érsekcsanád 10, Tihanyi Apátság 5, Antal János Gyöngyössolymos 20, Péter János Oroszmokra 40, Schneider Ferenc Máriavölgy 8, Szabó István Dolinka 3, Lengyel László Pilisszentkereszt 5, Orosz László Szombathely 10, Szabó Árpád Galgó 8, Psenák János Sátoraljaújhely 2'65, Cservenka Ferenc 992'27, Répási Ferenc Pécs 25, Patonai Károly Bükk-szentlászló 12, Simon János Hont 16, Raba Lajos Zalaszántó 17, Szinger Vilmos Mór 10, Belányi Vilmos Dorog 2'50.

Emlékműre befizettek: Máté István Keselyös 2, Hessz János Doba 1'50.

Görgény-szentimrei Országzászlóra befizettek: Bratu Lajos Etes 2, Máté István Keselyös 2, Hessz János Doba 1'50, Tamás János T. p. 222/49 1 P. Folytatása lapunk legközelebbi számában.

Kartársi üdvözléssel:
Pálmai József
főszámvevő.

Szerkesztői üzenetek

Tuskó József, Karad. Tagdíja 1943. május hó 1-ig rendezett. Kraftsik Adolf, Ungvár. Tagdíja a küldött 20 pengővel 1942. július hó 1-ig rendezett.

Kalinger István, Lentiszombathely. Tagdíja 1943. május hó 31-ig rendezett. Temetkezési hátralék nincs.

Gyenis János, Jakabhegy, u. p. Kővagószöllős. Tagdíj-hátraléka 1942. év végéig 2'50 P.

Bodor József, Németlukafa. Tagdíja 1943. év végéig rendezett.
Bognár Imre, Kőrösmező. Tagdíjhátraléka 1942. év végéig
10 pengő. 1940. december hóban fizetve lett 3 pengő és 1942.
október hóban 20 pengő.

Tapolcai volt úrbéres Erdőbirtokosságtól.

Pályázati hirdetemény.

A Tapolcai volt úrbéres Erdőbirtokosság

erdőőri állásra

pályázatot hirdet.

Jelentkezhettek azon egyének, akik az 1935. IV. t. c. 48. §. 3. és 4. és az ugyanez t. c. 50. §. a), b) és c) pontjában előírtaknak megfelelnek. Az állás csak egy évi próbaszolgálat után lesz véglegesen betöltve.

Erdőőr javadalmazása: készpénzben havi 100 (Egyszáz) pengő, természetben lakás, 10 (tíz) m. fa és 20 q szénát megtermő rét terület.

Kérvények 1942. december hó 15-ig a Tapolcai volt úrbéres Erdőbirtokosság Elnöksége, Tapolca (Zala vm.) címére adandók be.

Tapolca, 1942. november 8.

(P. H.)

Mayer István.
erdőbirt. elnöke.

Szakvizsgázott erdőőr állást keres 1943. január hó 1-ére. 36 éves, nős, őskeresztény, katonaviselt. Úgy a vadászatban, valamint az erdőkezelésben hosszabb gyakorlattal rendelkezem. Szíves megkeresést: Lukács József erdőőr, Budapest, XII. Krisztina körút 85. fsz. 4.

Erdészgyakornoki állást keres 18 éves ref. vallású, 4 középiskolát végzett, magyar állampolgár. Megkereséseket — Oláh Lajos, Budapest, VIII. Német-utca 36 sz. fildsz. 3 ajtó, — kérek.

Erélyes gyakorlattal bíró erdőőrt keresünk 700 holdas erdőgazdaságunkhoz 1943. év április hó 1-i belépésre. Fizetési feltételek bizonyítvány másolatokkal gróf Benyovszky erdőhivatal, Hőgyész címre küldendők.







